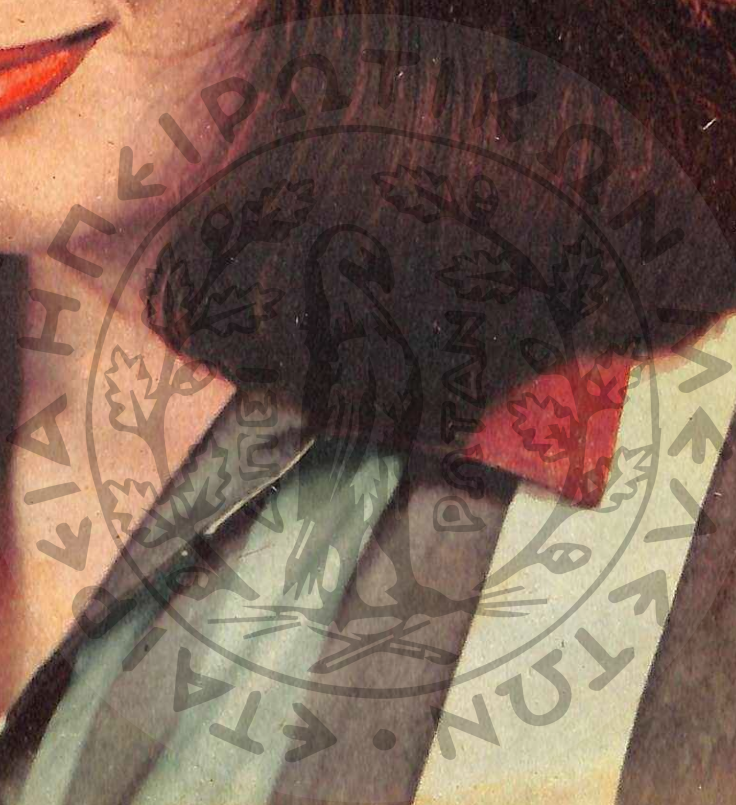

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Βασίλης Μαζουράκης

ΟΙ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΤΩΝ ΤΑΠΕΙΝΩΝ

Ο ΙΑΛΑΙΝΩΡΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ

Q. POTZELER

κέντρο της 'Ειρείας Προστα-
σίας των Ζώων, όπου οι ειδι-
κοί κατάφεραν να δέσουν με
μια αλυσίδα το σκυλό και να

Μά κι άλλες πολλές κι' ευχαρίστες εκπλήξεις περι-
 μένουν έκεινο, που θα πάρουν μέρος στο διαγωνι-
 σμό μας. Θ' ανακηρυχθούν την καταλλήλη στιγμή από
 τις στήλες αυτές. Άς απεύσουν λοιπόν όλοι και όλες,
 που αγαπούν τον κινηματογράφο και θα ήθελαν να
 σταδιοδρομήσουν σ' αυτόν, να δηλώσουν τη συμμετο-
 χή τους, για να μη χάσουν τις μοναδικές ευκαιρίες,
 που θα τους προσφέρει ο

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Ο Κάρλ Γιούνγκ, που θεωρείται σαν ένας από τους ιδρυτές της σύγχρονης ψυχολογίας, μαζί με τον Φρόυντ και τον Άντλερ, έγραψε άλλοτε:

«Το κυριώτερο ενδιαφέρον του άντρα πρέπει να είναι πάντα η εργασία του. Το κυριώτερο ενδιαφέρον και η εργασία της γυναίκας, τούναντιον, είναι ο άντρας. Το ενδιαφέρον του άντρα βρίσκεται έξω από το σπίτι, ενώ της γυναίκας, μέσα στο σπίτι. Άλλα το σπίτι δε μπορεί να υπάρξει χωρίς τον άντρα, αλλά ο άντρας μπορεί να υπάρξει χωρίς την γυναίκα. Η γυναίκα, δείχνοντας ενδιαφέρον για τον άντρα της, ενδιαφέρεται, έμμεσα και για κείνα που ο άντρας της κάνει έξω από το σπίτι. Μόνο, ότι, συνήθιστα, δε μπορεί να το καταλάβει».

«Έτσι, οι περισσότερες γυναίκες, βλέπουν την εργασία του άντρα τους σαν θανάσιμη εχθρά τους και προσπαθούν να τον κλείνουν ώρες απ' αυτόν, χωρίς να καταλαβαίνουν, ότι έτσι ζημιώνουν τον εαυτό τους ή, καλύτερα, το σπίτι τους. Αύτη η διαφορά αντίληψης, που, με την πρώτη ματιά, φαίνεται κομική, είναι από τις πιο σημαντικές και αποτελεί την όφρητη ραία πολλών άλλων, που εμφανίζονται κατόπιν».

Ο άντρας, εξαφανισμένος από τη δουλειά του, βαρύνει να γινεί χαρούμενος στο σπίτι του γι' αυτόν, περνάει μερικές ευχάριστες ώρες κοντά στη γυναίκα του. Αυτό φαίνεται πως είναι το κανονικό. Άλλα, στην πραγματικότητα, συμβαίνει το αντίθετο. Οι άντρες γυρίζουν τις πιο πολλές φορές νευρικοί στο σπίτι τους. Το φαι-

Η γόνιμη αντίθεσι

νόμμο αυτό ο Γιούνγκ το εξήγησε ως εξής:

«Ένας άντρας, έπειτα από μια ημέρα που την αφιέρωσε στις δουλειές του και που την πέρασε μέσα σε ένα περιβάλλον σχεδόν εχθρικό, καταπιάνοντας τη δυσφορία του και προσπαθώντας, τούναντιον, να φαίνεται ευγενικός σ' ένα σωρό ανθρώπους, που τον ενοχλούν, να δώσει αδιάφορο, γυρίζει στο σπίτι του με την επιθυμία να ξεσπάσει πάνω σε κάποιον... Μα κι η γυναίκα του είναι ένθερμη από τα παιδιά, από το νοικοκυριό κλπ. και θέλει κι' αυτή να ξεσπάσει σε κάποιον. Άρα τότε η πιο ασήμαντη αφορμή για ν' ανάψει ο καυγάς ανάμεσα στους δυο συζύγους».

Το αξιοσημείωτο είναι, ότι ο άντρας και η γυναίκα έχουν όλη την καλή διάθεση να συνεννοηθούν μεταξύ τους. Άλλα σπανιότατα το κατορθώνουν. Κι' ο λόγος βρίσκεται στην ιδιαίτερη ψυχολογία των δυο φύλων. Ο άντρας, πρώτα-πρώτα, μεταβάλλει όλα τα προβλήματα σε συλλογισμούς λογικούς. Η λογική είναι η μεγάλη δύναμη, αλλά και ταυτόχρονα η πιο επικίνδυνη αδυναμία του. Αυτή τη λογική θέλει να κρύψει και τη γυναίκα του να την καταλάβει. Η γυναίκα, όμως, δεν καταλαβαίνει τίποτα από τη λογική του άντρα. Γιατί η δική της λογική στηρίζεται στη διαίσθησή της, που είναι πολλές φορές αξιόπιστα. Ένώ δεν καταφέρνει να καταλάβει τον πλο συλλογισμό — πράγμα, που φέρνει σ' απόγνωση τον άντρα

της — διαισθάνεται τις συνέπειες ή τον αντίκτυπο που μπορεί να έχει μια άριστη πράξη, σε βάλεπε τα γεγονότα να ξετυλιγούνται μπροστά της. Κι' αυτή επίσης εκλογιστής. Πώς μπορεί, λοιπόν, να καταλάβει πράγματα, που βρίσκονται έξω από την ψυχρή κι' ατεγκτη λογική του;

Νά γιατί οι άντρες κι' οι γυναίκες, κάθε φορά που προσπαθούν να συνεννοηθούν, καταλήγουν στη φαγωμάρα. Δε μιλούν μόνο διαφορετικές γλώσσες. Χρησιμοποιούν ακόμη λέξεις, που έχουν αντίθετη σημασία για τον καθένα. Έτσι δημιουργούνται μεταξύ τους τραγικές παρεξηγήσεις, που μεγαλώνουν την απόσταση που τους χωρίζει.

Άλλα η μάχη ανάμεσα στα δύο φύλα δεν είναι ένα από τα χειρότερα λάθη της φύσης, όπως φαίνεται εξετάζοντας επιπολαιά τα πράγματα. Αποτελεί, τούναντιον, την απαραίτητη προϋπόθεση για την ύπαρξή τους.

Έδώ συμβαίνει, ότι και με τη συνθηματική σύλληψη. Άς υποθέσουμε δύο ανθρώπους, που έχουν τις ίδιες ακριβώς αντίληψεις πάνω σ' όλα τα θέματα. Όταν ο ένας αρχίσει να μιλάει, ο άλλος θα μπορούσε να συνεχίσει τη σκέψη του, χρησιμοποιώντας τις ίδιες λέξεις, τις ίδιες φράσεις, τα ίδια επιχειρήματα. Ότι λέει ο ένας, ο άλλος το ξέρει από πριν, γιατί κι' ο άλλος σκέφτεται με τον ίδιο αλγόριθμο. Τί ενδιαφέρον θα κριδός τρόπο. Τί ενδιαφέρον θα είχε η σύλληψη ανάμεσα σ' αυτούς τους δύο ανθρώπους; Τί θα

μπορούσε να πη ο ένας, χωρίς ο άλλος να ασυμμετρική από άνω, αφού το ξέρει από πριν... Έτσι, σιγά-σιγά, οι άνθρωποι αυτοί κατατούν να μην έχουν να πουν τίποτα κι' αρχίζουν να βαριούνται θανάσιμα ο ένας τον άλλο...

Άς υποθέσουμε, όμως, ότι, εσθονικά, εμφανίζεται κάποια διαφορά μεταξύ τους. Οι συζητήσεις τους αρχίζουν αμέσως να παίρνουν ενδιαφέρον, που γίνεται τόσο μεγαλύτερο όσο διαφορετικές είναι οι αντίληψεις τους πάνω σ' ένα ή περισσότερα θέματα. Το ίδιο συμβαίνει κι' ανάμεσα στον άντρα και τη γυναίκα. Αν ήταν ολόκληρα όμοια μεταξύ τους, δε θα ένοιωθαν το παρμικρό ενδιαφέρον ο ένας για τον άλλο.

Ο άντρας κι' η γυναίκα είναι, αναμφισβήτητα, δυο αντίπαλοι, που βρίσκονται διαρκώς σ' αντίθεση μεταξύ τους. Αυτή η αντίθεση μπορεί και πρέπει να είναι γόνιμη, ν' αποτελέσει, δηλαδή, ένα κίνητρο καλύτερης και τελειότερης και γι' αυτό δυο. Καταντών, τούναντιον, καταστρεπτική όταν οι δυο σύζυγοι αποδέχονται στην αμοιβαία εξόντωση. Κι' όταν μιλάμε για εξόντωση, εννοούμε την υποδούλωση του ενός από τον άλλο. Δυστυχώς, την τάση αυτή την βλέπουμε πιο συχνά από την προσπάθεια για συνεννόηση. Οι άντρες, από ένστικτο και συνήθεια, προσπαθούν να εξαφανίσουν την προσωπικότητα της γυναίκας τους. Κι' οι γυναίκες, από τ' άλλο μέρος, αγωνίζονται για να πάρουν τα ήντια στα χέρια τους και να υποδουλώσουν τους άντρες στην ομορφιά ή τα καρίσιμα τους.

Άλλα, έτσι, κανένας από τους δυο δε βγαίνει κερδισμένος κι' ο νικητής — αν υπάρχει νικητής — βλέπει, στο τέλος, ότι έχασε περισσότερα από όσα κέρδισε. Γιατί δεν έχει πια μπροστά του ένα ζωντανό όν, από το οποίο θα μπορούσε ν' αντλήσει δύναμη και θάρρος, αλλά ένα θλιβερό αυτόματο, που μοιάζει σαν κακέκτυπο του εαυτού του.

Άλλα, έτσι, κανένας από τους δυο δε βγαίνει κερδισμένος κι' ο νικητής — αν υπάρχει νικητής — βλέπει, στο τέλος, ότι έχασε περισσότερα από όσα κέρδισε. Γιατί δεν έχει πια μπροστά του ένα ζωντανό όν, από το οποίο θα μπορούσε ν' αντλήσει δύναμη και θάρρος, αλλά ένα θλιβερό αυτόματο, που μοιάζει σαν κακέκτυπο του εαυτού του.

Άλλα, έτσι, κανένας από τους δυο δε βγαίνει κερδισμένος κι' ο νικητής — αν υπάρχει νικητής — βλέπει, στο τέλος, ότι έχασε περισσότερα από όσα κέρδισε. Γιατί δεν έχει πια μπροστά του ένα ζωντανό όν, από το οποίο θα μπορούσε ν' αντλήσει δύναμη και θάρρος, αλλά ένα θλιβερό αυτόματο, που μοιάζει σαν κακέκτυπο του εαυτού του.

Σ' Ε πολλούς ανθρώπους έχουν συμβεί παράξενα κι' άδοξα πράγματα, αλλά σαν και τούτο που υοτύπε έμένα. Αμφισβάλω αν υπάρχει άλλος να διεκδικήσει.

Ήταν η ώρα ξη απόγευμα, μίνας ανοιξιάτικος προς το καλοκαίρι. Στις έξι ακριβώς είχα ραντεβού αισθηματικό. Το πέντο κατά σειρά. Με τη Μίνα, ένα πλάσμα κορ' όλα δειρότατο. Το δε ραντεβού μας θα λάβαινε χώρα στην είσοδο του Ζαπείου. Βρισκόμουν, λοιπόν, η ώρα έξη στην άσχημη οδό Πειραιώς, με περβάζι για την Όμιονα.

Εκεί σκοπεύα να νυαλίσω τα παπούτσια μου σ' ένα στήλετο, έπειτα να πάρω το κίτρινο λεωφορείο και να πάω με το πάσο μου στον τόπο της έκτελέσεως του ραντεβού. Θά είχα δε όλο τον καιρό να κάνω μερικά σουλάτσα στο πάσο. Μέχρι που νάρθη η ώρα παρά πέντε που θα πήγαινα να πιάσω το πόστο της άναυσης. Μ' άρεσει πολύ αυτό το πεντάλεπτο — που συχνά τσακίζει και τέτατο — που περνάει με τυποκράδι, που μετράς δε δευτερόλεπτα με το υατί σπινέρο προς το σημείο απ' όπου πρέπει να φανή και που κάθε μια σιλουέττα που θέλεις να γινεται από μακριά, σου φαίνεται πως είν' εκείνη. Είναι ένα γλυκό τυποκράδι γεμάτο άγνοια που δέζει να το ζή κανείς, να το απολαύσει και να το διηγήται μετά στον εαυτό του. Μάλιστα ένα γράφει κι' ένα σπουδαίο ποίημα, γι' αυτό το ζήτημα, που άρχίζει έτσι:

Είναι γλυκεία η ποσομένη, που λες πως όπου νάναι θα φανή, η Πίττα, η Πόπη ή η Φανή, από του δρόμου τη γωνία...

(Το «α» τόκωσα για να ταιριάζω την ομοιοκαταληξία).

Μα πήγαμε πολύ μακριά κι' εδώ δεν πρόκειται να επιτελέσουμε ψυχολογική και ποιητική ανάλυση της άναυσης. Έδώ σκοπός μας είναι ν' άσπνηθούμε όριμένα γεγονότα που έγιναν δε έξης: Τη στιγμή ακριβώς που έτοιμαζόμουν να διαβάσω την οδό Άθηνas, άκούω μια γυναικεία φωνή:

— Κώριε Βίκτωρ! Πες είσθε:

— Ήταν η κυρία Φανή, γυναίκα του παλμού και καλού μου φίλου Κουμά. Άξιοπρόσχητη νεαρή κυρία, πάντα γελαστή κι' ανοιχτοκαρδιά, αλλά εδώ που τα λέμε μετέωρη, για να κάνουμε και το σχετικά κομποσηπολιό, άλιγον τι επιτολαιο.

— Πες σας φαίνεται ο Μπέμπης;

— Μία γαρ είναι, στού να μη δασκαλεί.

Ο Μπέμπης βρισκόταν εσπλωμένος του καλού καιρού στο καροτσάκι που τόσωναν η μαμά του.

— Γέλασε στο βέτο, Μπέμπη.

Άλλα ο Μπέμπης δεν ένοιωσε να γευγελήσει καθόλου. Κρατούσε μια άσιεπητη σοφιστήρια και μόνο που με κύτταζε με περιέργεια.

— Πόσο είναι τώρα;

— Δέκα υπνω. Έχετε να το δΐτε από τότε που ήρθατε σπίτι.

— Ναι. Ποδ πέντε υπνω περίπου.

— Ο Κουμάς πια τρελαίνεται για δωτο.

— Άλλήθεια, τι γίνεται ο Κουμάς;

— Αυτός πια όλο τρέχει για τις δουλειές του. Άλλα το θρόδυ δε θέλει την ώρα πότε να τελειώσει, για νάρη να παίξει με τον κανακόρ του. Ο λη την ημέρα σχεδόν τον έγω έγω. Και τώρα εγνηκα στην αγορά για ψώνια. Συνήθως έρχεται η μαμά και τον κρατάει στον θγανών έγω, αλλά σήμερα δε μάς ήρθε. Κι' έτσι, μια που μάς έφυγε και η ύπνρεστα, τον πήρα μαζί μου και πάμε στην αγορά για ψώνια.

Δεν είναι άσχημα. Μαθαίνει από τώρα νοικοκυρές.

— Με συνοδεύετε λίγο ως την αγορά, η έχετε δουλειά;

— Έχω στις έξι. Άλλα μισή ώρα τη διαθέτω για να σας κάνω παρέα.

Προχωρήσαμε, λοιπόν, προς την αγορά. Και θαύμασα την ικανότητα της μαμάς, που οδηγούσε με τόση ασφάλεια το καροτσάκι, άναμεσα από τη φοβερή κίνηση του δρόμου. Είχε να κάνει ένα σωρό εγνηκα στην αγορά για ψώνια. Συνήθως έρχεται η μαμά και τον κρατάει στον θγανών έγω, αλλά σήμερα δε μάς ήρθε. Κι' έτσι, μια που μάς έφυγε και η ύπνρεστα, τον πήρα μαζί μου και πάμε στην αγορά για ψώνια.

Μα τι λέτε; Ούτε δέκα λεπτά δε θα κάνω. Νά, έδώ, θ' άνεβάσουμε το καροτσάκι στο πεζοδρόμιο. Έτσι είναι ασφάλεια. Λοιπόν, περιμένετε με κι' έφτασε.

Στήθηκε και το καροτσάκι και περίμενα. Ήταν έξη και δέκα. Για να περάσω την ώρα μου, άσπνηξα να κάνω το Μπέμπη να γελάσει. Μα έκιντο το παλινόπαδο είνε ένα μπροτο τόσο σοβαρό, που, αν έκρινε κανείς από δωτο, θα έγινε το προγινώστικό πάς μια μέρα θα νινόντα εισαγγελίας. Έξη και είκοσι πέντε η κυρία Φανή φάνηκε, κρατώντας ένα δέμα. Είχε άνορασε κρέας και ψάρια. Τα τοποθέτησε σ' ένα παράρτημα του καροτσοιού.

— Λοιπόν, πος τα πήγατε με το Μπέμπη;

— Μία γαρ. Μόνο που δε μωδ γελάει.

— Θά σας γελάσει. Έχει τις άρες του. Θέλετε.

— Λοιπόν, σας παραδίδω το νιο σύ.

— Όχι. Άκούω. Θά μωδ τον κρατήσετε πέντε λεπτά, μέρι να ψωνίω κάτι κι' απ' το υπακόλινο.

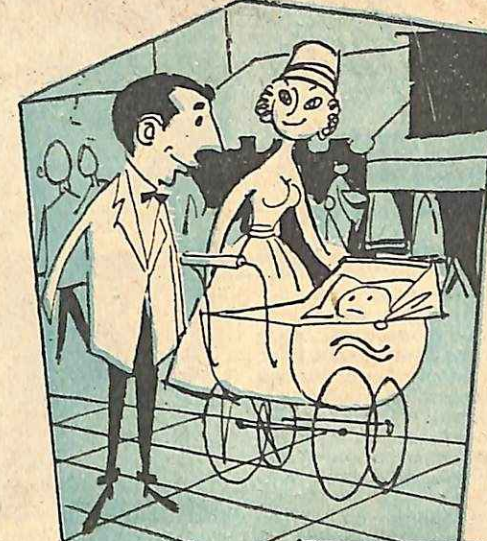
— Μαντάμ, στις έξι παρά είκοσι, σας είπα...

— Καλέ τι έφτα παρά είκοσι; Σε πέντε λεπτά σας έλεω. Μα σ' αυτό το υπακόλινο στη γωνία άπεναντί θα μωδ.

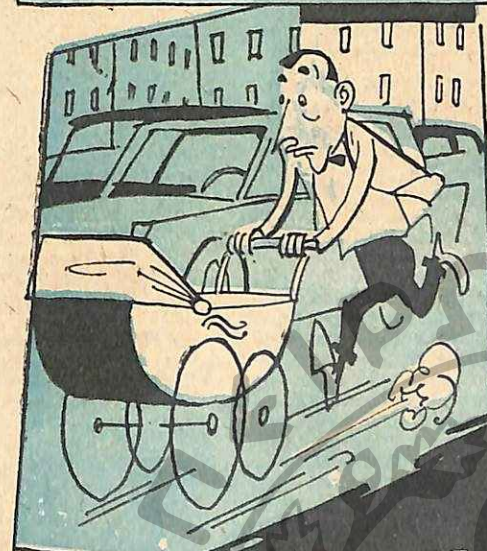
Σέ κείνο υπήκε, την είδα. Περνούν όμως πέντε λεπτά, περνούν δέκα, πάλι η ώρα παρά είκοσι και η μαμά δε φαίνεται. Άργίζει πια η άγνοια. Οι ποδοθεωτές της ώρας μωδ με παίρνουν... Πάει παρα τέταρτο και με ζώνουν τα είδια. Τι να γιν, θ' α

Εξομολογίες της ζωής

Π. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑ

Η κυρία ΦΑΝΗ και το μωρό της

ναγκασθώ να πάω ταξί. Μα πάει και παρά δέκα και πουμενά η μαμά Μάλισσα, θα πάω το καροτσάκι και θα εισβάλω στο υπακόλινο. Μαντάμ, πότε τον κανακόρ σας και γειά σας. Μα αν έρθω στο μεταξύ και δε με θή; Του κακού άνυνου του δρόμου. Πού να τη όρε μέσα σε τόσο πλθρος ελθρότων, αυτοκινήτων. τούμ και άμωδών; Φωνάζω έναν πιτορικό που πουλάει λαγεία.

— Άκου δώ σε φίλε. Λάβε αυτό το ταλληράκι και πρόσεξε το παιδί. Άν έρθη η μαμά του, πές της να με περιμένει κι' έφτασε.

Τρέγω προς το υπακόλινο, συναντώντας τον κόμο. Ψάχνω μέσα, η κυρία Φανή δεν υπάρχει. Ίσως να έπετοσε στο παιδί της. Μα όχι. Ο πιτορικός κυλάει σκοπός. Δεν φάνηκε καμιά κυρία; Όχι... Έφτα παρά πέντε. Βέβαια, η Μίνα συνήθως άργεί πέντε δέκα λεπτά, μα αυτό δε διαβρώνει την κατάσταση. Γιατί μωδ τότε δηλώσει: «Ένώ δεν είμαι από κείνες που περιμένουν. Άν δεν είσαι συνεπής στο ραντεβού, σε έγω άδωσα. Νά το έλπες. Το έρω. Και πάει η ώρα έφτα. Βράω σαν ήλαςτιο. Αί, όχι μαντάμ, δεν πρόκειται να γδώ το ραντεβού μου, με άνωστες συνέπειες για την έπομένη, έπειδη το λόγου σου θέλεις ν' άνορασε μακαρόνια, ρούκι και τυρί. Όχι... Και δε μωδ να πάω και ταξί. Σε ποιά ταξί θα νωρέσει το καροτσάκι; Το μωδ μου μωδ είναι να σπύσω στο ραντεβού μου με το μωρό. Δίω άλλο ένα ταλληρο στον πιτορικό με τα λαγεία: Άν φανή μια κυρία έτσι κι' έτσι που θα γυρύνει κάποιο καροτσάκι με το μωρό της, πές της πως θα της το πάω ο ίδιος στο σπίτι. Και άμωδωται. Με πλνν κπό καταρών να περάσω το καροτσάκι μέσα από τον κυκλώνα της οδού Άθηνas. Δέκα ώρες παρά λίγο έλειπε να τρακάρω με αυτοκίνητο κι' έθαναι και έσάριθες μωδνίτες από τους σωφέρ.

— Νά! που δε το σκοτώσε το παιδί...

Ποτέ μου δε μίσησα μωρό, όσο αυτό το παλινόπραμο που έστρωσα. Τέλος, έβηκα στην πλατεία Άγιων Θεοδωρών και τούδωσα φαερση τον άνηφορο. Ήταν έφτα και δέκα. Έτρεγα σαν τρελή, σπρώνοντας το καροτσάκι. Και τώρα ο Μπέμπης, που δεν είχε νωδωσει άλλη σορά τέτοια τρεγάλα, θάλαθε να γελάει. Τόσο εύστροφήςκε από την ταύτητα. Μωδ έργόντα να τον πνίξω. Περνούσα άναμεσα από αυτοκίνητα, έπαιρνα στροφές, έτρεγα λαγανισμένη, σαν να με κυνηγούσαν. Οι διαβάτες στεκόνοτουσαν και με κύτταζαν, μερικοί έκαναν το σταυρό τους. Ποός να μωδ τήγανε. Στις έξη παρά ένα, ότι θα έφθανε σε τέτοιο κατόντημα; Και σκεπτόμουν στο μεταξύ και την έκπληξη της Μίνας που θα μ' έβλεπε να προσέρχωμαι στο ραντεβού μ' ένα καροτσάκι, γεμάτο από ένα μωρό. Θά της έξηγούσα και θα τδρίσκε διασκεδαστικό... Θά μωδ το πληρώσει αυτό κυρία Φανή... Νά δώ πια τέτα Συντάματος, η να πάω καλύτερα την οδό Νίκης, ν' άποφύγω την κίνηση; Μάλλον αυτό πειναι να κάνω, θα στάσω γονγορώτατα. Έφτα και είκοσι είμαι στην οδό Νίκης. Άραγε θα περνώσει περισσότερο από το κανονικό. Παίρνω τον άνηφορο της οδού Νίκης, με την ψυχή στα δοντα. Και τότ, τι θέλω; Τη Μίνα που κατεβίνει από την επώ πάνω γωνία. Είναι τυχερά. Στάματα, της νελάω ήλιθα, αλλά δεν προσταίω να της μιλήσω. Μόλις με πλησιάζει, με σάρα έξαλλη κι' άγριεμένη, μωδ λέει:

— Όστε παντρεμένος μωδ είσαι, αί;

— Ένώ; Ένώ; Ένώ παντρεμένος;

— Άυ ποιος; Ένώ; Και με παιδί μάλισσα. Γι' αυτό δεν ήρθες στο ραντεβού. Έπρεπε να κάνω ν' νταντά. Και άποφύγεις και ποδ κεντακόρο δρόμους. Πού νάξερεις ότι θα μ' έβλεπες εδώ! Άντίθ και να σου έση!

— Στάσου, Μίνα. Στάσου να σου έξηγώ!

Άλλα πού να σταθ. Τάχυνε το έθια της και πήρε τον κατήφορο. Θεέ μου τι να κάνω τώρα! Παρά το καροτσάκι με το μωρό στο πεζοδρόμιο και τρέγω να προστάσω τη Μίνα. Άκούω το μωρό που θάλει τα κλάματα. Δεν πάει να κλάει.

— Στάσου Μίνα!...

Την άσπάζω από το γέι — μωδ το νινάει. Την έαναπαύω.

— Ή θά σταθεις να σου έξηγώσω, η σε πνίγω! σονάει.

Φαίνεται πως σοθήθηκε και στάθηκε.

— Λέες.

— Το μωρό δεν είναι δικό μου.

— Ποιανού είναι;

— Έγος φίλου μω...

— Και στο έρωμα να το πάς περίπατο κι' έγω να σε περιμένω στο Ζάππειο;

— Έκεί έρνούδωνα.

— Με το μωρό;

— Μάλισσα. Άλλα άκου πω. Άκου γουρή μου, άκου για να με λυπηθείς...

Μαλάκωσε. Της είπα την ιστορία. Ξεσάθηκε στο γέλιο.

— Και τώρα που τ' άφεςε το παιδί;

— Νά το! Έκεί στο πεζοδρόμιο.

— Μόνο του;

— Μόνο του...

— Σοδ έμπιστεθήκαμε ένα μωρό και το παρατάς στη μέση του δρόμου; Άουενόητε! Πάμε γιατί ως εδώ στανει το κλάμα σου.

Τώρα έσπωννε η Μίνα το καροτσάκι κι' έπαίξε το μωρό, που καμώρισε.

— Μία στιγμή να πληκωνίσω στο σπίτι του πα-

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Για το πρόσωπο

Φροντίζετε πάντα να σκουπίζετε το πρόσωπό σας από μέσα προς τα έξω κι' από κάτω προς τα πάνω, απ' το σαγόνι προς τα αυτιά για το πρόσωπο απ' το σαγόνι προς το σέβρο για το λαιμό. Είναι γενικός και σπουδαίος κανόνας της καλλονής, που δεν

απαιτεί κόπους ούτε έξοδα. Θά συνήθισατε σιγά-σιγά και δε θα χρειάζεσται πια να προσέχετε ιδιαίτερος για να σκουπιστήτε κανονικά.

Τα μάγουλά σας έχουν άριστη νά κρεμάναν; Άλειψτε τα δάχτυλά σας με μια καλή κρέμα και κάνετε ένα κυκλικό μασάζ, από κάτω προς τα πάνω, έπιμένοντας ιδιαίτερος στα σημάδια, όπου έχει αλλοιωθή η όσειδης γραμμή του προσώπου σας.

Έχετε μερικές όριζόντιες ρυτίδες στο μέτωπο; Άλειψτε το έλαστρο με μια καλή κρέμα. Με τα δάχτυλα του δεξιού νεριο στο δεξιό μελίγι σας, κρατήστε το δέρμα τεταμένο. Συγγράνως, με τα δάχτυλα του άλλου κάμπε ένα περιστροφικό μασάζ από κάτω προς τα πάνω κι' από δεξιά προς τ' άριστερά, άργίζοντας απ' τη πρόσ το μέτωπο και προχωρώντας σιγά-σιγά προς το άριστερό μελίγι. σιγά-σιγά πολλές φορές. Ύστε, έπαναλαμβάνετε χέρια και κάνετε το ίδιο έλαστρο μασάζ με το δεξιό χέρι στο δεξιό μέρος του μετώπου.

Πένει σε' αυτί

Έχετε πόνους στ' αυτί; Φτιάχτε

Για τα παιδιά

Μη λέτε στα παιδιά σας πως έσεις ήσαστε δυστυχισμένη στην ήλικία τους.

Μη τα όποχρεώνετε να λένε διαρκώς τ' όνομα και την ήλικία τους. Αυτές οι μικρές... έξετάσεις τα εκνευρίζουν.

Μη τα φιλάτε και τα χαϊδεύετε συνεχώς.

Μη τα παίρνετε μαζί σας στις έπισκέψεις σας.

Μη τ' άναγκάζετε ν' άπαγγέλλουν ποιήματα μπροστά στον κάθε ξένο.

Μη τους παρουσιάζετε τον πατέρα τους σαν κωμαπούλα.

Μην τους έπιτρέπετε να κακομεταχειρίζονται τους ύπνρετες.

Μη τα παρουσιάζετε σε κάποιον αντιπαθητικό συγγενή σας.

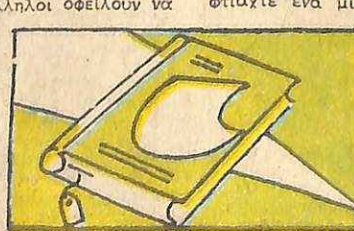
Τα άπλά αυτά πράγματα είναι πολύ σπουδαία για την ψυχολογία του παιδιού.

Η γυαλάδα στο καστόρι

Οι ποσάνες, τα γάντια και τα παπούτσια από καστόρι έχουν το μειονέκτημα να γυαλίζουν εύκολα. Η γυαλάδα λοιπόν αυτή μπορεί να φύγει, αν τα τρίψετε με μια ειδική βούρτσα από καουτσούκ κι' ένα πολύ λεπτό γυαλόχαρτο.

Το καθαρίσμα των τοίχων

Για να καθαρίσετε τους τοίγους, φτιάξτε ένα μίγμα από 50 γραμμάρια άμμιωνία, 50 γραμμάρια σαπούνι και 50 ούνο-πνευμα. Κάνετε το ένα είδος μαστίχας, κι' αν δεν είναι αρκετά μαλακή προσθέστε λίγο νερό. Άλειψτε με το μίγμα ένα κουρέλι και καθαρίστε τον τοίχο.

Χαρίτα στα τζάμια

Ξέρετε πόσο δύσκολα ξεκολλάνε απ' τα τζάμια τα διαφανή εκείνα χαρτιά που κολλάμε συνήθως για να η μάς θλύνουν απ' έγω. Μην τα έξοτε με τα χέρια. Άλειψτε τα μ' ένα κουρέλι, θουτηγμένο σε μίγμα από ίσες ποσότητες πυκνής άλυσίας.

Δεν είναι άσχημα. Μαθαίνει από τώρα νοικοκυρές.

Με συνοδεύετε λίγο ως την αγορά, η έχετε δουλειά;

Έχω στις έξι. Άλλα μισή ώρα τη διαθέτω για να σας κάνω παρέα.

Προχωρήσαμε, λοιπόν, προς την αγορά. Και θαύμασα την ικανότητα της μαμάς, που οδηγούσε με τόση ασφάλεια το καροτσάκι, άναμεσα από τη φοβερή κίνηση του δρόμου. Είχε να κάνει ένα σωρό εγνηκα στην αγορά για ψώνια. Συνήθως έρχεται η μαμά και τον κρατάει στον θγανών έγω, αλλά σήμερα δε μάς ήρθε. Κι' έτσι, μια που μάς έφυγε και η ύπνρεστα, τον πήρα μαζί μου και πάμε στην αγορά για ψώνια.

Μα τι λέτε; Ούτε δέκα λεπτά δε θα κάνω. Νά, έδώ, θ' άνεβάσουμε το καροτσάκι στο πεζοδρόμιο. Έτσι είναι ασφάλεια. Λοιπόν, περιμένετε με κι' έφτασε.

Στήθηκε και το καροτσάκι και περίμενα. Ήταν έξη και δέκα. Για να περάσω την ώρα μου, άσπνηξα να κάνω το Μπέμπη να γελάσει. Μα έκιντο το παλινόπαδο είνε ένα μπροτο τόσο σοβαρό, που, αν έκρινε κανείς από δωτο, θα έγινε το προγινώστικό πάς μια μέρα θα νινόντα εισαγγελίας. Έξη και είκοσι πέντε η κυρία Φανή φάνηκε, κρατώντας ένα δέμα. Είχε άνορασε κρέας και ψάρια. Τα τοποθέτησε σ' ένα παράρτημα του καροτσοιού.

— Λοιπόν, πος τα πήγατε με το Μπέμπη;

— Μία γαρ. Μόνο που δε μωδ γελάει.

— Θά σας γελάσει. Έχει τις άρες του. Θέλετε.

— Λοιπόν, σας παραδίδω το νιο σύ.

— Όχι. Άκούω. Θά μωδ τον κρατήσετε πέντε λεπτά, μέρι να ψωνίω κάτι κι' απ' το υπακόλινο.

— Μαντάμ, στις έξι παρά είκοσι, σας είπα...

— Καλέ τι έφτα παρά είκοσι; Σε πέντε λεπτά σας έλεω. Μα σ' αυτό το υπακόλινο στη γωνία άπεναντί θα μωδ.

Σέ κείνο υπήκε, την είδα. Περνούν όμως πέντε λεπτά, περνούν δέκα, πάλι η ώρα παρά είκοσι και η μαμά δε φαίνεται. Άργίζει πια η άγνοια. Οι ποδοθεωτές της ώρας μωδ με παίρνουν... Πάει

τέρα του, νάσθουν νά τή πάρουν.
— Άλλά τή τηλεφώνη δέν απαντούσε.
— Λοιπόν, τί θά κάνουμε τώρα;
ρωτώ τή Μίνα.
— Να τή πάμε στο Ζάππειο νά τή
κάνουμε μία θόλα...

Σέ λίγο καθόμαστε σ' ένα παγκάκι
μέ τή καρποστακί μπροστά μας. Η
Μίνα έπαιζε μέ τή μωρό, τή γέλυσε,
τό γάιτε, τή μιλούσε κι' όλο μέ
δαύτο πάλευε. Κι' ένω ζήλευα...

Φωνάζουσα τή γυναικά της μα-
μής του, είπε: "Έπρεπε νά μείνης εκεί,
Βίκτωρ. Δέν παίρνουν έτσι τή παιδεία
καί φέρονται. Πήναινε νά ξαναπλε-
ωνήσες."

— Εδώ, Βίκτωρ.
— Τό μωρό, ακούω τήν έναγώνια
φωνή τού Κοσμά. Πού είναι τό μωρό;
— Μην άνησυχείς, τόμα μαζί μου.
— Δόξα σάν ό Θεός. "Όποτε σέ έρ-
κε ή Φωνή;

— Πού νά μέ έρθι;
— Στήν άγορά! Έκεί πού σέ άφη-
σε καί σέ έχασε.

Μέ δύο λόγια, ή κυρία Φωνή, πού
κοντά στό άλλα της καρδιάς ήταν
καί άποφαιμένη, είχε κάνει τή φωνή
της, είχε βρή από τό υπαρκτικό καί
τροάδης γιά άλλα μαγικά. Εξυγνώ-
τας πώς είχε έμπιστευθή τό παιδί της
σ' ένα δυστυχή άνθρωπο. Γούσε στίτι
της δατώ παρά τέταρτο. "Ο Κοσμάς
είχε πεί πού ναι. Μόλις τή θέλει:
"Πού είναι τό παιδί;" Έκείνη υπάγει
τό έξιτο κοτέλο της: "Θέε μου, τό
έξασα στήν Άγορά... Τό κοταόσε ό
κόριος Βίκτωρ". Καί φέυγει πανικό-
βλητη νά ψάξ νά μέ βρή εκεί πού
ή άποφαμένη, έγινε καμιά ασυνήκη
ακνή. Δέν υπήρχε καίρος. "Ο Κοσμάς
τήν ανέλαβε γιά άγορά."

— Λοιπόν, Κοσμά, ό γυιός σου
βρίσκεται τόσος στο Ζάππειο, άριστε-
ρά, τέταρτο παγκάκι. Έλα νά τόν
παραλάβεις, γιατί είναι καί άρμεγός!"

Μόλις είδε τό μπαμπά του ό Μπέ-
πης έθωσε τή κλάματα από τή χαρά
του.

— "Η γυναικά μου είναι ό πιο άφη-
ρημένος άνθρωπος τού κόσμου. Με
συγχωρείς Βίκτωρ."

— Δέν είναι μόνο αυτό, Κοσμά. "Ε-
δώ παρά λίγο νά είχαμε μεγάλη κα-
ταστροφή."

Τού έλάγησα τί έγινε καί, πολύ
φυσικά, έσκασα στό γέλιο. —
"Εταί, γίνονται καί οι δικαστικές
πλάνες, μάς λέει."

— "Εταί, Κοσμά, Λοιπόν, πάστο
καί φέγε. Καί μην έπιτρέπεις τή γυ-
ναικά σου νά τό έαυθαλά έξω. Δέν
ξέρεις πού μπορεί νά τό έχασα."

— "Όταν έφυγε ό Κοσμάς μέ τό καρ-
ποστακί, ή Μίνα έπρεπε σέ θαθεία συλ-
λογή."

— Τί σκέπτεσαι, Μίνα;
— Σκέπτομαι πόσο θά ήθελα νά εί-
χαμε κι' έμείς ένα παιδάκι.

— Αυτό δηλαδή... είπα λίγο έπιφω-
λακτικά καί μαστιγμένα, πομπωθεύει
κάτι άλλο... (Άπέφυγε τή λέξη ενά-
μος).

— Μά, θέβαινα, αυτό έννοείται...
"Εγώ, όμως, δέν τό έννοούσα. Δέν
ήμουν άκόμα ώριμος γιά γάμο, αντί-
θετα μέ τίς γυναίκες πού είναι πάντα
ώριμες γι' αυτή τήν έρωταστική δια-
τύπωση. Καί δέν καταλάβαινα γιατί
θά έπρεπε νά παντρευτώ, έπειδή μία
άποφαιμένη κυρία έξέχασε τό καρπο-
στακί μέ τό παιδί της σ' ένα πελο-
δρόμο. Υπάκουον καί πού άστέλει λό-
γοι γιά τούς όποιους υποκρίνομαι νά παν-
τευτή κανείς. Κι' έτσι άλλαξα κου-
θέντα..."

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ

Χιονισμένο

Συζυγικές... φιλοφρονήσεις

— "Άντρα μου, έχω πολλές φορές
την έντύπωση πώς θά ήθελες νά είχα
παντρευτή κάποιον άλλο.
— "Αποκλείεται! Δέν έχω κανένα
έχθρο."

— Κατηγορείσαι πώς σκότωσες τήν
πεθερά σου.

— "Όχι, κύριε πρόεδρε, δέν τή σκό-
τωσα. Αυτοκτόνησε!"

— Πώς δηλαδή!...

— Της είπα ότι θά πυροβολήσα,
κι' αυτή δέν κουνήθηκε άπ' τή θέσι
της."

— "Η φ λ ύ α ρ η * σ ύ ζ υ γ ο ς: Για-
τί ό Θεός έπλασε πρώτα τόν Άδάμ;
"Ο σ ύ ζ υ γ ο ς: Για νά τού δώση
καιρό νά πη κι' αυτός κατέ..."

Θεατρικά

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Πικάντικο ρεπορτάζ

— "Η κ. Κατερίνα, ως γυναι-
κόν, άνεβαίνει τό γαλλικό έρ-
γο "Τοιάντα δευτερολέπτα έρω-
τα", γιά τή θερινή σεζόν."

— "Ο συγγραφέας τού έργου
"Άλντο Μπενεντίττι περαστικός
από τήν Άθήνα, έμαθε τυχαιά
από τίς εφημερίδες ότι ένας έλ-
ληνικός θίασος άνεβαίνει τό έρ-
γο του καί δέκοσε γιά λίγες μέ-
ρες τήν κρουαζιέρα του στή Με-
σόγειο, γιά νά παρευσεθί στην
πρεμιέρα."

— "Η έπιθεώρησι τού θεάτρου
"Περροκέ", πού έχει ως είσαγω-
γή μία ιδιότυπη τριωνία, πού
αποδίδουν ό Ντενγίσις μαζί μέ
τίς δυο τραγουδίστριες τού θία-
σου, τή Μελάγια καί τή Ζήλεια,
περιλαμβάνει ένα πρωτότυπο
νούμερο πού έκτελούν πέντε νέ-
οι ήθοιοι."

— Στήν ίδια έπιθεώρησι ό
γνωστός μίμος Γιαννιόπουλος,
πού μετεπήδησε στή σκηνή, πα-
ρουσιάζεται ως Χατζήχρηστος
καί μιμείται μέ πολλή έπιτυχία
μία από τίς ώριότερες δημι-
ουργίες τού δημοφίλου κωμι-
κού.

— "Η Άλίκη Βουγιουκλάκη
παρά λίγο νά έφευγε προχθές
γιά τή Νέα Υόρκη, προσκαλε-
σμένη από μία αεροπορική έ-
ταιρεία γιά τήν έγκαίνια τής
γραμμής μέ νέου τύπου αερο-
πλάνο."

— "Η απόφασις όμως τού κ.
Κώστα Μουσουρά νά συνεχίσι
τίς παραστάσεις τού θεάτρου
του ματαιώσαν τή σκέψις τής
δημοφίλου πρωταγωνίστριας."

— "Ο μουσικός θίασος, πού
θά εφαινηθί έφέτος στή "Ο-
λύμπια" Πειραιώς θά έγκαίνια-
σθ τή θερινή σεζόν μέ μία ά-
νέκδοτη όπερέττα, τή "Ζουζού".
Η "Ζουζού" έχει γραφή πρίν
πολλά χρόνια από τόν γνωστό
συνθέτη Μίμη Κατριβάνο, πού
έχει γραφεί τή "Τρία άλλόκοτα
κορίτσια" καί άλλες έπιτυχίες."

— "Ο Κατριβάνος έχει ενά-
ριστή άδυναμία στή τραγούδια
του."

Ο Κάρλ Φόρμαν

Η Κάκια Άναλυτή

του κρασιού καί πολλά έλληνι-
κά τραγούδια, πού έχουν άφει-
ρωθί στο κρασί οφείλονται σ'
αυτόν."

— "Ο Ζάν Λουί Μπαρρό καί
ή γυναικά του Μαντελαίν Ραίω,
πού, περαστικοί από τήν Άθή-
να, έδωσαν τρεις παραστάσεις,
λατρεύον κυριολεκτικά τήν Έλ-
λάδα. Γι' αυτό έχουν ένα με-
γάλο δεινρό, νά άνεβάσουν τόν
"Δύσκολο" τού Μενάνδρου στο
Παρίσι."

— "Οι Έλληνες πρωταγωνι-
σταί τού "Καζινό ντε Παρί" Βέ-
ρα Έλλεν καί Άλέκος Μπάλα-
σας, πού σημειώνουν, τόν τε-
λευταίο καιρό όλως εξαιρετική
έπιτυχία μέ μία νέα χορευτική
δημιουργία τους, "Τά όρυγα τού
Νέρονος", πρόκειται νά φύγουν
σύντομα γιά τήν Άμερική. "Ο
Μπάλασας καί ή Βέρα Έλλεν θά
κάνουν σειράν εφαινήσεων στή
Διεύθι έκθεσι τού Σικάγου, κα-
τόπιν δέ θά πάνε στο Χόλλυ-
γουντ."

— "Ένα άλλο διεθνώς φήμης
χορευτικό ζευγάρι ό Δρόσος καί
ή Τάτα, μετά τήν Ισπανία καί
ή Ιταλία σημειώνει τόν τελευταίο
καιρό, μεγάλη έπιτυχία στή Γερ-
μανία."

— "Η Κάκια Άναλυτή, πού
θά κάνει γιά πρώτη φορά τό
χειμώνα τήν εφαινήσι της ως
πρωταγωνίστρια στήν όπερά
"Κοταπούλιν", είχε ραγδαία εξέ-
λιξι από θεάτρο. Παράλληλα εί-
ναι ή μόνη ήθοισις τού έλλη-
νικού κινηματογράφου, πού έχει
δική της κινηματογραφική εται-
ρία."

— "Ο Άμερικανός παραγω-
γός Κάρλ Φόρμαν, πού γύρισε
τώρα στο Λονδίνο. Ξετρελλαμέ-
νος μέ τήν Ρόδο αποφάσισε νά
γυρίσι εκεί, μετά τή "Κανονία
τού Ναβαρρόνε" καί δεύτερη ται-
νία μέ τόν τίτλο "Χολινταίη"
γιά τήν οποία εξασφάλισε τήν
συμμετοχή τού Άντονι Κουήν."

— "Επίσης ό Φόρμαν πρόκει-
ται νά γτίσι μία Βίλλα στή Ρό-
δο, γιά νά περάσι τίς θερινές
του διακοπές."

— "Ο Σπύρος Φωκάς, πού
κέρδισε μέσα σ' ένα χρόνο τήν
έμπιστοσύνη τών Ιταλών πα-
ραγωγών έρχεται τώρα στή σει-
ρά τών τριών καλυτέων "έξεν
πρεμιέ" τής Ιταλίας. άποκαλού-
μενος "ο σαβάρδος" τού Ιταλικού
κινηματογράφου."

Ο ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ

Ο ΑΝΔΡΑΣ πού θά σάς πάρη

Βρίσκεται στο περιβάλλον
σας, κατά τόν "Άγγλο ψυ-
χολόγο δόκτορα Σπένσερ

ΑΝ θέλετε νά παντρευτήτε, συνι-
στά στις νέες ό "Άγγλος ψυχο-
λόγος δόκτωρ "Έλλιοτ Σπένσερ, νή
ρίχνετε τή ματιά σας μακριά. Τόν
άνθρωπο, πού θά σάς προτείνη νά γί-
νετε σούζυγός του, έχετε μεγαλύτερες
πιθανότητες νά τόν βρήτε άνάμεσα σ'
έκείνους, μέ τούς όποιους άνεδοκατε-
βαινε κάθε μέρα στο άσανέρ, τούς
συνάδελφους σας στο γραφείο ή στο
κατάστημα, όπου έργάζεσθε, τούς
γειτόνες σας, έκείνους, μέ τούς ό-
ποιους συνταξιδεύετε στο λεωφορείο,
κλπ."

Από μία πρόσφατη στατιστική προ-
κύπτει πράγματι, ότι τά 75% τών κο-
ριτσιών παίρνουν νέους από τό περι-
βάλλον τους: συνάδελφους, γείτονες,
παιδικούς φίλους, ανθρώπους, πού συ-
χνάζουν σέ συγγενικά ή φιλικά τους
σπίτια κλπ. "Εταί, οι νέες πού ρί-
χνουν τό έλάνο τους πέρα από τό πε-
ριβάλλον τους, ή πού ζουν μέσα σέ ό-
νειρα, κινδυνεύουν νά μείνουν άγύ-
παντρες."

Φαίνεται, έξ άλλου, ότι, παρά τήν
ανάμφισβήτητη βίαιση, πού χαρο-
κτηρίζει τήν εποχή μας, οι σημερινές
νέες παντρεύονται σέ μεγαλύτερη ή-
λικία παρ' ό,τι στο παρελθόν. Νά οι
σχετικοί αριθμοί:

ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΓΑΜΩΝ			
Στό παρελθόν		Σήμερα	
Από 16-18 χρόνων	20%	10%	
> 19-21 >	32%	30%	
> 22-24 >	10%	26%	
> 25-27 >	10%	17%	
> 28 καί άνω	2%	13%	

Παραμένουν άνυπαντρες 26% 4%
Μπορούμε νά συμπεράνουμε, λοι-
πόν, ότι οι σημερινές νέες, ή όλο πού
ρίχνονται ένωρίτερα στήν έρωτα, πα-
ντρεύονται μόνον άφού άποκηρύξουν κά-
ποιε πείρα. Σήμερα, έξ άλλου, οι
γυναίκες, πού δέ βρίσκουν σούζυγο,
είναι πολύ λιγότερες παρ' ό,τι στο
παρελθόν."

Μεταξύ τών λαϊκών στραβάτων, ή
μέση ηλικία στήν όποία παντρεύονται
οι νέες είναι τά 20 χρόνια. Στις ά-
νέστερες τάξεις, όμως, είτε γιά τό λο-
γο, ότι οι νέες έχουν μεγαλύτερη έ-
λευθερία, είτε γιάτί θέλουν νά τερ-
ματίσουν ώριμμένες σπουδές, ή μέση
ηλικία είναι τά 25 χρόνια."

Στήν εποχή μας, έξ άλλου, έχει έ-
λαττωθί σημαντικά ό χρόνος, πού με-
σολάβει μεταξύ τής μνηστείας καί τού
γάμου. Άλλοτε οι άφραδόνες διαρ-
κούσαν τρία, πέντε ή καί περισσότερα
χρόνια. Σήμερα ό χρόνος τής μη-
στείας συντομεύεται άδύνατα."

Καί σήμερα, πάντως, θεωρείται ά-
παράδεκτο νά μεσολάβησιν έτα χρόνι-
κό διαστήμα μεταξύ τής μνηστείας
καί τού γάμου, γιά νά μπειρούσαν οι
δυο μνηστευμένοι νά δούν ό ένας τόν
άλλο σά σούζυγο τής ζωής του."

Κατά τούς ψυχολόγους, ή μεσολάβη-
σι αυτός τού διαστήματος είναι άπα-
ράδεκτη άκόμη καί στήν περιπτώσι,
πού πρίν από τή μνηστεία προηγήθη-
κε εϊδίολοι. Οι έρωτασμένοι ζουν συν-
ήθως μέ όνειρα. "Από τή στιγμή, ό-
μως, πού μνηστεύονται, αντικρύζουν
τή ζωή μέ πρακτικό πνεύμα καί γινώ-
ρίζουν καλύτερα ό ένας τόν άλλο."

Σύμφωνα μέ τίς στατιστικές, τά
8% τών γάμων, πού πρέπει νά θεω-
ρηθούν σάν πετυχημένοι συνηθίζουν
έπειτα από μία περίοδο μνηστείας
τουλάχιστον ένος έτους. Οι μισοί γά-
μοι, αντίθετα, από έκείνους πού συνη-
θίζουν βιαστικά, καταλήγουν σέ ά-
τυχία."

Οι στατιστικές δείχνουν έπίσης, ότι
μεγάλο ρόλο στήν έπιτυχία ένος γά-
μου παίζει τό ζήτημα τών παιδιών.
"Εκείνοι, πού παντρεύονται μέ τήν
προβλεπή νά μην άποκτήσουν παιδιά,
χωρίζουν εύκολότερα καί ρέπουσι προς
τήν άπιστία. "Εκείνοι, αντίθετα, πού
παντρεύονται μέ τήν προβλεπή ν'
άποκτήσουν παιδιά, είναι λιγότερο έγω-
ιστές καί κάνουν περισσότερες παρα-
χωρήσεις γιά νά πετύχουν μία άμοι-
ρική συμβίωσι."

Τά σημερινά άντρώγινα έπιθυμούν
σέ αναλογία 55% ν' άποκτήσουν τό
πολύ 2 παιδιά 30% έπιθυμούν 3 πα-
διά, καί μόνο 1,6% έπιθυμούν πάνω
από 3 παιδιά. Μερικά άντρώγινα, έξ
άλλου, έπιθυμούν ν' άποκτήσουν παι-
διά, άλλ' έπειτα από άρισμένη προ-
επιεία, γιά νά μπειρούσιν στο μέ-
ταξύ νά χαρούν έλεύθερα τή ζωή τους."

ΠΕΡΙΛΕΨΙΣ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

— "Ο γνωστός Άθηνναίος ζωγρά-
φος Λεάνδρος Καραφόντης βρί-
σκεται έννο βράδυ στο άτελιέ του,
βαρειά τραυματισμένος μέσα σέ
μία λίμνη αίματος. Δίπλα του κοι-
τάται μία όμορφη κοπέλλα, άναί-
σθητη καί βαρειά τραυματισμένη
καί αυτή, ή Ρίκα Πόλογλου, θαν-
μαστρία του καί μαθήτριά της Σχο-
λής Καλών Τεχνών. Είναι φανερό
ότι ό ζωγράφος θέλησε νά σκό-
τώσθ τήν Ρίκα καί κατόπιν άπο-
πειράθηκε ν' αυτοκτονήσθ. Η
Μαργαρίτα, ή γυναικά του, τρέχει
στον Έρυσθό Σταυρό, όπου βρί-
σκεται ό Καραφόντης καί τό θυ-
μα του. Δέν ξέρει όμως τίποτα
γιά τίς σχέσεις τής Ρίκας μέ τόν
άντρα της. Τό ίδιο ισχυρίζονται
καί οι γονείς τής κοπέλλας, ό
πατέρας της καί ή μητέρα της."

2ον Σά νά δίστασε ή γυ-
ναικά.

— "Τίποτα! άποκρίθη-
κε έπί τέλους, τραδητά."

— "Ο άξιωματικός όμως παρατή-
ρησε τό ύφος της κι' έπέμεινε."

— "Γιά τέποτε όλη τήν αλήθεια,
σας παρακαλώ... όλη τήν αλή-
θεια!"

— "Η Κατερίνα στριφογύρισε τά
μάτια της, κάπως άνήσυχη στο
δωμάτιο, έπειτα άποκρίθηκε τρα-
δητά:

— "Νά... κάνα-δυο φορές, μου
είπε ότι ό Καραφόντης τήν κρά-
τησε άργά στο άτελιέ του, νά τής
δείξη κάτι στις ζωγραφικές της."

— "Θρασύβουλος πήδησε στήν
καρέκλα του:

— "Πότε έγινε αυτό; Πρώτη φο-
ρά τ' άκούω!"

— "Καί σάν τ' άκούγες, άποκρί-
θηκε ή Κατερίνα φωναχτά, καί
σάν τ' άκούγες, τί έπρόκειτο νά
γίνη; Οάδαξες μία μέρα τί φωνές
καί τήν άλλη δέ θά μιλούσες. Σά-
μα τώρα... μη μιλάς... Σέ ξέρω..."

Κούνησε τό κεφάλι του ό Πό-
λογλου μέ μία κινήσι δυστυχισμέ-
νη. Άναστήνασε καί σάπασε."

— "Τί άλλο ξέρεις; Φώναξε ό
άνακριτής έπιτακτικά στήν Κατε-
ρίνα. Δέν γίνεται, θά ξέρεις κι'
άλλα έόσεις. Οι γυναίκες τ' αντι-
λαμβάνονται όλα. Δέ σάς πέρα-
σε από τό νού, πώς δέν ήταν φυ-
σικό νά τήν κρατάς ό ζωγράφος; Σά-
μα τά μεσάνυχτα γιά νά τής
κάνη μάθημα!"

— "Η γυναικά σήκωσε τούς αδυ-
νατους ώμους της, τράβηξε τή
μαύρη, ξεθωριασμένη ζακέττα πού
φορούσε, τήν κούμπωσε κι' άπο-
κρίθηκε ένθροικά:

— "Ο, τί ήξερα, σάς τό είπα.
Άλλο τίποτα δέν ξέρω."

Φάνηκε γιά μία στιγμή συλλο-
γισμένος ό άνακριτής. Έπειτα
ρώτησε:

— "Ξέρετε τ' όνομά τής φίλης
της, όπου σας έλεγε πώς πηγαί-
νε κι' άργούσε;

— "Αυτό τό ξέρω. Τή λένε Στέλ-
λα Βουλέα."

— "Μου είγε πη, ότι έμεινε πρώ-
τα μέ τόν Καραφόντη ίσαμε τίς
ένδεκα, κι' ότι πήγε έπειτα στήν
Στέλλα."

— Κυρία Καραφόντη, ρώτησε
ό άξιωματικός. Μπορείτε νά θυ-
μηθήτε, τί ώρα έπέστρεψε στίτι

— "Μου είγε πη, ότι έμεινε πρώ-
τα μέ τόν Καραφόντη ίσαμε τίς
ένδεκα, κι' ότι πήγε έπειτα στήν
Στέλλα."

— "Κυρία Καραφόντη, ρώτησε
ό άξιωματικός. Μπορείτε νά θυ-
μηθήτε, τί ώρα έπέστρεψε στίτι

— "Μου είγε πη, ότι έμεινε πρώ-
τα μέ τόν Καραφόντη ίσαμε τίς
ένδεκα, κι' ότι πήγε έπειτα στήν
Στέλλα."

— "Κυρία Καραφόντη, ρώτησε
ό άξιωματικός. Μπορείτε νά θυ-
μηθήτε, τί ώρα έπέστρεψε στίτι

— "Μου είγε πη, ότι έμεινε πρώ-
τα μέ τόν Καραφόντη ίσαμε τίς
ένδεκα, κι' ότι πήγε έπειτα στήν
Στέλλα."

— "Κυρία Καραφόντη, ρώτησε
ό άξιωματικός. Μπορείτε νά θυ-
μηθήτε, τί ώρα έπέστρεψε στίτι

— "Μου είγε πη, ότι έμεινε πρώ-
τα μέ τόν Καραφόντη ίσαμε τίς
ένδεκα, κι' ότι πήγε έπειτα στήν
Στέλλα."

— "Κυρία Καραφόντη, ρώτησε
ό άξιωματικός. Μπορείτε νά θυ-
μηθήτε, τί ώρα έπέστρεψε στίτι

— "Μου είγε πη, ότι έμεινε πρώ-
τα μέ τόν Καραφόντη ίσαμε τίς
ένδεκα, κι' ότι πήγε έπειτα στήν
Στέλλα."

— "Κυρία Καραφόντη, ρώτησε
ό άξιωματικός. Μπορείτε νά θυ-
μηθήτε, τί ώρα έπέστρεψε στίτι

— "Μου είγε πη, ότι έμεινε πρώ-
τα μέ τόν Καραφόντη ίσαμε τίς
ένδεκα, κι' ότι πήγε έπειτα στήν
Στέλλα."

— "Κυρία Καραφόντη, ρώτησε
ό άξιωματικός. Μπορείτε νά θυ-
μηθήτε, τί ώρα έπέστρεψε στίτι

— "Μου είγε πη, ότι έμεινε πρώ-
τα μέ τόν Καραφόντη ίσαμε τίς
ένδεκα, κι' ότι πήγε έπειτα στήν
Στέλλα."

— "Κυρία Καραφόντη, ρώτησε
ό άξιωματικός. Μπορείτε νά θυ-
μηθήτε, τί ώρα έπέστρεψε στίτι

— "Μου είγε πη, ότι έμεινε πρώ-
τα μέ τόν Καραφόντη ίσαμε τίς
ένδεκα, κι' ότι πήγε έπειτα στήν
Στέλλα."

— "Κυρία Καραφόντη, ρώτησε
ό άξιωματικός. Μπορείτε νά θυ-
μηθήτε, τί ώρα έπέστρεψε στίτι

— "Μου είγε πη, ότι έμεινε πρώ-
τα μέ τόν Καραφόντη ίσαμε τίς
ένδεκα, κι' ότι πήγε έπειτα στήν
Στέλλα."

— "Κυρία Καραφόντη, ρώτησε
ό άξιωματικός. Μπορείτε νά θυ-
μηθήτε, τί ώρα έπέστρεψε στίτι

— "Μου είγε πη, ότι έμεινε πρώ-
τα μέ τόν Καραφόντη ίσαμε τίς
ένδεκα, κι' ότι πήγε έπειτα στήν
Στέλλα."

— "Κυρία Καραφόντη, ρώτησε
ό άξιωματικός. Μπορείτε νά θυ-
μηθήτε, τί ώρα έπέστρεψε στίτι

— "Μου είγε πη, ότι έμεινε πρώ-
τα μέ τόν Καραφόντη ίσαμε τίς
ένδεκα, κι' ότι πήγε έπειτα στήν
Στέλλα."

— "Κυρία Καραφόντη, ρώτησε
ό άξιωματικός. Μπορείτε νά θυ-
μηθήτε, τί ώρα έπέστρεψε στίτι

— "Μου είγε πη, ότι έμεινε πρώ-
τα μέ τόν Καραφόντη ίσαμε τίς
ένδεκα, κι' ότι πήγε έπειτα στήν
Στέλλα."

— "Κυρία Καραφόντη, ρώτησε
ό άξιωματικός. Μπορείτε νά θυ-
μηθήτε, τί ώρα έπέστρεψε στίτι

— "Μου είγε πη, ότι έμεινε πρώ-
τα μέ τόν Καραφόντη ίσαμε τίς
ένδεκα, κι' ότι πήγε έπειτα στήν
Στέλλα."

— "Κυρία Καραφόντη, ρώτησε
ό άξιωματικός. Μπορείτε νά θυ-
μηθήτε, τί ώρα έπέστρεψε στίτι

— "Μου είγε πη, ότι έμεινε πρώ-
τα μέ τόν Καραφόντη ίσαμε τίς
ένδεκα, κι' ότι πήγε έπειτα στήν
Στέλλα."

— "Κυρία Καραφόντη, ρώτησε
ό άξιωματικός. Μπορείτε νά θυ-
μηθήτε, τί ώρα έπέστρεψε στίτι

— "Μου είγε πη, ότι έμεινε πρώ-
τα μέ τόν Καραφόντη ίσαμε τίς
ένδεκα, κι' ότι πήγε έπειτα στήν
Στέλλα."

— "Σας παρακαλώ, έκανε κοφτά
ό άνακριτής."

Καί θέλοντας καί μη ό Νικοκλής
Βουλάς κι' ή Μαρία, ή γυναικά
του, έφυναν από τό γραφείο."

Τά μάτια τού κοριτσιού μεγα-
λωσαν κι' άλλο, όλο τό πρόσωπο
βαροεί κι' έγινε μονάχα μάτια.
Παρατήρησε ό άνακριτής τόν τρό-
πο της, καί τήν κούττασε καλά -
καλά

— "Γιατί φοβάσαι; τή ρώτησε
γρήγορα."

— "Δέ φοβάμαι. άποκρίθηκε μέ
φωνή τρεμουλιαστή ή μικρή."

— "Πώς δέ φοβάσαι; Κιτρίνι-
σες... Δέν πρέπει όμως νά φοβά-
σαι, έδώ δέν κόβουμε κεφάλια. Μο-
νάχα νά μάς πης τήν αλήθεια."

— "Εσχυσε προς τό μέρος της, τήν
κούττασε καλά, καί πό

Κρυφές σχέσεις

(Ο Πιέρ Ντομπρέ, 16 χρόνων, ακολουθεί τις γυμνασιακές του σπουδές στο λύκειο. Οι γονείς του έχουν χωρίσει ουσιαστικά, αλλά εξακολουθούν να μένουν στο ίδιο σπίτι. Η μητέρα του έχει συνδεθεί με τον κ. Σαυιρό, ο οποίος είναι ο πατέρας του Πιέρ. Ο Πιέρ αντιλαμβάνεται τις σχέσεις των χωρισμένων γονέων, αλλά δεν τολμάει να πει τίποτα. Ο πατέρας συναντάει στο δρόμο το φίλο του Μπαρλιέ).

ΜΠΑΡΛΙΕ : "Ήθελα να σου μιλήσω, φίλε μου!... Είδα χτες το γιο σου. Και μου διηγήθηκε πράγματα που με λυπούν! Άλλα πόσους έρωτες, τόσο η γυναίκα σου, όσο κι' εσύ, να πάτε να τον έπαιξε... Είστε κανένας σας χωριστά με τους φίλους σας; Δε σκεφθήκατε ότι θα τον πληγώνει ο' ότι καλύτερο έχει ένα παιδί της ηλικίας του, στα αισθήματα προς τους γονείς του;

ΝΤΟΜΠΡΕ : "Έχεις δίκιο, αλλά ξέρεις ότι, αν παρατηρήσει την υποτιμή αυτή κατάσταση των αγένων μου με την κ. Ζουμπέ κι' αν άναγνώσει τις σχέσεις της γυναίκας σου με τον Σαυιρό, το κάνει γιατί δε θέλω να της δώσω το δικαίωμα, με απάντησε, και δίως τρία χρόνια τώρα τη συγκινούσα να του γαμήρι το παιδί μου, που θα κληρονομήσει την υπόληψή του, αν έστα, να ως το σκατάλο... το δικαίωμα, να θέλα να είναι το παιδί μου, ο γιος μίας μητέρας που είχε ερωτική περιπέτεια, αλλά ούτε κι' ο γιος θα κληρονομήσει γονέων.

ΜΠΑΡΛΙΕ : Και δίως αυτό το τελευταίο, ήταν προτιμότερο.

ΝΤΟΜΠΡΕ : "Όχι, δεν το πιστεύω. Κότταξε όλα τα χωρισμένα άντρουνα, σε τι δύσκολη θέση, που φέρουν τα παιδιά τους.

ΜΠΑΡΛΙΕ : Και ιδέ φέρνεται σε δύσκολη θέση σου κι' η γυναίκα σου το παιδί σου μ' αυτές τις περιεργές σχέσεις σου.

ΝΤΟΜΠΡΕ : Κάθε άλλο! 'Επειδή οι σχέσεις της γυναίκας μου και οι δικές μου είναι τακτικές, ο Πιέρ νομίζει ότι η κ. Ζουμπέ κι' ο Σαυιρό είναι οικογενειακοί μας φίλοι, είμαι έθελος γι' αυτό... 'Αλλοτε ο Πιέρ είναι τόσο άγνος, που ο γιος του δεν πάει ποτέ στο κακό!...

ΜΠΑΡΛΙΕ : Κι' αργότερα; Σκέφτηκες ποτέ, όταν περάσουν μερικά χρόνια; Τότε πως θα δικαιολογήσει τη συμπεριφορά σου διαγνώ;

ΝΤΟΜΠΡΕ : Ο γιος σου θα τάξει διασώσει διαί!... 'Ο γιος σου τότε δε θα επιδιώξει να εξακριβώσει, αν οι σχέσεις της μητέρας του με τον Σαυιρό και οι δικές μου με την κ. Ζουμπέ ήταν καλές... 'Επειτα βέβαια γίνε αργότερα, το σπιντικό του και τη γυναίκα του, το σπιντικό του και δε θα κβέται να εξακριβώσει παλιές ιστορίες. 'Ετσι είναι φίλε μου.

ΜΠΑΡΛΙΕ : 'Ωραία τα λές, Μα αν ο Πιέρ σου ζητήσει εξηγήσεις;

ΝΤΟΜΠΡΕ : 'Εννοια σου... Κάτι θάβρω να του πω...

(*Ύστερα από 6 χρόνια. Οι σύζυγοι εξακολουθούν να συγκοιτούν στην ξένη μολονότι νοσημένοι. Στη δλίλα φιλοξενούνται μερικοί).

Τι τον έρωτα

* Υπάρχουν δύο είδη έρωτες: Αυτοί που είναι σταλμένοι από τον παράδεισο κι' αυτοί που έχουν γεννηθεί από την κόλαση.

* Ο έρωτας που μεγαλώνει σιγά - σιγά, δε μπορεί ποτέ να μεταβληθεί σε άσπυκράτητο πάθος. 'Έχει πολλές ομοιότητες με τη φιλία.

* "Ας είναι εύλογημένο το ώριστο φύλο. Κανένας δεν τ' αγαπά περισσότερο από μένα. Παρά τους άδυναμεις των γυναικών, τις άσπυκράτητες και είμαι βέβαιος πως ένας άντρας, που δεν αγαπά όλους τις γυναίκες, δε μπορεί ν' αγαπήσει ούτε μια όπως της αξίζει!

* Όσο πιο έρως είναι κανένας, τόσο πιο πολλές όμορφες γυναίκες ανακαλύπτει... Φτάνει να μην είναι έρωτες, γιατί τότε δε βλέπει ποσα μία μόνο όμορφιά.

* Για τρία πράγματα αγαπά κανείς μια γυναίκα: Για την όμορφότητά της: μ' έρωτα βαθύ και σπάνιο. Για την όμορφιά της: μ' έρωτα κινικό και ασύστολο. Για τα χαρίσματα της καρδιάς της: μ' έρωτα διαρκή και μονότονο.

ΜΟΛΙΕΡΟΣ

λό μου παιδί!... 'Αλλ' άφου σήμερα δεν είμαστε πιά πατέρας και γιος, παρά δυο άντρες, που δίνουν εξηγήσεις ο ένας στον άλλο, νομίζεις ότι αυτό που υποπτεύθηκες δεν είναι φανερό για το σύζυγο σου και για το γιο;

ΠΙΕΡ : "Αν είχες υποφέρει όσο κι' εγώ, δε θ' ανεχόσουν ποτέ αυτή την κατάσταση...

ΝΤΑΜΠΡΙΕ : Μά, δυστυχισμένη, δε νοιώθεις ότι για σένα τα ανέχθηκα όλα; Δεν καταλαβαίνεις ότι για σένα δε θέλω να διαλύσω την οικογένειά μας;

ΠΙΕΡ : "Όχι μόνο δεν τη διέλυσε, αλλά και την πλούτισε με νέα μέλη...

ΝΤΑΜΠΡΙΕ : Τι νάκανα; Δεν είμαι άγιος! Μά σ' αγαπάω, και η μητέρα σου σ' αγαπάει!...

ΠΙΕΡ : Θά προτιμούσα να μην την έλεγα κι' να την είχα χάσει, παρά να τη βλέπω μπροστά μου με άλλον. Και να νοιώθω γά εμψνά μέσα μου, σε κάθε γαυγέλο της, σε κάθε θέλω της, ή εικόνα της απίστίας!... (Κάνει να φύγει).

ΝΤΑΜΠΡΙΕ (τρελλός από ανησυχία) : Πιέρ... Πιέρ... Μά θα κάνουμε ό,τι θέλεις, πές μου...

ΠΙΕΡ : Μπορείτε να διαλέξετε: 'Η έμένα ή τους δυο αυτούς ανθρώπους, τη Ζουμπέ και το Σαυιρό...

ΝΤΑΜΠΡΙΕ : Ναι, δίχως άλλο θα θρώμε τον τρόπο...

ΠΙΕΡ : Και το παρελθόν; Μπορείτε να το σβύσετε;... Μπορείτε να το διαγράψετε;... 'Όχι θέλω! Και ύστερα, ποιος θα μπορούσε να με κάνει να ξενασθώ μια πίστι που την έγω πιά χάσει; (Πλησιάζοντας τον πατέρα του), φέγω! Μην πεις τίποτα στη μητέρα μου... Θα δροσκώμε κάθε φορά προσέχει για να δικαιολογήσει τα ταξίδια μου... Δε θέλω να μάθω πως έρωτα τα πάντα!...

ΝΤΑΜΠΡΙΕ (πληγμένος από συγκίνηση) : 'Ωστε λοιπόν, Πιέρ, θα μάς έρωτας καμιά φορά;

ΠΙΕΡ : Σαν ξένος... ναι.

ΝΤΑΜΠΡΙΕ (με θαυμάσια λύπη) : Και σαν γιος μας... για τη μητέρα σου... για μένα;...

ΠΙΕΡ (φελόντας) : "Όταν θα γράσω... 'Όταν θα έλουν για πάντα ξενασθί δι' αυτά τα θλιβερά πράγματα...

ΜΙΣΕΛ ΠΡΟΒΕΝ

Το «δέντρο του ταξιδιώτη»
Στη Μαδαγασκάρη, τη μεγαλύτερη από τις νήσους, που βρίσκονται στον 'Ινδικό ωκεανό (έχει έκταση διπλάσια σχεδόν από τη Γαλλία) φυτρώνει ένα δέντρο, που είναι για τους κατοίκους αληθινή εύλογια του ούσανου. Το δέντρο αυτό τους προμηθεύει σχεδόν τα πάντα από την τροφή ως την ένδυμασία! Οι επιστήμονες της Δύσης ο' έχουν ονομάσει «ραβενάλα» της Μαδαγασκάρης. 'Η «ραβενάλα» είναι η ονομασία του στη γλώσσα των Ιθαγενών. Σημαίνει δε «φύλλο του δάσους».

Η «ραβενάλα» ανήκει στην οικογένεια των φοινικιδών. Είναι ένα δέντρο πολύ ψηλό και με γερό κορμό. Το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του είναι τα μεγάλα και πλατιά φύλλα του. Τα φύλλα αυτά έχουν μήκος 1—2 μέτρων και πλάτος 0,80 — 1 μέτρο.

Οι Ιθαγενείς, όταν βρίσκονται στο δάσος και πιάσει βροχή, κόβουν ένα φύλλο «ραβενάλας» και τυλιγνται μ' αυτό. Το φύλλο αυτό, που έχει πάχος μισού περίπου εκατοστού, τους προστατεύει τελείως από τη βροχή.

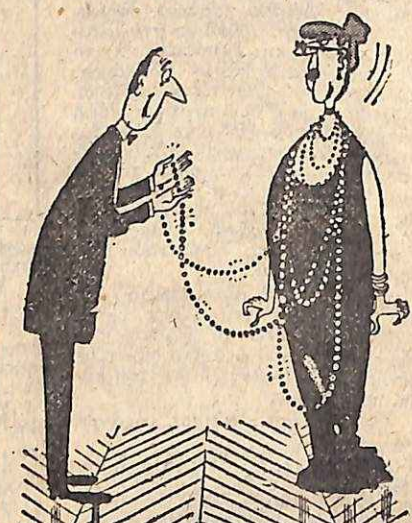
Στην ανατολική πλευρά της νήσου, οι κάτοικοι των Ιθαγενών είναι φτιαγμένες επίσης από κλαδιά και φύλλα αυτού του δέντρου. Χωρούν τα κλαδιά του μέσα στο έδαφος, το ένα δίπλα στο άλλο και κατόπιν τα ντύνουν με φύλλα «ραβενάλας». Το ίδιο κάνουν και για τη σκεπή.

Από τα φύλλα της «ραβενάλας» φτιάχνουν επίσης στρώματα, χαλιά, σκεπασμάτα, καπέλλα, φορέματα, ενώ συγχρόνως τρέφονται και με τους καρπούς της.

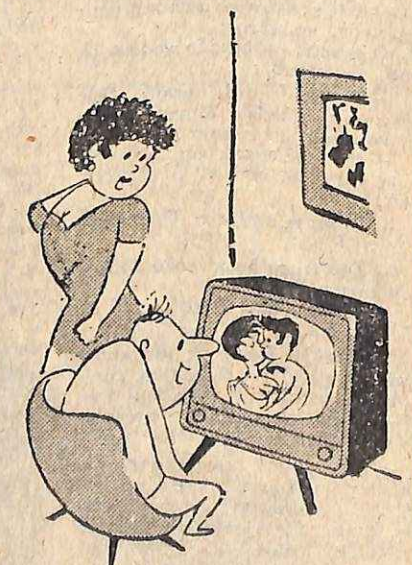
Η «ραβενάλα» δίνει επίσης στους διασμένους νερό. 'Αρκεί να κόψι κανείς μια τρύπα στα φύλλα της, για να τρέξει άφύσως άβρονο και γευστικότατο νερό. Την άλλη μέρα, το φύλλο αυτό είναι και πάλι γεμάτο. Γι' αυτές τις πολύτιμες ιδιότητές της, η «ραβενάλα» καλείται «δέντρο του ταξιδιώτη».

— Μείνε ακόμη μερικές μέρες εδώ. Κόστα, γιατί κάνω μια γενική ανακαίνιση του σπιτιού!...

— Τι θαυμάσιο κολλέ... Είναι αλήθεια πως ο άντρας σου σε χαίρει; Ενα μαργαριτάρι σε κάθε επέτειο των γενεθλίων σου;

— 'Ετσι δε με φίλησες ποτέ. Κλέαυσε! — Μά αυτός παίρνει ένα σωρό λεφτά γι' αυτή τη δουλειά!

Ο ΠΩΣ κάθε ώραίο στον κόσμο της τέχνης και του πνεύματος. Έτσι και το θέατρο γεννήθηκε στην 'Ελλάδα. Θρησκευτική ήταν η καταγωγή του. Οι ύμνοι που τραγουδούσαν στις γιορτές ενός θεού, του Διόνυσου πήραν από τον 6ο π. Χ. αιώνα τη μορφή θεατρικών παραστάσεων και δημιουργήσαν το αττικό δράμα, την τελειότερη μορφή του αρχαίου ποιητικού λόγου, που μάς έδωσε την τραγωδία και την κωμωδία.

Στη μεσημβρινή πλαγιά της 'Ακροπόλεως σώζεται και σήμερα το θέατρο του Διόνυσου. Και σε διάφορες πόλεις και ιερά της αρχαίας 'Ελλάδος οι ανασκαφές μάς αποκάλυψαν τα μαρμάρινα θέατρα των προγόνων μας. 'Όλα αυτά ήταν αφιερωμένα στον ίδιο θεό, από το όνομα του οποίου ονομάστηκε και το Διονυσιακό Θέατρο. 'Αλλά ποιος ήταν ο θεός αυτός, που η θλιβερή ή η φαεινή λατρεία του μάς έδωσε την τραγωδία και την κωμωδία και υπήρξε πηγή έμπνευσης για τη δημιουργία του θεάτρου;

Κατά τους μύθους των αρχαίων ο Διόνυσος ήταν γιος του Δία. 'Όχι όμως από τη νόμιμη γυναίκα του την 'Ηρα, αλλά από μια θνητή, τη Σεμέλη που ήταν κόρη του Βασιλιά

Ο ΔΙΟΝΥΣΟΣ

Ο θεός που προστάτευε το θέατρο

της Θήβας Κάδμου. Και ήταν φυσικό η γέννησή του θεού του κρασιού και του θεάτρου να συνδεθεί με τραγικές και κωμικές περιπέτειες, σαν προάγγελος του δράματος και της κωμωδίας, που θα παίζονταν αργότερα προς τιμή του.

Ο πατέρας του Διόνυσου και «Πατέρας θεών και ανθρώπων», ο Ζεύς, μαζί με τη βεία υποστάσι του είχε και μερικές ανθρώπινες αδυναμίες. Μία απ' αυτές ήταν η συχνή αναλήψη διασκεδάσεων μακριά από τη συζυγική κλίση. Και ο κυρίαρχος αυτός του 'Ολύμπου, άλλοτε μεταμφιεσμένος σε χρυσή βροχή «έμηνυετο εν φιλότητι και εύνη» με την κόρη του Βασιλιά του 'Αργους Δανάη, άλλοτε, μεταβαλλόμενος σε κύκνο ελάνοιζε τη γυναίκα του Πινδαρού Λήδα και άλλοτε γινόταν ταύρος για να απαγαγή την Ευρώπη. Στην περίπτωση όμως της Σεμέλης, άγνωστο για ποιο λόγο, προτίμησε να παρουσιάσει όποιος πράγματικά ήταν: ο θεός του 'Ολύμπου. Και οι σχέσεις τους προχωρήσαν τόσο, ώστε η Σεμέλη ήταν στον έβδομο μήνα της «κυήσεως» όταν η 'Ηρα πληροφορήθηκε το νέο κατόρθωμα του διαρκώς παρεκτρέπομένου σύζυγού της. Ζηλότυπη και εκδικητική, σαν τις περισσότερες γυναίκες, αποφάσισε να εξοντώσει την αντίπαλο. Πήρε λοιπόν, τη μορφή μιας παλιάς παρανομίας της Σεμέλης και παρουσιάστηκε για να τη βοηθήσει στον τοκετό και να της δώσει μερικές συμβουλές. Και η πρώτη συμβουλή που της έδωσε ήταν να προσέξει τον «καλό της» που παρουσιαζόταν για θεός, ενώ ήταν απλώς ο στα ένας κοινότατος θνητός.

Όταν η Σεμέλη εναθρέθηκε με το Δία του ζήτησε να εμφανιστεί μπροστά της με όλη τη θεϊκή του μεγαλοπρέπεια. Μάταια ο Νεφέληγρητης προσπάθησε να την πείσει να μη έπιμεινη στην αξίωσή της. 'Η Σεμέλη ήταν άνηροτη και ο Δίας, «περίλυτος», κατά τον 'Οβίδιο, ανέβηκε στον ψηλό αϊθέρα, μάζεψε τα σύννεφα, τους άνεμους, τις άστρες, τις βροντές τους κεραυνούς και εναγύρισε στη Σεμέλη με όλη τη λαμπρότητά του, για να συνηλπίσει τις ερωτικές του επιθυμίες. Από τους κεραυνούς όμως που έβρενε μαζί του, το παλτά του Κάδμου πήρε φωτιά και η Σεμέλη κήκε στην αγκαλιά του Δία. Πρόσπασε ωστόσο, πριν πεθάνει, ν' αποβάλει το κυφορούμενο έμβρυο. Τότε ο Ζεύς, σαν φιλόστοργος πατέρας έσπευσε να σώσει το νεογέννητο και για να συμπληρώσει την κυφορία του το έβωσε μέσα στο μηρό του από όπου μετά δυο μήνες εναγεννήθηκε. 'Από το διπλό αυτό τοκετό το νεογνό πήρε και το όνομα του Διδυμόχου, διότι κατά τον Σούδα, βγήκε από δυο θύρας.

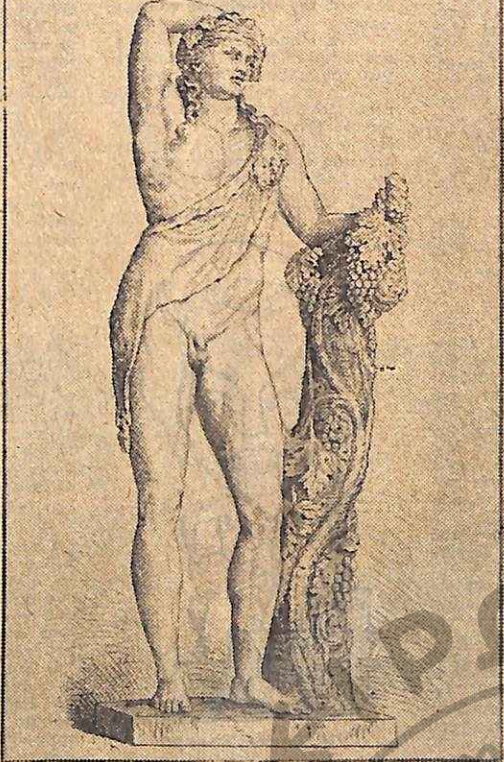
Ούτε όμως ο άφ' ησυχίας της Σεμέλης, ούτε το κάσιμο του παλατιού του Κάδμου, ικανοποίησαν την τρομερή 'Ηρα. 'Ηθελε σώνει και καλά να εξοντώσει και το νεογέννητο. Και ο

Τέχνη και ποίηση στην Αρχαία 'Ελλάδα

Ζεύς, για να το σώσει, το παρέδωσε στον 'Ερμή να το μεταφέρει στη μυθολογική πόλη Νύσα και να το παραδώσει στις Νύμφες που ήταν εκεί, για να το μεγαλώσουν. 'Ενα θαυμάσιο άγαλμα που βρέθηκε στην 'Ολυμπία και είναι γνωστό με το όνομα «Ερμής του Πραξιτέλους», μάς παρουσιάζει τη μυθολογική αυτή παράσταση του 'Ερμή με το μικρό Διόνυσο.

Από τη μυθολογική Νύσα και τον πατέρα του Δία ο μικρός θεός πήρε και το όνομα του Διόνυσου, αν και μερικά άλλα αρχαία κείμενα υποστηρίζουν πως ονομάστηκε έτσι γιατί ο Δίας εκούτσαγε όταν τον είχε στο μηρό του. 'Ηταν, δηλαδή, υψός, όπως λεγόταν ο κουτσός σε μία αρχαία διάλεκτο. 'Οπωσδήποτε, ο Διόνυσος μεγάλωσε στη Νύσα, με τις φροντίδες των Νυμφών μέσα σε μία σπηλιά, που ο θόλος της ήταν σκεπασμένος με δροσερά κλήματα.

Την ανατροφή του εκτός από τις Νύμφες, την είχε αναλάβει και ο Σειληνός, που τον έμαθε την καλλιέργεια της αμπέλου.

Αρχαίο άγαλμα του Διόνυσου (Μουσείο Βατικανού).

Από το έρχόμενο τεύχος του «ΘΗΣΑΥΡΟΥ» αρχίζει μια εξαιρετικό ενδιαφέροντος σειρά της εκλεκτής συνεργατίας μας κ.

ΜΙΝΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΖΗΛΕΙΑ;

Ποιος από μας δε ζηλεύει ή δεν έχει ζηλέψει στη ζωή του; 'Όλοι μας ζήλευμε, οι άντρες τη σύζυγό τους ή την αγαπημένη τους και οι γυναίκες τον άντρα τους ή τον αγαπημένο τους. 'Αλλοι ζήλευσαν τους φίλους ή τις φίλες τους, όταν είναι πιο νέοι ή πιο πλούσιοι ή πιο πετυχημένοι στη ζωή. Σπάνια όμως, όλοι μάς το αναγνωρίζουμε ή το ομολογούμε στον εαυτό μας. Τι είναι, λοιπόν, η ζήλεια; Τι είναι αυτό το συναίσθημα που τυφλώνει τον άνθρωπο και του δηλητηριάζει το πιο ωραίο και το πιο ύψλο αισθήμα του, τον έρωτα; Και τέλος, μπορούμε να λυτρωθούμε απ' αυτή; Πως θεραπεύεται η ζήλεια;

Πρόκειται για μία πρωτότυπη και εξαιρετικά διαφωτιστική σειρά που πρέπει να την παρακολουθήσουν όλοι οι αναγνώστες μας.

Ο Σειληνός ήταν αρχηγός των Σατυρών, που έγιναν κατόπιν πιστοί ακόλουθοι του Διόνυσου. 'Ησαν όντα αδιάντροπα και αναισθητά, μαλλιαρά, με πλακούτρες μύτες και μυτερά αυτιά. Το κεφάλι τους ήταν φαλακρό και τα πόδια τους σαν του τράγου. Περούσαν τον καιρό τους, πίνοντας γοερώνας παίζοντας τον αύλο, και κυνηγώντας γυναικές. Ο αρχηγός τους, ο Σειληνός, ένας καλοκάγαθος, παχύτατος και ευθύμος γέροντας, είχε πάντα μαζί του ένα άσκι με κρασί. Καί καθώς ήταν διαρκώς μεθυσμένος, δεν μπορούσε να παρακολουθήσει το τρελλό κυνήγι που έκαναν οι σάτυροι του και τους έβαζε να τον παίρουν στα χέρια ή να τον φορτώνουν επάνω σε κανένα γαϊδάρο.

Έκτός από το Σειληνό, την ανατροφή του μικρού θεού τη συμπλήρωνε και ο τραγοπόδαρος Πάν, που του έμαθε, μουσική, τραγούδι και χορό. Στο «οικογενειακό» περιβάλλον του Διόνυσου θα πρέπει να προσθέσουμε, τις Βακχίδες, τις Μαινάδες, τις Βρασιάρδες και άλλα τρομερά και έκδοτα θηλυκά, που γύριζαν τα βουνά ξεμαλλιασμένα και μεθυσμένα με φωνές και αλαλαγμούς, σαν μυημένες τρώφιες φρενοκομείων. 'Όλες αυτές και πολλοί άλλοι είχαν μαζεμένη γύρω από τη σπηλιά της Νύσας, για να λαμβάνουν μέρος στα όργια που γίνονταν προς τιμή του θεού-Βεφούς.

Όταν ο Διόνυσος έγινε έφηβος, ο παιδαγωγός του Σειληνός φρόντισε να του δώσει τη δοκιμάση του πρώτον από τα σταφύλια, που τόσο τα έθαυμάζε σαν ήταν μικρός, κρεμωμένα στο βόλο της σπηλιάς του. Ο Διόνυσος ένθουσιασθηκε με το κρασί και αποφάσισε να γίνη πια ο θεός-προστάτης του και να διαδώσει στον κόσμο την καλλιέργεια της αμπέλου.

Αφ'ηκε, λοιπόν, τη μυθολογική Νύσα και άρχισε μία τρελή περιοδεία στον τότε γνωστό κόσμο. 'Εφτασε ως την 'Αθηνά και τις 'Ινδίες.

Στην περιήγησή του αυτή, που η άρναία μυθολογία μάς παρουσιάζει με πολλές κωμικές και τραγικές περιπέτειες, ο Διόνυσος παρακολουθεί από το περίεργο εκείνο και θορυβώδες συγκρότημα—το θιασό του, όπως λεγόταν—των μεθυσμένων σατύρων, σειληνών, κενταύρων, μαινάδων και Βακχιδών.

Το γενικό πρόσταγμα, στο γλέντι και στο θορύβο, το έδινε ο ίδιος ο θεός, μεθυσμένος επάνω σ' ένα άρμα, που το σέρνανε τέσσερες πάνθηρες.

Από τη μυθολογία μαθαίνουμε επίσης πως στο διονυσιακό θιασό δεν έγινε καλή υποδοχή σε όλες τις χώρες που έκανε την εμφάνισή του. Πράγμα που δείχνει πως η οργάνωσή του και θορυβώδες συγκρότημα—το θιασό του, όπως λεγόταν—των μεθυσμένων σατύρων, σειληνών, κενταύρων, μαινάδων και Βακχιδών.

Το γενικό πρόσταγμα, στο γλέντι και στο θορύβο, το έδινε ο ίδιος ο θεός, μεθυσμένος επάνω σ' ένα άρμα, που το σέρνανε τέσσερες πάνθηρες.

Από τη μυθολογία μαθαίνουμε επίσης πως στο διονυσιακό θιασό δεν έγινε καλή υποδοχή σε όλες τις χώρες που έκανε την εμφάνισή του. Πράγμα που δείχνει πως η οργάνωσή του και θορυβώδες συγκρότημα—το θιασό του, όπως λεγόταν—των μεθυσμένων σατύρων, σειληνών, κενταύρων, μαινάδων και Βακχιδών.

Το γενικό πρόσταγμα, στο γλέντι και στο θορύβο, το έδινε ο ίδιος ο θεός, μεθυσμένος επάνω σ' ένα άρμα, που το σέρνανε τέσσερες πάνθηρες.

ΕΠΑΜΕΙΝ Κ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΡΩΜΗ έχει γίνει τελευταία η πρωτεύουσα της διαφθοράς. Παράδεισο γάμων, διαζυγία, δολοφονίες, αυτοκτονίες. Υποπτα νυχτερινά πάρτυ στις αμμουδιές, όλα αυτά κάνουν τους κατοίκους της «αιώνιας πόλεως» να εξαγορεύουν κάθε θρόνο στην πραγματικότητα το σενάριο του φιλμ του Φελλίνι «Η γλυκεία ζωή».

Μία πρόωξη καλοκαίρια έκανε τις γυναίκες να συγκαταλέγονται σε τολμηρά νεκροτά, γέμισε με κόσμο τα τραπέζια.

Ο Κλώντ Ντωφέν

για των κσενεών και των ζαγορλαστέων, κατά μήκος των πεδωροδίων της «Βία Βένετο» και έστειλε τον κόσμο με αποκαλυπτικά μαγιό στις πλάς.

Καθισμένος σ' ένα τραπέζι, ο Άντονι Στιλ ό πρόνν σύζυγος της Άνιτα Έκμπεργκ προσπαθεί να πνίξη τη λύπη του στο ούισκι. Πότε-πότε φωνάζει κάποιον διαβάτη και του προτείνει να τον κερσάει ένα ποτό.

Γνωρίζει την ώραία μου Άνιτα; τον ρωτάει.

Στο φιλμ «Γλυκεία ζωή», είναι καταπληκτική, γιατί υποδύεται το ρόλο, που παίζει και στην ιδιωτική της ζωή. Έπρεε κάθε είδους τρέλλα και θρόσκεται κάθε θρόσου ανάμεσα σ' ένα πλήθος τών οποίων πιστεύει πως είναι η βασίλισσα.

Αν εξακολουθήσει όμως αυτή τη ζωή σε δύο χρόνια κανένας σκηνοθέτης ή παραγωγός δε θα ενδιαφερόταν πιά γι' αυτήν. Την έμαθα να ξεχωρίζει το καλό από το κακό κι' εγώ την έκανα ν' αγαπήσει τη Ρώμη, που έγινε και η ατρία του γωρισμού μας.

Λίγο πιο κάτω σ' ένα τραπέζι κάθεται ένας άλλος απαρηγόρητος άντρας. Είναι ο δημοσιογράφος Φράνκο Σίλβα, τον οποίο η ήφαισιεύδης Άνιτα (τό άλλοτε «φλογερο παγόδουνο») πέταξε ποδ ήμερών έξω από την πόρτα της βίλλας της έκτοξεύοντάς του από το παράθυρο πιάτα και πιστέλες.

Η εύτυχία μου κράτησε μόλις τέσσερις μήνες. Λέει ό τελευταίος εύνοούμενος της γυναίκας με τα γατίσια μάτια. Δεν υπήρχε κανένας σοφισμός λόγος, για να μαλώσουμε. Φαίνεται όμως πως η Άνιτα ζητούσε να βοηθιά άσσοι, για να με διάδη. Δεν άξιζει τον κόπο να στενοχωριέται κανείς γι' αυτή τη γυναίκα!

Σε μικρή απόσταση θέλωμε πλῆθος συγκεντρωμένο και άσυννομικούς, που προσπαθούν να το διαλύσουν. Τι συνέβη; Ο πρίγκιπ Όρβινι, ό πρόνν «μπατήρ» της Μπελίντα Λή, γτύπησε ένα φωτογράφο και του ποδοπάτησε τη μηχανή.

νή, έπειδή τόλμησε να τον φωτογράφη με το ώραίο μαννεκέν Ντόρυ Χράν. Δύο άγγλικές έφημερίδες προσέφεραν στον πρίγκιπα μυθώδη ποσά, για να τον πείσουν να γράψι τ' άπομνημονεύμά του και να τους παραχωρήσει την αποκλειστικότητα της δημοσίευσής.

Σ' άλλα τραπέζια πάλι συζητούν και σχολιάζουν την πρόσφατη απόπειρα αυτοκτονίας της νέας στάρ Λορέλλα Ουτί Λοούκα, που πρωταγωνιστούσε στο φιλμ «Φτάγες άλλα άφραες». Η Λορέλλα, που είναι μόλις 18 χρονών ούλωσε:

— Δε θέλω να πεθάνω. Πήρα μόνο μερικά υπνωτικά χάπια, για να μπορέσω να κοιμηθώ.

Η Λορέλλα όμως, που ήταν άρραθωσισμένη με τον Ίταλό γόητα Μαουρίτσιο Άρένα τον έγκατέλειψε ποδ μινός, γιατί εινε έσωπευθ ήναν εύνην από τη Βενετία, το μαρκήσιο Τογκόνια και πίστεψε πως θα την παντρευόταν. Άλλ' ό νεαρός μαρκήσιος, άφού γύρισε όλα τα κομμάτια κέντρα μαζί με τη ληστευτική νας στάρ, την παράτησε και τότε εκείνη πήρε έναν άδελφόρο σωληνίσιο υπνωτικά χάπια.

Τι μέρες αυτές τέλος μπορείτε να συναντήσετε στη Βία Βένετο και τη Ρόμιο Σινιόρε, κομσισμένη από το μπράτσο του Άλβιν Ντελόν που πρωταγωνιστεί μαζί με την Κατίνα Παζινοό στο φιλμ «Ο Ρόκο και τ' άδελφια του». Ο Άλβιν κυκλοφορούσε συχνά με διάφορες γοπευτικές στάρλετ, που άφθονουν στην Ιταλική πρωτεύουσα και, που τριγυρίζουν συστηματικά τα στούντιο της Τσινατζίτα.

Μόλις ό έμασε αυτό, η Ρόμιο έρεξε στην πόλι της άκολασίας, για να σώσει τον έρωτά της.

Η σπεινή έπιτροπή του Φεστιβάλ των Κανών άογισος τη διανομή των βραβείων της μ' έναν πόλλογο: «Μη θέλντας να μειώσουμε την αξία των βραβείων αξάνοντας τον αριθμό τους, δε μπορούσαμε δυστυχώς να τιμήσουμε όσους θα έπρεπε δυό έργα μεγάλης αξίας: Την «Πηγή» του Ίνγκμαρ Μπέργκιαν (Σουηδία) και «Τό μικρό κορίτσι» του Λορτί Μπινυέλ (Μεξικό).

Ακολούθως το πρώτο βραβείο, ό «Χαυτός φοινίξ», δόθηκε στο φιλμ του Φεντερίκο Φελλίνι «Η γλυκεία ζωή».

Το βραβείο της καλύτερης γυναικείας έρμηνείας, δόθηκε από κοινού στη Μελίνα Λορέντι και στην Κριστίνα Κράουφορντ.

Η έπιτροπή δέν έδωσε σε κανένα άντρα το βραβείο ήθοποιας, κι' όμως ό Τρέβορ Χόουαρντ είναι έξαιρετικός στο φιλμ «Ερασταί και γιοί».

Ο Ζωρζ Σιμεόν, πρόεδρος της Έλληνοδίκου έπιτροπής του 13ου φεστιβάλ, όταν έμφανίστηκε στο «Κάρλτον» για ν' άνακινώση σούς έκπρωσούς του Τύπου τα βραβεία, ψιθύρισε: «Τό έξω πως θα με σφυρίζουν. Πάντως, όλα τα βραβεία άπονέμονται όμόφωνα, χωρίς καμμία αντίρρηση εκ μέρους όποιουδήποτε μέλους της έπιτροπής».

Για το φιλμ, που γυρίζει τώρα στην Ίταλία ή Σινιόρε Σινιόρε θα εισπράξει 400.000 δραχμές. Το ποσόν φαίνεται γελοίο, ύστερα από την αύγλη, που έλασά-λισε στη Σιμόν το «Όσκαρ», που κέρδισε στο Χόλλυγουντ.

Η Σιμόν Σινιόρε όμως είχε αναστάσει την άποχρέωση αυτή και υπέγραψε το σκετικό συμβόλαιο πριν από 18 μήνες, πριν δηλαδή γυρίση το φιλμ «Στάν άνεμοστρόβιλο των παθών», που της έσασφάισε το «Όσκαρ». Η Σιμόν θα εισπράξει άκριβώς τα δεκαπλάσια χρήματα (4 εκατομμύρια δραχμές) για να πρωταγωνισήσει κατόπιν στο φιλμ «Ο

Σύντομες ειδήσεις

Μερκούρη για το ρόλο της στο φιλμ του Ζιλ Ντασέν «Ποτέ την Κυριακή» και στη Ζάν Μορώ για το ρόλο της στο «Μοντεράτο Καντάμπιλε». Το βραβείο, που προοριζόταν για την άντρηκή έρμηνεία δέν άπνευσήθη.

Τό φιλμ του Μικελάντζελο Άντονιόνι «Η περιπέτεια» (Ίταλία), κέρδισε ένα βραβείο για τη συμβολή του στην άναζήτηση μιας νέας κινηματογραφικής έκφρασης.

Η Ρωσία πήρε το βραβείο της καλύτερης συμμετοχής, δεδομένου ότι έστειλε στο Φεστιβάλ δυό έξαιρετικά φιλμ: τη «Μπαλάντα του στρατιώτη» και την «Κυρία με το σκυλάκι».

Εινε ειδικό βραβείο δόθηκε στο φιλμ «Κάγκι» (Ίταλία) για την πλαστικότητα του. Άπό τα φιλμ μικρού μήκους βραβεύθηκαν «Τό γαυόγελο» (Γαλλία), «Όμορφο Παρίσι» (Γαλλία), «Μία πόλις που όνομάζεται Κοπεγχάγη» (Δανία) και «Ο κόσμος μας» (Καναδάς).

Ως καλύτερο φιλμ για τη

Η Σιμόν Σινιόρε

νεολαία βραβεύτηκε το ρωσικό «Η μπαλάντα του στρατιώτη». Η «Καθολική κινηματογραφική όργάνωση» βράβευσε το φιλμ του Άστριντ Λένινγκ-Γενσεν (Δανία) και το

«Βραβείο των συγγραφέων του κινηματογράφου και της τηλεόρασης» το κέρδισε το φιλμ του Μικελάντζελο Άντονιόνι ή «Περιπέτεια».

Είναι βέβαια δύσκολο ό έποφάσεις μιας έπιτροπής ό ένα Φεστιβάλ να ίκανοποιήσουν συγγόνως το κοινό, τους κριτικούς και τους ανθρώπους του κινηματογράφου. Τα βραβεία όμως του φεστιβάλ φεστιβάλ των Κανών έπέτυχαν κάτι άλλο: να δυσαρεστήσουν τους πάντας. Έκτος από την έπιβραβεύση της Μελίνας Λορέντι όλα τ' άλλα βραβεία υπέστησαν την άυστηρή κριτική των ειδικών. Η Ζάν Μορώ Λένα, που μοιράστηκε το βραβείο με τη Μελίνα, είναι βέβαια, πολύ καλή ήθοποιός, ήταν όμως κάτι λιγώτερο από μετρία στο άριστο «Μοντεράτο Καντάμπιλε».

Τό φιλμ «Γλυκεία ζωή» μπορεί να είναι πολυδιαφημισμένο, όν εινε όμως άναγκη από το πρώτο βραβείο, για να καταρρίψει ορεκός εισπράξεις.

Ενώ «Η περιπέτεια» του Άντονιόνι είναι ένα πραγματικό άριστόεργμα, που παρουσιάζει για τον κινηματογράφο ένα έκπληκτικό προβόδισμα δέκα τουλάχιστον χρόνων.

Η έπιτροπή δέν έδωσε σε κανένα άντρα το βραβείο ήθοποιας, κι' όμως ό Τρέβορ Χόουαρντ είναι έξαιρετικός στο φιλμ «Ερασταί και γιοί».

Ο Ζωρζ Σιμεόν, πρόεδρος της Έλληνοδίκου έπιτροπής του 13ου φεστιβάλ, όταν έμφανίστηκε στο «Κάρλτον» για ν' άνακινώση σούς έκπρωσούς του Τύπου τα βραβεία, ψιθύρισε: «Τό έξω πως θα με σφυρίζουν. Πάντως, όλα τα βραβεία άπονέμονται όμόφωνα, χωρίς καμμία αντίρρηση εκ μέρους όποιουδήποτε μέλους της έπιτροπής».

Για το φιλμ, που γυρίζει τώρα στην Ίταλία ή Σινιόρε Σινιόρε θα εισπράξει 400.000 δραχμές. Το ποσόν φαίνεται γελοίο, ύστερα από την αύγλη, που έλασά-λισε στη Σιμόν το «Όσκαρ», που κέρδισε στο Χόλλυγουντ.

Η Σιμόν Σινιόρε όμως είχε αναστάσει την άποχρέωση αυτή και υπέγραψε το σκετικό συμβόλαιο πριν από 18 μήνες, πριν δηλαδή γυρίση το φιλμ «Στάν άνεμοστρόβιλο των παθών», που της έσασφάισε το «Όσκαρ». Η Σιμόν θα εισπράξει άκριβώς τα δεκαπλάσια χρήματα (4 εκατομμύρια δραχμές) για να πρωταγωνιστήσει κατόπιν στο φιλμ «Ο

Ο Ντέιβιντ Νιβέν

ένα αυτόγραφο από τη βασίλισσα Φρειδερίκη, όταν παρακολούθησε στη Ρόδο ένα γύρισμα του φιλμ «Τα κανόνια του Ναβαρόν».

Ο Μάρλον Μπράντο κατέρυγε στο δικαστήριο, κατηγορώντας την πρόην σύζυγο του Άννα Κάσφι, ότι τον έμποδίζει να βλέπει το γιο του Κριστιάν Ντέιβι.

Άννα, έξαγριομένη, επέστη κατά του Μάρλον μέσας στο δικαστήριο και οι δικηγόροι κατώρθωσαν με δυσκολία να τον γυλώσουν από τα νύχια της.

Τό Σινεμακόπ μου είναι απαραίτητο, για να μπορέσω να φωτογραφηθώ προφίλ, δήλωσε στη Ρώμη Τζένη Μάνσφιλντ.

Διαβάοντας τη δήλωση αυτή της στάρ, που άφορούσε φυσικά τό πληθωρικό στήθος της, ό Τζιμ Ντιούριαντ, έλεγε: «Κι' εγώ τό έδιο, αλλά για διαφορετικό λόγο». (Ο Τζιμ είναι ό ήθοποιός με τη μεγαλύτερη μύτη).

Η Χριστίνα Κράουφορντ, κόρη της Τζάν Κράουφορντ, έκανε τό νεμπούτο της στον κινηματογράφο με το φιλμ «Κινητήριος δυνάμεις».

Στά 61 χρόνια του, ό Χέρμπερτ Μάρσαλ παντρεύτηκε για τέμπτη φορά στο Χόλλυγουντ με τη διευθύντρια ενός μεγάλου καταστήματος νεωτερισμών, την Άννα Κάμαν, 38 χρονών.

Ο Κλώντ Ντωφέν, που είναι άδελφός του Ζάν Νοέν, στον οποίο τόσα όφείλει τό γαλλικό ραδιόφωνο και ή τηλεόραση, ντεμπούταρε στο θέατρο, ως νεκωρατέριό 1922. Άπό τό 1930 παίζει τακτικά στο θέατρο και πρωταγωνιστούσε σε 50 περίπου φιλμ, τελευταία δε άργισε ν' άσκηλῃται με τη σκηνόθεσία. Πότε όμως δέν πήγε μέρος σε έκποιή του άδελφού του Ζάν Νοέν.

Οι γιατροί, που περιποιούνται τον Ζάκ Σαοριέ, ό όποιος εισήλθε σε μια νευρολογική κλινική, του άπαγορεύουν να δη όποιουδήποτε, άκόμα και τη γυναίκα του.

ΠΑΙ ΚΕΝΕΝΤΥ

ΠΡΟΣΩΠΑ:

ΜΠΡΙΖΙΤ ΜΠΑΡΝΤΟ: ΛΟΛΙΤΑ
ΑΛΙΝΤΑ ΒΑΛΛΙ: ΡΟΖΙΝΑ
ΣΤΕΦΕΝ ΜΠΟΥΝΤ: ΦΕΡΝΑΝΤΟ
ΠΕΠΕ ΝΙΕΤΟ: ΚΟΜΗΣ ΡΙΜΠΕΡΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Η Λολίτα Φοντανα φτάει ένα άυγουστιάτικο πρωινό στην Άλτα Βίλλα, μία πόλιν της Β. Ισπανίας, για να περάσει τις διακοπές της κοντά στη θεία της, την κόμισσα Ροζίνα Ριμπερα. Ενώ τό αυτοκίνητο τη μεταφέρει στη Βίλλα, ή Λολίτα παρακολουθεί μία τραγική σκηνή. Οι χωροφύλακες βγαίνουν από ένα πηγάδι με άκρως άσφαλείς νέας, που αυτοκτόνησε. Ο άδελφός

της νέας αυτής, ό Φερνάντο, θεωρεί υπεύθυνο για τό θάνατο της τον κόμητα Ριμπερα, που βρισκεται μία μερα δολοφονημένος στον κήπο της Βίλλας του. Τόν σκότωσε άμυνόμενος ό Φερνάντο με τό σπαγιά του. Όταν όμως οι χωροφύλακες τον συλλαμβάνουν καταβάλλει να διαφύγει και σ' αυτό τον βοηθεί πολύ ή Λολίτα ή όποια πιστεύει πως είναι άδώς άσπείδε να τον βοηθήσει και φεύγοντας μαζί προς τα σύνορα φτάνουν μία μερα σ' ένα χωριό, όπου ό Φερνάντο έχει πολλούς φίλους.

Ο Φερνάντο χαί-
δρει τρυφερά τό χέ-
ρι της Λολίτας...

— Μήπως φοβάσαι;

— Ναι, φοβάμαι
μήπως σε άπαγοπτε-
ψω!...

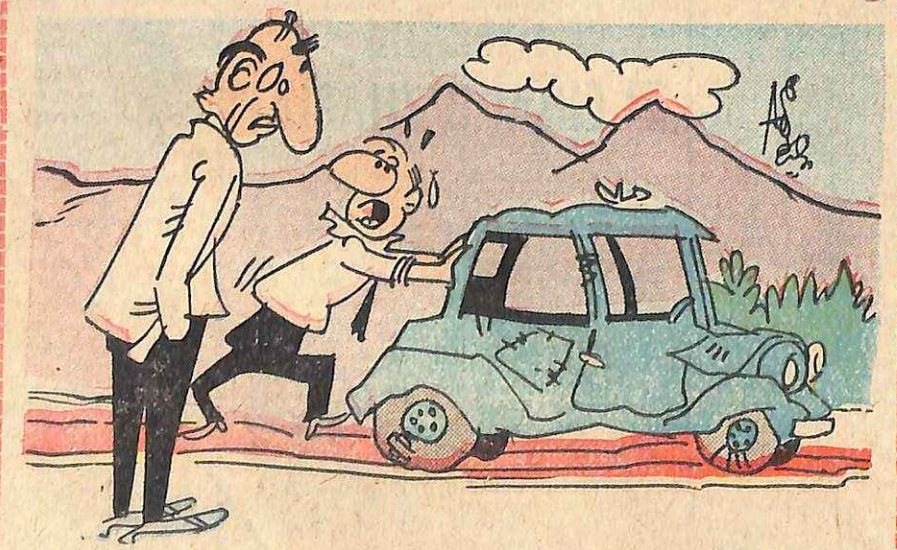
Μ' έλο πού ή Λολίτα προσπαθεί να δείξη πως είναι μεγάλη γυναίκα, δέν παίζει κατά βάθος να είναι μία άπειρη κοπέλλα. Άγαπά τό Φερνάντο με όλη τη δύναμη της καρδιάς της και ή άγάπη αυτή την άναστατώνει. Σε μία στιγμή συνέχεται και προσπαθεί να σκεπάσει με τό σάλι τη γύμνια της, όσο τό δυνατόν καλύτερα.

Ο Φερνάντο, που δικαιολογεί τις άντιδράσεις της, σπκάνεται, βγαίνει από τό δωμάτιο, κόβει μερικά έργια λουλουδάκια από ένα θάμνο και ξαναγυρίζοντας κοντά στη Λολίτα, σπολίζει μ' αυτά τα μαλλιά της, σχηματίζοντας κάτι σαν στεφάνι από άνη λεμονιάς.

Η χειρονομία αυτή συγκινεί βα-
ρεια τη Λολίτα, που του χαμογελά,
ένώ εκείνος την κυττάζει με όλοφά-
νερο θαυμασμό.

— Όσο από βενζίνα όπως ήλεπετε σεν καιει σχεδόν... καθόλου! (Του Άρχέλαου)

Ύστερα τής δίνει το χέρι του και η Λολίτα χωρίς τόν παραμικρό δι-σταγμό σπκώνεται και τόν φιλάει φλογερά στα χείλη.

Όταν τὸ πρωὶ οἱ δυὸ ἐρωτευμέ-νοι ξυπνοῦν, βλέπουν τὸ σπιτάκι ζωσμένο ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς. Κά-ποιος τσιγγάνος ἔφερε δυσάρεστα νέα. Ἡ κόμισσα Ροζίνα Ριμπέρα, ὕστερα ἀπὸ τὴ φυγὴ τῆς ἀνεψιάς τῆς, ὑποσχέθηκε μιὰ μεγάλη ἀμοιβή σ' ὅποιον τῆς δώσῃ πληροφορίες, πὺ θὰ τῆς ἐπιτρέψουν νὰ ξαναβρῇ τὴ Λολίτα καὶ ἔδωκε στὴ δημοσιό-τητα μιὰ λεπτομερὴ περιγραφή τῆς.

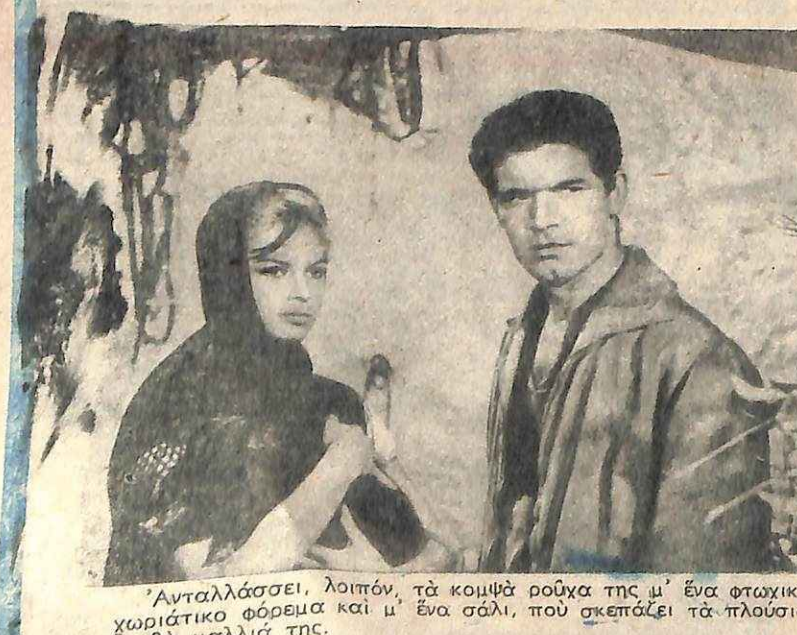
— Ἡ βεῖα σου φαί-νεται τρομοκρατημέ-νη... Φοβάται τὸ σκάνδαλο, πὺ θὰ ξε-σπάσῃ σὲ βάρος τῆς

Γιὰ νὰ διαχωρίσῃ τὴς εὐθύνες τῆς Λο-λίτας στὴ φυγὴ τοῦ Φερνάντο, ἡ Ροζίνα δὲ μιλά καθόλου γι' αὐτόν. Ἀφίνει τὸν κό-σμο νὰ πιστέψῃ πὺς ἡ μιὰ φυγὴ εἶναι ἄ-σχετὴ μὲ τὴν ἄλλη.

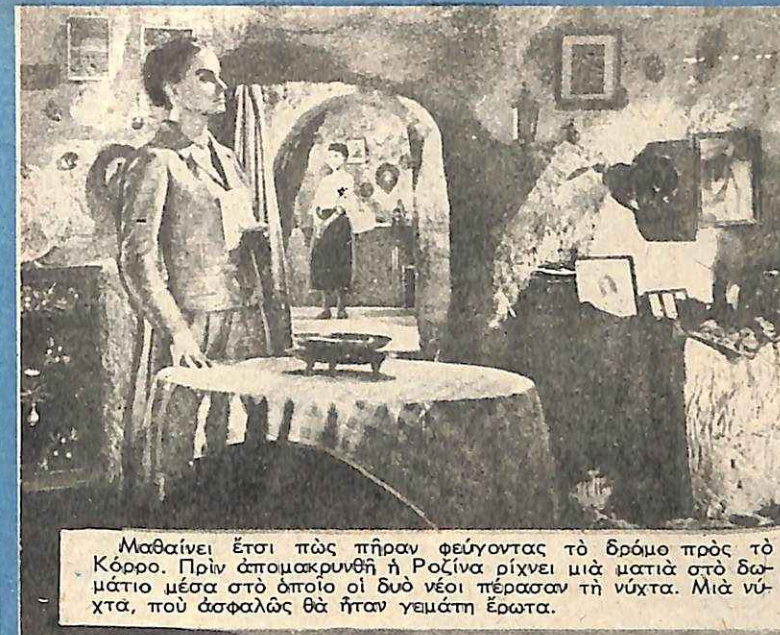
Οἱ φίλοι τοῦ Φερνάντο τὸν πα-ρακινοῦν νὰ φυγῇ ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ γρήγορα, ὅσο εἶναι ἀκόμη και-ρός. Ἡ Λολίτα σκέπτεται πὺς θὰ ἦταν προτιμότερο ν' ἄλλασῇ ρούχα, γιὰτὶ ἔτσι, μὲ τὴν κόκκινη φούστα καὶ τὴν ἀσπρὴ μπλούζα τῆς κανεῖς δὲ θὰ δυσκολεῖτὴ νὰ τὴν ἀναγνω-ρίσῃ...

Ἀνταλλάσσει, λοιπόν, τὰ κομψὰ ρούχα τῆς μ' ἓνα φτωχικὸ χωριάτικο φόρεμα καὶ μ' ἓνα σάλι, πὺ σκεπάζει τὰ πλούσια ξανθὰ μαλλιά τῆς.

Χωρὶς νὰ πῇ λέξι στὸν παπὺ τῆς, ἡ ζηλιάρα Κάμεν εἰδο-ποίησε ἀμέσως τὴ Ροζίνα γιὰ τὸ πέρασμα τῶν δυὸ ἐρωτευμέ-νων ἀπὸ τὸ χωριουδάκι τους. Ἐτσι ὕστερα ἀπὸ μερικὲς ὁρὲς ἓνα αὐτοκίνητο σταματᾷ ἔξω ἀπὸ τὸ σπιτάκι τους καὶ ἡ Ρο-ζίνα μπαίνοντας σ' αὐτὸ ζητᾷ ἀπὸ τὴν Κάμεν νὰ μάθῃ ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερες πληροφορίες.

Μαθαίνει ἔτσι πὺς πήραν φεύγοντας τὸ δρόμο πρὸς τὸ Κόρρο. Πρὶν ἀπομακρυνθῇ ἡ Ροζίνα ρίχνει μιὰ ματιά στὸ δω-μάτιο μέσα στὸ ὁποῖο οἱ δυὸ νέοι πέρασαν τὴ νύχτα. Μιὰ νύ-χτα, πὺ ἀσφαλῶς θὰ ἦταν γεμάτη ἔρωτα.

Φτάνοντας ἔξω ἀπὸ τὸ Κόρρο, ὁ Φερνάντο πηγαίνει μόνος ἀπὸ τὴν πόλιν ἐνῶ ἡ Λολίτα μένει σὲ μιὰ ἐρημιὰ μαζί μὲ τὸ γαί-δαρο καὶ τὸ γουρουνάκι τῆς.

Σὰν νὰ ζηλεύῃ γιὰ τὰ χάδια τῆς Λολίτας στὸ γαῖδαρο, τὸ γουρουνάκι, πὺ βρίσκεται μέσα στὸ καλάθι, βάζει τὴς φωνές καὶ προσπαθεῖ νὰ βγῇ ἀπ' τὴ φυλακή του. Ἡ Λολίτα, πὺ φο-βάται μήπως τὸ χάσῃ, τρέχει κοντὰ του καὶ τοῦ δίνει δυὸ - τρεῖς ἐυλιές, πὺ μοιάζουν μάλλον μὲ χάδια.

- Σιωπὴ καὶ κάτσε φρόνιμα!...

Ύστερα ξαναπηγαίνει κοντὰ στὸ γαῖδουράκι τῆς, πὺ τό-σες πολὺτιμες ὑπηρεσίες τοὺς ἔχει προσφέρει.

— Ἐσὺ τουλάχιστον εἰ-σαι τόσο φρόνιμος καὶ καλόβολος...

Σὲ λίγο ξαναγυρίζει ὁ Φερνάντο λαχανιασμένος... Κάποιος χωροφύλακας τὸν ἀναγνώρισε καὶ εἶναι θαῦμα πὺς κατάρθωσε νὰ τοῦ ξεφύγῃ. Χωρὶς πολλὲς ἐξηγήσεις ἀρπάζει τὸ γαῖδαρο καὶ ἀπομακρύνεται ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ γρήγορα.

Ἡ Λολίτα, πὺ ἀκολουθεῖ στὴν ἀοχή, δὲν ἀργεῖ νὰ κουρα-στῇ καὶ ἀνεβαίνει σὲ λίγο στὸ γαῖδαρο γιὰ νὰ ξεκουράστῃ.

— Ἄν καταλαβαί-να καλά, τὰ πράγ-ματα ἦσαν ἀνάπο-δα... Μίλησέ μου γιὰτὶ ἡ σιωπὴ σου μὲ φοβίζει ἀκόμη πε-ρισσότερο.

— Σὲ παρακαλῶ νὰ σωπάσῃς... Οἱ ὁ-μιλίες μὲς κάνουν νὰ λαχανιάζουμε καὶ εἰ-ναι τελείως ἀνώφε-λες.

Πάνω στη βιασύνη του ο Φερνάντο δεν ξέρεi ποiό δρόμο ν' ακολουθήσει. Ο κίνδυνος νά χαθούν μέσα στη βραχώδη και άφιλoξενη αυτή περιοχή κάνει τo Φερνάντο σκεπτικό, ενώ η Λολίτα δέν εννοεί νά δη τά πράγματα τραγικά και βρίσκει πώς είναι πολύ ευτυχισμένοι εφ' όσον είναι ελεύθεροι.

Φεύγοντας σαν κυνηγημένοι, οι δυο νέοι καταφορίζουν από την άλλη πλαγιά του βουνού και φτάνουν μπροστά σ' ένα ποτάμι, που τους κόβει τo δρόμο.

—Το ρεύμα είναι πολύ ισχυρό και υπάρχει μεγάλος κίνδυνος νά πνιγούμε αν βελήσουμε νά περάσουμε άπέναντι κολυμπώντας.

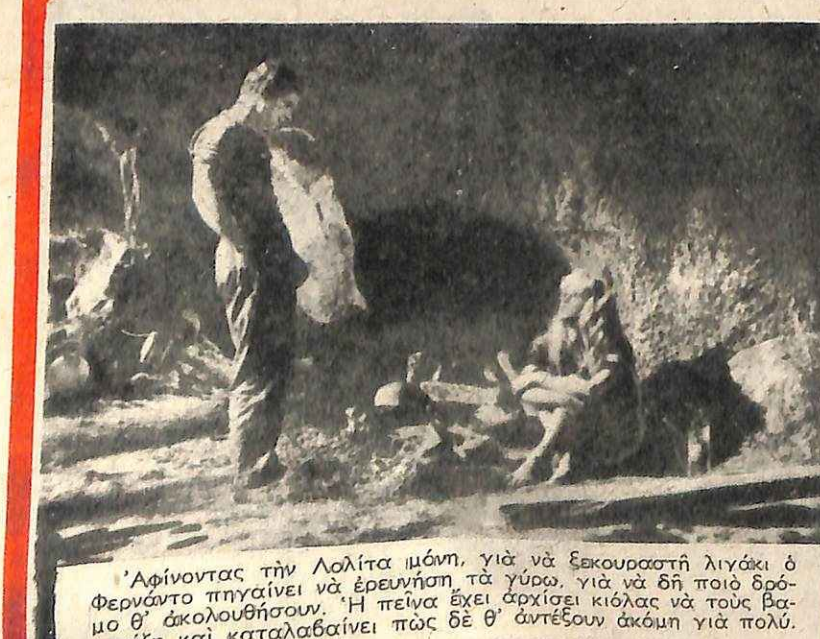
—'Ο κίνδυνος είναι ακόμη μεγαλύτερος, αν μείνουμε εδώ... Δέ θέλω νά μάς χωρίσουν!...

'Ο Φερνάντο, παρὰ την κούρασί του, αποφασίζει νά συνεχίση τo δρόμο.

— Σήμερα ή αύριο θά πέσουμε στα χέρια τους... Φαίνεται πώς δέ θά προδράσουμε νά βγούμε από τά σύνορα της Ισπανίας.

— Αύριο, έστω... "Ας συνεχίσουμε όμως σήμερα και ας μη χάνουμε τόσο εύκολα τo θάρρος μας!...

'Αφίνοντας την Λολίτα μόνι, γιά νά ξεκουραστή λιγάκι o Φερνάντο πηγαίνει νά ερευνήση τά γύρω, γιά νά δη ποiό δρόμο θ' ακολουθήσουν. 'Η πείνα έχει αρχίσει κιόλας νά τους βασανίζει και καταλαβαίνει πώς δέ θ' άντέσουν ακόμη γιά πολύ.

Με τά λόγια της ή Λολίτα κατορθώνει νά δώση λίγο θάρρος στo Φερνάντο. Φτάνουν έτσι ύστερα από λίγο σ' ένα σημείο, όπου τo ποτάμι χάνεται μέσα σέ μία σπηλιά γιά νά συνεχίση τόν ροήν του υπογείως. 'Η μεγάλη αυτή σπηλιά μπορεί νά προσφέρει ένα προσωρινό άσυλο στους δυο έρωτευμένους και τούς επιτρέπει νά σταματήσουν πάλι λίγο γιά νά ξεκουραστούν.

Γυρίζοντας από τo ταξίδι της στo Κουέβας, ή Ροζίνα επιστρατεύει όλα τά μέσα, που θά της επιτρέψουν νά ξαναβρη την άνειμά της και πρό παντός νά την χωρίση από τo Φερνάντο

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Τo τέλος

Το έτος 195, αμέσως έπειτα από τόν πρώτο καρ-υποδοτικό πόλεμο, οι γυναίκες της Ρώμης σ-ματίσαν μια όγκωδη και θορυβώδη διαδήλoσι γύρω στo κτίριο της Συγκλήτου και ζήτησαν από τούς συγκλητικούς πού συνεδρίαζαν εκείνη την ώρα νά καταργήσουν τόν άπειρο νόμο. Αυτός o νόμος, πού είχε ψηφισθ κατά τήν άπειλή των κεραυνόδoλων επιτυχιών τού 'Ανίδα, απαγόρευε στις γυναίκες νά φορούν χρωματιστά ύφασματα, νά στολίζουν με χρυσά κοσμήματα και νά κυκλοφορούν με σ-ναικία.

Αυτή ή διαδήλoσι ήταν ή πρώτη άνάμει ή των νου-ναικών της Ρώμης στά πολιτικά πράγματα. "Ως τότε, τούς νόμους τούς έβλεπαν μόνο οι άντρες.

'Ο κίνδυνος από την Καρχηδόνα είχε περάσει πιά κι' έτσι οι περισσότεροι από τούς συγκλητικούς είδαν με καλό μάτι τήν ζήλωσι των γυναικών. 'Αλλ' άντιτάχτηκε με πάτσια σ' αυτήν o Μάρκος Πόρκιος Κάτων, πού ήταν τή νοσηά εκείνη τη στιγμή.

«'Αν καθένας από μάς, o πατέρας, διατηρούσε τήν έξουσία και τά δικαιώματά του μέσα στην οικο-γένειά του, δέ θά σφάναιε σ' αυτό τo σημείο—φάναι-ξε στoς συγκλητικούς. Και νά τά αποτελέσματα: οι γυναίκες, άφoυ έξαφάνισαν τήν υπεροχή μας μέ-σα στην οικογένεια, ζήτησε νά την καταστρέψουν και στoν φόρο. 'Αναλογιστ'ε πώς κουρασθήκαμε, γιά νά συγκρατήσουμε τίς γυναίκες μας και νά γα-υηθoύμε από τήν άσκήσιή τους.»

Το έτος 195, αμέσως έπειτα από τόν πρώτο καρ-υποδοτικό πόλεμο, οι γυναίκες της Ρώμης σ-ματίσαν μια όγκωδη και θορυβώδη διαδήλoσι γύρω στo κτίριο της Συγκλήτου και ζήτησαν από τούς συγκλητικούς πού συνεδρίαζαν εκείνη την ώρα νά καταργήσουν τόν άπειρο νόμο. Αυτός o νόμος, πού είχε ψηφισθ κατά τήν άπειλή των κεραυνόδoλων επιτυχιών τού 'Ανίδα, απαγόρευε στις γυναίκες νά φορούν χρωματιστά ύφασματα, νά στολίζουν με χρυσά κοσμήματα και νά κυκλοφορούν με σ-ναικία.

Αυτή ή διαδήλoσι ήταν ή πρώτη άνάμει ή των νου-ναικών της Ρώμης στά πολιτικά πράγματα. "Ως τότε, τούς νόμους τούς έβλεπαν μόνο οι άντρες.

'Ο κίνδυνος από την Καρχηδόνα είχε περάσει πιά κι' έτσι οι περισσότεροι από τούς συγκλητικούς είδαν με καλό μάτι τήν ζήλωσι των γυναικών. 'Αλλ' άντιτάχτηκε με πάτσια σ' αυτήν o Μάρκος Πόρκιος Κάτων, πού ήταν τή νοσηά εκείνη τη στιγμή.

«'Αν καθένας από μάς, o πατέρας, διατηρούσε τήν έξουσία και τά δικαιώματά του μέσα στην οικο-γένειά του, δέ θά σφάναιε σ' αυτό τo σημείο—φάναι-ξε στoς συγκλητικούς. Και νά τά αποτελέσματα: οι γυναίκες, άφoυ έξαφάνισαν τήν υπεροχή μας μέ-σα στην οικογένεια, ζήτησε νά την καταστρέψουν και στoν φόρο. 'Αναλογιστ'ε πώς κουρασθήκαμε, γιά νά συγκρατήσουμε τίς γυναίκες μας και νά γα-υηθoύμε από τήν άσκήσιή τους.»

Το έτος 195, αμέσως έπειτα από τόν πρώτο καρ-υποδοτικό πόλεμο, οι γυναίκες της Ρώμης σ-ματίσαν μια όγκωδη και θορυβώδη διαδήλoσι γύρω στo κτίριο της Συγκλήτου και ζήτησαν από τούς συγκλητικούς πού συνεδρίαζαν εκείνη την ώρα νά καταργήσουν τόν άπειρο νόμο. Αυτός o νόμος, πού είχε ψηφισθ κατά τήν άπειλή των κεραυνόδoλων επιτυχιών τού 'Ανίδα, απαγόρευε στις γυναίκες νά φορούν χρωματιστά ύφασματα, νά στολίζουν με χρυσά κοσμήματα και νά κυκλοφορούν με σ-ναικία.

Αυτή ή διαδήλoσι ήταν ή πρώτη άνάμει ή των νου-ναικών της Ρώμης στά πολιτικά πράγματα. "Ως τότε, τούς νόμους τούς έβλεπαν μόνο οι άντρες.

'Ο κίνδυνος από την Καρχηδόνα είχε περάσει πιά κι' έτσι οι περισσότεροι από τούς συγκλητικούς είδαν με καλό μάτι τήν ζήλωσι των γυναικών. 'Αλλ' άντιτάχτηκε με πάτσια σ' αυτήν o Μάρκος Πόρκιος Κάτων, πού ήταν τή νοσηά εκείνη τη στιγμή.

«'Αν καθένας από μάς, o πατέρας, διατηρούσε τήν έξουσία και τά δικαιώματά του μέσα στην οικο-γένειά του, δέ θά σφάναιε σ' αυτό τo σημείο—φάναι-ξε στoς συγκλητικούς. Και νά τά αποτελέσματα: οι γυναίκες, άφoυ έξαφάνισαν τήν υπεροχή μας μέ-σα στην οικογένεια, ζήτησε νά την καταστρέψουν και στoν φόρο. 'Αναλογιστ'ε πώς κουρασθήκαμε, γιά νά συγκρατήσουμε τίς γυναίκες μας και νά γα-υηθoύμε από τήν άσκήσιή τους.»

Το έτος 195, αμέσως έπειτα από τόν πρώτο καρ-υποδοτικό πόλεμο, οι γυναίκες της Ρώμης σ-ματίσαν μια όγκωδη και θορυβώδη διαδήλoσι γύρω στo κτίριο της Συγκλήτου και ζήτησαν από τούς συγκλητικούς πού συνεδρίαζαν εκείνη την ώρα νά καταργήσουν τόν άπειρο νόμο. Αυτός o νόμος, πού είχε ψηφισθ κατά τήν άπειλή των κεραυνόδoλων επιτυχιών τού 'Ανίδα, απαγόρευε στις γυναίκες νά φορούν χρωματιστά ύφασματα, νά στολίζουν με χρυσά κοσμήματα και νά κυκλοφορούν με σ-ναικία.

Αυτή ή διαδήλoσι ήταν ή πρώτη άνάμει ή των νου-ναικών της Ρώμης στά πολιτικά πράγματα. "Ως τότε, τούς νόμους τούς έβλεπαν μόνο οι άντρες.

'Ο κίνδυνος από την Καρχηδόνα είχε περάσει πιά κι' έτσι οι περισσότεροι από τούς συγκλητικούς είδαν με καλό μάτι τήν ζήλωσι των γυναικών. 'Αλλ' άντιτάχτηκε με πάτσια σ' αυτήν o Μάρκος Πόρκιος Κάτων, πού ήταν τή νοσηά εκείνη τη στιγμή.

«'Αν καθένας από μάς, o πατέρας, διατηρούσε τήν έξουσία και τά δικαιώματά του μέσα στην οικο-γένειά του, δέ θά σφάναιε σ' αυτό τo σημείο—φάναι-ξε στoς συγκλητικούς. Και νά τά αποτελέσματα: οι γυναίκες, άφoυ έξαφάνισαν τήν υπεροχή μας μέ-σα στην οικογένεια, ζήτησε νά την καταστρέψουν και στoν φόρο. 'Αναλογιστ'ε πώς κουρασθήκαμε, γιά νά συγκρατήσουμε τίς γυναίκες μας και νά γα-υηθoύμε από τήν άσκήσιή τους.»

Το έτος 195, αμέσως έπειτα από τόν πρώτο καρ-υποδοτικό πόλεμο, οι γυναίκες της Ρώμης σ-ματίσαν μια όγκωδη και θορυβώδη διαδήλoσι γύρω στo κτίριο της Συγκλήτου και ζήτησαν από τούς συγκλητικούς πού συνεδρίαζαν εκείνη την ώρα νά καταργήσουν τόν άπειρο νόμο. Αυτός o νόμος, πού είχε ψηφισθ κατά τήν άπειλή των κεραυνόδoλων επιτυχιών τού 'Ανίδα, απαγόρευε στις γυναίκες νά φορούν χρωματιστά ύφασματα, νά στολίζουν με χρυσά κοσμήματα και νά κυκλοφορούν με σ-ναικία.

Αυτή ή διαδήλoσι ήταν ή πρώτη άνάμει ή των νου-ναικών της Ρώμης στά πολιτικά πράγματα. "Ως τότε, τούς νόμους τούς έβλεπαν μόνο οι άντρες.

ΡΩΜΑΪΚΑ ΕΙΔΥΛΛΙΑ

σκοτώσουν και θά απέμεινε τή σύζυγό του, δη-λαδή θά διέλυε τo γάμο του μαζί της, σύμφωνα με τo δικαίωμα πού είχε κάθε Ρωμαίος πολίτης. 'Η ήθικη κι' ή δικαιοσύνη ήταν με τo μέρος του κι' αλλοι θά έπιδoκίμαζαν τήν πράξη του.

'Αλλ' o Κάτων δέν έκανε ούτε τo ένα ούτε τo άλλο. Ψυχραιμος, ασυγκίνητος, άταραχος, ρώτησε τόν 'Ορτένσιο με στωική άνάμει:

— Τη θέλεις;

'Ο 'Ορτένσιος τάχισε. "Αν o Κάτων όρμεισε πάνω του, θά υπερασπιζόταν με θάρρος και πέτσια τή ζωή του. 'Αλλά τώρα δέν ήξερε τί ν' άπαντίσει.

— Σου τή δανείζω, συνέχισε στόν ίδιο τόνο o Κάτων.

Κι' έβειξε και στός δυο τήν πόρτα.

'Ο 'Ορτένσιος κι' ή Μάρκία θύκιναν με κατεβα-σμένο τo κεφάλι. 'Ο Κάτων δέν τούς είχε τιμωρή-σει. Με τήν περιφρόνησι πού έβειξε στούς δυο ένό-χους, όμως, είχε προκαλέσει τή γενική κατακαυ-γη εις όλους τους. "Όπου κι' αν πήγαιναν τώρα, θά τούς συνόδευε ή ντροπή. 'Ενώ ή τιμωρία τους θά προκαλούσε αίσθήματα συμπάθειας και συγγν-

'Η άντίθεσί τους είχε άρρίξει από τήν εποχή ά-κόμη της συνωμοσίας τού Κατρίλιν. 'Ο Κικέρων, πού ήταν τότε ύπατος, είχε ζήτησει τήν καταδίκη σέ θάνατο των συνομωτών, πού είχαν συλληφθ στή Ρώμη, κι' o Κάτων είχε υποστηρίξει ένθερμα αυτή τήν πρότασι. 'Ο Καίσαρ, όμως, είχε άντιταχθ, βρίσκοντας πώς ήταν άδικο νά καταδικαστούν σέ θάνατο γιά έγκλημα πού δέν είχε αποδείχθ.

Γιά τόν Καίσαρα όπρηνε ή ύπόνοια ότι βρίσκoταν σέ συνενόησι με τούς συνωμότες και είναι πιθα-νόν ότι σκεδίαζε νά έπωφεληθ από τήν ένδεχόμενη επιτυχία τους, γιά νά έξυπηρετήσει τούς φιλόδοξους σκοπούς του. Τη στιγμή, λοιπόν, πού άγόρευε, τόν πλησίασε ένας από τούς ακόλουθους του και τούδωσε κουφά ένα μικρό γράμμα.

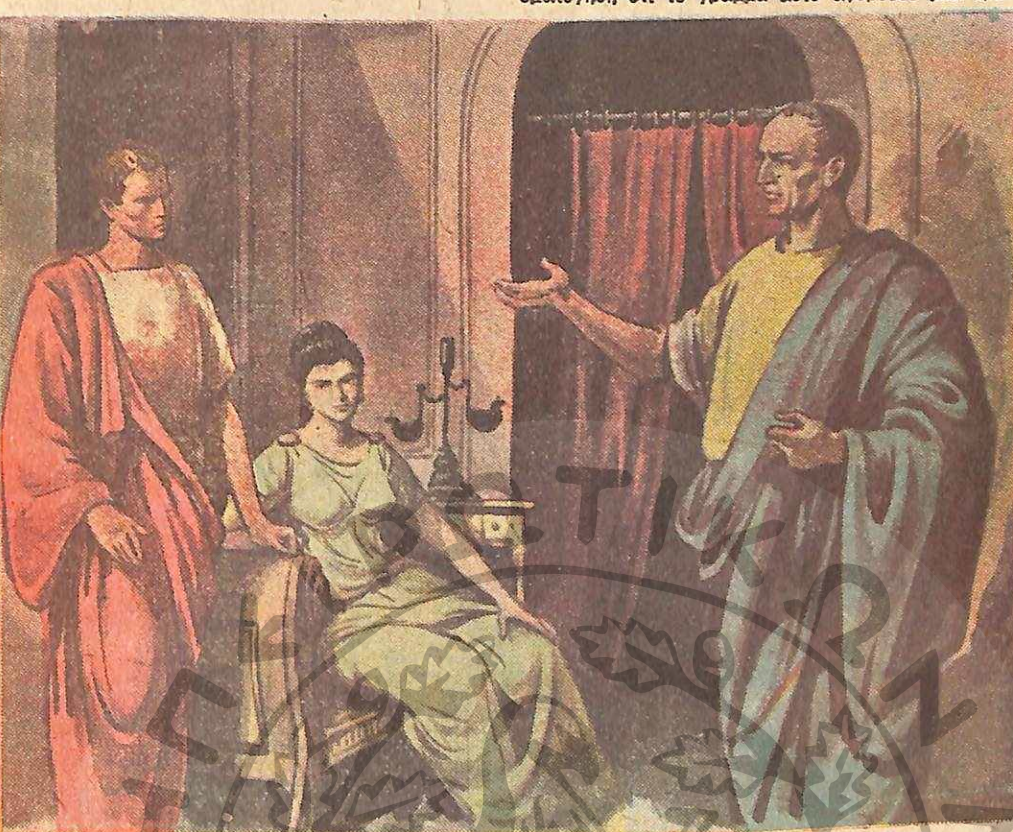
'Αλλ' o Κάτων, πού είδε αυτή τήν κίνησι, νόμι-σε πώς έπρόκειτο γιά μήνυμα των συνωμοτών.

— Νά πoυ εστάσαμε, o πατέρες, φώναξε, τρέχoν-τας πρoς τo θήμα. Οι συνωμότες τολμούν νά στέλ-λουν μηνύματα στούς συνωμότες τους και μέσα στo ιερό τέμενος της Συγκλήτου. 'Απαίτώ τo γράμμα αυτό ν' άναγνώστ'η άμέσως!

— Αυτό ήθελα νά πρoτείνω κι' άγώ, άπάντησε o Καίσαρ μ' ένα ελκωικό χαμόγελο. "Ο ένάρετος Κάτων, λοιπόν, άς τo πάρη κι' άς τo διαβάσει.

Τo γράμμα αυτό προερχόταν από τήν έτεροθαλή άδελφή τού Κάτωνος, πού έγραφε στόν Καίσαρα ότι o άντρας της θά έλειπε από τo σπίτι και τόν προσκαλούσε νά περάσουν μαζί τή νύχτα.

'Ο Κάτων, μόλις τo διάβασε, έμεινε άναίδος. "Όταν συνήλθε έπειτα από λίγο, άναγκάστηκε νά άμολογήσει ότι τo γράμμα αυτό άφορούσε μία προ-

μης, ακόμη και άνάμεσα στούς πoυ ένάρετους.

Γιά τόν 'Ορτένσιο, τo πλάνη. Ήταν χειρότερο κι' από μία μαγαιριά στην καρδιά. Στo όφθoυ, οι φίλοι τόν άπόφευγαν. Πάλλοι ψιθύριζαν:

— Νά o άνθρώπος πού δέν καταδέχτηκε νά τόν τιμωρήσει o ένάρετος Κάτων.

Γούκε τότε στo σπίτι του με θoλό τo μυαλό και κουρελιασμένη τήν ψυχή του. 'Αλλά κι' ή Μάρκία, πού ζούσε μαζί του, δέν ήταν περισσότερο εύχρη-σιμένη. 'Η άνυποληψία κι' ή περιπόνησι πού ένoιω-θε γύρω της είχαν κάνει τo αίσθημά της νά έξατι-στή τo πολύ γρήγορα. Και τώρα μέσα στην ψυχή της ύπρηναν μόνο στάγες και τούφε.

'Ο 'Ορτένσιος δέ μπόρεσε νά συνέλθ ποτέ άπ' αυτό τo πλάνη. 'Αρρώστης έπειτα από λίγον και-ρό και πέθανε.

Και τότε o Κάτων έκανε μία καινοβoγια χειρονο-μία, πού έξέπληξε όχι λιγότερο από τήν πρώτη σιωπία. Μετά τo θάνατο τού 'Ορτένσιου, πη-λoύσε Ρωμαίους. Μετά και έπεισ τή Μάρκία, γε στo σπίτι τού νεκρού και έπρεσ τή Μάρκία.

— Μπορείς τώρα νά έναγνώστ'ης κοινά μου.

Και, με τo κεφάλι ψηλά, σαν νά μην είχε πεσο-Και, με τo κεφάλι ψηλά, σαν νά μην είχε πεσο-Και, με τo κεφάλι ψηλά, σαν νά μην είχε πεσο-

— Σου τή δανείζω! είπε o Κάτων στόν 'Ορ-τένσιο.

σωπική ύπόθεσι τού Καίσαρος, πού ήταν άσχετη με τήν πολιτική.

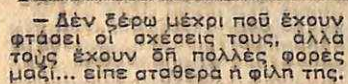
'Ο Κάτων, πιστός στις άρχes του, έξακολούθησε πάλι τόν πόλεμο κατά τού Καίσαρος. Και τo έ-πρεσ 46 π.χ. βρίσκoταν στή Θύσο μαζί με τόν Μάρκο Σκιπίωνα, τo λατινικό και τo βασιλιά της Ναρ-βίκης, πού είχαν πάρει τά όπλα έναντίον τού δικτάτορος. 'Ο Καίσαρ έστρεψε, όμως, με τήν ταχύτητα της άστραπής εκεί και τούς συνέτριψε.

"Ολοι οι άρχηνοι σκοτώθηκαν ή αυτοκτόνησαν στo πεδίο της μάχης. Μόνο o Κάτων κάθισε νά διαβήν κι' έπρεσε στo γάιο του νά ύποταχτ στήν τάχη. 'Εκεί, ούσσης στo γάιο του νά ύποταχτ στήν τάχη. 'Εκεί, ούσσης στo γάιο του νά ύποταχτ στήν τάχη.

Καίσαρα, μπόρεσε στούς στρατιώτες του τά νημά-τά του και νά τούς προσκάλει στούς οίλους του σέ σιωπία. Μετά τo τέλος τού συμποτίου πήγε στo δωματίo του κι' εκεί άνοιξε μ' ένα ένχειρίδιο τήν κοιλία του. Κάποιος από τούς ύπαρτες, όμως, τόν είδε κι' έπρεσε νά είδοποιήση ένα γιατρό, πού τού έρεσε όσα μπόρεσε καλύτερα τήν πληγή του. 'Ο Κάτων πρoσπούθηκε ότι είχε θύθισθ σέ ύπνο. 'Αλλ' όταν έφυγε o γιατρός, έβλεπε τά δάκρυα τού μέγα στην πληγή του και τήν άνοιξε. Πήρε κατόπιν τόν «φαιδoνα» τού Πλάτωνος κι' άρχισε νά τόν διαβ-ζη, περιμένοντας τo θάνατο. πού, άλλωστε, δέν ά-νηγε νά έρθη.

Ε. ΣΑΝΔΗΣ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Οι περιπέτειες τού Κικέρωνος.

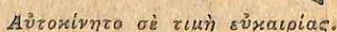
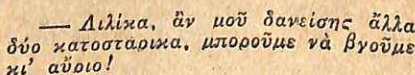
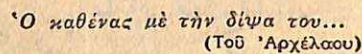

...ους άνοιξε μιá γυμνική που είχε
εράσει τα τριάντα. Δέ μπορούσε
ή την πή κανείς όμορφη. Ήταν ό
ως γλυκειά λεπτοκοιμημένη, με
ό γαλάνια, παιδιαστικά μάτια.
...τη Μαίρη, που τη γνώ-

— Μην είσαι υπερβολική! διαμαρτυρήθηκε στενωγοποιούμενος ο Ντάβιντ. Με τη Ντόρα δε με συνδέει παρά μία θασεία φιλία και μία

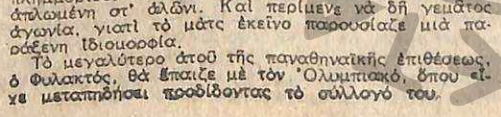
Almond

ραπούντζι, στο Άσσυμ των βορείων
γατολικών Ινδιών. Ο μέσος όρος
προσλήθης έχει είναι 1060 εκατοστόμε-
τρα το χρόνο. Κάποια χρονιά δέ, έ-
φτασε στο ρεκόρ των 2260 εκατο-
στομέτρων.

χρυσή κοπελίτσα, που του μοιάζει... σαν ασελφι.
 "Έχει κι' άλλη μιάν αδελφή ακόμα ο Νευπίδης.
 Την Ντίνα, αθλήτρια κι' αυτή, παίκτρια του βόλλευ.
 παντρεμένη με τόν μπασκετμπωλίστα τών «Νέων Βύ-
 ρωνος» Σπινθουράκη.
 Όσοι θέλουν, αλλήλων ή οίκονόμειν είναι φα-

— Ένα έθνος που φεύγει απ' τους άμους, αυτό είναι. Μονάχα που άσχημα το χαρακτηρίζεις «φύθος». Άπο χρόνια περμένα αυτή την ώρα. Είπα θλίψεις οικονομικές υποχρεώσεις. Τώρα, που τελειώσα μ' αυτές...

τῶν ἀθλητικογράφων; Δὲ σὲ συγκινεῖ αὐτά;
Στὰ χεῖλη τοῦ Νευπίου διαγράφεται ἓνα γαυδύε-
λο. Ὅπως εἰρωνείας, ἴσως καὶ πίκρας.
Κατὰ δοκιμάζει νὰ πῇ, ἄλλα μετανοῶναι καὶ σιω-
πᾶ. Στὸ τέλος ἀναγκάζεται μπροστὰ στὴν ἐπιμονή

25

ραπούντζι, στο Άσσυμ των βορείων
γατολικών Ινδιών. Ο μέσος όρος
προσλήθης έχει είναι 1060 εκατοστόμε-
τρα το χρόνο. Κάποια χρονιά δέ, έ-
φτασε στο ρεκόρ των 2260 εκατο-
στομέτρων.

25

Όταν οι νότες διηγούνται... ΧΡ. Κ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΙΑ χαρούμενη συντροφιά στη Βουλιαγμένη. Ένα σμήνος από εβόμα πουλιά, που φτερούγιζαν ανάμεσα προς την εβόμα... Ναι, αυτά τα γέλια να ακροαζόμαστε τις δύο μεγάλες προποθέσεις του κεφαλιού, που έκανε τα γέλια να ακροαζόμαστε τις δύο μεγάλες προποθέσεις του κεφαλιού, που έκανε τα γέλια να ακροαζόμαστε τις δύο μεγάλες προποθέσεις του κεφαλιού...

Και τότε ένιωθε τον έρωτα ή ομορφιά καλοκαιρινή μέρα. Μέσα σ' ένα ολόκληρο ούρανο, άρμενε ένας ολόκληρος ήλιος... Η θάλασσα ήταν καθαρή, φρεσκοβρεγμένη, που άφηνε το βλέμμα να την τρυπάει και να φτάει αδιάκριτα ως τα βάθη της, εκεί, όπου τα βράχια, στολισμένα με φυλάκια, προβάλλανε πίσω από τα κατεσκάρα νερά.

Μία βαρκούλα ξεκίνησε από τη μαγική ακρογιαλιά, οπλίζοντας για το δεινρό... Καί, στην πρόρρη, το ζευγάρι είχε κάποτε, ευτυχισμένο γάμο συγκίνηση... Δύο ζευγάρια μάτια βουλιάζανε μέσα στα διάφανα νερά και εκεί, στα καθαρά βάθη, σμίγανε τρυφερά... Τα κομμάτια βουτιόντουσαν από τα ροζισμένα χέρια ενός γέλου βαρκάρη μέσα στη θάλασσα, και βγαίνανε στάζοντας χρυσάφι άναυδο. Το τιμόνι ήταν γεμισμένο γραμμών προς το νησί της χαράς του Πορφόρα.

«Όνειρο άπιστευτο ή λιοκάρι μέ-
(ρα) Έγώ κι η Άννούλα,
κάποιο παλιό συντρόφιό μας και
(κάποιας κοπέλλας μαζί,
μπήκαμε μέσα σε μία γαλανή, με-
(θυμένη βαρκούλα,
μπήκαμε μέσα και πήμε μακριά,
(στους παράδες του νησιού...»

Χαρούμενα τραγούδια κι αμέρι-
μα γέλια υποκρούσαν το ταξίδι της
μεθυμένης βαρκούλας προς το γαλά-
ζιο άπειρο... Και πίσω στην πρόρρη
της, το ζευγάρι έσμιγε ευτυχισμένο.
«Ο έρωτας, όμως, με γέλιο, βου-
τούσε από τα χρυσόγαλα ύψη, για
να εκτελέσει το ανάλαφο πέταγμα
του πάνω από τα δέντρα νεανικά κε-
φάλια, που γέρνανε τρυφερά το ένα
σε' άλλο...»

«Υστερα, η βαρκούλα του δεινρού
δράσε κάπου. Η συντροφιά βγήκε.
Τα βότανα της αμμουδιάς τρίζανε
κάτω από τα βήματα, ενώ η αμμο-
σφαίρα άγκυραιζε καινούργια τρα-
γούδια και γέλια. Το ερωτευμένο
ζευγάρι έβριζε πίσω από τους αλ-
λους, βρήκε μία γοητευτική σπηλιά
κι' εκεί μέσα τρώσανε. Το φως γί-
νθηκε αμυγδαλέο, το χρυσό στο ή-
λιου έφαινε... Και μόνο ο έρωτας
δυνάμωσε. Κάτασε κάτω. Ο φλοί-
σος της θάλασσας έφαινε ως τ' α-
ντιά τους σε μελωδικό χάδι...»

Τότε ανάλασαν τα γλυκά έρω-
τά τους από τα χείλια των δύο έρω-
τευμένων παιδιών:

«Δύο χελιάκια λένε: (Σ' αγαπώ...)
Δύο ματάκια λένε: (Σ' αγαπώ...)
Και το άλλο στόμα χαριτω-
μέ όρμη άπάντα: (Σ' αγαπώ...»

«Υστερα, τα χείλια πάνανε να μι-
λάνε, γιατί σμίγανε σ' ένα θερμό φι-
λί... Κι' ύστερ' από το φιλί, άπο-
λούθησαν οι όρκοι — για παντοτεινή
λατρεία, για αιώνα πίστι...»

... ..

... «Όμως τους έρκους τους, σε
(φύλλα ξερά,
πήρε το πρώτο ξεροβόρι...
«Άλλον τώρα άναπα ή κόρη...
Γι' άλλην εκείνος λαχταρά...»

Γιατί τίποτα δε διαρκεί στον κό-
σμο. Καί, πρώτα-πρώτα ο έρωας, που
είναι ή πιο πρόσκαιρη όμορφιά της
ζωής. Βέβαια, με δεινρά χρόνια ο-
λόκληρο το καλοκαίρι τα δύο έρω-
τευμένα παιδιά. Γυρίσανε κάθε άκρο-
γιαλιά μαγική, έδανε ήλιοβασιλέμα-
τα, γοητεύτηκαν από φεγγαρόστα-
τα — και βαρεθήκανε... Έτσι, οι
δυές — και βαρεθήκανε... Έτσι, οι
πρώτες πνοές του φθινοπώρου πήραν

τους έρκους τους σαν ξερά φύλλα
και τα στροβίλισαν στη νοτιομένη
ατμόσφαιρα που είχε χάσει την κρυ-
στή ατμόσφαιρα της, για να γί-
νη γκρίνια και μελαγχολική...

Η άλλαγή είναι ή σωτηρία διέ-
ξοδος ενός έρωτα, που άρχίζει να
ξεφύγει... Πρώτη αυτή έννοιας την
ανάγκη της. Ένας άλλος προσφέ-
θηκε να της χάριση μία καινούργια
ερωτική συγκίνηση. Και ή επιπόλαιη
καρδιά της δεν άνηθήκε να άνοιξη
και να δεχτεί τον καινούργιο έρω-
τα... Το πρωτοβόρι του φθινοπώρου
παράσπε το παλιό της είδωλο...

Κι' αυτός όμως δεν έμεινε πιστός
στην άγαπημένη του καλοκαίριου:
Δύο γυναικεία μάτια προσφερόσανε
να τον μεθύσουν, δύο άλλα χείλια
μισούσανε για να τον χαρίσουν τα
ερωτόλογά τους και να ζητήσουν το
φύλ του...

Δε νοσταλγίσανε, ούτε αυτή, ούτε
αυτός, τον παλιό έρωτά τους, δε με-
λαγχολήσανε βλέποντας την παλιά
τους εβόμα να στροβιλίζεται από
το ξεροβόρι... Δε νοσταλγούνε το
φύλ του...

Δύο χελιάκια λένε "Σ' αγαπώ..."

Ναι, ένα παλιό τους έρωτα γιατί
τοσάβου άσταμάτητα μπροστά... Τους
άνηκε όλη ή ζωή και τη ζούνε σαν
εναλλαγή αισθημάτων, που διαδόχου-
ται το ένα το άλλο, χωρίς πίστι, χω-
ρίς σταθερότητα, χωρίς μονιμότητα...

Κι' έτσι, έμεινε έρημη ή ακρογια-
λιά του δεινρού, που είχε παρακα-
λούσει την καλοκαιριότητα έναντι
τους... Της θάλασσας το άτακτο κου-
ρελάστηκε από το μπουρίνι, που ση-
κωσε βουνα τα κύματα, για να άνα-
στατώσουν την άκτι. Η άμμουσία
σαρόθηκε ελπίτητα από την άφριση
τρικιμιά, τα βότανα άνακα
ταθήκανε βίαια...

Εμωλλίστηκε ένα γέριό πεύκο,
που γέυρε νικημένο κάτω από την
άγρια όρμη του βοροιά...

Πέρασε ο χειμώνας. Ξαναγαμύ-
λασε ή άνοιξη με τα χείλια των και-
νούργιων καλόκων. Ο έρως άγα-
λλήσε τη φύση, που άναγεινιότανε

... ..

ΟΙ ΓΚΑΦΕΣ της Μαρούλας

ΤΟ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΟ

ΤΟ μεγάλο μαράζι του Τιμόθεου
είναι, που δε μπορεί να παντρευτεί
την άδελφή του τη Μαρούσα. Άλλά
πώς να την παντρευτεί ο δυστυχής, τη
στιγμή που ή Μαρούσα, έκτος από
ότι έχει περάσει τα πενήντα, είναι

και άσουλού-
πατη, τρομά-
ρα της: «Ο-
τι τόσο ο Τι-
μόθεος έλπι-
ζέει. Και να
πόδ βρέ-
θηκε το ύπο-
ψηφιό... θύμα.
Μου το άνε-
κόνισσε προ-
χέος το βρά-
δυ χαρούμενος
Τιμόθεος.

— Αυτή τη
φορά, βρέ γυ-
ναίκα νομίζω πως έκανα δικάνα! Έ-
κανα κούβεντα για τη Μαρούσα σε
κάποιο γνωστό μου, που υποπρήτησε
μαζί στρατιώτες και τόν είδα πρόθυ-
μο. Θα έβη αβρίο βράδυ να τη δώ!

— Άς έλπισουμε πως δε θα φύγει
κι' αυτός, όπως τόσοι και τόσοι άλ-
λοι παρατήρησα εγώ μελαγχολικά.
— Όχι τη γλώσσα σου! Φώναξε ο
Τιμόθεος. Έγώ σου λέω πως αυτή
τη φορά το πράγμα θα τελειώσει, άρ-
κει να μην κάνει πάλι το λόγου σου
καμιά γκάφα και μου τα χαλάσει!

Πολύ στενοχωρήθηκε με τον Τι-
μόθεο, που κάθε φορά ένωσε ή με

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

—Θα τού τά πω όλα.
—Φυλάξου, τού είπε ο δήμιος.
Γιατί, αν δεν πής την αλήθεια, το μαρτύριό σου θα είναι μεγαλύτερο.
—Θα πω την αλήθεια, τραύλισε ο δυστυχισμένος Μαχμάς.
—Ο δήμιος έγνεψε τότε σ' έναν από τους βοηθούς του, που έτρεξε να ειδοποιήσει το βασιλιά.
—Ο Αδωνίας εμφανίστηκε έπειτα από λίγο ώρα. Μερικοί από τους αυλικούς του τον συνώδευσαν.
—Μίλησε, είπε στον αιχμάλωτο.
—Βασιλιά, υποσχέσου μου ότι θα μου χαρίσεις τη ζωή, παρακάλεσε ο δυστυχισμένος Μαχμάς.
—Τη ζωή και την ελευθερία, απάντησε ο Αδωνίας.
Τα μάτια του Μαχμάς έλαμψαν από χαρά. Κι' άμέσως άρχισε την αφήγησή του.
Τα λόγια έδιναν με κόπο από το στόμα του. Κάθε τόσο σπασμοί τράνταζαν το κορμί του κι' οι λέξεις κόνιζαν στη μέση μέσα στο στόμα του... Μα ύστερα από λίγο συνέχισε την αφήγησή του.
—Ο Μαχμάς είχε πάρει την απόφαση να τα φανερώσει όλα. Κι' άλλωστε, τί είχε να κρύψει; Ούτε κατάσκοπος του βασιλιά της Ιερουσαλήμ ήταν, ούτε κανένα κακό είχε κάνει.
Μίλησε πρώτα για τη μεγάλη οικογένεια του Ναγέδ και για το πώς έκεινοι που την άποτελούσαν, άφου έμειναν για λίγο έξω από τα τείχη της Ιερουσαλήμ, ξεκίνησαν κατόπιν προς το μέρος του βορρά, για να γυρίσουν στα βουνά τους. Μαζί τους είχαν τώρα και μία νέα που τους ήταν άγνωστη και που την είχαν βρή μισοπεθαμένη πλάι σ' ένα χείμαρρο.
—Η φωνή του Μαχμάς έτρεμε καθώς μιλούσε για τη Θαμάρ. Αφηγήθηκε ύστερα τη νυχτερινή επιδρομή στην κατασκήνωσή τους και τον άφανισμό των δικών του.
—Ο Αδωνίας παρακολουθούσε με προσοχή τα λόγια του.
—Και σύ πώς σώθηκες; τόν ρώτησε όταν τέλειωσε την αφήγησή του.
—Ο τρόμος έδωσε φτερά στα πόδια μου, απάντησε ο Μαχμάς. Έφυγα σαν τρελλός μέσα στη νύχτα και δε σταμάτησα παρά μόνον όταν έπαψα ν' άκούω κάθε θόρυβο.
—Είπες ότι είσαι παντρεμένος και πατέρας; ρώτησε ο βασιλιάς.
—Ναι, απάντησε ο Μαχμάς.
—Γιατί λες ήμουν;
—Γιατί οι στρατιώτες σου σκότωσαν τη γυναίκα και τα παιδιά μου.
—Πώς το ξέρεις;
—Δεν το ξέρω. Άλλ' έτσι πρέπει να γίνει.
—Ο Αδωνίας πήγε κοντά του.
—Θάθελες να ήταν έτσι; τόν ρώτησε κυττάζοντάς τον στα μάτια.
—Ο Μαχμάς κατέβασε τα βλέφαρά.
—Ετσι είναι, απάντησε.
—Όταν έφευγες για να σωθείς, δε σκέφτηκες τη γυναίκα και τα παιδιά σου; τόν ξαναρώτησε ο Αδωνίας.
—Ο φόβος είχε σβύσει κάθε σκέψη μέσα στο μυαλό μου, απάντησε ο Μαχμάς.
—Κι' η Θαμάρ πώς βρέθηκε μαζί σου;
—Είχε πάρει τον ίδιο δρόμο με μένα.
—Μήπως φεύγοντας την τράβηξες μαζί σου;
—Μπορεί...
—Φεύγοντας, λοιπόν, δε σκέφτηκες παρά τη Θαμάρ. Κι' αυτήν μόνο προσπάθησες να σώσεις. Είναι αλήθεια;
—Ο Μαχμάς δεν απάντησε.
—Ο Αδωνίας νόμιζε πως μάν-

τεψε το μυστικό του.
—Αγαπάς τη Θαμάρ; τόν ρώτησε.
—Ο αιχμάλωτος άναστήναξε. Απάντησε έπειτα με φωνή που μόλις άκούγονταν:
—Δε μπορώ να το κούψω από σένα, βασιλιά, απάντησε. Την αγαπάω.
—Ο Αδωνίας τα καταλάβαινε όλα τώρα.
—Κι' η Θαμάρ; είπε.
—Ο Μαχμάς γύρισε κάμπους φορές το κεφάλι του, πότε προς τα δεξιά και πότε προς τ' αριστερά, σαν να θέλε ν' αποφύγει αυτή την ερώτηση. Τό κορμί του τραντάζονταν ταυτόχρονα από σπασμούς.
—Η Θαμάρ σ' αγαπάει; ξαναρώτησε ο Αδωνίας.
—Θα μ' αγαπήσει, απάντησε ο Μαχμάς. Πρέπει να μ' αγαπήσει.
—Δυστυχισμένε! είπε ο Αδωνίας δίνοντας στο πρόσωπό

του έκτορασι συμπόνοιας. Η Θαμάρ δε σ' αγαπάει.
Τα μάτια του Μαχμάς πετάχτηκαν από τις κόγχες τους.
—Πώς μπορεί ο βασιλιάς να μιλάει για ένα πράγμα που δεν το ξέρει; ρώτησε με βραχνή φωνή.
—Αν δεν το ήξερα, δε θα σου μιλούσα, απάντησε ο Αδωνίας.
—Ο βασιλιάς μίλησε στη Θαμάρ.
—Ναι...
—Κι' η Θαμάρ τού είπε ότι δεν αγαπάει το φτωχό Μαχμάς;
—Η Θαμάρ μόνο μισος αισθάνεται για σένα, είπε ο Αδωνίας.
—Άλλα δεν της έκαμα κανένα κακό.
—Αυτό μου είπε.
—Ο Αδωνίας δεν είχε μιλήσει στη Θαμάρ. Άλλ' από τις απαντήσεις του Μαχμάς είχε βγάλει το συμπέρασμα πως αυτή η νέα δεν έπρεπε να τον αγαπάει.
Μία θανάσιμη κιτρινάδα απλώ-

θηκε στο πρόσωπο του Μαχμάς κι' οι σπασμοί που τράνταζαν το σώμα του σταμάτησαν.
—Βασιλιά, είπε μ' ένα βογγητό, σε παρακάλεσα πρωτίτερα να μου χαρίσεις τη ζωή και σύ μου υποσχέθηκες μεγαλόκαρδα και την ελευθερία. Άλλα τώρα δε μου χρειάζεται ούτε η ζωή ούτε η ελευθερία... Τό μόνο που σου έλειπε, λοιπόν, είναι να προσταξής τους ανθρώπους σου να με σκοτώσουν. Δε θέλω πια να ζω.
—Ο Αδωνίας είχε μαντέψει σωστά. Τα λόγια αυτά έδειχναν καθαρά πόσο μεγάλη ήταν η αγάπη του Μαχμάς για τη Θαμάρ.
—Ο αιχμάλωτος είχε γείρει τώρα το κεφάλι του, περιμένοντας το θάνατο που θα τον λύτρωνε από τον άβυσταχτο πόνο της ψυχής του.
—Ο βασιλιάς της Σιχέμ σκέφτηκε κάμπους ώρα.
Τό ότι ο Μαχμάς αγαπούσε τη Θαμάρ τού ήταν αδιάφορο. Δε θα τόν ένοιαζε περισσότερο κι' αν άκουη η Θαμάρ αγαπούσε τον Μαχμάς... Τό μυαλό του, όμως, έτρεξε στον άδελφό του, Κι' ο Σολομών επίσης αγαπούσε τη Θαμάρ. Άλλ' η νέα αυτή βρισκόταν τώρα στη δική του εξουσία. Κι' εκτός από τη Θαμάρ βρισκόταν άκόμη στην εξουσία του κι' ένας άνθρωπος που την αγαπούσε σαν τρελλός.
—Ο Αδωνίας σταμάτησε σ' αυτή τη σκέψη. Ένας άθλιος τσοπάνης, ένας άνθρωπος χωρίς στέγη και που δεν είχε βρει κάτω από τόν ήλιο ήταν ανταγωνιστής του βασιλιά της Ιερουσαλήμ στην καρδιά της Θαμάρ.
Για τη στιγμή, ο Αδωνίας δεν κατάφερε να καταλάβει με ποιο τρόπο η αγάπη του Μαχμάς για τη Θαμάρ θα μπορούσε να εξυπηρετήσει τα σχέδιά του. Τό ένστικτό του, όμως, τού έλεγε ότι αυτή η αγάπη θα μπορούσε να γίνει ένα όπλο στα χέρια του έναντιον του άδελφου του. Κι' ο Αδωνίας είχε έμπιστοσύνη στο ένστικτό του.
—Λύστε τον, πρόσταξε το δήμιο και τους βοηθούς του.
Κι' ενώ αυτοί έβγαζαν τις αλυσίδες που έσφιγγαν τα χέρια του Μαχμάς στους σιδερένιους χαλκάδες, ο βασιλιάς της Σιχέμ πήγε κοντά του και τού είπε σιγά:
—Η Θαμάρ δε σ' αγαπάει. Μπορεί, όμως, να σ' αγαπήσει... Γι' αυτό, πρέπει να ζήσης.
—Ένα άγριο μουνγκιό βγήκε από το στόμα του Μαχμάς. Ο άνθρωπος αυτός, πού, ως πριν από μερικές στιγμές λαχταρούσε το θάνατο, ένοιωσε τώρα τό αίμα του να κυλάει όρμητικό μέσα στις φλέβες του. Δεν αισθανόταν πια τόν παραμικρό πόνο κι' είχε ξεχάσει τό μαρτύριό του.
—Τί είναι κέينو που κάνει τό βασιλιά να τό πιστεύει; ρώτησε.
—Ο βασιλιάς ξέρεi περισσότερο από όσα λείι, απάντησε ο Αδωνίας μ' ένα αινιγματικό χαμόγελο.
Κι' έπειτα άπ' αυτά τα λόγια βγήκε από την ύπογεια αίθουσα, άκολουθούμενος από τους ανθρώπους του.
—ΕΝΑΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΓΑΜΟΣ
Η Θαμάρ βρισκόταν από τρείς ημέρες στο παλάτι της Σιχέμ. Την είχαν βάλει σ' ένα δωμάτιο μακριά από τό γυναικινί της βασιλιάς και δύο γυναίκες τη συντρόφευαν ημέρα και νύχτα. Οι δύο αυτές γυναίκες την υπηρετούσαν πρόθυμα, αλλά ποτέ δεν άνοιγαν τό στόμα τους ή κι' αν τάκαναν τις μιλούσαν πάντα για πράγματα όλοτελα αδιάφορα. Σ' όλο αυτό τό διάστημα δεν της έκαναν καμμία ερώτηση για τη ζωή της, ούτε ζήτησαν να μάθουν ποιά ή-

ταν κι' από πού έρχόταν. Μόνον ή μία άπ' αυτές της είπε σε κάποια στιγμή:
—Μη φοβάσαι, μικρή μου περιστέρα... Ο βασιλιάς δε θα σου κάνει κακό.
Η Θαμάρ άκουσε μ' αδιαφορία αυτά τα λόγια, πού, άλλωστε, δεν παύεσε στην ελκρινειά τους. Απ' ό τη στιγμή που βρισκόταν στην εξουσία του Αδωνία, δεν περίμενε κανένα καλό. Άλλ' είχε πάρει πια την απόφασή της. Θα προτιμούσε να πεθάνει παρά να υποχωρήσει στις αξιώσεις του... Είχε ζήσει ως τότε σαν αυτόματο, με την άόριστη έλπίδα ότι ίσως να κατάφερε κάποια να ξεναίδη τό Σολομώντα. Άλλ' ή έλπίδα αυτή είχε σβύσει πια μέσα στην Ψυχή της. Ο δρόμος που άκολουθούσε την άπομάκρυνε όλοένα από τό βασιλιά της Ιερουσαλήμ... Άλλ' ο δρόμος αυτός θα είχε ένα τέμα, πού θα τό ώριζε μόνη της.
Για τη στιγμή, δε μπορούσε να κάνει καμμία σκέψη, γιατί ό δυο αυτές γυναίκες δεν την άφηναν καθόλου από τα μάτια τους και τις νύχτες πλάγιαζαν μπροστά στο κρεβάτι της, για να είναι σε θέσι να προλάβουν κάθε κίνησή της.
Τό δωμάτιο πού της είχαν δώσει μέσα στο παλάτι δεν είχε καμμία σχέση με τα συνηθισμένα κελιά όπου έβαζαν τους φυλακισμένους. Κι' ωστόσο, ή Θαμάρ καταλάβαινε πως ήταν φυλακισμένη μέσα σ' αυτό. Εκτός από τις δύο γυναίκες, πού δεν έφευγαν καθόλου από κοντά της, άκουγε άκόμη τα βαριά βήματα των στρατιωτών πού φρουρούσαν έξω από την πόρτα.
Οι ημέρες της φαίνονταν τώρα άτέλειωτες με την άπελπιστική μονοτονία τους. Κι' οι νύχτες δεν έξκούραζαν τό κορμί της, ούτε έφαιναν την ήρεμία στο μυαλό της. Γιατί ό ύπνος της ήταν λιγοστός και γεμάτος από τραακτικούς έφιάλτες. Έβλεπε πως κατακυλούσε σε γκοιμους ή πως την τρυπούσαν με λόγχες ή πως κοπάδια από θηρία όρμούσαν πάνω της για να την κατασπαράξουν. Τινάζονταν τότε από τό κρεβάτι της, παγωμένη από τόν πρϊο και μουσκεμένη στον ιδρώτα... Οι δύο γυναίκες, σαν τό τίναγμα της να είχε μεταδοθή από έλατήριο και σ' αυτές, έρίσκονταν την ίδια στιγμή όρθιες. Άλλά τό μόνο πού έκαναν ήταν ό τι της χάιδευαν τα μαλλιά και τη βοηθούσαν να ξεναπέσει στο κρεβάτι της. Ποτέ όμως, δεν τη ρωτούσαν για να μάθουν τί ήταν εκείνο πού την είχε ταραξεί. Θάλεγες πως πίστευαν ότι, έτσι έπρεπε να γινόταν κι' ότι δεν υπήρχε λόγος ν' άνησυχούσαν περισσότερο... Μπορεί, όμως, εκείνος πού τις είχε βάλει ν' άγουπνούν πάνω στη Θαμάρ να τους είχε άπαγορεύσει κάθε περιέργεια.
Στ' αλήθεια, ή στάσι τους ήταν άλλόκοπη. Ενώ στέκονταν σαν Κέρβεροι γύρω στη Θαμάρ από τ' άλλο μέρος της φέρνονταν διακριτικά και προσπαθούσαν να την κάνουν να μνή καταλαβαίνη την παρουσία τους.
Εκείνο τό πρωί, ή Θαμάρ άπορροφημένη από τις σκέψεις της, δεν άκουσε την πόρτα πού άνοιξε πίσω της. Όταν γύρισε τό κεφάλι της, οι δύο γυναίκες δε βρισκονταν πια στο δωμάτιο. Μπροστά της στεκόταν ο Αδωνίας.
—Ο Αδωνίας ήταν όλομώχος. Η Θαμάρ άνατρίχιασε. Η στιγμή πού τόσο τη φοβόταν είχε φτάσει... Άλλ' ή ταραχή της κράτησε έλάχιστα. Ξαναβρήκε άμέσως την ψυχραιμία της κι' έτοιμάστηκε ν' αντιμετώπιση τόν κίνδυνο.
—Συναντιόμαστε και πάλι με τρόπο πολύ παράξενο, άρχισε ο

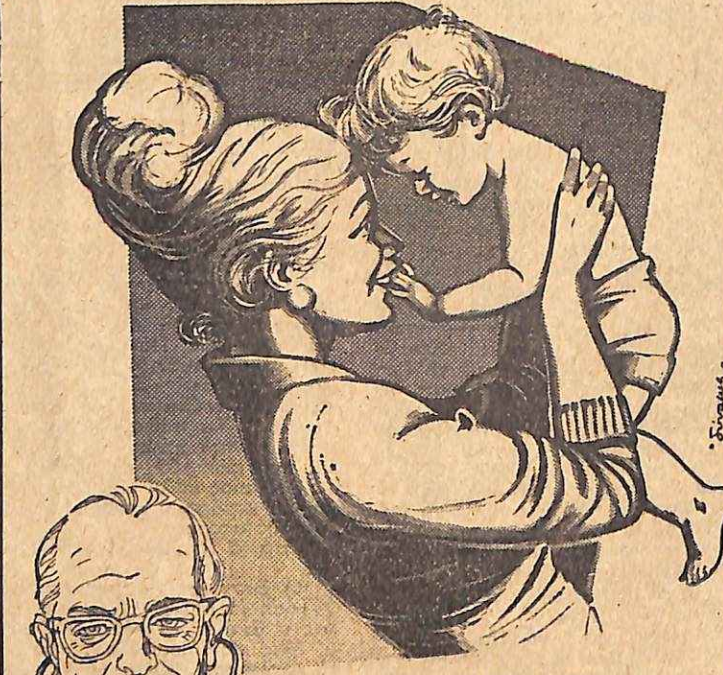
Αδωνίας. Η προσπασία του άδελφού μου δεν κράτησε παρά μόνον όσο χρειαζόταν για να δείξη πως ήταν αυτός ο κυρίαρχος και πως μπορούσε να με άδική χωρίς δε έγη να δώση λόγο σε κανένα. Έτσι τουλάχιστον φανταζόταν... Και μόλις νόμιζε πως με είχε ταπεινώσει σ' έδιωξε.
Περίμενε πως θα της άκουγε να διαμαρτύρεται. Άλλ' ή Θαμάρ δεν είπε τίποτα.
—Σε νόμιζα πως ήσουν άκόμη στην Ιερουσαλήμ συνέχισε ο Αδωνίας. Άλλ' έμαθα ότι χωρίς έκπληξη από τους στρατιώτες μου ότι σ' έπιασαν στην κοιλιά του Αφάρ... Δε θα σε ρωτήσω πως έφτασες ως εκεί. Πρέπει να ξέρης, όμως, ότι οι στρατιώτες μου πιστεύουν πως είχες έρθει για να με κατασκοπεύσεις... Αν αυτό είναι σωστό, θα πρέπει να υποθέσω πως ο άδελφός μου σ' έδιωξε για να

με ξεγελάσει, ενώ ό πραγματικός σκοπός του ήταν να σε χορσιμοποιή για όργανό του. Πού βρισκεται ή αλήθεια;
Μιλούσε ήρεμα κι' άργά, χωρίς τό παραμικρό ίχνος θυμού. Η Θαμάρ προσπάθησε να κρύψη την ταραχή πού της έφεραν τα λόγια του.
—Η κακή μου μοίρα με ξανάφερε στην εξουσία σου, απάντησε. Άλλά δεν ήθελα σταλμένη από τους έχθρους σου... Ο βασιλιάς Σολομών μ' έδιωξε για να ευχαριστήση τό λαό της Ιερουσαλήμ, πού με νόμιζε ύπεύθυνη για τό αίματοκύλισμα.
—Αφού δε σ' έστειλαν οι έχθροί μου, είσαι, λοιπόν, φίλη μου; ρώτησε ο Αδωνίας.
—Είπα μόνο πως δεν ήθελα σταλμένη από τους έχθρους σου, απάντησε ήρεμα ή Θαμάρ.
—Ο Αδωνίας την κύτταξε κάμ-

ποσες στιγμές με μάτια πλημμυρισμένα από θάυμασμό. Στ' αλήθεια ή νέα αυτή ήταν πού έμφοσε και πάλι μέσα του τόν παλιό πόθο πού είχε αισθανθή γι' αυτή... Άλλ' ο βασιλιάς της Σιχέμ, άποσολημένος με τα φιλόδοξα σχέδιά του, δεν είχε διαθέσει για έρωτικές περιπέτειες. Ό όλο πού ή ευκαιρία ήταν ίσως μοναδική για να κάνει τόν άδελφό του να πονεπή... Κι' άλλωστε, αυτό θα μπορούσε να τό κάνει και άσριο. Για τη στιγμή, τόν ενδιέφερε μόνο να έπιτύχη τό σατανικό σχέδιο πού είχε καταστρώσει μέσα στο μυαλό του.
—Κι' ο Μαχμάς δεν ήταν σταλμένος από τους έχθρους μου; ρώτησε.
—Ο Μαχμάς ζούσε ως προγτες με τό κοπάδιο του κι' ούτε ξέρεi ποιοι είναι οι έχθροί σου, απάντησε ή Θαμάρ. Πώς θα μπορούσε να ήταν κατάσκοπος;
—Μίλας έτσι γιατί θέλεις να τόν σώσεις; τή ρώτησε.
—Η Θαμάρ τίναξε πρός τα πίσω τό κεφάλι της.
—Θάπρεπε να τόν μισώ, άλλα δε μπορώ να πω ψέματα, απάντησε.
—Κι' ωστόσο, οι άξιοματικοί μου πού τόν έξέτασαν βρήκαν πως είναι ένοχος, είπε ο Αδωνίας, πού είχε τό σχέδιο του. Έτσι τόν καταδικάσα να πεθάνει.
—Βασιλιά, αν πρέπει κάποιος από τους δυο μας να πεθάνει, προτιμάω να πεθάνω έγώ, απάντησε ή Θαμάρ. Ο Μαχμάς έχει γυναίκες και παιδιά... Τό καλύτερο πού έχεις να κάνεις είναι να τόν στείλεις κοντά τους. Γιατί θέλουν την άνάγκη του, αν βέβαια, γλύτωσαν από τους στρατιώτες σου.
—Άλλ' ο Μαχμάς σ' αγαπάει, είπε ο Αδωνίας.
Τα μάτια της Θαμάρ έλαμψαν από όργη.
—Αυτή η αγάπη του μου τόν κάνει πιο μισητό, απάντησε. Άλλά δεν ξεχνάω πώς καλά μου φερόθηκαν ή γυναίκα του ή Ρούθ και τα παιδιά του. Για νατρί τους, είμαι πρόθυμη να πεθάνω κι' αυτή τη στιγμή.
—Ο Μαχμάς λείι πως ή γυναίκα του και τα παιδιά του πέθαναν, είπε ο Αδωνίας. Άλλά κι' αν άκόμη ζούν δε θάθελε να ξαναγυρίση κοντά τους... Κι' άλλωστε, έτσι ή αλλιώς, δεν πρόκειται να ξεναίδη ποτέ πια τη γυναίκα και τα παιδιά του, γιατί άποφάσισε τό θάνατό του... Για να πω την αλήθεια πρόσθεσε, δεν πιστεύω πως είναι ένοχος. Άλλά δε μπορώ να δυσωεστήσω τους άξιοματικούς μου. Λέγοντάς τους πως ή κρίσι τους δεν είναι σωστή, μνή ξεγινάς όμορφη Θαμάρ, πώς στους όμους μου σπώνει τό βάρος όλου τού λαού τού Ισραήλ.
—Αν πικράνω τους άξιοματικούς μου και μαράνω τό έαλπ τους για μένα, κανένας πια δε θα θέλη να πολεμήσει μαζί μου. Κι' αυτό δέν πρέπει να γίνει, γιατί ό ένοχος που είναι δικαίος... Αν έγώ νικήσω, ο άδελφός μου θα έξολοθρευση όλους εκείνους πού σήκωσαν τα όπλα μαζί μου για να τιμωρήσουν τις άδικίες του και να βάλουν τέμα στην τυραννία σου. Να γιατί σου είπα πρωτίτερα ότι σπώνω στους όμους πού τό βάρος όλου τού λαού τού Ισραήλ.
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ
Γάμοι
Την 22αν ήμερα Μαΐου έ.ε. έτέλεσαν τούς γάμους ταν ό κ. Έμμανουήλ Τενέκης μετά της έίδος Αθηνάς Κωνσταντά. Είς τό ταπεινό έυχες εύχεται κάθε εύτυχία.
Εύα, Δουβία

ΤΟ ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ ΝΟΥΝΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΓΝΟ & ΚΑΘΑΡΟ ΓΑΛΛ

Τι' αυτό τό θυνιστώ
σε όλες τις μητέρες...

Έχω έμπιστοσύνη στο Ζαχαρούχο ΝΟΥΝΟΥ γιατί ξέρω πως παρασκευάζεται στην Όλλανδία, στο πιο σύγχρονο Έργοστάσιο της Εύρώπης με την επίβλεψη άρίστων έπιστημόνων. Τό Ζαχαρούχο ΝΟΥΝΟΥ είναι άποστειρωμένο, άπολύτως καθαρό και δεν περιέχει κανένα μικρόβιο. Λόγω της τέλει έπιστημονικής του παρασκευής τό Ζαχαρούχο ΝΟΥΝΟΥ άποτελεί την καλύτερη έγγγυση για τήν ασφάλεια της υγείας τών παιδιών σας.

ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ
ΝΟΥΝΟΥ
ΒΑΖΕΙ ΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΔΙ'ΟΛΟΥΣ

Οι σπουδαιότερες γυναικείες παθήσεις

Τα συμπτώματά τους και η θεραπεία τους

Θα χρειάζονταν τόμοι ολόκληροι για μια λεπτομερή περιγραφή των πολυάριθμων παθήσεων του γυναικείου γεννητικού συστήματος. Μπορούμε όμως ν' αναφέρουμε με συντομία τις κοινότερες απ' αυτές, τα συμπτώματά τους και τον τρόπο της θεραπείας τους.

1) **Ενδοτραχηλίτις.**
Είναι αρκετά συνήθισμένη. Δεν παρουσιάζει σοβαρότητα, πάντως όμως δεν επιτρέπεται να παραμεινεί. Ο θλενογονός του τραχήλου της μήτρας μολύνεται ή ερεθίζεται και συχνά σχηματίζονται πάνω του μικρές κύστες.

Το πρότο φανερό σύμπτωμα είναι συνήθως ένα πυτικό και λευκό έκκριμα απ' τον κόλπο. Η θεραπεία είναι απλή κι επιτυγχάνεται με ηλεκτροκαυτηρίαση.

2) **Πολυπόδες της μήτρας.**
Καλοήθεις (δηλ. καρκινώδεις) δυσκοι, μεγαλύτεροι ή μικρότεροι, που σχηματίζονται πάνω στο θλενογόνο του τραχήλου της μήτρας. Δεν εξελίσσονται σε κακοήθειες.

3) **Υπερτροφική τραχηλίτις.**
Κάποτε, ολόκληρος ο τραχήλος της μήτρας ερεθίζεται και διογκώνεται τόσο πολύ ώστε προεξέχει μέσα στον κόλπο.

Χρειάζεται τότε έγχυση, για να κοπεί αυτή η διογκωσι. Δυστυχώς, η χειρουργική αυτή επέμβαση μπορεί να

επιποθείς άργότερα τον κανονικό τοκετό.

4) **Καρκίνος της μήτρας.**
Είναι αρκετά συχνός στις γυναίκες. Μπορεί ώστόσο ν' ανακαλυφθεί εγκαίρως, με την μικροσκοπική εξέταση λίγου εκκρίματος που παίρνει ο γιατρός από τον τραχήλο της μήτρας. Στην εξέταση αυτή πρέπει να υποβάλλονται κατά κανονικά χρονικά διαστήματα όλες οι γυναίκες, έπειτα από μια ωριμμένη ηλικία. Έτσι ανακαλύπτεται ο καρκίνος όσο είναι μικρός ακόμα, και καταπολεμάται με άκτινες Χ με ραδιοθεραπεία ή με έγχυση (ύστερκε-τουή, δηλαδή άφαιρα ολόκληρης της μήτρας).

5) **Ενδομητρίτις.**
Είναι μία δειξία ή χρόνια μικροβιακή μόλυνση των εσωτερικών τοιχωμάτων της μήτρας. Συνήθως, έχει για μοναδικό σύμπτωμά της ένα άθροον έκκριμα. Στις σοβαρές όμως χρόνιες περιπτώσεις υπάρχουν και πόνοι στο υπογάστριο.

Με μία απόξεση των τοιχωμάτων της μήτρας, ο γιατρός μπορεί να καθορίσει ποιά μικρόβια προκαλέσαν τη μόλυνση, κι' επομένως ποιά αντιβιοτικά πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τη θεραπεία.

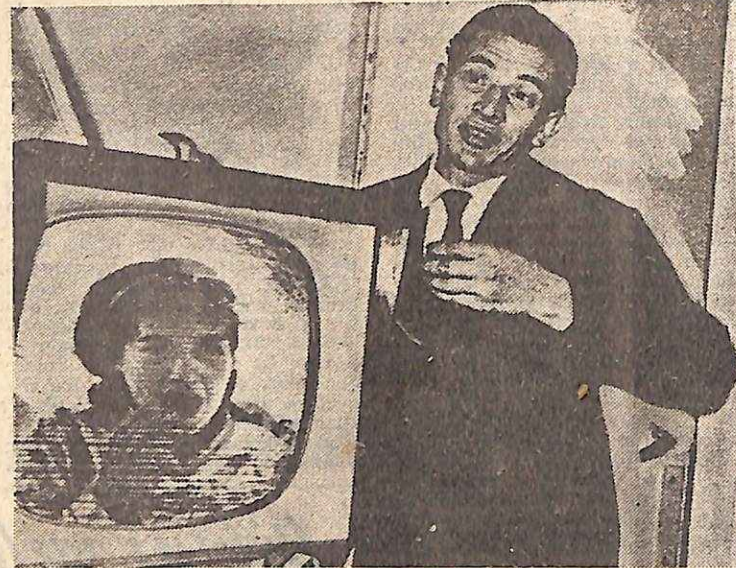
6) **Ενδομητρική υπερπλασία.**
Είναι μία διόγκωση του τοιχώματος της μήτρας, που θεραπεύεται συνήθως με απόξεση.

7) **Ινομύωμα.**
Πρόκειται για ένα καλοήγη δυκο από ινώδεις και μυώδεις ιστούς, κολλημένο στο τοίχωμα της μήτρας. Η θεραπεία του εξαρτάται απ' το μέγεθος του, τη θέση του και την ηλικία της πασχούσας.

Σε νέες γυναίκες, ο δυκος αυτός αφαιρείται συνήθως από μία τομή των τοιχωμάτων της μήτρας. Στις πιο ηλικιωμένες όμως, οι χειρουργοί προτιμούν την άφαιρα ολόκληρης της μήτρας, έφόσον δεν πρόκειται πια να γίνουν μητέρες. Έτσι, αποφεύγονται οι τόσο συχνές υποτροπές των ινομυωμάτων.

8) **Ολόγωνος των ωοθηκών.**
Οφείλεται πάντοτε σε κάποιο μικρόβιο. Προκαλεί μία γενική δυσφορία στο υπογάστριο. Για τη θεραπεία χρησιμοποιείται πενικιλίνη ή άλλα αντιβιοτικά. Αν όμως έχει σχηματιστεί απόστημα, αφαιρείται συνήθως η ωοθήκη.

9) **Κύστις των ωοθηκών.**
Κανονικά, σχηματίζεται κάθε μήνα στις ωοθήκες μία μικρή κύστις, μέσα στην οποία ωριμάζει το ωάριο. Αφού ξεκολλήσει το ωάριο (ωορρηξία), η κύστις αυτή εξαφανίζεται. Κάποτε όμως, διατηρείται κι' εξακολουθεί να μεγαλώνει. Αν η κύστις γίνει πολύ μεγάλη και προκαλή πόνο και πυρετό, πρέπει ν' αφαιρεθεί με έγχυση. Προκειμένου για νέα γυναίκα, ο χειρουργός προσπαθεί να κόψει μόνο την

ΜΙΑ ΝΕΑ ΜΕ ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ

«Αυτό είναι πρωτοφανές στα χρονικά της Ιατρικής!», αναφώνησε ένας από τους διασημότερους Γάλλους καρδιολόγους, αφού εξέτασε προσεκτικά την Καρμέλα ντε Φελίτς, μία νέα 16 χρόνων, που γεννήθηκε στο Μπαρί και μένει από χρόνια στο Παρίσι, μαζί με τους γονείς της. Η Καρμέλλα εισήχθη στο νοσοκομείο του Σαιν Ζερμάν, λόγω παραπληρωμένων ανωμαλιών στο κυκλοφορικό σύστημα και οι γιατροί διέγνωσαν στην αρχή δυκο στην περιοχή της καρδιάς. «Υστερα όμως από απεπληλ-ληλες εξετάσεις και ακτινογραφίες, ο καρδιολόγος διαπίστωσε την ύπαρξη... δύο καρδιών. Η μία βρίσκεται στην κανονική της θέση και η δεύτερη λίγο προς τα δεξιά, συνδεδεμένη με την πρώτη με πέντε δορτές. Οι επιστήμονες δήλωσαν, ότι θα χρειαστούν πρώτον χρόνιες μελέτες και συστηματική παρακολούθηση της Καρμέλλας, προτού αποφασίσουν να επέμβουν, για να της αφαιρέσουν την πλεονάζουσα καρδιά. Στη φωτογραφία μας, ο πατέρας ντε Φελίτς παρακολουθεί την τηλεόραση μία εκπαιδευτική, με ηρώδια την κόρη του.

Κύστη, άφροντας άδικη την υπόλοιπη ωοθήκη.

10) **Καλοήθεις δυκοί των ωοθηκών.**
Γίνονται κάποτε πολύ μεγάλοι. Επειδή δε παρουσιάζουν σε ώριμες περιπτώσεις τάση να μετασβήθουν σε καρκινώδεις, οι περισσότεροι γιατροί συνιστούν την άφαιρα τους. Αν όμως η γυναίκα θέλει να διατηρήσει την ικανότητα να γίνει μητέρα, ο γιατρός της αφίνει ένα τμήμα της ωοθήκης, υποβάλλοντάς την όμως κάθε τόσο σε εξέταση, για ν' ανακαλύψει εγκαίρως κάθε ύποπτη ανωμαλία που γεννά ύπονοια καρκίνου.

11) **Καρκίνος των ωοθηκών.**
Εφόσον ανακαλυφθεί από την αρχή του άκου, μπορεί να θεραπευτεί ριζικά με την άφαιρα της μήτρας και των ωοθηκών. Έτσι μονάχα προλα-βάνει η ύποπτη.

12) **Σαλπιγγίτις.**
Είναι η μόλυνση των σαλπίγγων από μικρόβια, ιδίως γονοκόκκους ή πνευμονοκόκκους. Προκαλεί πόνο στην κοιλία και πυρετό. Αν δεν υποχωρήσει με αντιβιοτικά, χρειάζεται έγχυση.

Εφόσον έχει προσβληθεί μόνο η μία σαλίγγη, η χειρουργική άφαιρα της δε στερεί τη γυναίκα από την ικανότητα να γίνει μητέρα. Άλλα κι' όταν ακόμα χρειαστεί ν' αφαιρεθεί και η δευτέρα σαλίγγη, ο χειρουργός φροντίζει ν' αφήσει ένα τμήμα ιστού των ωοθηκών, για να συνεχιστεί η λειτουργία της εμμήνου ρύσεως, που είναι σπουδαία για την υγεία του γυναικείου οργανισμού.

Μικρά επιστημονικά νέα

τοκαλόγραμμο μικροβίου, που προκαλεί ένα σφοδρό κοινές και έπιμονες δερματικές παθήσεις. Ιδιαίτερως επιδεκτική στην προσβολή του είναι τα νεογνίδια. Στην αρχή, η πενικιλίνη θαυματούργουσε έναντιον του. Σήμερα όμως το μικρόβιο έχει αποκτήσει άνοχη απέναντί της. Μπορεί ωστόσο να οδηγήσει σε μία καινούργια θεραπεία μία τυχαία ανακάλυψη, που έγινε σε κάποιο εργαστήριο της Μεθούρνης. Οι έρευνاتی χρησιμοποιούσαν δοκιμαστικά το δηλητήριο ενός είδους φιδιού, για να διευκολύνουν τη μόλυνση ποντικών με χρυσίζοντα σταφυλόκοκκο. Αντί όμως να επεκτείνει την ασθένεια το δηλητήριο αποδείχτηκε, ότι σχηματίζει μέσα στο αίμα ώρισμένους παράγοντες, που σκοτώνουν το μικρόβιο. Τώρα μελετάται η παραγωγή αυτή, με την έλπιδα να βρεθεί μία γρήγορη μέθοδος καταστολής των επιδημιών σταφυλοκοκκίας σε νοσοκομεία.

13) **Ο γενοντικός κνησμός.**
Ένα νέο φαρμακευτικό λάδι, το «Σαρκοφέν», ώφειλε κατά της φαγούρας και της ψωρίασης του τριχώματος του κρανίου στους ηλικιωμένους (γενοντικός κνησμός). Αυτό διαπίστωσε μία ομάδα δερματολόγων του Πανεπιστημίου του Τσιντσινί, ύστερα από δοκιμές πάνω σε 142 άτομα. Το φάρμακο εφαρμόζεται μ' ένα βαμβάκι, δύο φορές την ημέρα, στα μέρη, όπου υπάρχει απολέπιση. Δεν πρέπει όμως να πηγαίνει στο μέτωπο, στον τραχήλο και στ' αυτιά. Προκαλεί άνακούφισι και πολύ σπ-α

Το άραβεστικό κατά της άκμης

«Ένας Άμερικανός ειδικός συνιστά στις νέες που πάσχουν από άκμη να χρησιμοποιούν στη διατροφή τους λάδι από άραβεστικό. Το λάδι αυτό υπο-δοθεί τη θεραπεία της άκμης και τις προφυλάσσει από τον κίνδυνο εξαντλή-σεως, λόγω της αποφυγής των λιπα-ρών οσάων.

Μεταγγίσεις αίματος από πτώματα

Οι Γάλλοι επιστήμονες έκαναν επι-τυχείς μεταγγίσεις αίματος από πτώ-ματα. Απαραιτήτοι προϋπόθεσι είναι ότι το αίμα αυτό πρέπει ν' αφαιρεθεί από το πτώμα κατά τις πρώτες 6 ώ-ρες μετά το θάνατο. Το πλεονέκτημα που παρουσιάζει αυτή η μέθοδος είναι ότι μπορούν να μεταγγισθούν σ' έναν ασθενή πολλές λίτρος από το ίδιο αίμα.

Οι νέες έγχυσεις για τη βαρνηκία

Και το άκουστικό, που «ακροά-νει» τις λέξεις

ΝΑ πώς περιέγραψε παραστατικά την κατάσταση του ένας βαρνηκός: «Φαντασθήτε ότι βρίσκεσθε μέσα σε μία κάρμα, με κλειδωμένη την πόρτα, κι' ότι σας μιλάει κάποιος απ' έξω. Μπο-ρείτε ν' ακούσετε τον ήχο της φωνής του, αλλά δεν καταλαβαίνετε τί σας λέει. Πάρτε τώρα τον έκιευρισμό που σας προκαλεί αυτή η κατάσταση, πολ-λαπλασιάστε τον επί 100 φορές την ημέρα κι' επί 365 ημέρες, και θα σχη-ματίσετε τότε μία ιδέα για το τι υπο-φέρουν οι βαρνηκοί!»

Ανάμεσα στ' άλλα φοβούνται δια-ρκώς μήπως κουρασθούν έντελως και μινίως, μήπως νευριάσουν τον προί-σταμένο τους και χάσουν τη δουλειά τους, μήπως κάνουν λάθη γιατί δεν ακούνε καλά...

Στις περισσότερες περιπτώσεις, η ατία της βαρνηκίας ένοπίζεται στο μέσον ούς. Όταν η ατία αυτή είναι κάποιος έρεθισμός ή μόλυνσις, μπορεί να καταπολεμηθεί αποτελεσματικά με κατάλληλη θεραπεία και με φάρμακα. Στους προχωρημένους όμως στα χρό-νια, η βαρνηκία όφειλεται συνήθετα σε κάποια έλλειψη. Σχηματίζεται δηλαδή δατέωδης ιστός στο μέσον ούς, ανάμεσα στα τρία κοκαλάκια που με-ταβιβάζουν τις ηχητικές δονήσεις απ' το τύμπανο έως στο έσωτερικό ούς, και δυσκολεύει τις κινήσεις τους. Έτσι, ο ήχος δε μπορεί πια να μεταδοθεί κα-νονικά μέσα στ' αυτί. Σιγά-σιγά δε η βαρνηκία μεγαλώνει, όσο γίνονται πιο δύσκολες οι κινήσεις των μικρών οστών.

Σ' αυτές λοιπόν τις περιπτώσεις, γί-νεται μία έγχυση, που διαρκεί μία ώρα περίπου. Ο χειρουργός ανοίγει έ-να «παράθυρο» ανάμεσα στο μέσον και στο έσωτερικό ούς, και από εκεί έλευθερώνει τα κοκαλάκια απ' τις συμφορές που έμποδίζουν τις κινήσεις τους.

Σε 80% των πασχόντων έαναβρί-σκουν σχεδόν τελείως την κανονική ά-κοή τους έπειτα απ' αυτή την έγχυ-ση.

ΤΑ ΑΡΩΜΑΤΑ ΘΕΡΑΠΕΥΟΥΝ ΔΙΑΦΕΡΕΣ ΑΣΘΕΝΕΙΕΣ

Έχουν επίσης αντισηπτικές και βακτηριοκτόνες ιδιότητες

ΕΝΑΣ αρχαίος μύθος μιλάει για τη Μυρτιά, μία δημοφιλής νέα με ξανθά μαλλιά, γαλανό μάτι και κόκκινα χείλη, που θεραπεύθηκε από έναν δυκο στο στήθος με το άρωμα των τριαντά-φυλλων που πρόσφερε στην Άφροδίτη.

Ο μύθος αυτός μας δείχνει τη με-γάλη πίστι που είχαν οι αρχαίοι στις θεραπευτικές ιδιότητες των αρωμάτων.

Οι αρωματικές ουσίες έχουν ισχυρό-τατη αντισηπτική και μικροβιοκτόνη έ-νέργεια. Ένας Άγγλος επιστήμον έ-πεδειξεν πριν από λίγο καιρό ότι ο Βά-κιλλος του τύφου (Βάκιλλος του Έμ-περ) πεθαίνει έπειτα από 12 λεπτά ό-ταν εκτέθει στις αναθυμιάσεις του ά-ρωματος της κανέλλας, έπειτα από 35 λεπτά του άρωματος του θυμίου, έπειτα από 45 λεπτά του άρωματος της λερο-δότάνης, έπειτα από 50 λεπτά του ά-ρωματος του γρανιού, έπειτα από 75 λεπτά του άρωματος της ρηγινής και 80 λεπτά του άρωματος του πατσουλί. Με-γάλη βακτηριοκτόνη έπίδρασι έχουν έ-πίσης το άρωμα της λεβάντας και του ευκαλύπτου.

Κανένα δεν άγνοει, έξ άλλου, την ευεργετική έπίδρασι που έχει η ρητι-νώδης ούμη του πεύκου και του έλα-νου στα άτομα με ασθενείς πνεύμον-ες. Οι ευώδεις ρητίνες των κωνοφόρων και των τερεβινθειδών χρησιμοποιούνται πάντοτε στην κατασκευή διαφόρων ά-λοιφών που έχουν ιδιότητες μαλακτι-κές και καταπραυντικές. Το βάλσαμο του Τολού, του Περύ και της Μέκκας έχουν επίσης θαυμασιές άποχ-υπτικές ιδιότητες. Πολυτίμως θεραπευτικές ι-διότητες έχουν και ώριμα έλαια ά-ρώματος, όπως ο μόσχος, το άμυρ, η σιέλ, το καστόρεου κτλ. Οι κινήσεις που μάσων εναντίον των κεφαλαλγιών και ώριμα έλαια διαταράχων του νευρι-κού συστήματος.

Η συγγενής θεραπευτική, όπως κι' η παλαιότερη, χρησιμοποιεί επίσης τους αρωματικούς που προέρχονται από ώριμες δασικές ουσίες κάτω από την έπι-ψη της θερμοκρασίας. Οι άτμοι αυτοί χρησιμοποιούνται με τη μορφή εισπνοών ή ψεκασμών. Οι άτμοι της βενζόνης

Μία άλλη καινούργια χειρουργική έ-πέμβασι κατά της βαρνηκίας είναι ά-κόμη τομωρότερη. Μπορεί να γίνει κα-τά τρεις διαφόρους τρόπους, ο νεότε-ρος από τους οποίους άρχισε να εφαρ-μόζεται στην Άμερική άρχισε από 2 έ-τών. Τα ελαττωματικά κοκαλάκια του μέσου ούτος αντικαθίστανται από ένα πλαστικό σάληνα, που άναλαμβάνει τη σύνδεσι του τύμπανου με το μέσον ούς. Οι ήχητικές δονήσεις μεταδίδονται πια απ' αυτό το σάληνα, κι' ο βαρνηκός ακούει θαυμάσια.

Όχι λιγώτερο αξιοθαύμαστη είναι η νεωτάτη έγχυση της τυμπανοπλαστι-κής. Βρίσκεται όμως άκόμη στο πει-ραματικό στάδιο κι' είναι έλαχιστο οι χειρουργοί που την εφαρμόζουν. Γί-νεται σε δύο στάδια και άπαιτεί συνολι-κά 3 ώρες. Εφαρμόζεται σε περιπτώ-σεις χρόνιων μόλυνσεων του τύμπανου. Ο χειρουργός μεταχειρίζεται ένα κομ-μάτι ιστού απ' το έσωτερικό του ούτος, για να φτιάσει μ' αυτό ένα καινούργιο τύμπανο.

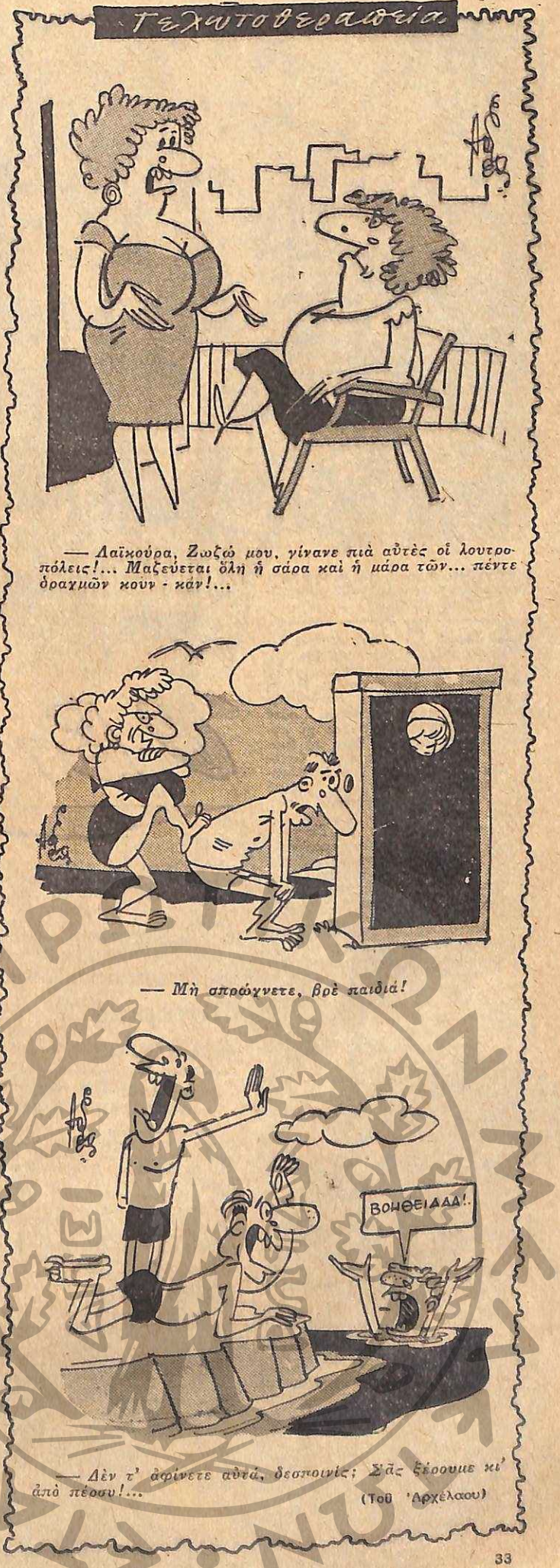
Οι έγχυσεις αυτές έγιναν πραγ-ματοποιήσιμες χάρις σε διάφορα και-νούργια χειρουργικά εργαλεία.

Μεγάλο βοήθημα είναι επίσης για το χειρουργό κάτι είδος καταικτιλιά με-τά όποια βλέπει 40 φορές μεγαλίε-ρα τα μικροσκοπικά κοκαλάκια του αυτίου.

Έξ άλλου, υπάρχουν σήμερα νέα φάρμακα, αποτελεσματικά κατά της μινιγίτιδος, της γιμορίτιδος και των ά-δενειδών εκέλασθσεων, που είναι συ-χνές αιτίες βαρνηκίας.

Καινούργιες συσκευές μετράνε εύκο-λα και με άκρίβεια την άκοή, άκόμη και στα βρέφη. Η νεώτερη απ' αυτές τις μετρήσεις βασίζεται στη μεταβολή της ηλεκτρικής αντίστασης του δερ-ματος, από την έλαφρά εφίδρωσι που προκαλούν οι ήχοι στο παιδί.

Τέλος, τα άκουστικά για τους βα-ρνηκούς έχουν γίνει μικρότερα και ευαισθητότερα, χωρίς στις πρόσδο-υς της ηλεκτρονικής. Το καταικτιλιά-τερο απ' αυτά έχει την ικανότητα να έ-ρασιών μεταφέρει τους τις λέξεις, όταν κανείς μιλάει πολύ γρήγορα στο βα-ρνηκό!

— Δαίμονα, ζωώ μου, γίνανε πια αυτές οι λουτρο-πόλεις!... Μαζεύεται όλη η σάρα και η μάρα των... πέντε δραχμών κουν - κνί!...

— Μή απωχύνετε, βοέ παιδιά!

— Δέν τ' άφίνετε αδιά, δεσποινίς; Σας έέοουμε κι' από πένου!...

(Του Άρχελαου)

Καθώς πλησίασε σε μια συντροφιά κάποια κυρία τον κύτταξε με προσοχή...

Ο θλιβερός βιολιτζής μπήκε διστακτικά και κύτταξε ένα γύρο. Κανείς από τους θαμώνες της ταβέρνας δεν τον πρόσεξε. Ήταν κάτι όμως κι' αυτό — να μην προκαλή ούτε την προσοχή, ούτε την αγανάκτηση... "Εδωάλε με άργες κινήσεις από τη θήκη το βιολί του και το κούντισε. Κι' ύστερα άρχισε να παίζει. Τι αξιοθρόνητος σκοπός βγήκε από το παίξιμό του! Κι' όμως, το τραγούδι είχε ξεκινήσει ευθύμο... Μελαγχολικό είχε γίνει μέσα από τα δάχτυλά του... Μετά το πρώτο τραγούδι, έπαιξε δεύτερο, ύστερα τρίτο. Κι' ύστερα βγήκε με το διακάκι. "Άλλοι από τους θαμώνες του δώσανε λίγα, άλλοι πιο πολλά. "Ενας του είπε:

— Μπορούσα να σου δώσω πιο πολλά για να μην παίζεις! Χαμογέλασε με έγκαρτέρηση, χωρίς θυμό, φυσικά, χωρίς αγανάχτησι... Πώς να θυμώσει; Πώς να αγανακτήσει; "Ο άνθρωπος είχε δικιο. Το παίξιμό του το ένοιωσε και ο ίδιος ο βιολιτζής, ότι ήταν οικτρό... Δεν ήταν δυνατό όμως να το διορθώσει... Δεν ήταν σολίστας της συμφωνικής: ένας αξιοθρόνητος μόνο μουζικάντης του δρόμου...

Καθώς πλησίασε σε μια πολύ καθώς πρέπει συντροφιά, κάποια κυρία τον κύτταξε, πρώτα με προσοχή, ύστερα με συγκίνηση... Αυτός δεν την πρόσεξε. Ζύγισε με το ίδιο τυποποιημένο χαμόγελο του υπομονητικού εξευτελισμού και δέχτηκε τα κέρματα, που του ρίχνανε. "Ενοίωσε όμως απεριγραπτή έκπληξη όταν ένα χέρι του έχωσε στην τσέπη κάτι. Πήγε να μιά γωνιά, για να ελέγξει την είσπραξή του, και είδε, ότι αυτό το «κάτι» ήταν ένα κατοστάρικο!

"Ενα κατοστάρικο... Τι πληρωμή για το φριχτό παίξιμό του! Και τότε, δειλά, γύρισε προς το μέρος της που καθώς πρέπει συντροφιάς και την είδε! Τά έκπληκτα μάτια του διασταυρώθηκαν με τα δακρυσμένα δικά της... Και τα χείλια του άρρογωνήθηκαν, για να μουρμουρίσουν:

— Λουκία... Τά μάτια της γυναίκας του γέμισαν, γεμάτα τρυφερότητα... Πόσα δεν του είχαν πει αυτά τα μάτια! "Ενα δακλάρη μυθιστόρημα του διηγηθήκανε. "Ενα μυθιστόρημα μελαγχολικού έρωτος...

... "Ήτανε δυο νέα παιδιά. Γε-

τος λαχτάρα, στη γωνιά του δρόμου, για να τη συνοδεύη λίγο πιο κάτω, προς το σπίτι της. Και, προχωρώντας, έκαναν ένα πλήθος δεινρά για το μέλλον: Αυτή θα γινότανε τραγουδίστρια μεγάλη, αυτός βιολίστας. Και, σαν καλλιτεχνικό ντουέτο, θα γκράιζαν την ευτυχία της επιτυχίας, μαζί με την ευτυχία του έρωτα...

"Ονειρα, που πέσανε άπάνω στη σκληρή πραγματικότητα και γίνανε κομμάτια. Οι γονείς της Λουκίας είχαν άλλα σχέδια για την κόρη τους. Το καλλιτεχνικό μέλλον τους άφηνε ασυγκίνητους. Προτιμούσανε μια αποκατάστασι καλή, που τακτοποιεί με πιο μεγάλη ασφάλεια ένα κορίτσι... Βρήκανε, λοιπόν, έναν πλούσιο άνθρωπο, διπλόν από αυτή στα χρόνια, και της τον επιδάλανε για άντρα... Κι' αυτή τον δέχτηκε με μοιρολατρική ύποταξη, σκύδοντας το κεφάλι... Και θυσιάσε το όνειρό της...

Τί χτύπημα για το Γιόργκο! Για μία στιγμή είδε όλα γύρω του να καταρρέουν... Δε μπορούσε να νοιώσει τη ζωή χωρίς τη Λουκία... Και η ζωή του είχε στερέψει τη Λουκία...

Παραμέλησε την τέχνη του. Το βιολί του έγινε βάρος. "Άφησε το "Ωδείο κι' άρχισε το κρασί. "Από κεί και πέρα ο κατήφορος ήτανε γλυστερός και τον δόνησε χαμηλά... Δεν προσπάθησε να κρατηθεί. Γιατί να κρατηθεί; Για ποιο λόγο; Τά καλλιτεχνικά του δεινρά είχανε σκορπιστή στούς τέσσερις ανέμους... "Ας σκορπίζοντανε μαζί τους κι' αυτός που τά είχε χτίσει άπάνω στην άμμο...

Και πέρασε θλιβερή τη ζωή του. Χωρίς χαρά και χωρίς αξιοπρέπεια.

Ο Βιολιτζής

μάτα δεινρά και αίσθημα. Πηγαίνανε στο "Ωδείο μαζί, αυτή τραγουδού, αυτός βιολί. Το πιο φυσικό ήτανε ν' αγαπηθούνε. Κι' η αγάπη τους ήταν αγνή και ευγενική. Μετά το "Ωδείο ο Γιόργκος περίμενε την αγαπημένη του, γεμά-

Για να μπορεί να κερδίσει το ψωμί του, πήρε το βιολί του κι' άρχισε να γκράιζ τη νύχτα τις ταβέρνες. Τί τουργε καλλιτεχνικό! Και πόσο διαφορετικό από αυτό, που είχε όνειρευτη, όταν ήτανε σε θέσι να φτιάχνει όνειρα...

Ίστορικά ανέκδοτα

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΜΕ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙ

"Ο αυτοκράτωρ της Βραζιλίας δόν Πέτρο ήταν περιφημός για τη σωματική του δύναμη. Κάποια μέρα ο δόν Πέτρο είχε βγή περίπατο με βασικά μέσα στο λιμάνι, συνοδευόμενος από δύο υπασιπαστές του με τις χρυσοκέντητες μεγαλοπρεπείς στολές τους. "Ο λαός παρακολουθούσε απ' την προκυμια τον περίπατο εκείνου του αυτοκράτορα του ζητωκραυγάζοντας. Σε μία στιγμή ένθουσιασμού, ο δόν Πέτρο θέλοντας να κάνει ένα άστείο για το λαό του και συγχρόνως να δείξει τη δύναμή του, άπλωσε τα δυο του χέρια και έπιασε απ' το γιακά τους υπασιπαστές του, τους σήκωσε και τους βούτηξε μέσα στη θάλασσα ως το λαιμό. Τον ένα απ' το ένα μέρος της βόσκας και τον άλλο απ' το άλλο. Τους κοστούμους άρετα λεπτά της ώρας έτσι μέσ' στο νερό και έπειτα τους ξανασηκώσε και τους δυο συγχρόνως και τους ξανακάθισε στις θέσεις τους. Ένώ ο λαός ξεκαρδισμένος στα γέλια είχε ξεσπάσει σε φρενήρεις ζητωκραυγές.

Οι μόνιμοι που δε γέλασαν, φυσικά, ήταν οι δυο υπασιπαστές του.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΝΤΙΚΕΝΣ

Σε μία συντροφιά λογίων, στην όποια έτυχε να βρίσκεται και ο μεγάλος "Αγγλος μυθιστοριογράφος Κάρολος Ντίκενς ένας από την συν-

τροφιά έλεγε σοφά κι' επίσημα: —"Απεχθάνομαι τους ρομαντικούς και τους ποιητές. Στοιχίζουν την πραγματικότητα με τόσες θαυμαστές ψευτιές, που οι άνθρωποι αναγκάζονται ν' απογοητώνονται στο κάθε τους βήμα. Πρέπει να γράφουμε την αλήθεια, όσο κι' αν είναι άσχημη...

Το καλλιτεχνικό αυτό κήρυγμα μπροστά στο Ντίκενς τέλειωσε με το σύνθημα, που άφησε ο διυλιτής:

— Κάτω τα άπατρηλά και περριτά στολίσια! Ζήτω ο ρεαλισμός!

"Ο Ντίκενς πήρε τότε μέρος στην συζήτηση. Σηκώθηκε και είπε:

— Περιμένετε ένα λεπτό και θα σας αποδείξω έμπροκτα πόσο έχετε άδικο...

Κοιτάθηκε στον κήπο κι' έπιασε μια λαμπρόχρομη πεταλούδα. Της σηκώπιασε τα φώρια χρώματα και το έντομο έχασε όλη την όμορφιά του. — Νέ ή ζήτε, όπως την θέλουν οι ρεαλιστές, ή, στην φιλολογική συντροφιά ο Κάρολος Ντίκενς.

Η ΓΚΑΦΑ ΤΟΥ ΤΑΡΝΤΙΝΙ

Το 1937 ο Πάπας Πίος 11ος ήταν άρρωστος. "Ο καρδινάλιος Πατσέλλι —που έγινε κατόπιν ο Πάπας Πίος 12ος— έκανε τις διακοπές του στην "Ελβετία. Η πορεία της άρρώστιας του Ποντιφίκος τον άνησυχούσε και ήθελε καθημερινά να είναι ενημερωσ. Γι' αυτό και κάθε πρωί τηλεφωνούσ' στο Βατικανό για να έχη νέα. "Ο καρδινάλιος Ταντίνι είχε αναλάβει να τον τερπ' ενημερω. "Όμως για να μη διαρρεύσουν πληροφορίες, είχανε καθορίσει ένα συνθηματικό έρωτηματολόγιο, που κοινές καθημερινές φράσεις είχανε μία ωρισμένη σημασία. "Ετσι μία ημέρα ο καρδινάλιος

ΣΚΙΕΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

Κι' έτσι έφτασε στα πρόθυρα των γερατειών. Δηλαδή, τά νεάτα τον είχανε άφισει πολύν καιρό. Διωγμένα από την απογοήτευσή του, είχανε φύγει για να τον άφισουνε πρόωρα γέρο... Τά γκράιζα μαλλιά είχανε πλαισιώσει τις ρυτίδες του.

Γι' αυτό τρόμαξε να τον άναγνωρίσει η Λουκία, όταν τον ξανάδε αυτή τη νύχτα... Παραμέρισε όμως τις ρυτίδες και τά γκράιζα μαλλιά και άναγνώρισε πίσω τους τον παλιό της αγαπημένο...

Με πόση λαχτάρα την κύτταξε τώρα από τη γωνιά του! Τά δακρυσμένα μάτια του την άγκαλιάζανε με έρωτική άπελπισία... Αυτή δεν είχε συντριπτικά άλλαξει: Λίγο γκράιζο στα μαλλιά της είχε προσέσει μελαγχολική γοητεία... Δίπλα της, οι άλλοι, που αποτελούσανε τη συντροφιά της, τρώγανε, πίνανε και μιλούσαν αδιάφορα. Δεν είχανε μαντέψει την άνασάτωση που τρικυμίζει μέσα στην καρδιά της Λουκίας...

"Ενας απ' όλους παρατήρησε το βλέμμα της σπληνιμένο άπάνω στο βιολιτζή της γωνιάς.

Και γέλασε:

— Φαίνεται, ότι σε συγκίνησε με την υπέροχη δοξαρία του ο βιρτουόζος! Είπε, γεμάτος σαρκασμό.

"Ήταν ο άντρας της.

Πιο πολύ με πίκρα παρά με θυμό, του άποκριθηκε:

— Γιατί τον κοροιδεύεις... Μπορεί να γινόταν βιρτουόζος κι' αυτός, άν...

"Αν... Δε συμπλήρωσε τη φράση της... Τί να πη; "Ότι αυτή ήτανε η ατία, που ο φτωχός καλλιτέχνης είχε πέσει τόσο χαμηλά...

Και να τόλεγε, δε θα την πιστεύανε. Το παλιό ειδύλλιο είχε βουλιάσει μέσα στην άδυσσο του παρελθόντος. Κι' είχανε μείνει τά δυο πρόσωπα του έρωτικού ντουέτου — αυτή γυναίκα ενός άλλου, κι' αυτός οίκτηρος περιπλανώμενος βιολιτζής...

Τη χαιρέτησε με ένα άκόμα δακρυσμένο βλέμμα του, φορτωμένο ευγνωμοσύνη. Με το κατοστάρικο, που του είχε δώσει, θα έκανε ένα πλούσιο γλέντι, με μοναδική καλεσμένη την άνάμνησή της...

ΒΕΡΘΕΡΟΣ

Πατσέλλι τηλεφώνησε στον Ταντίνι:

— Βρέχει, ρώτησε από την "Ελβετία ο κατόπιν Πίος 12ος.

— Μα τί λέτε, απάντησε ο Ταντίνι, εδώ έχουμε μία θαμνάσια ημέρα. Μεσολάβησαν μερικές στιγμές κι' ο Ταντίνι άκουσε μία φωνή να του λη ψυθιριστά:

— Έχασες το χορτάκι με το έρωτηματολόγιο;

"Ο Ταντίνι κατάλαβε την γκάφα του. Και άμέσως απάντησε:

— Υπάρχουν πάντα σύννεφα! Αυτό σημαίνει ότι η ύγεια του Πάπα 11ου ήταν πάντα κρίσιμη.

ΤΑ ΑΥΣΤΗΡΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΟΡΤΕΣ

"Ο διάσημος έξερευνητής Φερνάνδος Κορτές, όταν γύρισε στην "Ισπανία, δεν έγινε δεκτός σε ανάκτορα με τις τιμές, που πραγματικά άξιζε. Μόνο μία φορά τον κάλεσε ο βασιλιάς Κάρολος ο Ε' και τον συγκράτησε.

Μερικές μέρες αργότερα δινόνταν δεξίωση σε άνάκτορα, στην όποια είχανε έπισης προσκληθεί και ο Κορτές. "Ο βασιλιάς τον συνάντησε τυχαία σε ένα σαλόνι. Κι' έπειδή μόλις τον μισοθυμύταν από την προηγούμενη άκρόασι των πληροφοριών και τον ρώτησε ποιός ήταν. Τότε ο Φερνάνδος Κορτές, ο κατακτητής της "Αμερικής του άποκριθηκε:

— Μεγαλειότατε, θα έπρεπε να με άμασ, γιατί γύρισα στο θρόνο σας τόσες έποχές, ώστε πολλές κληρυσιάτες από το μακαρίτη τον πατέρα σας.

Τά λόγια του Κορτές άσπληνρά και τρυφερά, πλάτησαν βαθεία έντοπια στον βασιλιά Κάρλο τον Ε'

— Δε φωτογραφίζω εμένα, Κανίνα!

**Αποφεύγετε τις δρμόνες
και τα πολύπλοκα παρα-
σκευάσματα**

ΚΑΘΕ γυναίκα που θέλει να είναι όμορφη πρέπει να ενδιαφερθεί πριν από όλα για την επιδερμίδα της. Κι' άλλωστε, η επιδερμίδα είναι βαρόμετρο της υγείας. Η κίτρινη επιδερμίδα π.χ. δείχνει ότι το σπύρμα δεν λειτουργεί κανονικά, η κόκκινη πάλι το βιολεττί ότι η κυκλοφορία γίνεται ελαττωματικά, η πολύ λευκή ότι το αίμα είναι φτωχό σε έρυθρά αιμοσφαίρια κτλ. Τα μικρά σπυράκια, εξ άλλου, φανερώνουν ότι ο εντερικός σωλήνας δεν λειτουργεί κανονικά, οι κοκκινίλες συστολή των τριχοειδών αγγείων κτλ. Άλλα πώς μπορείτε να έχετε όμορφη επιδερμίδα; Να τι πρέπει να έχετε πάνω σ' αυτό το ζήτημα:

1) Μπορούμε ν' αλλάξουμε τη χροιά της επιδερμίδος;
Η χροιά εξαρτάται από τις χρωστικές ουσίες που βρίσκονται μέσα στο δέρμα κι' από τη λεπτότητά του. Ο ήλιος κι' οι τεχνητές υπεριώδεις ακτίνες μπορούν να κάμουν την επιδερμίδα πιο σκούρα. Ο καθαρός αέρας της έσοχης, εξ άλλου, δίνει στα μάγουλα ρόζ χρώμα.

2) Το νερό της βροχής ωφελεί;
Το νερό της βροχής απαλύνει την επιδερμίδα και την κάνει βελούδινη, για το λόγο ότι δεν περιέχει μεταλλικά στοιχεία (άλατα άσβεστίου και μαγνησίου), που ξεραίνουν και απολεπίζουν το δέρμα. Μπορείτε να εξουδετερώσετε τα μεταλλικά στοιχεία που περιέχονται στο ατμοποιημένο νερό, προσθέτοντας σ' αυτό λίγο βόρσκα (μισή κουταλιά του καφέ στο κιλό) ή διαλύοντας άχνη από αλεύρι ή αμύγδαλα. Πολύ καλό κάνουν επίσης οι ρίζες της μολόχας και το χαμομήλι. Μπορείτε ακόμη ν' αναμίξετε στο νερό λίγο γάλα (1 μέρος γάλα, 3 μέρη νερό).

3) Η πέψη επιδρά στην επιδερμίδα;
Η άκμή, η ροδόδης άκμή, οι κοκκινίλες, ώριμες μορφές έκζεματος, οι πανάδες, οι έρπητες κτλ. οφείλονται συνήθως στο ότι το στομάχι, τα έντερα ή το σπύρμα δεν λειτουργούν κανονικά. Αν θέλετε να έχετε καλή επιδερμίδα, πρέπει να αποφύγετε τις δύσπεπτες και ερεθιστικές τροφές.

4) Οι βιταμίνες μπορούν να καλυτερέψουν την επιδερμίδα;
Οι βιταμίνες Α και C διατηρούν τη ζωρότητα και ελαστικότητα της επιδερμίδος. Η

Δεν πρέπει να κάνετε κατάχρησι σαπουνιού, γιατί το δέρμα ερεθίζεται και κοκκινίζει.

σετε τα πρώτα με άμυγδαλέαιο ή ελαιόλαδο ή με καθαρή λαυρίνη και τα δεύτερα με μία από τις καθαριστικές λοσιόν που βρίσκονται στο εμπόριο γι' αυτό το σκοπό.
Θα προτιμήσετε τα ούδέτερα σαπουνία που δεν είναι ούτε πολύ όξινα ούτε πολύ αλκαλικά. Για τα ξηρά δέρματα θα χρησιμοποιήσετε τα υπερλιπαρά σαπουνία με λαυρίνη ή όξινα σαπουνία που δεν λεπταίνουν το επιφανειακό στρώμα της επιδερμίδος.

7) Το καθημερινό μακιγιάρισμα είναι βλαβερό;

Όχι, με την προϋπόθεση ότι δε θα ξεχάσετε να ξεμακιγιάρισατε το βράδυ. Τα παρασκευάσματα που θα χρησιμοποιήσετε για το ξεμακιγιάρισμα πρέπει να είναι καλής ποιότητας και να μη περιέχουν μόλυβδο ούτε υδράργυρο, ούτε να είναι χρωματισμένα με παράγωγα της ανιλίνης. Οι θρεπτικές κρέμες είναι πολύ καλές για τα ξηρά δέρματα. Οι πούδρες εξουδετερώνουν τη γυαλάδα του δέρματος, το προστατεύουν από την υγρασία και τον αέρα και καταπραύνουν τις φλογώσεις. Οι φυτικές πούδρες (πούδρα του ριζιού) είναι πιο καλές από τις ορυκτές (τάλκ).

8) Οι μάσκες ωφελούν την επιδερμίδα;

Ναί, με την προϋπόθεση ότι δεν είναι πολύ αποξηραντικές. Οι μάσκες που «τραβάνε» το δέρμα το κάνουν να χάνει βαθμιαία την ελαστικότητά του. Οι μάσκες με δομικές, εξ άλλου, μπορεί να προκαλέσουν σοβαρότατες καταστροφές και γι' αυτό δεν πρέπει να τις χρησιμοποιήσετε χωρίς τη συμβουλή του ειδικού γιατρού. Προτιμήστε τις μάσκες με όρρο αίματος ή που η με εκχυλίσματα έμβρυων κόττας, που είναι ακίνδυνα.

ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΑ

9) Ποιά είναι τα καλύτερα φυτικά προϊόντα για την επιδερμίδα;

Έκείνα που περιέχουν άφθονες βιταμίνες, όπως τα αγγούρια και οι φράουλες. Πολύ καλές είναι επίσης οι φυτικές λοσιόν, όπως το υδωρ χαμαελί ή κυπαρίσσου, που καλυτερεύουν την κυκλοφορία και τσάνουν το δέρμα, το τριανταφυλλάνερο που έχει στυπτικές ιδιότητες, το νερό από δενδρολίβανο και το ανθόνερο που ξεφίγγουν τους μύς του προσώπου, το νερό της φασκουμλιάς που περιορίζει την εφίδρωση, τα εκχυλίσματα από ρίζες μολόχας ή χαμομήλι που απαλύνουν την επιδερμίδα κτλ.

Όλα τα φυτικά και ζωικά έλαια είναι εξαίρετα για το ξεμακιγιάρισμα. Το φρέσκο βούτυρο, εξ άλλου, καθαρίζει τελείως το δέρμα, το πλατίζει με νερό και εξαφανίζει τις μικρές ρυτίδες. Το γάλα είναι επίσης εξαίρετο, αλλά δε μπορούν να το ανεχθούν όλα τα δέρματα. Το γασούρι σφίγγει το δέρμα και το φρεσκάρει. Θαμνίσια αποτελέσματα έχει και το μουρουνέαιο, που είναι εξαίρετικά πλούσιο σε βιταμίνες.

Ο δόκτωρ Σίντι δίνει επίσης τις ακόλουθες δύο συνταγές:
Το πρώι. Αφού πλυθείτε με κρύο νερό, θα βάλετε πάνω στο δέρμα σας λίγο μέλι, που θα το διαλύσετε μέσα σε χυμό από λεμόνι. (100 γραμμάρια μέλι μέσα στο χυμό ενός λεμονιού). Θα ξεπλύνετε ύστερα από ένα τέτατο με κρύο νερό.

Το βράδυ. Αφού σαπουνίσετε το πρόσωπό σας, θα βάλετε επί μισή ώρα ένα χυλό από αλεύρι σίκαλης, που θα το βράσετε με καθαρό λάδι.

CC

ΜΕΛΑΝΙΑ ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΙΤΟ

Έχει λερωθεί από μελάνι ένα μεταξωτό ρούχο σας; Βουτήχτε το σε καθαρό γάλα, αφίστε το λίγη ώρα να μουσκέψει κι' ύστερα τρίψτε το. Η μελάνια θα φύγει, χωρίς να πάθει το ύφασμα απολύτως τίποτα.

Σύγχρονος έρως

Υπάρχουν έρωτες πολλοί, τρελλοί και κατά πρώτον δ' έρωας ο ρομαντικός, που σαν άγνος, ποιητικός, θέλει κρατεί εξεχόναν στο πλῆθος των δούτων. Άλλα νομίζω, φίλοι μου, ότι στην εποχή μας που από ύλη πλάστηκε ακόμα κι' η ψυχή μας, πάλι κι' αυτός «στο άγνωστο με την ελπίδα βάσκα» γιατί δ' έρωας σήμερα θέλει «δουτά και σόφια».

Όσο κι' αν είν' «ήρωας», σεμνός κι' «αίδεοβάμων» μοιραίες έχονται στιγμές που σου ζητάει δοκιμές τρεις μήνες πρό των γάμων!

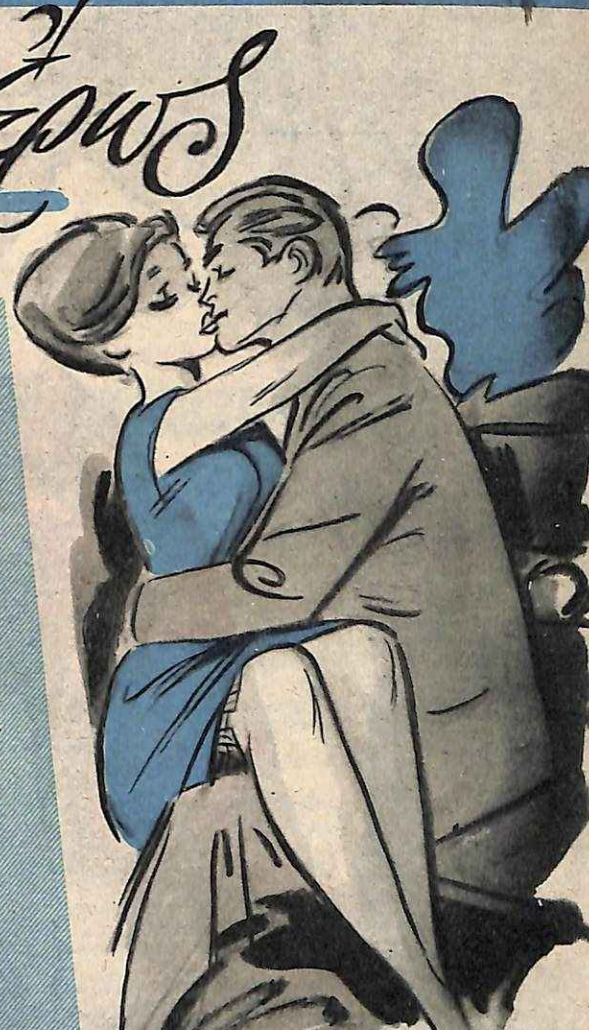
Σου λένε ρεαλιστικά: — Προτού να παντρευτείτε ποίπει να δοκιμάσετε, να δῆτε αν συμφωνείτε! Αὐτὸ ἀποσπῶνται... κι' ἐπιστημονικῶς ἀπ' ὅσους σκεπτοῦναι ψυχρὰ καὶ... προοδευτικῶς. Δουτὸν ἄς μὴν τὸ παύοντες, μὰς λέει, πάλι στ' ἀστεία! Κι' ἐπὶ ταχὺτατα θαρρῶ καὶ ἄς ἐτοιμασθῶμε καὶ ἀγγελίες εἰδικῆς ὥσαν κι' αὐτὴ νὰ ἰδοῦμε. πὺν νὰ δημοσιεύονται μετὰ πολλῆς τιμῆς: «Ζητεῖται νεὰ σύζυγος καὶ μετὰ... δοκιμῆς!»

Τὴν αὐτὴν, λοιπὸν, προσωπικῶς δὲν ἔχω ἀπορία, δ' έρωας, ο ρομαντικός θα μὴν στὴν ἱστορία σὲ μιὰ σελίδα βέβαια χροσὴ καὶ θαυμασία, ἢ σαν τις ἀρχαίους καὶ μέσα στὰ... Μουσεία!

Πᾶσι, παιδιά, διοικτικῶς στὸν έρωτα ἡ ποίηση, πὺν ἦταν τοῦ αἰσθηματος ἡ νὰ καλὴ ἐγγύηση. Τὰ χτυποκάρδια τὰ τρελλὰ κι' ἀναστενάγματα πολλὰ γιὰ κάποιες ἀγγελιοφόρες κι' ἄλλες καπελλούδες, μ' ὀνειροπᾶλα βλέμματα κι' ἄλογους πλεσούδες... Πᾶνε τ' ἄγνα αἰσθήματα, τὰ νυχτοπεσσιμῶματα, καὶ τὰ ἄδωρα ραντεβὺ μετὰ τὰ κρυφομνητήματα. Τώρα θὰ μείνῃ δυστυχῶς, μονάχα δ' έρωας ὁ σῆχος, καὶ ὁ πεζὸς ταντέσι, πὺν φέρνει ῥάλι στὸ ἰσὺ καὶ μετὰ στὸ αἶμα τῆς τῆς. Τώρα χωρίς ἀντίρρηση κοινωνικὴ καμμία, θάνατο... ἀεροδυναμικὴ ἡ καθε γυναιμία. Κι' οἱ δύο πὺν... ποσσυγγίζονται, οὔτε ἀπὸ συγκίνηση καὶ ἔρωτα θὰ κλαίει, ὅπως γινάτανε παλιὰ. Μὰ σαν θὰ δῶνουν δύο φίλια, θὰ λὴν αὐτὴ στὸ φίλο τῆς: — Ἀλήθεια πὺς σὲ λένε;

Ο έρωτας δ' τρωικός, ἀνάγει καί... διαλύεται περὶ πὺν καπνός. Ἡ ποίηση ἐγέρσας, ἀφάσση καὶ ξεπεράσας. Καὶ λίγοι νὰ πιστεῦναι σὲ λόγια καὶ σονέττα. Ὅσοι Ρωμαῖοι, μὲνομε χωρὶς... Ἰουλιέττα!

Εἰσηγητής
Αἰμ. Γαβρ. ὁ Σοφοκλῆς Γ.

Ο θόρυβος μιάς μοτοσυκλέτας που περνούσε, έκανε την Άλιν να χάσει το κεφάλι της κάτω απ' τα σκεπτάσματα. Ήταν τρομερά εκνευρισμένη. Είχε περάσει ξαγρυπνη σχεδόν ολόκληρη τη νύχτα, στριφογυρίζοντας στο κρεβάτι της. Της ήταν αδύνατο να κοιμηθεί, όσο άκουγε τους θορύβους του δρόμου, ακοιδώς κάτω απ' το παράθυρό της.

Ήταν η πρώτη φορά που είχε έρθει σε μιά μεγάλη πόλη, και δεν είχε βρει τίποτα που να της θυμίσει την έσοχή, όπου είχε ζήσει μέχρι τότε. Τα γκρίζα σπίτια που δεν είχαν κήπους, τα πανύψηλα κτίρια, οι καμινάδες των εργοστασίων, οι πολυσύχναστες λεωφόροι, όλα την τρόμαζαν και την άπωθούσαν. Κι' όμως έπρεπε να τα συνηθίσει, αφού εδώ θα ζούσε στο εξής.

Το περασμένο βράδυ, της είχε κοπτή η ανάσα, όταν άκουσε τη μέλλουσα πεθερά της να της λέει:

— Παιδιά μου, αποφάσισα να σας χαρίσω αυτό το σπίτι μετά το γάμο σας.

— Μά, μητέρα, διαμαρτυρήθηκε ο Μάρτιν, αυτό είναι το σπίτι σου. Δε μπορείς να μείνεις άλλο.

— Πώς δε μπορεί; έκανε ξενοιαστή η μητέρα του. Θ' αγοράσω ένα μικρό διαμέρισμα και θα είμαι πολύ καλύτερα.

Ο Μάρτιν έριξε μιά ερωτηματική ματιά στην Άλιν. Εκείνη πήγε να πη πως δεν ήθελε να μείνει σ' αυτό το παλιό και σκυθρωπό σπίτι, ι.ε. τα τράστια δωμάτια και τους σκοτεινούς διαδρόμους, αλλά σκέφθηκε πως ο Μάρτιν θα τ' αγαπούσε πολύ, αφού εκεί είχε γεννηθεί και μεγαλώσει.

— Είσαστε πολύ καλή! είπε στη μέλλουσα πεθερά της, φιλώντας την στο μέτωπο. Δεν ξέρω πως να σας ευχαριστήσω!...

Τώρα όμως που βρισκόταν μόνη της, σκεφτόταν με νοσταλγία τους πράσινους λόφους και τη γαλάζια θάλασσα του Ντέβον... Εκεί βρισκόταν το ξενοδοχείο του πατέρα της. Εκεί είχε γνωρίσει το Μάρτιν, πριν έξη μήνες.

Είχαν περάσει μαζί δυο υπέροχες βδομάδες, κολυμπώντας, χορεύοντας και κάνοντας έκδρομες στο κοντινό δάσος. Δυο μέρες πριν φύγει, ο Μάρτιν της είχε ζητήσει να γίνει γυναίκα του. Κάθονταν στην άκρη μιάς μικρής λίμνης κάτω απ' τις ίτιες, κι' η Άλιν νόμιζε πως τα πουλιά δεν είχαν ξανακελαδησει ποτέ τόσο γλυκά...

— Μάρτιν, σ' αγαπώ! μουρμούρισε. Θάρω μαζί σου ακόμη και στην άκρη του κόσμου!

— Δε χρειάζεται να πιάμε τόσο μακριά, απάντησε ο νέος γελώντας και σφίγγοντάς την στην αγκαλιά του.

Ο πατέρας της Άλιν δεν είχε καμιά αντίρρηση. Αρραβωνιάστηκαν. Και όπου γινόταν η μέρα του γάμου τους, ο Μάρτιν πήγαινε κάθε τόσο στο Ντέβον, για να συναντήσει την καλή του.

Τώρα, δυο βδομάδες πριν απ' το γάμο, η Άλιν είχε έρθει να γνωρίσει την πεθερά της και τον τρόπο που θα γινόταν η καινούργια της πατρίδα.

«Είναι αδύνατο να μείνω εδώ! σκέφθηκε. Κι' όμως πρέπει να συνηθίσω... Και προπαντός δεν πρέπει να δείξω στο Μάρτιν την απογοήτευσί μου».

Σηκώθηκε, ντύθηκε και κατέβηκε στην τραπεζαρία.

— Ο Μάρτιν σε περιμένει στο γραφείο του, για να σε συστήσει στους συναδέλφους του, της είπε η μητέρα του άρραβωνιαστικού της. Ξέρεις να πιάς μόνη σου;

— Και βέβαια, δήλωσε η κοπέλλα.

Ντρεπόταν να παραδεχθεί πως φοβότανε τ' αυτοκίνητα και τον άγνωστο κόσμο...

Έβλεπε στο γραφείο του Μάρτιν κατακουρασμένη, σαν να είχε περπατήσει ολόκληρη μιλία. Οι εξεταστικές ματιές των συναδέλφων του άρραβωνιαστικού της την κάνανε να νοιώσει ακόμη χειρότερα. Όλοι της είπαν μιά ευγενική φράση, αλλά γρήγορα την ξέχασαν κι' άρχισαν να συζητούν για πρόσωπα και πράγματα άγνωστα στην Άλιν.

Μόνο οι κοπέλλες εξακολουθούσαν να της ρίχνουν κάθε τόσο λοξά βλέμματα γεμάτα περιέργεια και κάτι σαν ζήλια. Ο Μάρτιν ήταν θυμωμένος νέος και οι περισσότερες από αυτές θα είχαν προσπαθήσει να κερδίσουν την καρδιά του. Και να τώρα που τον είχε πάρει αυτή η δειλή κι' άσημαντη έπαρσις, που

δεν ήξερε καν να χτενιστή σύμφωνα με την τελευταία μόδα!

«Τί της βρήκε; αναρωτιόντουσαν εκπληκτες. Είναι βέβαια χαριτωμένη αλλά δε μπορεί να την πη κανείς κομψή. Το φόρεμά της μπορεί να το φόραγε με καμάρι ή μητέρα μας στα νειάτα της. Μα σήμερα δε θα το έβαζε καμιά γυναίκα του Λονδίνου. Κι' όσο για το μακιγιάζ της, είναι πραγματικά παιδιαστικό. Ούτε ρούζ, ούτε ριμέλ. Μόνο λίγο κραγιόν...»

Η κοπέλλα καταλάβαινε πως την έβλεπαν σαν ξένη, σαν παρείσακτη. Μαζεύτηκε στην καρέκλα της, προσπαθώντας να μην τραβάει καθόλου την προσοχή. Τέλος προφασίστηκε στο Μάρτιν πως ήθελε να βοηθήσει τη μητέρα του, κι' έφυγε τρέχοντας.

Όταν γύρισε ο Μάρτιν, το βράδυ, τη βρήκε μονάχη της.

— Μιά φίλη της μητέρας σου την κάλεσε να παίξει μπριτζ, τού εξήγησε. Κι' εγώ της είπα πως δεν υπήρχε λόγος να μην πάω.

— Αγάπη μου! έκανε ο νέος αγκαλιάζοντάς την. Δεν ξέρεις πόση ευτυχία αισθάνομαι, όταν σκέπτομαι πως εσύ σε βρίσκω να με περιμένεις κάθε βράδυ!...

Μα τί θα κάνεις όλη τη μέρα, ολομόναχη μέσα στο σπίτι; — Ού! είπε με ψεύτικη ξενοιασιά η κοπέλλα. Θα έχω τόσες δουλειές!

— Να φέρεις μαζί σου και το σκύλο σου, το Μπρούς, για να σου κρατάει παρέα, της σύστησε γελώντας ο Μάρτιν.

— Ο Μπρούς δε θα μπορούσε να ζήσει μέσα σε τέσσερις τοίχους, είπε σοβαρά η Άλιν. Είναι μαθημένος να τρέχει στα λειβάδια, κι' εδώ δεν υπάρχει ούτε καν κήπος.

— Και συ είσαι μαθημένη στην έσοχή, παρατήρησε ο νέος χαϊρώνοντας τα φρύδια του. Άλιν, άδικα προσπαθείς να μου κρύψεις την αντιπάθειά σου γι' αυτή την πόλη και τους ανθρώπους της... Σήμερα μου φάνηκες σαν ξένη, στο γραφείο. Είχες χάσει το γέλιο σου και τη συνθησικμένη σου εύθυμία.

— Ω, Μάρτιν, αναστέναξε η κοπέλλα, η πόλη δε μου φταίει σε τίποτα, κι' οι φίλοι σου είναι πολύ καλοί. Μόνο που... Πώς να στο εξηγήσω; Σ' αυτό το μέρος δε βρίσκω τίποτα που να μοιάζει με το Ντέβον. Κι' όσο σκέφτομαι πως σε λίγο καιρό θ' αναλάβω εγώ όλο αυτό το σπίτι!...

— Το σπίτι; φώναξε εκπληκτος ο νέος. Μα χτες πήδησες απ' τη χαρά σου, όταν η μητέρα μου δήλωσε πως θα μάς το χαρίσει!

— Για να μη τη δυσαρεστήσω, εξήγησε ντροπιασμένη η Άλιν. Και για να μη στενοχωρήσω και σένα, που τ' αγαπάς τόσο!

— Άκουσε, αγάπη μου, είπε ήρεμα ο Μάρτιν. Είναι αλήθεια πως αγαπώ αυτό το σπίτι. Μα δε φαντάστηκα ποτέ πως θα μπορούσα να φτιάξω εδώ το νοικοκυριό μου. Ήταν κατάλληλο για τον πατέρα και τη μητέρα μου, αλλ όχι για ένα νέο ζευγάρι σαν κι' εμάς.

— Τ' όνειρό μου ήταν να ζήσω σ' ένα εξοχικό σπίτι, κι, πέντε - έξη μιλία έξω απ' την πόλη, ώστε να μπορώ να πηγαίνω στο γραφείο μου, αλλά να μένω και στην έσοχή. Ήθελα να στο πω χτές, μα όταν είδα πόσο ευχαριστημένη φαινόσουν απ' το δώρο της μητέρας μου...

— Χουσέ μου Μάρτιν! φώναξε μ' ενθουσιασμό η Άλιν. Τί κομψή που ήμουν να μη σου ομολογήσω απ' την αρχή την αλήθεια!... Άλλα πως θα το πάω η μητέρα σου, όταν της πούμε πως δε θέλουμε το σπίτι της;

— Ίσως να πειραχτή λίγο, αλλά θα καταλάβει, δήλωσε ο νέος.

Λίγο αργότερα, όταν η μέλλουσα πεθερά της Άλιν γύρισε απ' το μπριτζ κι' άκουσε την απόφαση των παιδιών της, άστραψε ολόκληρη από χαρά.

— Δεν ξέρετε πόσο μ' ανακουφίσετε! είπε αναστενάζοντας. Σας πρόσφερα το σπίτι για να σας βοηθήσω, αλλ η καρδιά μου ραγίζει στη σκέψη πως θα το έχανα...

— Να που είμαστε κι' οι τρεις ευτυχισμένοι! γέλασε ο Μάρτιν αγκαλιάζοντας τη μητέρα του και την άρραβωνιαστική του. Μα αλλοίμονό σας, αν μου ξαναπήτε ψέματα... κι' αλλοίμονό μου αν σας ξαναπαύ!

ΣΑΡΑ ΓΚΟΥΝΤΒΙΝ

— Μάρτιν, σ' αγαπώ, τού είπε. Θάρω μαζί σου ακόμη και στην άκρη του κόσμου!...

Μιά όμορφη και διάσημη στάρ αυτοβιογραφείται...

ΜΑΤΑΙΑ προσπάθησαμε να την συναντήσουμε και να της πάρουμε μια μικρή συνέντευξη σ' ένα από τα τελευταία μας ταξίδια στην όμορφη Ρόδο. Η Μίτσι βρισκόταν εκεί και με το Γιούλ Μπρύννερ γύριζαν τα «ξεχωριστά» της ταινίας «Δέμα έκπληξης». Με τον «φαλακρό γόη» είχαμε μιλήσει πολλές φορές, αλλά με την όμορφη Μίτσι καμιά. Ήταν διαρκώς απασχολημένη. Αλλά και όταν δεν ήταν, δεν έμενε ποτέ μέσα στη πόλη. Από την πλάξ «Μισαρέ» καβαλλούσε ένα υπομονητικό γαϊδουράκι και γύριζε όλο το νησί, αποβαρυνόμενος τις όμορφές του και τραβώντας φωτογραφίες.

Ό,τι δεν καταφέραμε, όμως, στη Ρόδο το πιτύχαμε αλλού και κατά τρόπο απρόοπτο. Τη συναντούμε τυχαία στην είσοδο των στούντιο Σάμπερτον του Λονδίνου. Είναι ψηλή, όμορφη, με πανέδωπα και άνησχυα μάτια, «σπαθό» σώμα και μοιάζει με ανυπόμονη έλαφια που έτοιμάζεται να ξεκινήσει τρέχοντας.

Την πλησιάζουμε με θάρρος και σε λίγο καθισμένοι οι δυο μας σε μια γωνιά του υπαίρου των στούντιο τής «Λέμε» φιλικά:

— Τί σας έκανε να αφήσετε την Ρόδο και να έρθετε στο σκυθρωπό Λονδίνο, μίς Γκέυνωρ; Την ρωτούμε.

— Η δουλειά και μόνο αυτή, απαντά πρόθυμα η Μίτσι μ' ένα γοητευτικό χαμόγελο. Δεν έχω ούτε τον καιρό, ούτε τη διάθεση να γίνω τουρίστρια και να γυρίσω τον κόσμο, όπως κάνουν άλλοι, χωρίς σκοπό. Αν βρισκόμουν τώρα στο Λονδίνο, αυτό οφείλεται στο ότι μετά το τέλος των «ξεχωριστών» στη Ρόδο της τελευταίας ταινίας μου «Δέμα έκπληξης» έπρεπε να τελειώσω και τις «ξωτετικές» σκηνές του. Ακριβώς αυτό κάνω τις ημέρες αυτές. Βέβαια, αντί να είμαι εδώ, θα προτιμούσα ασφαλώς να είμαι ακόμη στις παραδείσιες ακτές της Ρόδου. Αλλά αυτό δεν εξαρτάται μόνο από τη διάθεσή μου...

— Βλέπω ότι μιλάτε με πολύ ενθουσιασμό για τη Ρόδο. Σας άρεσε, λοιπόν, τόσο πολύ αυτό το νησί;

— Αυτό το «τόσο πολύ» δεν είναι τίποτα!

Mitzi
ΓΚΕΥΝΩΡ

Με σκλάβωσε κυριολεκτικά! Και οι φυσικές καλλονές της και η καταδεκτικότητα και ευγένεια των κατοίκων της. Φαντασθήτε ότι κάναμε και σχέδια με τον άνδρα μου να ξαναγυρίσουμε κάποτε ως ιδιώτες... για να χαρούμε τη μαγευτική φύση του νησιού αυτού. Αλλά καθώς βλέπετε...

— Με συγχωρείτε, αλλά μιλήσατε για τον άνδρα σας. Είστε παντρεμένη, λοιπόν;

— Όχι μόνο είμαι παντρεμένη, αλλά και... διαρκώς έρωτευμένη. Με τον Τζακ Μπλίν, τον άνδρα μου, θεατρικό επιχειρηματία, γνωρίσαμε το 1953 και έπειτα από κεραυνοβόλο άμοιβαίο έρωτα παντρευτήκαμε στο Λας Βέγκας το Νοέμβριο του 1954. Από τότε η ζωή μας είναι ένα διαρκές τραγούδι, που ελπίζω να μη σταματήσει ποτέ!...

— Μετά από το φιλμ αυτό τί σχέδια έχετε για το μέλλον;

— Σχέδια πολλά! Πρώτα-πρώτα έχω υποχρεώσεις για δυο μουσικοχορευτικές ταινίες στο Χόλλυγουντ. Έπειτα με περιμένει το θέατρο στο Μπροντγουάι και τέλος έχω συμβόλαιο για εμφανίσεις στην τηλεόραση. Πώς θα συμφιλιώσω όλες αυτές τις υποχρεώσεις μεταξύ τους μόνο εγώ... δεν ξέρω!...

— Πότε βγήκατε για πρώτη φορά στον κινηματογράφο και πόσες ταινίες έχετε γυρίσει μέχρι σήμερα;

— Στον κινηματογράφο εμφανίσθηκα ως

άγνωστη στάρλετ κατ' αρχήν το 1950 έρμηνεύοντας ένα ρολάκο στο φιλμ «Ο γαλάζιος ούρανός μου». Η πραγματική κινηματογραφική καριέρα μου άρχισε το 1953 και μέχρι σήμερα έχω πρωταγωνιστήσει σε 22 ταινίες, μουσικοχορευτικές κατά το πλείστον, που με έκαναν γνωστή στο μεγάλο κοινό όλου του κόσμου. Ξέρω ότι οι φίλοι του κινηματογράφου με συμπαθούν. Αλλά πρέπει να υπογραμμίσω τώρα για να το προσέξουν ότι κι εγώ τους αγαπώ πραγματικά και κάθε φορά κάνω το πλάν για να τους δώσω μια χαρούμενη, ευχάριστη και θαυματική ταινία που θα τους ξεκουράσει...

— Ποιές είναι οι ταινίες που τελειώσατε τώρα τελευταία;

— Σας αναφέρω έτσι στη τύχη μερικούς τίτλους: «Τα κορίτσια», με τον Τζιν Κέλλν, «Νότιος Ειρηνικός», με τον Ροσσάνο Μπράτσι, «Ευτυχισμένη επέτειος», με τον Ντέιβιντ Νίβεν και τώρα «Δέμα έκπληξης», με τον Γιούλ Μπρύννερ.

— Πού και πότε γεννηθήκατε;

— Γεννήθηκα στο Σικάγο στις 4 Σεπτεμβρίου του 1931 από γονείς καλλιτέχνες του έλαφρου μουσικού θεάτρου.

— Πώς άρχισατε την καλλιτεχνική σας καριέρα; Μήπως από τα Καλλιστεία;

— Κάθε άλλο παρά από διαγωνισμούς καλλονής στους οποίους, σημειώσατε, δεν τρέφω καμιά εμπιστοσύνη για την αμεροληψία τους. Απλά, όταν έγινα 8 ετών κορίτσακι άρχισα να αυτοσχεδιάζω χορευτικές φιγούρες, γιατί μου άρεσε πολύ ο χορός, αφού και η μητέρα μου ήταν χορεύτρια. Από τότε μέχρι τα 15 χρόνια μου σπούδασα σε πολλές και γνωστές σχολές κλασικών και μοντέρνων χορών. Έτσι, για πρώτη φορά το 1947 ζήτησα μία θέση στο έλαφρο μουσικό θέατρο ως πρώτη χορεύτρια μπαλέτου.

— Και πώς φθάσατε μέχρι τα στούντιο του Χόλλυγουντ για να εξελιχθείτε σε στάρ πρώτης κλάσης;

— Με κολακέυε πολύ, πράγμα που ελίκρινε σ' εμένα, απεχθόνομαι εξαιρετικά. Πάντως το καλοκαίρι του 1950 είχα μία όλη ξεχωριστή επιτυχία σ' ένα έλαφρο μουσικό θέατρο και πολλοί άνθρωποι του Χόλλυγουντ έρχονταν να με γνωρίσουν και να με συγχωρούν για τον χορό μου. Άνάμεσα σ' αυτούς ήταν και ο γνωστός παραγωγός και σκηνοθέτης Γουόλτερ Λάνγκ, που πραγματικά ενθουσιασμένος από τη χορευτική τέχνη μου και γενικά την εμφάνισή μου, μου πρότεινε ένα μικρό, μάλλον δοκιμαστικό, χορευτικό ρόλο στο φιλμ «Ο γαλάζιος ούρανός μου», με τον επίσης καινούργιο χορευτή και ηθοποιό Ντάν Νταϊντλ. Το περίεργο είναι ότι όταν πρωτοπήγα στο Χόλλυγουντ η ζωή εκεί μου άνηκε τρομερά μηχανική και χωρίς περιεχόμενο. Γι' αυτό όταν τελείωσα το φιλμ, δεν είδα την ώρα να ξαναγυρίσω στα θεατρικά παρασκήνια της Νέας Υόρκης. Αλλά τα «λαγονικά ταλέντα» με πήραν από πίσω και δε με άφησαν στιγμή. Έτσι ξαναγύρισα στη Μέκκα του κινηματογράφου στις άρχες του 1953 για να μείνω για πάντα τιά...

Και πρόσθεσε:

— Ούτε όμορφη είμαι, ούτε «μυστικά» έχω. Αλλά επειδή επιμένετε θα σας πω μόνο μερικούς αριθμούς: Το ανάστημά μου είναι 1,64, ζυγίζω 53 κιλά, έχω περιφέρεια στήθους 92, μέσης 54, πόδια πού... φαίνονται, μάτια γαλαζοπράσινα και μαλλιά κοκκινώχρυσά. Θέλετε τίποτα άλλο;

Θα θέλαμε πολλά ακόμη να την ρωτήσουμε, αλλά η Μίτσι δε φαίνεται να έχει διαθέσιμο χρόνο. Την έχει πιάσει νευρικότητα και διαρκώς κυττάει το ρολογάκι της.

Σεβόμαστε, λοιπόν, τον πολύτιμο καιρό της και την αφήνουμε, αφού της παίνουμε την υπόσχεση ότι θα ξανασυναντηθούμε κάποτε στη Ρόδο!...

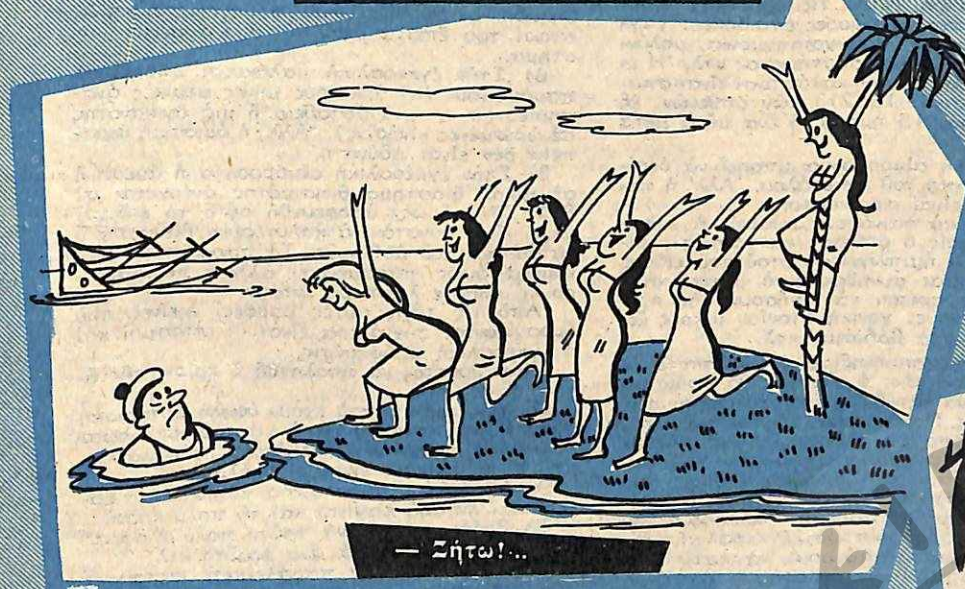
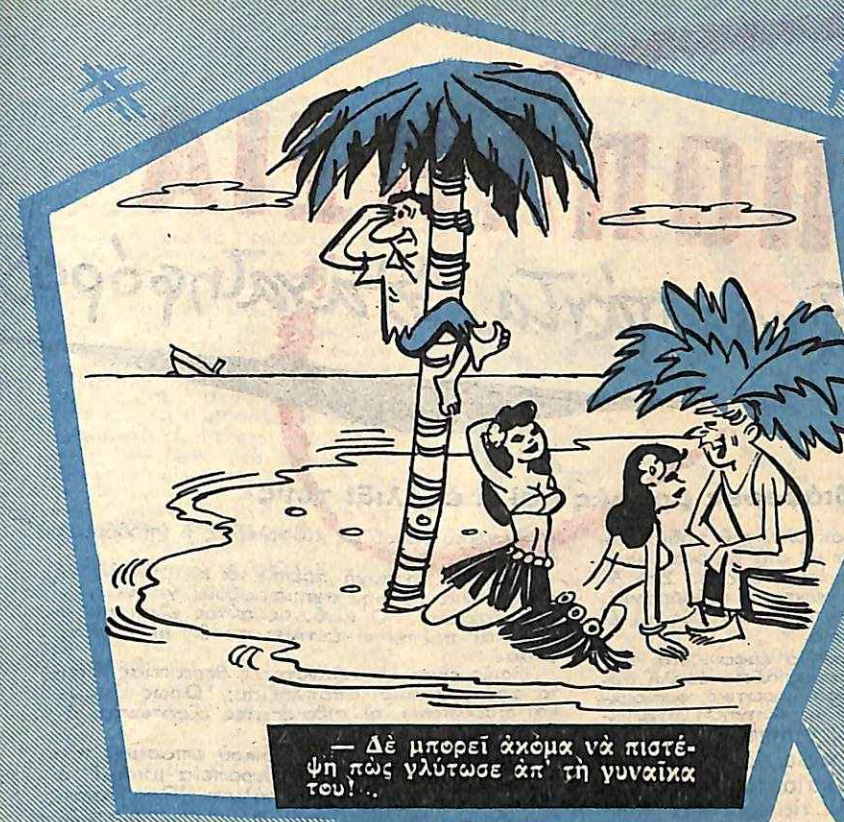
ΦΡΕΝΤ. ΚΛΑΡΚ

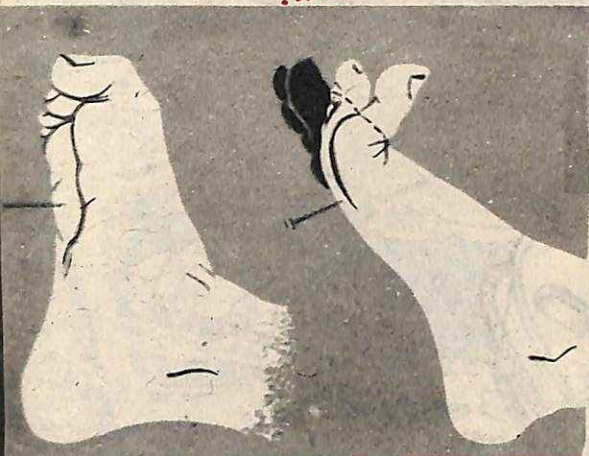
©

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΕΝΝΙΕΣ

* Υστερα από συμβίωσι 10 χρόνων, η Μπέττυ Νταϊνίς και ο Γκάρντ Μέρνολ χωρίζουν. Οι δυο καλλιτέχνες, που παντρεύτηκαν στις 29 Ιουλίου 1950, απέκτησαν στο διάστημα αυτό τρία παιδιά.

* Ο Τόνυ Κέρτις άρνήθηκε τελευταία πολλές προσφορές και προτάσεις, για να είναι ελεύθερος να μεταβεί στη Ρώμη, μαζί με τη γυναίκα του Τζάνετ Λή και να μπορέσει, σά φανατικός φίλος που είναι να παρακολουθήσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Η ΑΠΟΠΛΗΞΙΑ

Δέν είναι πάντα θανατηφόρος

Οι διάφορες μορφές και η εξέλιξή τους

του Μπαμπίνσκυ. Τα δάκτυλα του ποδιού, όταν κεντήσαμε το πέλμα με μία βελόνα, λυγίζουν προς τα κάτω στο υγιές άτομο. Στο άτομο που έχει πάθει έγκεφαλική αιμορραγία, αντίθετα, τα δάκτυλα τεντώνονται προς τα επάνω και ίδιος το μεγάλο.

Η έγκεφαλική αιμορραγία εμφανίζεται συνήθως σε άτομα που παρουσιάζουν υψηλή αρτηριακή πίεση με αρτηριοσκληρωτικά φαινόμενα. Η προσβολή μπορεί να οδηγήσει ταχέως στο θάνατο. Σ' άλλες περιπτώσεις έπειτα από 24 ή 48 ώρες, το κύμα αρχίζει να υποχωρεί. Αλλά και πάλι η κατάσταση παραμένει εξαιρετικά σοβαρή. Παρά τις φροντίδες μπορούν να εμφανιστούν διάφορες επιπλοκές: γαγγραινώδεις εσχές, βρογχοπνευμονία, μολύνσεις του ουροποιητικού συστήματος κτλ. Η επάνοδος στη φυσιολογική κατάσταση είναι σπανίως ολοκληρωτική. Τα 2/3 των ασθενών, εξ άλλου, πεθαίνουν 15 ημέρες ή ένα μήνα μετά την προσβολή.

Η έγκεφαλική αιμορραγία μπορεί να φείλεται και σε όγκο του εγκεφάλου. Αλλά η περίπτωση αυτή είναι σπανιότερη.

Τα παραλυτικά φαινόμενα μπορεί να εμφανισθούν και χωρίς ο ασθενής να χάσει τις αισθήσεις του. Οι ήμιπληγίες αυτού του είδους προαναγγέλλονται συνήθως από μερικά συμπτώματα, που πρέπει να κινήσουν την προσοχή του ασθενούς: γενική άτονία, μικρές ζάλες, αστάθεια στο βάδισμα κτλ.

Σε περίπτωση αποπληξίας, οποιαδήποτε κι' αν είναι η μορφή της, ο γιατρός θα φροντίσει πρώτα-πρώτα να καθαρίσει την αρτηριακή πίεση του ασθενούς. Παλαιότερα, χρησιμοποιούσαν γι' αυτό το σκοπό τις βδέλλες. Αλλά σήμερα υπάρχουν ειδικά φάρμακα που δίνουν πολύ καλύτερα αποτελέσματα. Χρειάζεται, όμως, μεγάλη προσοχή στη χρήση τους, γιατί δεν πρέπει να διαταραχθεί απότομα η κυκλοφορία του αίματος. Ιδίως σε περίπτωση έγκεφαλικής αιμορραγίας. Πρέπει ταυτόχρονα να καταπολεμηθούν οι σπασμοί των αλμωφών άγγειων, που χειροτερεύουν την κατάσταση του ασθενούς.

Σε μερικές περιπτώσεις, το παραλυτικό φαινόμενο επεκτείνεται και στον ολόφθογο κι' ο ασθενής δεν μπορεί να καταπιεί. Ενδείκνυται τότε τα θρεπτικά κλύσματα ή η εισαγωγή φυ-

σιολογικού όρου με ενδοφλέβιες ή υποδόριες ενέσεις.

Μεγάλη προσοχή πρέπει να καταβληθεί, εξ άλλου για να μην σχηματισθούν γαγγραινώδεις εσχές. Ο κίνδυνος αυτός είναι σοβαρός και πρέπει ν' αντιμετωπισθεί με όλα τα μέσα.

Ποιές είναι οι πιθανότερες θεραπείες έπειτα από μια κρίση αποπληξίας; Όπως είπαμε και παραπάνω, οι πιθανότητες εξαρτώνται από τη μορφή της.

α) Σε περίπτωση παροδικού σπασμού των έγκεφαλικών αρτηριών, η θεραπεία μπορεί να είναι ολοκληρωτική και άπλοη. Ο ασθενής, δηλαδή, ξαναγυρίζει στην προηγούμενη κατάσταση του έπειτα από σύντομο χρονικό διάστημα.

β) Στην έγκεφαλική μαλάκυνση μπορεί να παραμείνουν επί αρκετούς μήνες μερικές αναπηρίες (π. χ. μία αστάθεια ή μία ανικανότητα σε ώριμες κινήσεις). Αλλά η οριστική θεραπεία δεν είναι αδύνατη.

β) Στην έγκεφαλική αιμορραγία η άμεση ή σε μικρό διάστημα θνησιμότητα ανέρχεται σε 80%. Αν όμως, αποφευχθεί αυτό το ενδεχόμενο, είναι δυνατόν να καλύτερήσει βαθμιαία η κατάσταση του ασθενούς. Τα παραλυτικά φαινόμενα όμως, παραμένουν, άλλοτε περισσότερα κι' άλλοτε λιγότερα έντονα.

Από τις τρεις αυτές μορφές, εκείνες που εμφανίζονται συχνότερα είναι οι σπασμοί και η έγκεφαλική μαλάκυνση.

Είναι δυνατόν να προληφθεί η κρίση της αποπληξίας;

Οι ηλικιωμένοι, που έχουν υψηλή αρτηριακή πίεση ή που πάσχουν από αρτηριοσκληρωσία πρέπει να παίρνουν ώριμες προφυλάξεις, που οι κυριότερες είναι οι ακόλουθες:

Θα αποφεύγετε τα πλούσια γεύματα, τα βαριά και λιπαρά φαγητά και το πολύ κρασί.

Το βράδυ πρέπει να τρώτε πολύ ελαφρά: μία σουπιά, χορταρικά, ένα φρούτο κτλ.

Θα είναι καλό αν παραλείπετε κάπου-κάπου ένα γεύμα.

Η άκνηση είναι ο μεγάλος εχθρός σας.

Ένας περίπατος μισή ή μία ώρα την ημέρα θα σας ωφελήσει πολύ.

Πρέπει, τέλος, να παρακολουθήτε τακτικά την αρτηριακή σας πίεση και την κατάσταση των αρτηριών σας.

Νέες μέθοδοι για τη θεραπεία της ακμής

Λένε ότι η άνοιξη κάνει τα πρόσωπα των κοριτσιών να γεμίζουν σπυρίδια. Κι' έχουν δίκιο, γιατί πραγματικά τα σπυρίδια αυτά, ή ακμή, παρουσιάζονται την άνοιξη. Όχι όμως την άνοιξη του χρόνου, αλλά την άνοιξη της ζωής, δηλαδή τη νιότη. Επομένως, το καλοκαίρι ή ο χειμώνας δεν πρόκειται να φέρουν τη θεραπεία.

Η ακμή αποτελεί το μαρτύριο πολλών κοριτσιών, αλλά και πολλών νέων γυναικών, γιατί δεν είναι αλήθεια πώς τα σπυρίδια αυτά εξαφανίζονται μετά το γάμο. Δε σβήνουν παρά μόνο μετά τα πενήντα, το άφρο πια έχουν παραμορφώσει ανεπανόρθωτα το πρόσωπο. Επομένως, κάνουν μεγάλο λάθος όσες περιμένουν να περάσουν μόνα τους και δεν προσπαθούν να τα θεραπεύσουν.

Καμία κρέμα και καμία λοσιόν δε μπορεί να θεραπεύσει την πραγματική ακμή. Και λέμε «πραγματική», γιατί συμβαίνει συχνά τα σπυρίδια να είναι απλό εξάνθημα ή μία μικρή μύληση δεν έχουν τα μέσα να καταφέρνουν ποτέ σ' έναν απλό αλλεργικό, έρπωση ελαστού θέβαιη πώς έχει ακμή. Σας χρειάζεται γιατρός και μάλιστα ένοκρινολόγος.

Έχει αποδειχθεί πως η βασική αιτία της ακμής είναι η θλίψη κάποιων ορμονών. Επομένως το πεπτικό σύστημα δεν παίζει κανένα ρόλο και η μόνη

διαίτα που χρειάζεται είναι να αποφεύγετε τα λίπη, που χειροτερεύουν όλα τα εξανθήματα.

Δυστυχώς, είναι πολύ δύσκολο να εξακριβωθεί ποιού αδενός ή έκκρισι λείπει από τον οργανισμό στις περιπτώσεις αυτές. Οι δέ ορμόνες είναι οσέες τόσο δραστηριές, που πρέπει να χορηγούνται σε ελάχιστες δόσεις. Γι' αυτό οι γιατροί κανονίζουν τις δόσεις κατά προσέγγιση. Μόνο το Ινστιτούτο Στειρότητας, στο Παρίσι, διαθέτει τόσο τεχνικά μέσα, ώστε να μπορεί να υπολογιστεί ακριβώς η ποσότητα των ορμονών που χρειάζεται η ασθενής.

Συχνά όμως, η ορμονοθεραπεία αποτυγχάνει και η ακμή επιμένει να παραμορφώνει το πρόσωπο της άτυχης νέας. Τότε δε μένει παρά μία τελευταία λύση: η ραδιοθεραπεία.

Οι ραδιόλογοι, θέτουν, διαθέτουν το πιο αποτελεσματικό όπλο κατά της ακμής. Εφόσον η ακμή είναι πάραυτα εντοπισμένη, άρκει να αλλάξει η φύση του δέρματος της προσβεβλημένης περιοχής. Και ο πιο άπλος τρόπος για να αλλάξει η φύση του δέρματος είναι η ραδιοθεραπεία. Φυσικά, ο χειριστής των ακτίνων Χ θα πρέπει να είναι πεπεισμένος και το μηχανήμα ειδικό γι' αυτή τη δουλειά. Προτιμούνται τα μηχανήματα βραχέων ακτίνων, που είναι ακίνδυνα, αλλά και σπάνια. Η ασθενής δε κάνει μη δακρυθεραπεία τη εβδομάδα και μετά από τρεις μήνες, θα έχει θεραπευθεί τελείως.

Το απαραίτητο συμπλήρωμα για κάθε είδος θεραπείας της ακμής είναι το μαζάζ με τη μέθοδο Λερού. Προηγούμενος το δέρμα πρέπει να σκουπίζεται με ένα μπατονέτι μουσκεμένο σε υγρό του Χάφμαν.

Όσον καιρό διαρκεί η θεραπεία, θα αποφεύγετε το μακιγιάζ.

ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΖΥΛ ΜΑΡΙ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Έπειτα από τα πρώτα μαλώματα, ο Ζερβουάς κι' η Ζακελίνα συγχωρούν τη Λιλιάν γιατί τους άφισε κι' έφυγε. Ένώ όμως ο πρώτος την ενθαρρύνει στις έρευνές της για την αποκάλυψη του μυστικού του Ρενώ, η δεύτερη προσπαθεί να την εμποδίσει με τρόπο. Αλλά η Λιλιάν μένει άμεταπειστη. Όταν μάλιστα μαθαίνει απ' το Ζερβουάς τη λεπτομέρεια για το μαχαίρι του έγκληματος, τη λέει στο Ζοντρώ. Η Έριετα κρυφακούει αυτή τη συνομιλία τους, με μία έκφραση άγριας χαράς. Γιατί έχει στο χέρι της ένα μέσον για να εμποδίσει το γάμο του Ρενώ με τη Λιλιάν: τα παλιά γραμμάτια της Ζακελίνας προς το Βιεντίε, που αποδείκνυν τις κρυφές ερωτικές σχέσεις τους και οδηγούσαν στο συμπέρασμα ότι τον είχε σκοτώσει αυτή έπειδή την πίεζε να ξασυνεθεθούν. Η Έριετα είχε βρει αυτά τα γραμμάτια σ' ένα συρτάρι του πατέρα της, μετά το θάνατό του. Μ' ένα τέτοιο όπλο στο χέρι της, είναι βέβαιη πως μπορεί να κάνει ό,τι θέλει. Η Ζακελίνα, βλέποντας πως η Λιλιάν επιμένει στις έρευνές της, αποφασίζει ν' ακολουθήσει μίαν άλλη τακτική. Της ζητάει πρώτα να της υποσχεθεί ότι θα πείσει να φανεί, αν ο Ρενώ δεχτεί να την παντρευτεί. Έπειτα πηγαίνει να βρει το Ρενώ, στο πατρικό του σπίτι και, με διάφορα επίχειρήματα, προσπαθεί να τον πείσει να παραμερίσει τους ήθικους διαταγμούς του και να χαρίσει την ευτυχία στη Λιλιάν.

— Άστε είσατε σύμφωνος; Μπορώ να πω στη Λιλιάν; — Θα πητε στη Λιλιάν πως δε μπορώ πια ν' αντισταθώ στην ευτυχία, για την οποία είμαι σίγουρος.

Η Ζακελίνα έκωσε τα χέρια της και ψιθύρισε: — Ό, Θεέ μου!...

— Ό, Θεέ μου!... Άνταστένασε και λιποθύησε... Όταν συνήλθε σε λίγο, έβριζε στο Ρενώ μία ματιά ανερκαστής χαράς κι' ευγνωμοσύνης. Ήταν η ανταμοιβή του για την καινούργια θυσία της τιμής του, που έκανε για χάρη της...

— Λοιπόν, βάρθηκε στην Πριμερόζ, τον ρώτησε. — Βεβαίως. Αύριο. — Ναί, έλάτε... Ό, παιδί μου, παιδί μου!...

— Άνοιξε την άγκαλιά της, με κάποια δειλία, κι' ο Ρενώ έπεσε μέσα. Και τότε τα δυο έκαινα πλάσματα, που είχαν υπέροχη τόσο πολύ, άφησαν να τρέσουν ελεύθερα τα δάκρυά τους...

Την άλλη μέρα, ο Ρενώ άφησε το Λαουά και πήγε στην Πριμερόζ.

Η Λιλιάν, είδοποιημένη απ' τη μητέρα της, τον περίμενε με απείριργητα συγκίνησι.

Δεν είχε όρισει με ποιο τράινο θάρρος. Απ' τα ημερώματα λοιπόν, η Λιλιάν σκετόκανε πίσω απ' το παράθυρό της και κούταζε με λαχτάρα το δρόμο...

Πέρασε όμως δύο το πρωί, χωρίς να φανή ο Ρενώ. Τό μεσημέρι, η Λιλιάν δεν κατέθεκε για φαγητό.

Η Ζακελίνα πήγε στην κάμαρά της και τη μάλωσε τρυφερά γιό την ανυπομονησία της. Αυτή έσπασε σε λυγμούς κι' έπεσε στην άγκαλιά της.

— Δε θαρθή!... τραύισε. Νά δής που δε θαρθή!...

Η Ζακελίνα της ανασήκωσε το τε το κεφάλι και της έδειξε κάποιον, που έρχόταν από μακριά. — Κούταξε... της είπε. Αυτός δεν είναι;

Η κοπέλλα βρόθηκε μ' ένα πήδημα στο παράθυρο. — Ναί, φαίνεται σαν αυτόν... έλεγε. Μά, όχι, δε μπορεί να ναι...

— Έγώ έχω καλύτερα μάτια από σένα, της είπε η Ζακελίνα. Τον διακρίνω καλά.

— Είσαι σίγουρη; — Ναί. Έσένα, δε σ' αφήνουν τα δάκρυα να δής καθαρά...

Πράγματι, ύστερα από λίγα λεπτά, ο άνθρωπος εκείνος είχε πλησθεί στην κανονική μορφή του παρκου. Δεν ύπκοχε πιά αμφοβία. Ήταν ο Ρενώ.

Κλαίγοντας ακόμα, άλλ' από χαρά τώρα, η Λιλιάν άγκάλιασε τη μητέρα της και τη γέμισε φιλία.

— Ό, μαμά μου, ώρες πάσο ευτυχισμένη είμαι!... της είπε.

— Ύστερα βγάλε τρέχοντας, κατέδικε τέσσερα-τέσσερα στ' σκαλοπάτια, δίστασε το μισό παρόκο... και σταμάτησε απότομα, όταν βρέθηκε αντίκρυ στο Ρενώ.

Είχε πάρει μία έκφραση άγριας πη, σ' α γνήσιο «άγριοκόριτσο». Ο Ρενώ ήταν χλωμός και άφωνος απ' τη συγκίνησή του.

Η πρώτη ταραχή της Λιλιάν είχε περάσει. Κι' είχε σκεφθεί πως δε θαπρεπε να φανερώσει όλη τη συγκίνησή της στο Ρενώ... Ύστερα, του άξιζε να τον τιμωρήσει για όλους εκείνους τους διαταγμούς του, με τους οποίους την είχε τυραννήσει τόσον καιρό.

Ναί, έβριπε με φανή αούτηρή!... Την τελευταία φορά, που τον είχε δει, της είχε πη πως έσοκολούθουσε ν' αγαπήσει τη μυστηριώδη γυναίκα, που δεν είχε φανερώσει τ' όνομά της στη δική. Είχε φτάσει μάλιστα στο σημείο ν' αυτοκατηγόρησε για το έγκλημά...

— Όλ' αυτά άξιζαν, βέβαια, μία τιμωρία. Και ποία μεγαλύτερη τιμωρία μπορούσε να του επιβάλει, απ' το να τον δεχτεί ψυχρά, να τον κούταζε αούτηρη, ότι με τον δούση τελοπάτων να καταλάβη πόσο την είχε προσβάσει;...

Μ' αυτές ακριβώς τις σκέψεις, σταμάτησε μπροστά στο Ρενώ. Αλλά όλες οι αποφάσεις της σβύσανε μεμιάς, με την πρώτη ματιά του. Τα μάτια της πήσαν άμέσως έκφραση άπειρης τρυφερότητας. Τού άπλωσε τα χέρια της και τού μοιρούρισε, με νιγμένη φωνή: — Ό, Ρενώ, ήρθες επιτέλους!...

— Ναί, Λιλιάν, ήρθα να σου πω πως σ' αγαπώ, πως σε λατρεύω!...

— Κι' εγώ... σε αγαπώ! Ήταν το μόνο, που βόηκε να του πη... για να τον τιμωρήσει!

Η Ζακελίνα τους έβλεπε από μακριά. Καί, για πρώτη φορά, έπειτα από τόσες φριχτές άγωνίες, λίγη γαλήνη άπλωνότανε στην ψυχή της...

— Ποτέ η Λιλιάν δε θα γίνη δική σου! Ποτέ δε θα γίνη αυτός ο γάμος!

Για να διατυπώσει μία τέτοια φέδρα, δε είχε βέβαια κάποιο όπλο στα χέρια της. Ποιά ήταν το όπλο αυτό;...

Ρίξε μία ματιά, Βαγγέλη, στην νεάνιδα εκείνη, πούναι φίνα χτενισμένη και ντυμένη στο κανέτι, που κανέναν δεν γυρίζει γύρω της να κούταξει και στα πλήθη παριστάει τη σεμνή και την «έν τάξει»...

Τό λοιπόν, αυτή που βλέπεις δονούζεται Λιλή κι' όταν βγαίνει από το σπίτι έχει τέτοια συστολή, που σου δείχνει πως δεν είναι καμιά νέα «παίξε-μέλα», μα γεννήθηκε και μένει... «αούτηρών άουτών» κοπέλλα!

Χαμηλά τα βλέμματά της τάγει όταν περπατά, όλο και κάποιο βιβλίο στο γράφι της κρατά και με την ευφροσύνη της και τη στάση της έν γενεί, υποθέτεις ότι, μάλλον, σε... Κούλγιο πηγαίνει!

Αλλά, εντός απ' το βιβλίο ή το περιοδίο, σούνοει παντοτε μαζί της κι' ένα έξολετικό κι' όποιος δηποτε την βλέπει την ιδέα σηνματίζει ότι και με... έίνες γλάσσεσ το καρσί της σνοτίζει!

Τό μεγάλο το ποσόν της είναι, έν τέλει, φίλε Βάγγε, πώς στη γρήση και στη σέξη μάς άσηνει νανα φράγκο, γιατί παίρνει και ταάκι, ποτε-ποτε κι' άουσι και τοαά ποος στο Χάσαν, ή κατ' τον Πειραιά...

Ναί, βεβαίως! Και ταάκι παίρνει πάντα ή Λιλή, όταν τήνη νάη φοδους κι' όταν βιάζεται πολύ... Κι' είναι, έν πάση περιπτώσει, βισοική καθε φορά, που άριάρετ... έίνος σιάος σιού Φαλήρου τ' νεοά!

Ο ΣΙΕΛΛΑΡΑΣ

Διατηρήστε ολόκληρη
την ημέρα την
πρωινή σας δροσιά

Έχετε δικαίωμα, κυρία μου, να θέλετε να διατηρήσετε την πρωινή σας δροσιά ολόκληρη την ημέρα. Είναι η γοητεία σας. Μεταχειριστείτε, λοιπόν, από σήμερα, το τελευταίο αποσμητικό MUM-Stick, με την πιο απόλυτη καθαριότητα. Το αποσμητικό MUM-Stick σταματά άμεσα την κακοσμία του ιδρώτος. Είναι άμεσως αντιιδρωτικό για την επιδερμίδα σας και τα φορέματά σας. Χρησιμοποιήστε το MUM-Stick κάθε μέρα, και όσες φορές θέλετε. Είναι τόσο εύκολο στη χρήση του! Και τόσο κομψά συσκευασμένο. Στοιχεί την τσάντα σας.

MUM STICK

Χαίρονται τη συντροφιά σας

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΑ
BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK

ΑΝ/ΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. ΦΑΜΑΡ

«Ο Ρενώ δεν έδειξε την ανησυχία του. Μέσα του όμως σκέφθηκε, ότι έπρεπε να επιβλέπει τη Λιλιάνα και να έμπισχε κάθε τι, που η Έριέτα θα μπορούσε να επιχειρήσει εναντίον της.

Πραγματικά, ο δικηγόρος είχε εγκατασταθεί με τη γυναίκα του στο Μπουά-Μυρέ.

«Ο Ρενώ είπε στη Λιλιάνα πως θα ήταν προτιμότερο να γίνει χωρίς μάρτυρες η συνάντησή της με το Ζοντρώ.

— Καλά, θα πάω μόνη μου, συμφώνησε η κοπέλλα.

— Θα μου υποσχεθείς όμως πως θα μου επαναλάβεις ύστερα, τι θα πητε μεταξύ σας.

— Σου το υπόσχομαι, Άλλως τε, έσένα πρώτον ενδιαφέρει αυτή η υπόθεση.

Δε μίλησαν πια γι' αυτό το ζήτημα. Όλες οι σκέψεις τους στρέφονταν προς το μέλλον και την ευτυχία τους.

«Ο Ζοντρώ κι' η Ζακελίνα τους βλέπανε να περπατάνε σιγά-σιγά στα δρομάκια του πάρκου, με την ευτυχία ζωγραφισμένη στα πρόσωπά τους. Κι' η Ζακελίνα αναρωτιόταν αν είχαν τελειώσει πραγματικά τα βάσανά της...

»

«Ο Ζοντρώ περίμενε να πάρη την αναφορά του πρακτορείου, πριν φύγει για το Μπουά-Μυρέ. Την πήρε, επιτέλους, την πρώτη μέρα, που σηκώθηκε απ' το κρεβάτι. Έλεγε τα εξής:

«Αφού έμεινε πολλές μέρες κλεισμένος στην καμαρούλα της γνωστής ταβέρνας, ο υπάλληλός μας πέτυχε να παρακολουθήσει, τ' απογευματινής Δευτέρας, τη συνομιλία μεταξύ της κυρίας σας και ενός χωρικού, ονόματι Ζερεμί. Χάρης στην καταπληκτική μνήμη του και στις στενογραφημένες σημειώσεις, που κράτησε, είμεθα σε θέση να σας επαναλάβουμε πιο κάτω πιστά ολόκληρη τη συνδιάλεξη.

«Ο χωρικός είχε έρθει πρώτος. Σ' ένα τέταρτο έφτασε κι' η κυρία.

«Ζερεμί: «Ηρθατε επιτέλους!... Τρομάξαμε να σας δούμε...»

«Κυρία: Μην ξεχνάτε τί σας είπα. Δε μπορώ να σας δεχτώ στο σπίτι μου. Είναι ενδεχόμενο να προκαλέσω τις υποψίες του συζύγου μου και να με ρωτήση ποιος είσαστε και γιατί σας δέχομαι κρυφά... Πέστε μου τώρα, τί άλλο θέλετε πάλι από μένα;

«Ζερεμί: «Έλατε, μη θυμώνετε!... Άς μιλήσουμε με ήσυχία. Δεν είσαστε κακή, όπως δεν είμαστε, κακοί ούτε εγώ ούτε η γυναίκα μου... Κι' έτσι θα συνεννοηθούμε μια χαρά...»

«Κυρία: Δεν έχω διαθέσιμα, παρά μόνο μερικά λεπτά της ώρας. Κι' ύστερα, διαλέγετε κάτι περιέργια, για να συναντηθούμε!...»

«Ζερεμί: Με συγχωρήτε, αλλά δεν έχω κανένα στο μέγαρο του Προέδρου της Δημοκρατίας!

«Κυρία: Έλατε, ξεγνηθήτε!

«Ζερεμί: Μάθετε, πρῶτα... Τί θα πητε, να σας κεράσω;

«Κυρία: Ευχαριστώ, τίποτα. Πέστε μου γρήγορα τί θέλετε.

«Ζερεμί: Όπως αγαπάτε... Από τότε που είχαμε την ευχαρίστηση να σας γνωρίσουμε, κλείσαμε μαζί μερικές δουλειές, καλές και για μας και για σας.

«Κυρία: Να μιλάτε μόνο για τον εαυτό σας! Γιατί έχω τη γνώμη, ότι και σεις κι' η γυναίκα σας είσαστε δυο χυδαία υποκείμενα, που εκμεταλλεύεστε εις βάρος μου ένα μυστικό μου, που έτυχε να ξέρετε.

«Ζερεμί: Όπως θέλετε, δε θυμώνω με ό,τι κι' αν πητε... Λοιπόν, οι δουλειές, που σας έλεγα, ήταν οι εξής: Την πρώτη φορά μού δώσατε 500 φράγκα, δηλαδή ένα τίποτα...»

«Κυρία: Τόσα μού είχατε ζητήσει.

«Ζερεμί: Τη δεύτερη και την τρίτη φορά, 2.000 φράγκα.

«Κυρία: Και σεις μού είχατε υποσχεθεί να μού επιστρέψετε τα γράμματά μου.

«Ζερεμί: Ναι, αλλά δε σας

τα δώσαμε όλα, γιατί είδαμε πως βγαίναμε ζημιωμένοι απ' αυτό το εμπόριο... Έγώ ήμουν άλλοτε περβολάρης στο Μπουά-Μυρέ, ενώ αν ήμουν έμπορος, θάκανα λεφτά...

«Υστερα μας δώσατε άλλες 10 χιλιάδες, σε πέντε ή έξη δόσεις. Μά, καθώς ξέρετε, ο διψασμένος δεν ξεψάει με μία γουλιά τώρα κι' άλλη μία σε δυο ώρες... Την τελευταία φορά, μας δώσατε άλλες 5 χιλιάδες. Κι' έμεις σας επιστρέψαμε κάθε φορά ένα απ' αυτά τα γράμματα, που φαίνεται πως τους έχετε μεγάλη εκτίμησι!

«Κυρία: Λοιπόν;

«Ζερεμί: Σκεφθήκαμε λοιπόν, εγώ κι' η γυναίκα μου, πως θα ήταν προτιμότερο για όλους μας να τελειώσουμε μια και καλή, γι' αυτό θέλησα να μιλήσω μαζί σας και να συμφωνήσουμε.

«Κυρία: Πάλι λεφτά θα θέλετε. Δε θα μπορούσα.

«Ζερεμί: Το ίδιο λέτε κάθε φορά, και στο τέλος συμφωνάμε μια χαρά.

«Κυρία: Αυτές οι απαιτήσεις σας μ' έχουν φέρει σε πολύ δύσκολη θέση...

«Ζερεμί: Ο άντρας σας έχει μεγάλη περιουσία. Με τα λίγα ψυχάλα, που θα μού δώσετε, δεν πρόκειται να φτωχύνω.

«Κυρία: Προσέχτε! Άμα φτάσετε στα άκρα, θα με κάνετε να τα όμολογήσω όλα στον άντρα μου!

«Ζερεμί: Δε με τρομάζετε μ' αυτά... Είσατε αρκετά έξυπνη, ώστε να μην κάνετε μια τέτοια ανοησία...

«Κυρία: Έλατε, τελειώνετε! Με μισείτε, σάς μισώ, και συχαίνομαι που σας βλέπω!

«Ζερεμί: Όχι δά! Εγώ να σας μισώ; Πως φαίνεται, ότι δε με ξέρετε καλά!... Εγώ, κυρία μου, αν έδλεπα πως σας απειλεί κάποιος κίνδυνος, θάκανα ό,τι περναί απ' το χέρι μου για να σας σώσω... Άν παθαίνατε, ως πούμε, καμμία κολλητική αρρώστια, δε θαχάτε παρά να φωνάζετε αμέσως ή έμένα ή τη γυναίκα μου, τη Μαρία, την οποία καμαριέρα σας. Θα βλέπατε τότε πως θα τρέχαμε να σας περιποιηθούμε...

«Κυρία: Σας είπα να λείπουν τα περιττά λόγια. Τί με θέλετε; Γιατί με καλεάσατε;

«Ζερεμί: Μά δε σας το ξέγηγησα; Θέλω να τελειώσουμε μια και καλή μ' αυτή την ιστορία.

«Κυρία: Δηλαδή;

«Ζερεμί: Δηλαδή έμεις θα σας δώσουμε όλα ανεξαιρέτως τα γράμματά σας και σεις, από ευγνωμοσύνη, θα μας κάνετε ένα μικρό δώρο.

«Κυρία: Τί ζητάτε;

«Ζερεμί: Μικρά πράγματα. Καθώς, εγώ κι' η γυναίκα μου, και σκεφθήκαμε τί χρειαζόμαστε δυο άνθρωποι σαν εμάς για να ζήσουμε στο χωριό... Υπολογίσαμε, λοιπόν, ότι πρέπει ναχουμε μέχρι 100 χιλιάδες φράγκα το λιγότερο...»

«Κυρία: Είσαι τρελλός, Ζερεμί!

«Ζερεμί: Κάθε άλλο, κυρία μου! Το μυαλό μου είναι στη θέση του και ποτέ δε δουλεύει καλύτερα απ' αυτή τη φορά. Προσέχτε και θα δητε και μόνη σας... Σήμερα το πρωί ακόμα, η γυναίκα μου μούλεγε: «Αν βάλουμε 100 χιλιάδικα στην Τράπεζα, θαχουμε τόκο 4 χιλιάδες το χρόνο. Λίγα είναι, βέβαια, μα δεν πειράζει, για χάρη της κυρίας μου, που την αγαπάω... Βλέπετε, είμαστε άνθρωποι συντησόμενοι να ζούμε απλά, και γι' αυτό δεν παρατραβάμε το σκονίσι.

«Επειτα, ξέρετε πως σας συμπαθούμε πολύ και δε θέλουμε να σας κακοκαρδίσουμε...

«Κυρία: Σου το ξαναλέω, είσαι τρελλός! Ούτε έχω, ούτε και θα μπορούσα ποτέ να έχω ένα τέτοιο ποσό!

«Ζερεμί: Ό, έσεις μπορείτε να τα καταφέρετε.

«Κυρία: Είναι η τελευταία σου λέξη;

«Ζερεμί: Ναι, δε μπορώ να σας κόψω ούτε δεκάρα!

«Κυρία: Άντιο, λοιπόν.

«Ζερεμί: Έλατε δά, μη θυμώνετε! Ξέρετε καλά πως θα σας στοιχίσει πολύ περισσότερο, αν προσέφερε κάποιος αυτά τα γράμματα στον άντρα σας.

«Κυρία: Δε θα κερδίζατε τίποτα μ' αυτό κι' ούτε θα είχατε πια από ποιόν να ζητάτε λεφτά.

«Ζερεμί: Μπα, ο γέρος θα μας έδινε όσα κι' αν του ζητούσαμε!

«Κυρία: Κάνεις λάθος. Γιατί θα σε προλαβαίνα εγώ και θα τα φανέρωνα όλα στον άντρα μου. Θα κατάφερνα να με συγχωρήσει, και σύ θαμνες στα κρύα του λουτρού...

«Ζερεμί: Ό, είσατε πιο δυνατή απ' ό,τι φανταζόμουν!

«Κυρία: Και μάλιστα, για να προλάβω καινούργιες απαιτήσεις σου και να τελειώνουμε μια για πάντα μ' αυτή την ιστορία, σε είδοποιώ, Ζερεμί, πως δε του τα φανερώνω σήμερα όλα.

«Ζερεμί: Έτσι ε; Άς γελάσω!... Και νομίζετε πως θα σας συγχωρήσει;

«Κυρία: Είμαι βέβαιη!

«Ζερεμί: Ίσως να σας συγχωρήσει αν του φανερώνατε μόνο τις σχέσεις σας με το Ρενώ Ραϊζίς. Δε φαντάζομαι όμως να κάνει το ίδιο, όταν μάθω πως αφήσατε να δολοφονηθί ο πατέρας σας, λίγα μέτρα μακριά σας, και πως εγκαταλείψατε ύστερα στην τύχη του το φίλο σας, όταν πέρασε απ' το δικαστήριο... Τί θαλεγε για δλ' αυτά;

«Κυρία: Άθλιε!

«Ζερεμί: Μη δίνετε στους άλλους τ' όνομα που ταιριάζει σε σας...

«Κυρία: Άκουσε, Ζερεμί. Πρέπει να καταλάβεις πως το ποσόν αυτό είναι τεράστιο. Σε βεβαιώ, ότι δε μπορώ, ούτε θα μπορούσα ποτέ να το βρώ. Σε παρακαλώ, Ζερεμί... Έσυ δεν είσαι κακός άνθρωπος!

«Ζερεμί: Εγώ κακός; Μά υπάρχει καλύτερος άνθρωπος από μένα...

«Κυρία: Γιατί, λοιπόν, δείχνεται τόσο σκληρός;

«Ζερεμί: Η ζωή είναι πολύ δύσκολη σήμερα. Με 4 χιλιάδικα το χρόνο, μόλις και μετά βίας μπορούν να ζήσουν δυο άνθρωποι.

«Κυρία: Μά αυτές τις 4 χιλιάδες μπορώ εύκολα να σου τις δίνω κάθε χρόνο. Και 5 ακόμα μπορώ να σου δίνω...

«Ζερεμί: Δεν είναι το ίδιο πράγμα... Ποιός ξη, ποιός πεθαίνει... Άν σάς συμβή τίποτα — άνθρωποι είμαστε! — τί θα γίνονταν ύστερα έμεις; Τα σκεφθήκαμε δλ' αυτά, εγώ κι' η γυναίκα μου, και βγαίναμε το συμπέρασμα πως πρέπει να μας δώσετε τις 100 χιλιάδες μεμιάς. Έτσι, θα ήσυχάσουμε όλοι, και σεις και μέεις...

«Κυρία: Αφού είν' έτσι, κάνετε ό,τι θέλετε, γιατί δε θα μπορούσα ποτέ να σας δώσω αυτό το ποσόν... Σκεφθήτε όμως πως με τη διαγωγή σας αυτή, κάνετε τον άλλον να φτάση στα άκρα και να μεταχειριστή ό,τι μέσο μπορεί!

«Ζερεμί: Ά, έχουμε κι' α' πειλές;

«Κυρία: Γιατί όχι; Όλα μπορεί να τα κάνει κανείς, στην απειρία του!

«Ζερεμί: Άς γελάσω και πάλι! Καταλαβαίνω τί θέλετε να πητε: ότι θα μπορούσατε να βγάλετε κάποιον να μας κλέψη τα γράμματά σας... Αυτό δεν είναι; Το δοκίμασατε κι' άλλοτε. Μία μέρα, που λείπαμε απ' το σπίτι μας, μπήκατε κρυφά και τα κάνατε όλα άνω-κάτω, αλλά δε βρήκατε τίποτα... Φέρηκα όμως πολύ ευγενικά τότε και δε σας ενοχλώνατε... Το ίδιο θέλετε να ξανακάνετε; Σας το επιτρέπω. Τα γράμματα είναι καλά κρυμμένα, σε μέρος που δε μπορεί κανείς να βρή...

«Θα μπορούσα να σας πω πως δεν είναι στο σπίτι μου, πως τα έχω δώσει σε κάποιον άλλον. Μά δε θέλω να σας πω ψέμματα! Βρί-

σκονται στο σπίτι μου...

«Άρκετά όμως είπαμε! Λοιπόν, μας χρειάζονται 100 χιλιάδικα. Έτσι θα τελειώσουμε μ' αυτή την ιστορία... Καταλαβαίνω, βέβαια, πως δε μπορείτε να τα βρήτε έτσι στη στιγμή. Γι' αυτό, σας δίνω δυο μήνες διορία. Άν δε μού τα δώσετε σε δυο μήνες...

«Κυρία: Τί θα κάνετε;

«Ζερεμί: Θα πάω να βρώ τον άντρα σας. Κι' είμαι σίγουρος πως αυτός θα μού πληρώσει 100 χιλιάδες, κι' ακόμα παραπάνω, όταν μάθω περί τίνος πρόκειται.

«Κυρία: Δυο μήνες!... Δυο μήνες μονάχα!...

«Ζερεμί: Είναι αρκετοί. Είμαι σίγουρος πως σε δυο μήνες θα βρήτε τα λεφτά. Συμφωνώ;

«Κυρία: Θα προσπαθήσω. Μά δε θα το κατορθώσω, είν' αδύνατο!...

«Ζερεμί: Βλέπω πως δεν αρνιέσθε πια... Λίγη υπομονή, και θα συμφωνήσουμε τελείως.

«Κυρία: Τούλάχιστον θα μού επιστρέψετε τότε τα γράμματά μου;

«Ζερεμί: Έχετε το λόγο μου. Θα σας τα επιστρέψω όλα!

«Κυρία: Άντιο.

«Ζερεμί: Δούλος σας...»

Κι' η αναφορά του πρακτορείου τελειώνει με την έρωτησι:

«Πρέπει να συνεχίσουμε την παρακολούθησι;»

«Ο Ζοντρώ απάντησε αρνητικά. Είχε μάθει πια ό,τι του χρειαζόταν.

ΙΘ'.

Τα περίφημα εκείνα γράμματα, τα είχε στείλει άλλοτε η Έριέτα στο Ρενώ Ραϊζίς, όταν ήταν ακόμα φιλενάδα του, πριν απ' το δράμα του Μπουά-Μυρέ.

Όταν αποφάσισε να διακοπή μαζί του για να παντρευτή το Ζοντρώ, του ζήτησε να της τα επιστρέψη και να πάρη πίσω τα δικαιώματά του.

Η ανταλλαγή εκείνη έγινε στο περίπτερο του πάρκου, την τραγική νύχτα της δολοφονίας του Βικεντιέ. Πάνω στην παραχή της, η Έριέτα είχε φύγει σαν τρελή, χωρίς να πάρη μαζί της τα γράμματα που της είχε φέρει ο Ρενώ. Εκείνος πάλι είχε ξεχάσει τα γράμματα, για να τρέψη κοντά στο θύμα.

Επειτα από δυο μέρες, η Έριέτα τον ξανασυνάντησε, κι' απ' την εξέγηση που είχε μαζί του πεισθή πως τα γράμματα είχαν εγκαταλειφθή μέσα στο περίπτερο. Έτρεξε εκεί, έψαξε παντού, αλλά δε βρήκε τίποτα.

Από τότε, άρχισε μία ατέλειωτη αγωνία γι' αυτήν...

Κάποιος είχε βρή τα γράμματα. Κι' αυτός ο κάποιος ήταν η Μαρι-Ζερεμί, η καμαριέρα της Έριέτας.

Όπως θα θυμούνται οι αναγνώστες, η Μαρι-Ζερεμί, γυρίζοντας στο Μπουά-Μυρέ, μέσ' απ' το πάκο, τη νύχτα του εγκλήματος, είχε περάσει απ' το περίπτερο και είχε μπη σ' αυτό. Βρήκε, λοιπόν, τα γράμματα και τα πήρε.

Τα διάβασε κι' έμαθε έτσι τις σχέσεις της κυρίας της με το Ρενώ Ραϊζίς. Δε δυσκολεύτηκε δε ν' αναπαραστήση το ρόλο, που είχε παίξει η Έριέτα, την ώρα της δολοφονίας.

Ήταν πονηρή κοπέλλα. Κράτησε, λοιπόν, μυστική την ανακάλυψή της. Κατάλαβε αμέσως, ότι τα γράμματα εκείνα αποτελούσαν ένα ανεπίστιτο εύρημα, απ' το οποίο θα μπορούσε να κερδίση πολλά... Ένα μακιαβελικό σχέδιο άρχισε να διαμύλη σιγά-σιγά μέσα στο φερερετικό μυαλό της.

Στο Μπουά-Μυρέ εργαζόταν ως κηπουρός ένας δεύτερος ξάδερφός της, Ζερεμί κι' αυτός.

Η Μαρι ήταν έρωτημένη μαζί του.

Ήταν μία κοπέλλα πολύ νόστιμη, δροσερή, λυγρή. Πολλοί απ' τους γύρω χωρικούς κι' απ' τους εργάτες του Βικεντιέ την είχαν

Ρόδα, Παπαρούνες, Άγριοιλούδρα... και το πιο όμορφο λουλούδι, τα χείλη σας.

CORAL No 18

Άπαλό, Φωτεινό, Κοραλένιο. Η νέα δημιουργία της «ZINNIA» που δά σας χάρος χείλη, νεανικά και έλκυστικά χείλη.

Linnia

24 ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ ΚΑΙ ΦΩΤΕΙΝΟΙ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ

ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 30ΗΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

ΠΡΟΣΟΧΗ! Σε κάθε αγορά ενός Κραγιόν «ZINNIA» θήκης ή 2 ανταλλακτικών, ο προμηθευτής σας θα σας παραδώσει ΔΩΡΕΑΝ 1 δέσμη κραγιόν «ZINNIA» BLANC No 60 για να δημιουργήσετε στο χείλη σας, μία δική σας απόχρωση γεμάτη φωτεινότητα. Επίσης θα σας παραδώσει και 1 δείγμα ΜΕΙΚ-ΑΠ «ZINNIA».

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΟΝ

ΕΡΜΟΥ 51 ΤΗΛ. 35213

ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ - ΓΕΝΙΚΗ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ

βάλει στο μάτι και θα την ήθελαν για γυναίκα τους. Μα αυτή είχε αρνηθεί κάθε πρόταση, γιατί αγαπούσε το Ζερεμί.

Ο κηπουρός όμως δεν έδειχνε την ίδια προθυμία. Η Μαρί δεν είχε καθόλου προίκα, κι' αυτός ήταν πρακτικός άνθρωπος. Θα μπορούσε, βέβαια, να επαφελθεί απ' την αγάπη της, για να την κάνει εύκολα φίλανδρά του. Μα δεν ήθελε να δεσμευθεί με μια τέτοια απερισκεψία κι' απάντησε στις προτάσεις της:

— Βέβαια, έμεις οι δυο θα φτιάναμε πρώτης τάξεως νοικοκυριό... Μα για σκέψου! "Αν κάνουμε παιδιά, θ' αρχίσουμε τα έξοδα..." Υστερα, άνθρωποι είμαστε, μπορεί και ν' αρρωστήσουμε. Από πού θα βγούνε οι γιατροί και τα γιαιτρικά;... Καλύτερα, λοιπόν, να μείνω ανώπαντρος, παρά να τραβάω αργότερα τα μαλλιά μου...

— Δηλαδή, θέλεις προίκα;

— "Ε, αν είχες ένα μικρό κομμάτι, κάτι θα μπορούσε να γίνει!"

Η Μαρί είχε κάνει επανειλημμένως τέτοιες αποπειρές, αλλά χωρίς επιτυχία.

Την παραμονή της δολοφονίας του Βιλεντιέ, είχε πηγάει στον ξάδερφό της:

— "Έχουμε κι' οι δυο μας μια καλή δουλειά. Θα μπορούσαμε να παντρευτούμε, έτσι όπως είμαστε..."

Μα εκείνος ανασήκωσε τους ώμους του και δεν της έδωσε απάντηση.

Ωστόσο, η Μαρί δεν απελπίστηκε. Τον αγαπούσε με πάθος.

Δεν ήταν όμορφος ούτε άσχημος ο Ζερεμί. Είχε μάλιστα και μερικά ελαττώματα: Του άρεσε το ποτό, έπαιζε χαρτιά και δεν πολυαγαπούσε τη δουλειά. Πολλοί, που τον ξέρανε, λέγανε:

«Θα πετύχει, όποια γίνη γυναίκα του! Θα την τσακίσει στο ξύλο!».

Τάξερε δλ' αυτά η Μαρί, αλλά τον αγαπούσε. Ίσως μάλιστα είχε μεγαλώσει η αγάπη της, από τότε που της είχε πηγάει ξεκάθαρα πως ήθελε προίκα.

Λίγες μέρες μετά τη δολοφονία του Βιλεντιέ, του είπε μια μέρα, σιγά:

— Θα βρώ την προίκα που θέλεις!

Έκείνος την κτύπησε με δυσπιστία. Μα, όσο κι' αν τη ρώτησε, δεν πέτυχε καμιά εξήγηση...

Σε μερικές μέρες, τον ρώτησε η Μαρί:

— Τι προίκα θέλεις;

— Μα ίσαμε 5 χιλιάδικα, για τα επίπλα και τα πρώτα έξοδα...

Έκείνη ανασήκωσε περιφρονητικά τους ώμους της.

Δεν είσαι πολύ απαιτητικός... του είπε, Θά τις έχης, αυτές τις 5 χιλιάδες.

Μα εκείνος δεν την πίστεψε. Πέρασαν μερικές βδομάδες. "Αμέσως μετά το γάμο της Εριέτας με το δικηγόρο, η Μαρί πήγε να βρή το Ζερεμί και τον ρώτησε:

— Πότε θα παντρευτούμε κι' εμείς;

— Μα δεν είπαμε; Όταν μου φέρης τις 5 χιλιάδες...

— Νά τις!

Κι' η Μαρί έβαλε μπροστά του πέντε χιλιάδικα. Έκείνος, δυσπιστός πάντα, τα πήρε, τα ψαχούλεψε, τα εξέτασε προσεκτικά, για να βεβαιωθεί πως ήταν αληθινά...

Έβλεπε ύστερα τ' ατί του και ρώτησε μ' άμχανία:

— Τουλάχιστον τα κέρδισες τίμια;

— Και βέβαια, βλάκα!

— Τότε, αφού τα κέρδισες τίμια κι' εύκολα, καθώς βλέπω, μου φαίνεται πως θα μπορούσες...

— Τι θα μπορούσες;

— Να βρής άλλα δυο χιλιάδικα ακόμα. Τότε θα σε παντρευτώ!

— Αμέσως;

— Στη στιγμή! "Έχεις το λόγο μου."

Επειτα από όχτω μέρες, η Μαρί του παρουσίασε έφτα χιλιά-

ΤΟ ΣΤΙΓΜΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ

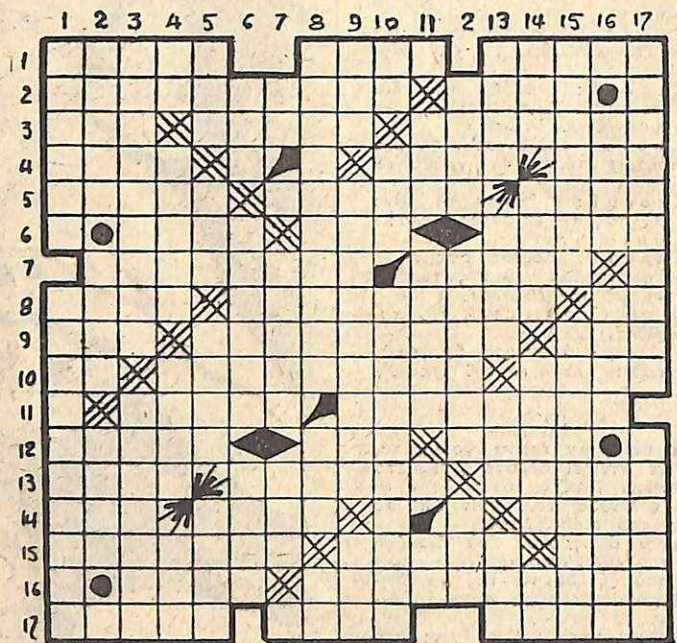
ΑΡΙΘΜΟΣ 800

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1 Νησάκι της 'Αλβανίας. — Μοιάζει με φίλο. — Χαϊδευτικό ανδρικού ονόματος.
- 2 Πολύτιμα αντικείμενα, που χάριζαν οι άρχαιοι στους νεκρούς τους. — Θεραπεύονται.
- 3 Ξενική άρνησι. — Δημοτική.
- 4 'Αγωνιστής της 'Επανάστασης, που έγινε κατόπιν υπαπιστής του 'Οθωνος.
- 5 'Ισπανικό γυναικείο όνομα. —

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1 'Ενοχλητικό έντομο. — Δεν παρουσιάζει κανονικές αναλογίες.
- 2 'Αδύνατα. — 'Ο κάτω κόσμος.
- 3 Πουτάκι, που έδωσε το όνομα του σε μια χώρα της Δ. 'Αφρικής. — Περιφημος 'Αγγλος φυσιοδίφης του περασμένου αιώνα.
- 4 'Ανεστραμμένο σύμφωνο. — 'Αρχαία πόλις της Φοινίκης. — Μικρός στην ηλικία.

- 1 'Υποβάλλονται σε ανωτέρους.
- 2 'Αρχικά παλαιού ύπνου.
- 5 Συλλαβάνει ζωά. — Μουσική σύνθεσις. — 'Απείρητο.
- 6 Μακρυνός πρόγονος όλων μας. — Ποτάμι της Γαλλίας. — Κατοικί ασιατικής χώρας.
- 7 'Ο 'Ιούλιος στη γλώσσα των χωρικών. — 'Υπόνομος.
- 8 Λέγεται κοινώς ελιά. — 'Η πρωτεύουσα της Γουινίας. — 'Αρθρο.
- 9 Καταστρέφει τα ρούχα μας. — Λίμνη της Μακεδονίας, αλλά και κάτοικος χωριού της Φλωρίνης (θελ.). — 'Αρχικά ύπνου.
- 10 Ζώο, που ζή μέσα στην άκαθαρία. — Δε συμβαίνει με τους νόμους. — 'Η πρωτεύουσα του Τονκίνου, στην 'Ινδοκίνα.
- 11 Νύμφη των πηγών. — Μοιάζουν με τα έλafia και ζούν στις βόρειες χώρες της Ευρώπης.
- 12 Τα όργανα μιας αισθήσεως. — Μετασχημάτιζε. — Χώρα της Ν. Α. 'Ασίας.
- 13 'Αρχικά, που θα σάς θυμίσουν κατοχή και μεταπολεμική ανώμαλη περίοδο. — Κυριεύσις, κατάληψις. — Δεν έχουν τους νόμους με το μέρος τους.
- 14 Καλύπτουν το μυσό Πράτερ της Βιέννης. — Μαλλιά. — 'Ο φωτιστέφανος, που ζωγραφίζεται γύρω από το κεφάλι των αγίων.
- 15 'Ιστορική πόλις της 'Ιταλίας, ή αρχαία Ρήμη. — Ρήμα, που είναι προνόμιο του ανθρώπου. — 'Αρχικά ασπικού οίκου.
- 16 Όμοιες με άλλες στις διαστάσεις. — Στρατιωτικός βαθμός (πληθ.).
- 17 'Εθνικός εορταστής. — Τουρκικός τίτλος ευγενείας. — Το βασικό πρόσωπο ενός μυθιστορήματος.

- 1 'Ενοχλητικό έντομο. — Δεν παρουσιάζει κανονικές αναλογίες.
- 2 'Αδύνατα. — 'Ο κάτω κόσμος.
- 3 Πουτάκι, που έδωσε το όνομα του σε μια χώρα της Δ. 'Αφρικής. — Περιφημος 'Αγγλος φυσιοδίφης του περασμένου αιώνα.
- 4 'Ανεστραμμένο σύμφωνο. — 'Αρχαία πόλις της Φοινίκης. — Μικρός στην ηλικία.
- 5 Γαλλική ποδοσφαιρική ομάδα. — Χρονικός σύνδεσμος. — Χρησιμοποίησαν κατά την ύποδοχή του Χριστού στα 'Ιεροσόλυμα. — Μοναδικός.
- 6 Πρόθεσις και άρθρο (δημ.). — Πορτογαλικό νησί του 'Ατλαντικού, που φημίζεται για τα άρωματώδη κρασιά του. — Θα σάς θυμίση Πάσχα.
- 7 'Εκφράζει διαταγμό. — Παιγνιόχαρτο. — Βρίσκονται στο κέντρο της 'Αμαλίας.
- 8 'Αποτελεί κι' αυτό ένα έσοδο για το κράτος. — Δεν έπαθαν το παραμικρό. — 'Αρχικά ύπνου.
- 9 'Ακόμα περισσότερο. — Κατάστασις επικίνδυνη για την υγεία μας. — Δε γίνεται στο νερό.
- 10 Νότα. — Μπαρμπας με δολάρια. — 'Αντιπροσωπεύει τον μέσο όρο των τιμών των ειδών πρώτης ανάγκης.
- 11 Γαλλικό λιμάνι στη Μεσόγειο. — Κινηματογράφος της πρωτεύουσας. — Γαλλικό νησί.
- 12 Νησί των 'Ολλανδικών 'Ινδιών. — Θεότης της μυθολογίας μας, που συνάδευε το Διόνυσο. — 'Ακούεται συχνά στα θέατρα.
- 13 Πλοίο της γραμμής 'Αργοναυτικού. — Σαίη. — Περιφημος μουσουργός. — Νέα κοπέλλα.
- 14 'Ανεστραμμένος αντίπαλος. — 'Υπερήφανο ζώο. — Ξένο νόμισμα. — Πόλις της Μ. 'Ασίας.
- 15 Γαλλικό μέτρον έπιφανείας. — Δε λείπει από κανένα στρατιωτικό. — Συμφωνία, άναγνωρίσιμη.
- 16 Τρομάζει κάθε αγωνιστή. — Δε λείπουν από μια συμφωνία. — 'Ανόητοι.
- 17 Σειρά πραγμάτων του ίδιου είδους (πληθ.). — Τις χρειάζονται οι μεγάλες δυνάμεις.

Π. Β. ΧΡΙΣΤΑΡΑΣ
(Λουτράκι)
"Η λύσις του 799
στη σελ. 70"

φράγκα. "Ο Ζερεμί τάχασε... "Όταν συνήλθε κάπως, ρώτησε:

— Μα έχεις κανένα κρυμμένο θησαυρό;

— "Ας πούμε πως έχω... Θα κρατήσης τώρα το λόγο σου; "Εκείνος έβλεπε πάλι τ' ατί του, άναποφάσιτος.

— Μα, αν έχης κρυμμένο θησαυρό, θάβεται να το ξέρω... να βεβαιωθείς με τα μάτια μου!

— Θα σου τον δείξω μετά τα στέφανα.

— Θα προτιμούσα τώρα άμέσως...

— "Όχι, φιλαράκο μου, γιατί θα μου τον επαιρνες και θα μ' άφηνες στα κρύα του λουτρού. Δεν κάνεις τέτοια κουταμάρα η Μαρί! Βγάλ' το απ' το μυαλό σου...

— "Όποτε δε μου έχεις έμπιστοσύνη, Μαρί μου;

— "Όχι... Μετά το γάμο μας, θα μάθης το μυστικό του θησαυρού μου...

— Θα υπήρχε ώστόσο ένας τρόπος να βεβαιωθείς από πρίν...

— Τί τρόπος; Μ' αυτά και μ' αυτά θα με κάνης να σε συχαλώ, και τότε θα προσφέρω 'σε κανέναν άλλο το θησαυρό μου.

— "Όχι δά, μη θυμώνης, καυμένη!... Για να μου φύγη όμως κάθε αμφιβολία και να τελειώσουμε οριστικά, αφού έχεις βρή ένα θησαυρό, καθώς λές, θα μπορούσες να στρογγυλέψης την προίκα σου...

— Δηλαδή; Δε σε καταλαβαίνω...

— Να την κάνης 10 χιλιάδικα. Αυτός είναι στρογγυλός αριθμός!

— Αληστή! Μα, έτσι που πιάς, θα φτάσης σιγά-σιγά στις 100 χιλιάδες!

— "Όχι, σου όρκίζομαι στην ψυχή μου πως θα σταματήσω στις δέκα.

— Καλά. Περιμένε, λοιπόν, λίγες μέρες, και θα σου τις φέρω...

Πέρασαν πραγματικά μερικές μέρες. Κάθε φορά, που τη συναντούσε, ο Ζερεμί της έλεγε γελώντας:

— 'Ακόμα;... Φαίνεται πως θα σώθηκε ο θησαυρός!

— Δε σώθηκε, άπαντούσε εκείνη. "Έννοια σου, θα τα βρώ!

Και μια μέρα του παρουσίασε τις 10 χιλιάδες φράγκα.

— Έσύ, παιδί μου, είσαι άνεκτίμητη! φώναξε μ' ένθουσιασμό ο Ζερεμί. Καμμία δε βγαίνει μπροστά σου!

— Θα με πάρης;

— Θέλει και ρώτημα; "Όποτε θαλής...

Σε τρεις βδομάδες, έγινε ο γάμος τους. "Υστερα φύγανε κι' οι δυο απ' το Μπουά-Μυρέ, αγοράσανε ένα σπιτάκι και μερικά κτήματα στο Σαιν-Περ κι' εγκαταστάθηκαν εκεί.

Μετά το γάμο, η πρώτη φροντίδα του Ζερεμί ήταν να ρωτήσει τη Μαρί για το θησαυρό της.

— Τώρα μπορείς να μου πής την αλήθεια, της είπε.

— Ναί, μπορείς τώρα να μάθης το μυστικό... απάντησε εκείνη. Σου λέω ακόμα, ότι αυτές οι 10 χιλιάδες είναι τίποτα μπροστά σ' όσα μπορούμε να έχουμε ακόμα!

Και του φανέρωσε τις σχέσεις της "Εριέτας με το Ρενώ κι' όλα τα σχετικά με τη δολοφονία του Βιλεντιέ. "Υστερα του παρουσίασε ένα πακέτο από γράμματα, που είχε κρυμμένο ανάμεσα στ' άσπάρουχα της προίκας της.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: "Η συνέχεια.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

"Ετέθη εις κυκλοφορίαν η δεύτερα υλιάν του Β' Τόμου του Ιστορικού έργου του κ. Κώστα Μάγερ «'Ιστορία του 'Ελληνικού Έθνους». "Εν τω μεταδό ήχισαν η έκτύπωση του Γ' Τόμου, διά του οποίου ολοκληρώνεται το βιβλίον, και ό οποίος έντός λίγων θα κυκλοφορήσι.

"Ο έν λόγω τόμος αποτελείται από 400 σελίδες και κοσμεύεται με 25 φωτοτυπίες εσημεριών και περιοδικών.

Εκείνος λέει: "Είσαι φρέσκια σαν τριαντάφυλλο,"

... Έτσι αρχίζει μια υπέροχη βραδυά. Μια έλαφρά έπαφή κάτω από κάθε μασχαλη με το δροσιτικό BAC-STICK κι' έχετε ένα έλαφρό και γλυκό άρωμα γύρω σας όλη τη βραδυά. Οι άνδρες άρέσουν αυτή τη φρεσκάδα που προέρχεται από μια περιποιημένη έπιδερμίδα και από το...BAC-STICK. Και είναι τόσο άπλό, μια έλαφρά έπαφή με BAC-STICK άρκει.

Φανήτε έξυπνη, χρησιμοποιήστε τό άποσμητικό BAC-STICK κάθε πρωί,

..... είσατε φρέσκια και γοητευτική κάθε βράδυ.

ΟΤΑΝ τὰ στρατεύματα τοῦ βασιλιά Φερδινάνδου μπήκαν θρησκευτικά στὴ Γρανάδα, ἕνας ἀπὸ τοὺς μαύρους πρίγκηπες, ποὺ ἐξουσίαζαν πρὶν τὴν πόλιν, ζήτησε νὰ βαφτισθῇ καὶ νὰ μείνῃ. Αὐτοὺς ὁ μαύρος πήρε τότε τὸ ὄνομα 'Αλόνσο ντὶ Μεντόζα.

Ὁ λόγος, ποὺ τὸν εἶχε κάμει νὰ μείνῃ καὶ νὰ προσληφθῇ στὸ χριστιανισμό, ἦταν ἡ μεγάλη ἀγάπη του γιὰ τὴ Νιέβες ντελ Κάστρο, ποὺ τὴν εἶχε δὴ καὶ φορὲς στὸν πύργο τοῦ πατέρα της.

Ἀνθρώπινα ὀλοκαυτώματα

μὴλση, ἔκαμε μὲ νοήματα τὸν ἀφέντη του νὰ καταλάβῃ, ὅτι τριάντα στρατιώτες τῆς 'Ιερᾶς 'Εξέτασης εἶχαν κρυφτῇ ἔξω ἀπὸ τὸν πύργο, γιὰ νὰ τὸν πιάσουν μόλις θάβγαίνε.

Ὁ δὼν 'Ενρίκε ἦταν ἀπὸ τοὺς περφηανούς 'Ισπανούς, ποὺ δὲν ἐνοούσαν νὰ σκύβουν τὸ κεφάλι τους σὲ κανένα. Συγκέντρωσε ἀμέσως

Οἱ στρατιώτες τῆς 'Ιερᾶς 'Εξέτασης δὲν δυσκολεύτηκαν νὰ ἐκτελέσουν τὴ δεύτερη ἀπ' αὐτὲς τὶς ἐντολές. Ἀλλὰ δὲν κατάφεραν νὰ βροῦν ποῦθεν τὸ δὼν 'Ενρίκε.

Ὁ πατέρας τῆς Νιέβες εἶχε μεγάλη μουστάκια καὶ γένια. Τὰ εὗρισε ὅλα. 'Εβαλε ἔπειτα ἕναν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους του νὰ τοῦ παραμορφώσῃ τὸ πρόσωπο μὲ μὰ μα-

ἀποτυχίες του. Μεταμφέθηκε σὲ δομικὸν μοναχὸ κι' ἔτσι κατάφερε νὰ φτάσῃ μὲ μὲρα ὡς τὸν Τορκουεμάδα, ποὺ ἀνεβασμένος σ' ἕνα μουλάρι, πῆγαινε νὰ παρακολουθῇ τὸ κάψιμο μερικῶν καινοῦργων θυμάτων τῆς 'Ιερᾶς 'Εξέτασης. Αὐτὴ τὴν φορὰ, ὅμως, ὁ Μπρακαμόντε ἀναγνώρισε τὸν πατέρα τῆς Νιέβες κι' ὥρμησε πάνω του...

Ὁ μοναχὸς κι' ὁ κόρη κυλίστηκαν στὸ χῶμα. Ἀλλ' ἔπειτα ἀπὸ μιὰ στιγμή, ὁ μοναχὸς φασαγκώθηκε. Εἶχε σκοτώσει τὸν ἀντίπαλό του, γονώντας τὸν στὸ λαιμὸ τὸ ἐγχειρίδιό του. 'Ετοιμάσθηκε κατόπιν νὰ δώρῃ τὸν πᾶν στὸν Τορκουεμάδα. Ἀλλὰ, ἑαυτικά, κάποιος τὸν χτύπησε μ' ἕνα ρόπαλο στὸ κεφάλι καὶ τὸ χτύπημα αὐτὸ τὸν ἔκαμε νὰ χάσῃ τὴν αἰσθήσεις του καὶ νὰ σωριαστῇ κάτω...

Ὅταν συνήλθε, βρισκόταν σ' ἕνα ἀπὸ τὰ κελιά τῆς 'Ιερᾶς 'Εξέτασης.

Ἀπὸ τὴ στιγμή αὐτή, ἄρχισε τὸ μαρτύριό του, ποὺ κράτησε ἑκατὸν εἰκοσι δὺς ἡμέρες. Τὸν ὑποχρέωναν νὰ παρακολουθῇ πρῶτα τὰ βασανιστήρια τοῦ γαμπροῦ του, κι' ἔπειτα τὸν ὑπεβόλλαν κι' αὐτὸν στὰ ἴδια βασανιστήρια...

Μιὰ μέρα, τὸν δόνησαν στὴ μεγάλη πλατεία, ποὺ ἀπλώνονταν μπροστὰ στὸ μέγαρο τῆς Τριάνας. Ἀπὸ αὐτὴ τὴ θέσι παρακολούθησε τὴ σταύρωση τοῦ 'Αλόνσο ντὶ Μεντόζα, ποὺ δυστυχισμένον μαύρον, ποὺ εἶχε πληρώσει πολλὰ ἀκριβὰ τὸν προσηλυτισμὸ του στὸ χριστιανισμό.

Μιὰ ἄλλη μέρα, δεμένος σ' ἕνα στύλν στὰ ὀψογεία τοῦ μεγάρου τῆς Τριάνας, παρακολούθησε τὸ βασανισμὸ τῆς κόρης του ἀπὸ τὸν Ντιέγκο Ντέζα. Τέσσερες μοναχοὶ κρατοῦσαν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια τῆς Νιέβες, ἔτσι ποὺ ἡ δυστυχισμένη δὲν μπορούσε ν' ἀντισταθῇ...

Μετά τὸν Ντέζα, καμιά εἰκοσαριά βασανιστὴς ῥίχτηκαν ὁ ἕνας ὑστερα ἀπὸ τὸν ἄλλον πάνω στὴ νεαρὴ γυναίκα, γιὰ νὰ συμπληρώσουν τὸ ὄργιο αὐτὸ τῆς ἀκολασίας...

Μιὰ ἄλλη μέρα, δεμένος σ' ἕνα στύλν στὰ ὀψογεία τοῦ μεγάρου τῆς Τριάνας, παρακολούθησε τὸ βασανισμὸ τῆς κόρης του ἀπὸ τὸν Ντιέγκο Ντέζα. Τέσσερες μοναχοὶ κρατοῦσαν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια τῆς Νιέβες, ἔτσι ποὺ ἡ δυστυχισμένη δὲν μπορούσε ν' ἀντισταθῇ...

Μετά τὸν Ντέζα, καμιά εἰκοσαριά βασανιστὴς ῥίχτηκαν ὁ ἕνας ὑστερα ἀπὸ τὸν ἄλλον πάνω στὴ νεαρὴ γυναίκα, γιὰ νὰ συμπληρώσουν τὸ ὄργιο αὐτὸ τῆς ἀκολασίας...

Μιὰ ἄλλη μέρα, δεμένος σ' ἕνα στύλν στὰ ὀψογεία τοῦ μεγάρου τῆς Τριάνας, παρακολούθησε τὸ βασανισμὸ τῆς κόρης του ἀπὸ τὸν Ντιέγκο Ντέζα. Τέσσερες μοναχοὶ κρατοῦσαν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια τῆς Νιέβες, ἔτσι ποὺ ἡ δυστυχισμένη δὲν μπορούσε ν' ἀντισταθῇ...

Μετά τὸν Ντέζα, καμιά εἰκοσαριά βασανιστὴς ῥίχτηκαν ὁ ἕνας ὑστερα ἀπὸ τὸν ἄλλον πάνω στὴ νεαρὴ γυναίκα, γιὰ νὰ συμπληρώσουν τὸ ὄργιο αὐτὸ τῆς ἀκολασίας...

Μιὰ ἄλλη μέρα, δεμένος σ' ἕνα στύλν στὰ ὀψογεία τοῦ μεγάρου τῆς Τριάνας, παρακολούθησε τὸ βασανισμὸ τῆς κόρης του ἀπὸ τὸν Ντιέγκο Ντέζα. Τέσσερες μοναχοὶ κρατοῦσαν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια τῆς Νιέβες, ἔτσι ποὺ ἡ δυστυχισμένη δὲν μπορούσε ν' ἀντισταθῇ...

Μετά τὸν Ντέζα, καμιά εἰκοσαριά βασανιστὴς ῥίχτηκαν ὁ ἕνας ὑστερα ἀπὸ τὸν ἄλλον πάνω στὴ νεαρὴ γυναίκα, γιὰ νὰ συμπληρώσουν τὸ ὄργιο αὐτὸ τῆς ἀκολασίας...

Μιὰ ἄλλη μέρα, δεμένος σ' ἕνα στύλν στὰ ὀψογεία τοῦ μεγάρου τῆς Τριάνας, παρακολούθησε τὸ βασανισμὸ τῆς κόρης του ἀπὸ τὸν Ντιέγκο Ντέζα. Τέσσερες μοναχοὶ κρατοῦσαν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια τῆς Νιέβες, ἔτσι ποὺ ἡ δυστυχισμένη δὲν μπορούσε ν' ἀντισταθῇ...

Μετά τὸν Ντέζα, καμιά εἰκοσαριά βασανιστὴς ῥίχτηκαν ὁ ἕνας ὑστερα ἀπὸ τὸν ἄλλον πάνω στὴ νεαρὴ γυναίκα, γιὰ νὰ συμπληρώσουν τὸ ὄργιο αὐτὸ τῆς ἀκολασίας...

Μιὰ ἄλλη μέρα, δεμένος σ' ἕνα στύλν στὰ ὀψογεία τοῦ μεγάρου τῆς Τριάνας, παρακολούθησε τὸ βασανισμὸ τῆς κόρης του ἀπὸ τὸν Ντιέγκο Ντέζα. Τέσσερες μοναχοὶ κρατοῦσαν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια τῆς Νιέβες, ἔτσι ποὺ ἡ δυστυχισμένη δὲν μπορούσε ν' ἀντισταθῇ...

Μετά τὸν Ντέζα, καμιά εἰκοσαριά βασανιστὴς ῥίχτηκαν ὁ ἕνας ὑστερα ἀπὸ τὸν ἄλλον πάνω στὴ νεαρὴ γυναίκα, γιὰ νὰ συμπληρώσουν τὸ ὄργιο αὐτὸ τῆς ἀκολασίας...

Μιὰ ἄλλη μέρα, δεμένος σ' ἕνα στύλν στὰ ὀψογεία τοῦ μεγάρου τῆς Τριάνας, παρακολούθησε τὸ βασανισμὸ τῆς κόρης του ἀπὸ τὸν Ντιέγκο Ντέζα. Τέσσερες μοναχοὶ κρατοῦσαν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια τῆς Νιέβες, ἔτσι ποὺ ἡ δυστυχισμένη δὲν μπορούσε ν' ἀντισταθῇ...

Μετά τὸν Ντέζα, καμιά εἰκοσαριά βασανιστὴς ῥίχτηκαν ὁ ἕνας ὑστερα ἀπὸ τὸν ἄλλον πάνω στὴ νεαρὴ γυναίκα, γιὰ νὰ συμπληρώσουν τὸ ὄργιο αὐτὸ τῆς ἀκολασίας...

ΕΞΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΔΥΟ αἰῶμα λουλούδια ἦταν ἡ Τζεμίλε κι' ἡ Γκιουλ, οἱ κόρες τοῦ Ἀμπντούλαχ. Μελαγχολικές, μὲ φιδισία κορμιά καὶ μὲ μάτια ποὺ πετοῦσαν φωτιές, εἶχαν ξετρελλανεῖ ὅλα τὰ παλληκάρια τῆς ἐρήμου.

Ὅταν ἡ νύχτα ἔπερτε πάνω στὴν καυτὴ ἄμμο, καθόνταν ἔξω ἀπ' τὴ σκηνὴ τους καὶ τραγουδοῦσαν μακρόσυρτα ἀνατολίτικα τραγούδια, ποὺ ἔκαναν τοὺς νέους ν' ἀναδύωνται καὶ τοὺς γέροντες ν' ἀιστανόσαν.

Ὁ πατέρας τους τὶς καμάρωνε καὶ περιμενε δυο καλούς γαμπρούς, ποὺ θὰ τοῦ δύναντο ὁ καθένας κάμποσα πρόβατα κι' ἴσως καὶ καμμιὰ γκαμήλα, γιὰ νὰ πάρουν τὶς κόρες του γυναίκες.

Μιὰ μέρα, ἐκεῖ ποὺ οἱ κοπέλλες βγάzanε νερό ἀπ' τὴ πηγάδι, ἀκούσαν ποδοβολητὸ ἀλόγου. Καί, τὴν ἄλλη στιγμή, ξεπροβάλε μπροστὰ τους ἕνας ὁμορφος νέος, καθάυλα σ' ἕνα περφηανό ἀτί.

Ἡ ἀσημένια ζώνη τοῦ κατὰλευκου μπουρνούζου τοῦ ἐλαμψε στὸν ἥλιο καὶ τὸ ψηλὸ του σαρκάκι εἶδνε περισσότερο μεγαλοπρέπεια στὸ παράστημά του.

Οἱ δυὸ ἀδελφές τὸν κύτταζαν, ἐκπληκτικές καὶ γοητευμένες. — Ποιὸς εἶσαι, ξέμε; τὸν ρώτησε ἡ Τζεμίλε.

— Ἕνας περαστικός ἐμπορος, ἀπάντησε ἐκεῖνος. Ἀγοράζω πρόβατα κι' ὅτι ἄλλο ἔχουν νὰ μοῦ πωλήσουν οἱ βεδουῖνοι.

— Ἐμεῖς εἰμαστε πολλὸ φτωχοί, εἶπε ἡ Γκιουλ ἀναστενάζοντας. Ὁ πατέρας μας δὲ θάχῃ νὰ σοῦ δώσῃ, παρὰ μονάχα κανένα τοιάρνι ἀρνίονο.

— Ὁ πατέρας σας εἶχε δυὸ πολύτιμα πετράδια! ἔδωκε ὁ νέος μ' ἕνα χαμόγελο ποὺ ἔκανε ν' ἀστράψουν τὰ κατάσπρα δόντια του. Ὁ ἄρχιμπερ μὲ τὴν σκηνὴν του. Εἶμαι κουρασμένος ἀπ' τὸ μακρὸ ταξίδι κι' ἐλπίζω νὰ μὲ φιλοξενήσῃ γιὰ λίγο.

Ὁ γερο-Ἀμπντούλαχ δέχτηκε μὲ καλωσύνη τὸν ξένο καὶ τὸν βεβαίωσε πὺς μποροῦσε νὰ μείνῃ ὅσο ἤθελε μαζί τους.

Σ' εὐχαριστῶ πολύ, ἀπάντησε ἐκεῖνος. Ὁ Ἀλλὰχ ἔσ' ἀνταμειψί!... Μὰ λένε Ἀχμέτ, ἔπεισε κουδινάει μὲ τὰ βεδουῖν, μὰ τὰ μάτια του δὲν ξεκολλοῦσαν ἀπ' τὰ δυὸ κορίτσια.

Τὰ κύτταζε μὲ θαυμασμό, κι' ἡ ματιά του ἔπερτε ἀπ' τὴν μιὰ στὴν ἄλλη, σάν νὰ μὴν ἤξερε ποιά νὰ προτιμῇ...

Ἐκεῖνος πάλι μπαινόδεναν μὲ χαμηλωμένο κεφάλι, ἀμύλητες καὶ σεμνές. Ἀλλ' ἐπιδόσαν τὴν φλογερὴ ματιά του Ἀχμέτ νὰ τὶς χαϊδεύῃ, κι' οἱ κοπέλλες τοὺς χτυποῦσαν τρελά. Ἡ καθέμία τους σκεπτόταν πόσο εὐτυχισμένη θὰ γίνονταν ἀν τὸ ὁμορφὸ παλληκάρι τὴν ἔπαιρνε γυναίκα του...

Πέρασαν τρεῖς μέρες. Ὁ Ἀχμέτ ἔμενε ἀκόμη στὴ σκηνὴν τοῦ γερο-Ἀμπντούλαχ, κι' ὁ τροπὸς του εἶδνε πὺς δὲν εἶχε βρῇ ἀκόμη ἀν τὸν ὅρεσε περισσότερο ἡ Τζεμίλε ἢ ἡ Γκιουλ. Εἶχε χάρισει καὶ στὶς δυὸ ἀπὸ ἕνα κολλίει μὲ πολυχρόνιους χάντρες καὶ τοὺς μοιράζε τὶς ματιές καὶ τὴν προσοχήν του.

Τὸ πρωὶ τῆς τέταρτης μέρας, καθὼς ἡ Τζεμίλε ἔβγαζε τὰ πρόβατα τοῦ πατέρα της ἀπ' τὴ μικρὴ στάνη, ὁ νέος τὴν πλησίασε καὶ τὴν εἶπε: — Ἐίσαι πιὸ ὁμορφὴ κι' ἀπ' ποῖς ἀπαισὶν ἀμύλητες τοῦ δελτιοῦ. Πόλκιμα σ' ἀπικρυφαί, ἡ καρδιά μου σταμάτησε νὰ χτυπᾷ. Ἄν μ' ἀγαπάς καὶ σύ, ἔλα κάτω ἀπ' τὴν χοιρινιά, τὴν ὥρα ποὺ τὸ φεγγάρι δὰ βρῖσκεται στὴ μέση τ' οὐρανοῦ.

Κι' ἀπομακρύνθηκε βιαστικά, χωρίς νὰ περιμενῇ τὴν ἀπάντησίν της. Ἡ ἀπόκρισά του, σὲ μιὰ στιγμή, ποὺ ἡ Γκιουλ ἔσκυβε νὰ τοῦ γεμίσει τὸν κόψα του μὲ κρασί, τῆς ψιθύρισε: — Ἀστὸ τῆς ἐρήμου, τὸ φῶς σου θάμηνωσε τὰ φτωχὰ μου μάτια! Ἄν μ' ἀγαπάς καὶ σύ, ἔλα κάτω ἀπ' τὴν χοιρινιά, τὴν ὥρα ποὺ τὸ φεγγάρι θὰ βρῖσκεται στὴ μέση τ' οὐρανοῦ.

Οἱ δυὸ ἀδελφές δὲν εἶχαν ποτὲ μουστάκια μεταξὺ τους. Μὰ αὐτὴ τὴν φορὰ ἡ Τζεμίλε τὸν ἔβλεπε ὡς ἕνα γυμνὸν καὶ ἑλπίδιον. Μὰ ἡ Σοράνγια εἶχε γαυρομάστι μονάχα χωρίς νὰ δώσει καμμιὰ σημασία. Καὶ τὸ ἴδιο ἔκανε τὴν ὥρα καὶ ἡ πριγκίπισσα Ἐλισάβετ.

Μιὰ παρόμοια ἐπιστολὴ εἶχε στείλει πέρου καὶ στὴ Σοράνγια, τὴν ἐποχὴ ποὺ μόλις εἶχε ἀρχίσει τὸ ἐλεύθλιό της μὲ τὸν Ραῦμόντο Ὁρσίνι. Μὰ ἡ Σοράνγια εἶχε γαυρομάστι μονάχα χωρίς νὰ δώσει καμμιὰ σημασία. Καὶ τὸ ἴδιο ἔκανε τὴν ὥρα καὶ ἡ πριγκίπισσα Ἐλισάβετ.

Μόλις ἤρθε ἡ συμφωνημένη ὥρα, ἀποτυχίες του. Μεταμφέθηκε σὲ δομικὸν μοναχὸ κι' ἔτσι κατάφερε νὰ φτάσῃ μὲ μὲρα ὡς τὸν Τορκουεμάδα, ποὺ ἀνεβασμένος σ' ἕνα μουλάρι, πῆγαινε νὰ παρακολουθῇ τὸ κάψιμο μερικῶν καινοῦργων θυμάτων τῆς 'Ιερᾶς 'Εξέτασης. Αὐτὴ τὴν φορὰ, ὅμως, ὁ Μπρακαμόντε ἀναγνώρισε τὸν πατέρα τῆς Νιέβες κι' ὥρμησε πάνω του...

— Δὲν εἰμαι ληστής! εἶπε στὶς κοπέλλες ὁ Ἀχμέτ.

ἡ Γκιουλ γλύστρησε κρυφὰ ἀπ' τὴ σκηνή, σίγουρη πὺς ὅλοι κοιμόνταν, κι' ἔτρεξε κάτω ἀπ' τὴν χοιρινιά. Σὲ λίγα λεπτά, εἶδε μιὰ σκιά νὰ τὴν πλησιάζῃ. Νόμισε πὺς ἦταν ὁ Ἀχμέτ κι' ἔκανε νὰ πᾶν κοντά του. Μὰ ἀναγνώρισε τὴν ἀδελφὴν της καὶ τᾶχασε!

Ἡ Τζεμίλε τὴν εἶχε δὴ κι' αὐτὴ καὶ δὲν ἤξερε τί νὰ υποθέσῃ...

— Τί γυρεύεις ἐδῶ; τὴ ρώτησε. Μὰ, πὺν προλάδουν νὰ δώσουν ἐξηγήσεις ἡ μιὰ στὴν ἄλλη, μερικὸι ἀντρες πέσανε πάνω τους, τὶς βέβαιονε, τὶς ῥίξαν πάνω σ' ἕνα ὄλογο καὶ τὶς πήραν μαζί τους, βεβαιὰ μέσα στὴν ἐρήμο! Μπροστὰ πῆγαινε ὁ Ἀχμέτ, καλπάζοντας μὲ τὸ ἀτί του.

Χάραξε πιά, ὅταν φτάσανε σὲ μιὰ μονὴ καὶ κατάφερε, στὸ τέλος, νὰ τὴν πείσῃ νὰ τοῦ διαδοῖ μισὴ ὥρα. Ἡ Ἐλισάβετ ἐκαρτοῦλεται σὰ γέλια, ὅταν θυμᾷται ἀκόμη τὴν ἐπίσημὴν δήλωσιν, ποὺ τῆς ἔκανε ὅταν προσηλυτίστηκαν.

— Εἶμαι, τὸ ὁμολογῶ, ἕνας Ὁρσίνι! τῆς εἶπε. Ἀλλὰ ἕνας Ὁρσίνι διαφορετικὸς ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Γεννηθὼν καὶ στὴ Ρώμην, καὶ τώρα ἔχω ἐγκατασταθῇ στὴν Ἀμερική. Ἐκεῖ, δὲν ἐπαυόμην τὸν πολέμικον, ἀλλὰ τὸν ἐπολεμικόν. Ἐγὼ ἀνοίξω ἐνα βεστανὸν στὸν Μπροντγουάϊ, ποὺ τὸ ὄνομάς μου εἶναι Ὁρσίνι. Δὲ θέλω νὰ παρουσιάσω καλὸτερος ἀπὸ ἐκεῖνο ποῦ εἶμαι. Μὰ σὰς πληροφορῶ, ὅτι ἡ κοῦβίνα μου εἶναι καλὴ καὶ ἡ καρδιά μου ἐλευθερὴ!

Ἡ Ἐλισάβετ δὲν ἀνέσπευε νὰ καμῇ. Κάπως δυσκολότερον στάθηκε νὰ περῇ τὸν ὁμιλὸν τῆς, ὁ πρίγκηπος Παύλος τῆς Γουαλιανίας καὶ τὴν προκήρυξε ὡς ὅλη τὴν Ἐλισάβετ. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς ἡ ἐρωτευμένη Ἐλισάβετ κατάφερε τελικὰ νὰ τοὺς πείσῃ μὲ τὸ ἀκλόνητον ἐπιχειρήμα πὺς ποσοφότερος εἶναι ἕνας Ὁρσίνι εἰς κενόνος σὰν σπαγέτα, παρὰ ἕνα Ὁρσίνι εἰδικόμενος σὰν σκάνδαλο!

— Ὅπως ἀποφασίστηκε, ὁ γάμος τοῦ ἐπιτάρχου πρίγκηπα μὲ τὴν Ἐλισάβετ τοῦ γουαλιανικοῦ βασιλικοῦ ζεύγους δὰ γίνῃ στὸ Παρίσι. Ἡ ὀμνὴν ἀριστοκρατία, δυσφορῶντας γιὰ τὴν καριέρα ποὺ διέλεξε ὁ γαμπρός, εἶχε θέσει πὺς δὲν ἀπόδυν. Μὰ αὐτὸ εἶναι τὸ τελευταῖον, ποὺ ἐνδιαφέρει τὴν Ἐλισάβετ.

— Ἐκεῖνον ποὺ ξέρω καὶ ποὺ πιστεύω, λέει, εἶναι πὺς θὰ ζῇσιν εὐτυχισμένον κοντά σου. Καὶ θὰ ἀποδῇ γιὰ πὺς μὲ ἔτυχε ὁ μόνος φρόνιμος Ὁρσίνι!

Παράφορα ἐρωτευμένη μ' ἕναν τοῖο Ὁρσίνι — Ἐλισάβετ τοῦ Ραῦμόντο, ποὺ διεκδικεῖ τὴν καρδιά τῆς Σοράνγια, καὶ τοῦ Φίλιππο, τοῦ ἥρωα τοῦ σκανδαλοῦ μὲ τὴν Μπελντὰ Λη — εἶναι ἀποφασισμένη νὰ τὸν παντρευτῇ τὸ σιγουρότερον, ἀφῆρδαντες τόσο τὶς σκοτεινὲς προειδοποιήσεις τοῦ καθηγητοῦ Τουβίν, ὅσο καὶ τὰ ἐθνικὰ σχόλια τῆς ἀριστοκρατίας τῆς Ρώμης, ὅπου ὁ τρίτος αὐτοῦ Ὁρσίνι, ὁ Ἀδριανό, θεωρεῖται ὡς ἀμερικανισμένος καὶ ἐστικτοποιήμενος, ἀνάξιος μ' ἄλλα λόγια, νὰ φέρῃ τὸ ἱστορικὸ αὐτὸ ὄνομα!

Τὸν Ἀριάντο Ὁρσίνι, ἡ Ἐλισάβετ τὸν γνώρισε τὸν περασμένον Ἰανουάριον στὸ Σαιντ Ἀντον τοῦ Τορλίου, ὅπου εἶχε πᾶν, γιὰ νὰ ἐπιδοθῇ σὰ γέλια μερικὰ σπὸρ. Τὸ πρῶτον ὅραδόν, ποὺ τὴν φλερτάρει ὁ Ἀριάντο, δὲν εἶνε φρονιμὸς καὶ νὰ μὴν ποῖς ἦταν αὐτοῦ ὁ μελαγχολικὸς ἱπποτικὸς νέος, ποὺ τὴν εἶχε πολιορκήσει μὲ τόσο ἐπιθετικὰ ἀνὰ καὶ μὲ τόσο τακτὴ. Τὴν πληροφοροῦσαν ὅτι, γι' αὐτὴν, μόλις γύρισε στὸ ξενοδοχεῖο της.

— Ὑψηλοτάτη, νὰ προσέχετε, τὴ συμβόλευσαν. Πρόκειται περὶ ἑνὸς Ὁρσίνι!

Ἡ Ἐλισάβετ, ὅπως δὲ διατάζει τὴν ἡμέρα νὰ ὁλοκληρῇ μὴν τῆς, προέκυψε τῆς καὶ κυριολεκτικῶς! Εἶνε ἀκούσει τόσο πολλὰ γιὰ τὴν τρομερὴν αὐτὴν οἰκογενεῖα, ὥστε ἔκρινε πὺς τὸ καλύτερον ἦταν νὰ ἀποφύγῃ συστηματικὰ στὸν ἐξὸς τὸν ἐπικινουνὸ ἐκεῖνον καθάυτον, ὅσο θελκτικὸς κι' ἀν φαινόταν σὰν μάτια της.

Μὰ ὁ Ἀριάντο Ὁρσίνι, ποὺ δὲν δυσκολεύτηκε νὰ καταλάβῃ πὺς ἦταν ὁ λόγος ποὺ ἡ πριγκίπισσα δὲν ἀπέφυνε τὴν κινήσῃ μὲ ἀκούραστη ἐπι-

δοσιν. Ἐκεῖ σταμάτησαν, κατέβασαν τὶς κοπέλλες ἀπὸ τ' ἄλογο, κι' ἕνας ἀπ' ὅλους τοὺς εἶπε ἄγρια:

— Μὴν προσπαθεῖτε νὰ μᾶς τὸ σκάσετε, γιὰτί θὰ σὰς πιάσουμε ὁπωσδήποτε, καὶ τότε ἀλλοιμονὸν σὰς! Ὡραία σὰς κορόιδεψε ὁ ἀρχηγὸς μας, κάνοντας σὰς τὸν ἐρωτευμένον! Θὰ σὰς πωληθούμεν γιὰ σκλάβες. Εἰσαπτε ὁμορφα κορίτσια, καὶ θὰ πάρουμε ἀρκετὰ φλουριά.

— Τί μᾶς ἔγραφε τὸ κιμὲτ μας!.. βόγγησε ἡ Τζεμίλε. Ἀχ, γιὰτί νὰ πιστεύω τὰ λόγια αὐτοῦ τοῦ ληστή; — Ὁ Ἀχμέτ δὲν εἶναι ληστής, εἶπε σταθερὰ ἡ Γκιουλ.

— Πῶς! φώναξε ἡ ἀδελφὴ της. Μὰ δὲν ἀκούεις μὲ τ' αὐτιά σου τί εἶπε ὁ σύντροφός του; Δὲν τὸν εἶδες μὲ τὰ μάτια σου νὰ πηγαίῃ μπροστὰ;.. — Δὲν πιστεύω οὔτε τ' αὐτιά μου οὔτε τὰ μάτια μου, ἀπάντησε ἡ Γκιουλ. Ἡ καρδιά μου μοῦ λέει πὺς ὁ Ἀχμέτ εἶναι καλός!

— Ἐχεῖς δικαίον, γλυκεῖά μου, ἀν κοῦστεικε μιὰ φωνή.

Οἱ κοπέλλες γύρισαν τρομαγμένες τὰ κεφάλια τους καὶ ἀντιφράσαν τὸν Ἀχμέτ.

— Δὲν εἰμαι ληστής, συνέχισε ὁ νέος. Εἰμαι ὁ γυῖος τοῦ χαλίφη τῆς Βαγδάτης!

Ἡ ὕρις ὅλη τὴ χώρα γυρεύοντας μιὰ κοπέλλα ἄξια νὰ γίνῃ γυναίκα μου. Ὅταν σὰς ἀντίφρασα, μαγεύτηκα ἀπ' τὴν ὁμορφίαν σας καὶ ἔβλεπα πὺς ἀπ' τὶς δυὸ νὰ διαλέξω. Τότε σκεπτόμην νὰ δοκιμάσω τὴν ἀγάπην σας... Γι' αὐτὸ σκηνοθέτησα μὲ τοὺς ἀνδράποδες μου αὐτὴ τὴν ἀπαγωγὴν σας.

— Ἐσὺ, Τζεμίλε, δὲν εἶχες προσέξει παρὰ τὸ ὄρατό μου παρουσιάζοντο, καὶ γι' αὐτὸ δὲν δυσκολεύτηκες νὰ πιστεύῃς πὺς ἦμουν ληστής. Μὰ ἡ Γκιουλ μ' ἀγάπησε ἀληθινὰ, καὶ μὴ ἐρωτευμένη καρδιά δὲν ἐπιγέλειται ποτέ!

Ἐλυσε βιαστικὰ τὶς δυὸ ἀδελφές καί, ἀρπάζοντας τὴν Γκιουλ στὴν ἀγκαλιά του, τὴν κάθισε σὰν καπουλὶα τοῦ ἀλόγου του. Ὑστερα γύρισε στὴν κατατροπασμένη Τζεμίλε καὶ τῆς φώναξε, πετώντας τῆς ἕνα φουσκωμένον πουργί:

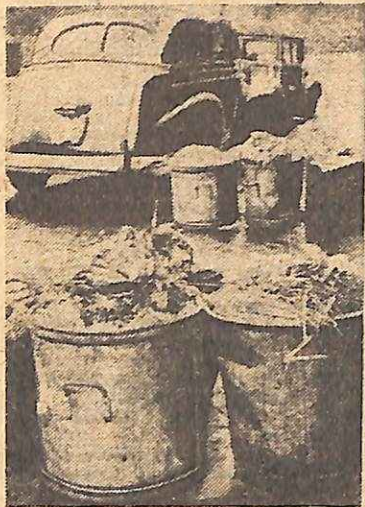
— Δώστο στὸν πατέρα σου καὶ πῆς του πὺς ἡ ὁδὸς τοῦ ἐσθῆς τὴν σὰς τῆς Βαγδάτης... Οἱ ἄνθρωποι μου δὰ σ' ἀγαπᾶσαν πῶς σὲ σὴν σκηνὴν σου.

Πῆδεν στὸ ἀτί του, τὸ σπέρνοντες καὶ χόρτες πῶς ἀπ' τοῦ ἀμύλητου, μὲ τὴν ἀγαπημένην του Γκιουλ, ποὺ εἶχε κερδίσει δικαίως τὸν ἐρωτὰ του...

Α. ΣΩΛΚ

Ἡ ΤΡΑΓΩΔΙΑ τῆς Νιέβες ντελ Κάστρο

Κι' ἡ Νιέβες, ἔλλωστε, τὸν ἀγαποῦσε. Ὁ πατέρας της, ὁ δὼν 'Ενρίκε ντελ Κάστρο, μετὰ τὸν προσηλυτισμὸν του, δὲν δυσκολεύτηκε νὰ τοῦ τὴ δώσῃ γιὰ σύζυγο κι' οἱ δυὸ ἀγαπημένοι χαίρονταν ἀπὸ ἕνα περὶ πῶρον χρόνον τὴν ἀγάπην τους. Ἀλλὰ, γιὰ κακὴν τὴν τύχην, πέρασε μιὰ μέρα ἀπὸ τὸ σπῆτι τοῦς ὁ Δομινικανὸς ἱεροκλῆς Ντιέγκο Ντέζα, ποὺ ἦταν περφημος γιὰ τὸ θρησκώ φανατισμὸν καὶ τὴν ἀγαλινωτὴ ἀκολασίαν του... Τὰ μάτια τοῦ Ντέζα ἔπεσαν πάνω στὴν ὁμορφὴ Νιέβες, κι' ἀμέσως κατάστρωσε ἕνα σατανικ

Ο Γάλλος βασιλιάς Ζαν Λεκαίρ, ο οποίος παύει να κυβερνάει, αλλά και να κερδίζει, γυρίζει κάθε πρωί με το αυτοκίνητό του στις γειτονιές κι έψαχνε τους ακουμπιδοτενεκέδες!

ΔΙΑΡΡΗΚΤΕΣ έκατομμυριοῦχοι!

Η ζαπλευτή Αυστριακή Ρόζα Μπέρναρντ, που υπεργράμνει τα παιδιά της να κλέβουν!

Η ΡΟΖΑ ήταν 4½ το πρωί, όταν η Μαρία Γκρέμλ, μαγειρίσα του ρεστوران «Το Χρυσό Λιοντάρι», στο Γκρατς της Αυστρίας, ζήτησε από έναν ασυνήθιστο θύρο. Σπινώντας το αυτό της, διαπίστωσε πως ο θύροδος αυτός προερχόταν από το μέρος της κουζίνας. «Σίγουρα—σκέφτηκε—κάποιος ποιντικός θα έχη τρυπήσει». Ερρίξε, λοιπόν, μία ρόμπα πάνω της και κατέβηκε για να δώσει το πτωτικό. Όταν, όμως, κάτω, είδε κάτι παράξενο, που την έκανε να υποψιαστεί. Ο σκύλος, που την είχαν για φίλο, ήταν αφώτιστος στον καταβρόχισμα ενός χοντρού λουκανίκου. Ποιος του το είχε ρίξει, τέτοια ώρα; Σίγουρα—συλλογίστηκε η Μαρία—κάποιος, που είχε συμφέρον να τον εξευμενίσει για να μην στο ρεστوران άνοητος κλέψουν.

Με τις σκέψεις αυτές, προχώρησε στις μυτες των ποδιών και μισάνοιξε αδόρυβα την πόρτα της κουζίνας, απ' όπου δεν είχε πάψει ν' ακούγεται ο ίδιος αιγανός θόρυβος. Άλλα τη στιγμή εκείνη, λίγο έλειψε να προσδοχή. Στο λιγοστό φως, που ρίχνανε τα ηλεκτρικά φανάρια τους, ξεχώρισε δύο νεαρούς, άπαροχτούς στον ν' αδιαόχουν το ψυγείο, το κελάρι και τα ντουλάπια. «Θέε μου, τα παιδιά της Ρόζας Μπέρναρντ»—της ήρθε να ξεφωνισί, μια κατάφερε να συγκρατηθεί.

Ψύχραιμα, ξανάκλεισε την πόρτα, γύρισε το κλειδί δύο φορές και ανέθηκε στο άπανο πάτωμα, όπου κοιμόταν και το υπόλοιπο προσωπικό του ρεστوران, για να τους ξυπνήσει όλους. Οι δύο νεαροί, ακούγοντας τις φωνές εκείνων που ξυπνούσαν και κατεβαίνανε τη σκάλα, προσπάθησαν να διαφύγουν, μα ήταν άργα πιά. Η πόρτα ήταν κλειδωμένη πίσω τους και, όταν επικειρήσανε να περπάσουν από το παρθένο, πέσανε... στην αγκαλιά αυτών που τους περιμένανε!

Λίγο αργότερα, οι δύο διαρρηκτές, ο Άλφρεντ Μπέρναρντ, 16 ετών, και ο αδελφός του Ρίχαρντ, 15 ετών, ανακρινόντουσαν στο αστυνομικό τμήμα και ομολογούσαν πως είχαν μπει στο «Χρυσό Λιοντάρι» για να κλέψουν τρώφιμα και πως είχαν ρίξει το λουκανικό στο σκύλο για να εξασφαλίσουν την παθητική συνενοχή. Όταν, όμως, ο αστυνομικός, που τους ανάκρινε, τους ρώτησε πως αυτοί, δύο πλούσια παιδιά, γιατί μίας από τις λίγες εκατομμυριοῦχους του Γκρατς, σκέφτηκαν να κάνουν μία τέτοια πράξη, πήρε την πιο ανέλπιστη απάντηση:

—Μα η μητέρα μας μας έβαζε να κλέβουμε! Και δεν ήταν αυτή η πρώτη φορά!...

Ο αστυνομικός τους κτύπησε με το στόμα ανοιχτό. Στο Γκρατς, δεν υπήρχε κανείς που να μην ξέρη την βαθύ-

πλούτη Ρόζα Μπέρναρντ και να μην την μακαρίσει για την περιουσία που κληρονόμησε—τριάντα ακίνητα και ένα σεβάστο ποσό σε μετρητά! Πως μπορούσε τώρα να πιστέψει ότι η γυναίκα αυτή έβαζε τα παιδιά της να κλέβουν αλλαντικά και κονσερβές από την κουζίνα ενός ρεστوران;

Με το ίδιο φυσικότατο ύφος, οι δύο νεαροί του εξήγησαν πως οι λυσιπυρτικοί αδελφοί τους δεν περιόριζον στις κλοπές τρωφών. Και, όχι χωρίς κάποια αυταρέσκεια, ομολογούσαν πως ήταν δικό τους έργο και οι αδελφοί ανεξίτηλα διαρρηκτές, πρόνια στο γινεί, τα δύο τελευταία χρόνια στο Γκρατς. Δικό τους έργο—προσέθεσαν—αλλά με την καθοδήγηση της μητέρας τους, που καθότρωνε τα σχέδια για κάθε διαρρηξή.

Οι αστυνομικοί δεν άργησαν να ανακαλύψουν πως οι λυσιπυρτικοί των δύο παιδιών ήταν απόλυτα αληθινοί, όσο εξωφρενικοί κι αν φαινόταναν. Άλφρεντ και Ρίχαρντ, από κρατητήριο, πήγαν για έρευνα στην κατοικία της Ρόζας Μπέρναρντ, ένα διπλότο αρχοντικό, από τα ωραιότερα οπίτια του Γκρατς. Έκεινη, που μόλις είχε ξυπνήσει, κατάλαβε άμεσα, όταν τους αντίκρισε, τί είχε συμβεί. Δεν επικειρήσε, ούτε για μία στιγμή, να αρνηθεί την αλήθεια.

—Ασφαλώς, ήρθατε να μου πείτε πως τους πιάσατε και πως σας τα ομολόγησαν όλοι! Είπε, με ανέκφραστο τόνο, στους αστυνομικούς.

Μα εκείνοι δε μπορούσαν πιά να ξεγινώσουν από την κυνική αυτή παραδοχή. Ότι αντικρύζαν γύρω τους τους έπειθε πως βρίσκονταν πραγματικά σε ένα σπίτι, όπου το καθετί μπορούσε να συμβεί, όσοδήποτε άποικοτικό και παράδοξο. Ήταν φανερό πως, από πολύ καιρό, κανείς δεν είχε σκεφτεί να σκουπίσει ή να καθαρίσει εκεί μέσα. Ένα άλλο, ζήτησαν δε να παρουσιάσει εξεισινότερη όψη. Τα κρεβάτια ήταν άστρωτα—αργότερα, μάθανε πως η Ρόζα και τα παιδιά της κοιμόντουσαν κάθε νύχτα με τα ρούχα!—τα έπιπλα είχαν στρώματα σκόνης, σε κάθε δωμάτιο βρίσκονταν απλά πιάτα με απομεινάρια φαγητών, στο πάτωμα ήταν σωριασμένα σκουπίδια και αδειά κουτιά από ανοιγμένες κονσερβές! Και από παντού, αναδιδόταν μία όρμη αποπνικτική άκαβαρσίας και μούχλας. Τέλος, σε ένα δωμάτιο του σπιτιού, βρέθηκαν, σπασμένα σε σωρούς, τα κλωπίματά—όσα είχαν μαζέψει τα δύο παιδιά στις ασάντες διαρρηκτές τους: Είδη ρουχισμού, σερβίτσια, ραδιόφωνα, κακέτα με τρώφιμα.

—Μα γιατί, λοιπόν, τα βάζατε να κλέβουν; ρώτησε ένας αστυνομικός τη Ρόζα Μπέρναρντ.

—Για να μην τρώνε από τα έτοιμα! Και για να μάθουν πως τα λεφτά δαίνουν δύσκολα! Ήταν η απροσδοκίτη απάντηση.

Οι αστυνομικοί κυττάχτηκαν άμείλιχα μεταξύ τους. Μήπως η λύσι του εξωφρενικού αυτού αινιγματος, ήταν, απλοῦστα, πως είχαν να κάνουν με μια τρελή;

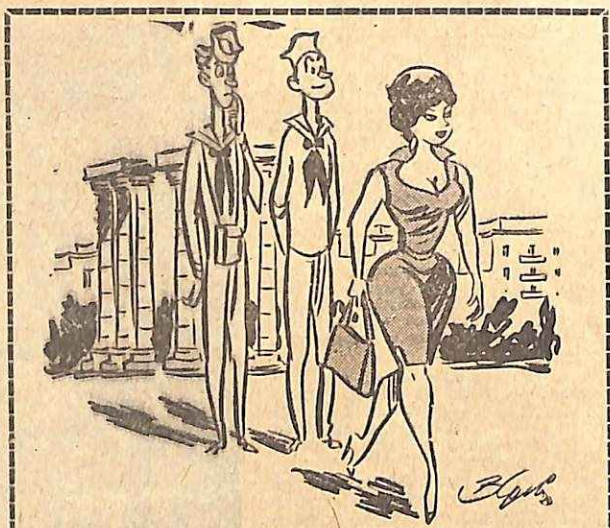
Το ίδιο ερώτημα αντιμετωπίζουν σήμερα οι ψυχίατροι, που η αστυνομία τους κάλεσε να τη βοηθήσουν και που έχουν υποβάλει κιόλας σε επανειλημμένες εξετάσεις τη Ρόζα Μπέρναρντ. Μολονότι δεν έχουν διατυπώσει ακόμη το επίσημο πόρισμα τους, θεωρείται βέβαιο πως θα της αναγνωρίσουν άποδοξο (μειωμένη ευθύνη). Το πιθανώτερο φαίνεται πως η γυναίκα αυτή, που απόκτησε την τεράστια περιουσία της κληρονομώντας έναν βασιλικό ερνεύνη, που την είχε υπηρέτρια, και που λίγο αργότερα έμεινε μόνη στον κόσμο μαζί με δύο μικρά παιδιά, μετά τον πρόωγο θάνατο του άντρα της, κατώτερο ταχυδρομικού υπαλλήλου, καταλήφθηκε από τον παθολογικό φόβο μήπως χάσει αυτή την περιουσία.

Μία από τις ανάλογες περιπτώσεις, που αναφέρονται τα αστυνομικά χρονικά, είναι του Γάλλου Ζαν Λεκαίρ, που περιόριζε κάθε πρωί με το αυτοκίνητό του τις γειτονιές και έρευνούσε τους αραδιασμένους έμπρος στις πόρτες ακουμπιδοτενεκέδες, με την ελπίδα μήπως βρή κάτι πολύτιμο!

●●●

40 ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ

Αφού έδωσε 39 κουτάλια του σαγιού και 2 μολύβια απ' το σωματί ενός αρρώστου του, ο Σουηδός δόκτωρ Άρνε Μπέργκχιστ έμαθε ότι ο άνθρωπος αυτός σκοπεύει να φτάσει... σ' ένα ρεκόρ 50 εγχειρήσεων στο στομάχου! Ήδη έχει φτάσει τις 40.

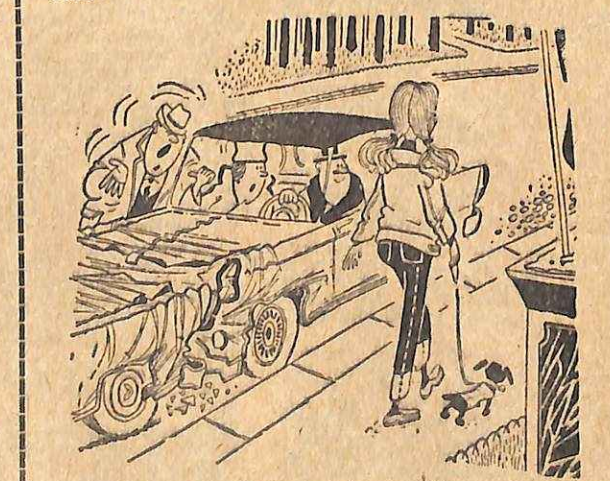
Οί... στήλες του 'Ολυμπίου Διός!... (Του Β. Χριστοδούλου)

—Τι διαβάζω εδώ, Κλέαρχε; Στα μέσα 'Ιουνίου, γράφεις, θέλεις να σου πάρω ηλεκτρικό πλυντήριο. Τι θέλεις εν' αυτό;

—'Ανάγκη. Δεν το είπα με καμία, αυτό που είπα!

—Χαίρετε, κάποιος κύριος θέλει να σου μιλήσει!...

Η θανατική ποινή ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗ;

Τα δύο αντίθετα στρατόπεδα

Ο ΚΟΣΜΟΣ διαιρείται σε δύο στρατόπεδα, που είναι άμεσα μεταξύ τους. Στο ένα βρίσκονται οι χώρες που έχουν καταργήσει τη θανατική ποινή ή που έπαψαν να την εφαρμόζουν και στο δεύτερο έκεινες όπου ώρισμένα έγγήματα τιμωρούνται πάντοτε με θάνατο. Από τα δύο αυτά στρατόπεδα υπερτερεί αριθμητικά το δεύτερο (ή υπεροχή του είναι περίπου 3:1).

Οι χώρες που έχουν καθιερώσει την αρχή ότι ο έγκληματίας πρέπει να ζήσει, για να του δοθεί ο καιρός να μετανοήσει και να εξιλεωθεί και που έχουν καταργήσει, συνεπώς, τη θανατική ποινή είναι οι ακόλουθες (ο αριθμός που είναι πλάι στο καθένα δείχνει το έτος της καταργήσεως):

Αγιος Δομίνγκος (1930), Αργεντινή (1921), Αυστρία (1950), Βέλγιο (Η θανατική ποινή δεν έχει καταργηθεί επίσημα, αλλά η τελευταία θανατική εκτέλεση έγινε το 1863), Βενεζουέλα (1863), Βραζιλία (1946), Δυτική Γερμανία (1949), Δανία (1930), Ελβετία (1942) (Η τελευταία θανατική εκτέλεση έγινε το 1924), Ισημερινός (1897), Ισλανδία (1944), Ισραήλ (1954), Ιταλία (1948), Κολομβία (1916), Κορέα (1952), Κостаρίκα (1880), Λουξεμβούργο (Δεν έχει καταργηθεί επίσημα, αλλά η τελευταία θανατική εκτέλεση χρονολογείται από το 1822), Μεξικό (1928), Νέα Ζηλανδία (1941), Νεάπολη (1931), Νορβηγία (1905) (Η τελευταία θανατική εκτέλεση έγινε το 1876), Ολλανδία (1870), Παναμάς (1915), Περου (Έχει καταργηθεί μόνο για τα πολιτικά έγκλήματα), Πορτογαλία (1867).

Σε πλάτη από τα κράτη αυτά όμως, έχουν γίνει πολλές θανατικές εκτελέσεις, έπειτα από αποφάσεις στρατοδικείων, κατά τη διάρκεια επαναστάσεων και εμφυλίων πολέμων.

Οι χώρες, αντίθετα, στις οποίες η θανατική ποινή εφαρμόζεται πάντοτε, προκειμένου για ώρισμένα έγκλήματα, είναι οι ακόλουθες: Αγγλία.—Εκτελείται με άπαγχονισμό, αλλά μόνον σε ώρισμένες περιπτώσεις, προκειμένου, δηλαδή, για έγκλήματα που χαρακτηρίζονται ως άποτροπία ή θηριώδη.

Αιθιοπία.—Με τουφεκισμό ή άπαγχονισμό. Σε μερικές περιπτώσεις ο δράστης εκτελείται με τον ίδιο τρόπο που σκότωσε το θύμα του.

Γαλλία.—Με τη λαιμητόμο.

Έλλάς.—Με τουφεκισμό. Ήνωμ. Πολιτείες.—Παρουσιάζουν αληθινό μωσαϊκό σ' αυτό το κεφάλαιο. Σε 24 πολιτείες, η θανατική ποινή εκτελείται πάνω στην ηλεκτρική καρέκλα, σε 8 μέσα στο θάλαμο των αερίων σε 10 με άπαγχονισμό. Στην πολιτεία της Γιούτας ο κατάδικος μπορεί να διαλέξει αν θέλει να εκτελεσθεί με τουφεκισμό ή να πεθάνει πάνω στην αγχώνη. Στη Βόρειο Ντακότα, η θανατική ποινή είχε καταργηθεί το 1915, αλλά την επανέφεραν το 1939. Το κοινό, όμως, έδειξε τόση άπορομία, που χρειάστηκε πάνω από τρία χρόνια για να συγκεντρωθεί το απαραίτητο ποσό για την κατασκευή της ηλεκτρικής καρέκλας. Σε 111 πολιτείες, τέλος, η θανατική ποινή έχει καταργηθεί επίσημα.

Ιαπωνία.—Με άπαγχονισμό. Ισπανία.—Με άπαγχονισμό σε δημόσιο χώρο.

Ισπανία.—Με στραγγαλισμό. Καναδάς.—Με άπαγχονισμό. Κίνα έθνική.—Με τουφεκισμό. Κίνα έρυθρά.—Με τουφεκισμό. Λίβερια.—Με άπαγχονισμό. Νοτιοαφρικανική Ένωση.—Με τουφεκισμό.

Ούγγαρία.—Με τουφεκισμό. Πακιστάν.—Με άπαγχονισμό. Περου.—Με τουφεκισμό. Η τελευταία εκτέλεση έγινε πριν από 20 χρόνια. Η θανατική ποινή για τα πολιτικά έγκλήματα έχει, καταργηθεί.

Ρουμανία.—Με τουφεκισμό. Ρωσία.—Με τουφεκισμό. Εφαρμόζεται μόνον για άποτροπία έγκλήματα ή σε περιπτώσεις εσχάτης προδοσίας.

Τουρκία.—Με άπαγχονισμό ή τουφεκισμό.

Τσεχοσλοβακία.—Με άπαγχονισμό.

Τύνις.—Με τουφεκισμό. Υεμένη.—Με άποκεφαλισμό σε δημόσιο χώρο. Ο άποκεφαλισμός εκτελείται με σπάθι.

Φιλιππίνες.—Με την ηλεκτρική καρέκλα.

Χίλη.—Με τουφεκισμό.

Οι ύπερ της καταργήσεως της θανατικής ποινής παραπονοούν ότι δεν επιτρέπεται σ' ένα πολιτικό κράτος να τιμωρή τους πολίτες του που έγκληματούν, αφού μπορεί να τους κάμει ακίνδυνους, στερώνοντας τους την έλευθερία τους. Οι αντίθετοι, όμως, υποστηρίζουν ότι η θανατική ποινή δεν αποτελεί τιμωρία, αλλά μέσον παραδειγματισμού για τους άλλους. Από την άποψη αυτή, είναι κοινωνικά ώφελιμο. Σε ώρισμένες περιοχές της Γερμανίας άλλοτε δολοφονούν οι άνδρες της περιοχής όπου είχε γίνει το έγκλημα έπρεπε να πάρουν μέρος στην εκτέλεση του κακούργου. Το ίδιο γίνεται σήμερα και σε ώρισμένες περιοχές των Ήνωμ. Πολιτειών, όπου επικρατεί το σύστημα του άπαγχονισμού. Οι κάτοικοι ανεπιφύλακτα, γι, για την άγροα του σφαίριου κλ.

Είναι αξιοσημείωτο ότι ο Ροβερτιέρος, που έστειλε τα περισσότερα θύματα στη λαιμητόμο, είχε προτείνει το 1791 στη Συντακτική Συνέλευση της Γαλλίας την κατάργηση της θανατικής ποινής. Η πρότασή του, όμως, άπορρίφθηκε.

●●●

Οι κακογράφοι

Οι πιο κακογράφοι είναι οι γιαιτροί, θεσπάζει μία έρευνα του 'Ινστιτούτου Γκάλλοπ. Ακολουθούν με τη σειρά οι επιχειρηματίες, οι δημοσιογράφοι και οι μουσικοί. Οι αγιτέκτονες, τούαντιν, γράφουν πιο καθαρά από όλους.

—'Ανοιξι μύριες... Νοικιάστηκε κιόλας το άπανο!...

(Του Β. Χριστοδούλου)

Έρως και ποδόσφαιρο

ΕΙΜΑΙ ένας νέος καθώς πρέπει όνοματι Προκόπης. Δεν καπνίζω, δεν πίνω, δε χρωστάω σε κανέναν, τυγχάνω και σωματικού του μορφωτικού συλλόγου «Η Ανάπλαση». Γενικώς είμαι ένας νέος με πολλά προσόντα. Εάν ανθρωπος έχω βέβαια κι' εγώ την αδυναμία μου. Τυχάνω λάτρης του ποδοσφαίρου και φανατικός όπαδός της ομάδας «Παιμπτειουσιακός». Πηγαίνω ανέλλιπώς στα γήπεδα, όταν παίξω ο «Παιμπτειουσιακός» και πανηγυρίζω όταν κερδίει η ομάδα μου. Οσάκις χάνει βρίσκω πως μας άδικος ο διαιτητής και τα βάζω μαζί του. Κατά κανόνα φευγώ απ' τα γήπεδα βραχνισμένος απ' τις φωνές και πολύ συχνά διαπληκτίζωμαι με τους όπαδους της αντίπαλου ομάδας. Κατά τα λοιπά είμαι ένας πολιτισμένος νέος, που έχω την εκτίμησή της κοινωνίας και την αγάπη της Σόνας.

Σόνα δε είναι ένας άγγελος με ναλανά μάτια, πο, φοράει φουρώ και προικίζεται με δύο ακίνητα. Κι' εγώ αγαπώ τη Σόνα αλλά για ναμεί ειλικρινής αποδέχεται και στα ακίνητα. Κι' η Σόνα όμως με λατρεύει γιατί είμαι, λέει, ευγενής κι' έχω ψυχική καλλιέργεια. Και πράγματι είμαι ευγενικός και ιπποτικός μαζί της. Της προσφέρω λουλούδια και της απαγγέλλω στίχους του Μαλακάση. Με κάτι τέτοια έχω γοντεύσει τη Σόνα και βαδίζουμε για ναμίο επί του ασφαλούς.

Είναι τρεις μήνες, που συνδέομαι με τη Σόνα. Γνωρίσθηκα μία Κυριακή, πο, ο «Παιμπτειουσιακός» είχε νικήσει τον «Παιμπτειουσιακός» με 2-1. Και άλλαζα με το πρώτο φιλι την μεθεπομένη Κυριακή, πο, ο «Παιμπτειουσιακός» είχε έλαβε ισόπαλο 1-1 με τον «Παναθηναϊκό». Είχα και έλαφρώς μαυρισμένο το μάτι εκείνη την ημέρα, γιατί κάποιος από τους όπαδους της αντίπαλου ομάδας είχε το σέντερ-φάκ της ομάδας μας «πλάσσει». Και λόγω του λόγου πόσαμε στα χέρια με άποτέλεσμα να μου εξαπολύσει μία δυνατή γροθιά και να μου μαυρίσει το μάτι.

Τί έχει το μάτι σου; με ρώτησε η Σόνα, όταν με είδε σ' αυτή την κατάσταση. Δικαιολογήθηκα πως κάποιος άπο μου περιφορά μου.

—Δε σε αναγνωρίζω! μου λέει σε μία στιγμή.

Πήγα κάτι να πω, αλλά σκεδόν άμέσως κάρει μία τριπλά ο μέσα δεξιά της ομάδας μου και δίνει ένα σουτ δυνατό.

—Γκόμεο! ουρλιάζω εγώ στη διαπασών και πετώ ψηλά το καπέλλο μου.

Έπειτα άρπάζω και το καπέλλο της Σόνας και το πετώ στον άέρα.

—Τρελλόθηκες; μου λέει κατακόκκινη από θυμό.

—Άλλα τη Σόνα θα κτύπαζα εγώ τώρα η που κάναμε εξόρμηση οι παίκτες του «Παιμπτειουσιακού» και σε μία στιγμή μας έβρισκαν κάτω από δικούς μας παίκτες. Έξανεστην. Βάζω τα χέρια μου χω-νί και φωνάζω δυνατά:

—Κατω κούρέλες Παιμπτειο-κοί!

Παραβγαίνει ένας όπαδός τους δέξιος.

—Ποιοι είναι κούρέλες, ρε;

—Εσείς! του κάνω και παίρνω επιθετική στάση.

—Τώρα θα σου δείξω εγώ! φωνάζει εκείνος και χυμίζει.

Παίρνει το μάτι μου τη Σόνα

κατακίτρινη. 'Ορμάει κι' εγώ. Μου δίνει αυτός μια γροθιά καλοζυγισμένη στο πρόσωπο και κλονίζομαι. Κάνω να αντεπιτεθώ και βλέπω τη Σόνια να τρέχει προς την έξοδο. Σπυδω από πίσω.

— Γιατί φεύγεις, χρυσή μου; της λέω όταν την πιάσω κοντά στην πόρτα της εξόδου.

— Μου ρίχνει μία ματιά και με κεραινοβολεί:

— Άνε να καθίς, κυδαίε! μου φωνάζει έξω φρενών. Και μου κενε και τον ευγενή...

— Μά, Σόνια!...

— Ούτε θέλω να σε ξέρω πιά αγριάνθρωπε! Υποσάντικτε!

Και απομακρύνθηκε με πόζα. Την ίδια στιγμή ακούγεται από το γήπεδο μία ουρανομήκης κραυγή:

— Γκόοοοο!

— Επιστρέφω δρομαίως.

— Ποιος έβαλε γκόλ; ρωτάω κάποιον ανήλικος.

— 'Ο Παμπειραϊός! μου απαντά ένθουσιασμένος αυτός που θα ήταν οίγουρα οπαδός της αντιπάλου ομάδας.

— Έφυγα απ' το γήπεδο φαρμακωμένος. Όχι τόσο που έχασα τη Σόνια και μαζί τα δύο ακίνητα, όσο που έχασε ο Παμπριβερνικακός με 2-1!!!

Σ. ΔΕΜΕΝΑΓΑΣ

Νέες
δαμαγίες
Bijoux
από Βιέννη
Παρίσι
Φραγκφούρτη

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ
Μ ΠΙΖΟΥ
ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
άλκα
ΣΤΑΔΙΟΥ 31

ΜΕΝΤΙΟΥΜ

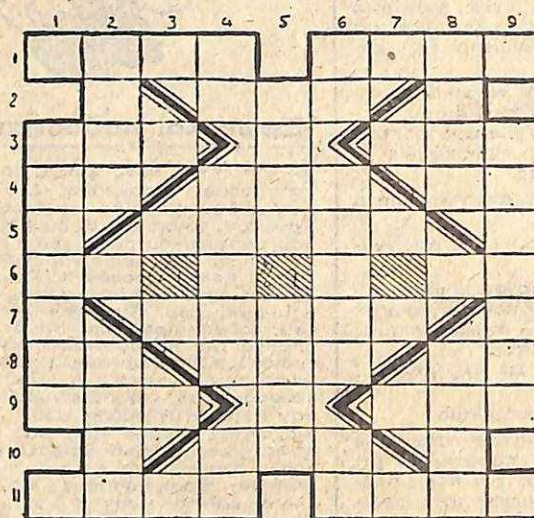
Κα ΔΑΦΝΗ

(Έταιρίας Ψυχικών Έρευνών)
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΗΛΕΠΑΘΕΙΑΣ ες τα τας λαμπράς της επιτυχίας ες τα πειράματα υπό τον κ. ΤΑΝΑΓΡΑΝ μεταξύ Αθηνών, Λονδίνου, Τυβίν, γης και Νέας Υόρκης. Φαινόμενα υπεφυσικής οπβολής και ψυχολογίας. Καταπληκτικά επιτυχία. Δέχεται 9 — 1 π. μ. και 3½ — 6½ μ. μ. **ΚΥΡΕΛΗ Σ** 34β. Τηλ. 812.278, λειφ.

Γιά μικρούς

Συλλαβικό σταυρόλεξο

Στο σταυρόλεξο αυτό, αντί να δάτε ένα μόνο γράμμα μέσα στο κάθε τετραγωνίδιο, θα θάτε μια ολόκληρη συλλαβή.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Έργασια του έλλοιου. — Μάζεμα ελιών, που έχουν πέσει καταγής (δημ.).
- Η μήτρα των παπών της Ρώμης.
- Το μικρό δνομα λαμπρού ατόρος μας. — Δέντρο που άναπα το νερό.
- Ηρώας ομώνυμο μυθιστορήματος. — Συντροφιά.
- Έχει την ικανότητα να περιγράφει διάφορα γεγονότα.
- Χρονικό επίγραμμα. — Περίοχη πόλης της Ν. Αμερικής.
- Έχει σχέση με τους κατοίκους μιας περιοχής της Πελοποννήσου.
- Χρονικό επίγραμμα (δημ.). — Τιμωρείται από τους νόμους. — Αόριστη άγαναμία.
- Ρώσος Φιλέλλην, που διετέλεσε διοικητής της Σχολής Ευελπίδων. — Προσφώνησης.
- Δέρμα ζώου.
- Μάλλον άπιστευτος. — Καπνός.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- Γυναίκα, που ασχολείται διαρκώς με ξένες υποθέσεις (δημ.).
- Στις Ηνωμένες Πολιτείες υπάρχουν δύο: μία θύρεος και μία νότιος. — Είρωνεία, κοροϊδία (τουρκ.).
- Όργανον αιδώσεως. — Τά έχει κάθε θέατρο. — Δέ λέιται από καμιά λέξη.
- Τα φορέματα αυτά είναι ολόκαινουργια. — Οδηγεί πολλές φορές στη φυλακή.
- Συνοδεύει την ευτυχία. — Προκαλεί την καταστροφή. — Το μικρό δνομα γούσης της θόνης μας.
- Υπόσχει γάμου, άρραβών. — Φυτό του οποίου οι μίσχοι χρησιμοποιούνται ως οδοντογλυφίδες.
- Δέν εμπνέει έμπιστοσύνη.

Ποιά από τις τρεις;

Από τις τρεις απαντήσεις, που συνοδεύουν καθεμιά από τις κατωτέρω ερωτήσεις, ή μία είναι σωστή. Προσπαθήστε να τη βρείτε διαγράφοντας τις δύο άλλες:

- 1) Ποιος είναι ο συγγραφέας του μυθιστορήματος «Τα τέκνα του πλοίαρχου Γκράντ»; — 'Ο Έντγκαρ Πόε — 'Ο Αλμίλιο Σαλγάρ — 'Ο 'Ιούλιος Βέρν.
- 2) Ποιό είναι το συνολικό μήκος του Ταϊάσεως; — 323 χιλιόμετρα — 646 — 969 χιλιόμετρα.
- 3) Από τους αριθμούς 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17 και 18 ποσος είναι εκείνος που χαρακτηρίζονται «πρώτοι»; — Δύο — Τρεις — Τέσσερις.
- 4) 'Ο Γάλλος Λουδοβίκος Πόνε έπανομάστηκε «κυνηγός...»

ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

- Τι πράγματα κυνηγούσε συστηματικά:
- Κροκοδείλους — Νησιά — Κομήτες.
 - 5) Ποιά χώρα είναι πρωτεύουσα ή Βαγδάτη; — Τού 'Ιράν — Τού 'Ιράκ — Της 'Ιορδανίας.
 - 6) Ποσος ζή κατά μέσον όρον ή «εργάτρια» μέλισσα; — 45 μέρες — Έξη μήνες — Δύο χρόνια.
 - 7) Ποιά χώρα κυκλοφόρησε τα πρώτα γραμματόσημα για αεροπορικό ταχυδρομείο; — 'Η 'Ιταλία — 'Η 'Ελβετία — 'Η 'Αγγλία.
 - 8) Ποσος νερό περιέχει ένα ανθρώπινο σώμα, που ζυγίζει 70 κιλά; — 15 κιλά — 30 κιλά — 50 κιλά.
 - 9) Πότε εισηγήσαν στην Εύρώπη οι άραβικοί δειμοί; — Το 800 μ.Χ. — Το 1200 μ.Χ. — Το 1400 μ.Χ.
 - 10) Τι είναι ή ένυδρις; — Ψάρι των λιμνών. — Δέντρο που μεγαλώνει κοντά στα ποτάμια. — Σαρκοφάγο θηλαστικό.

Με τους 9 πρώτους αριθμούς

Στη θέση των στιγμών τοποθετήστε κατωτέρω τους αριθμούς 1 μέχρι 9, έτσι ώστε κάνοντας τους λογαριασμούς, που σας επιβάλλουν τα υπάρχουντα αριθμητικά σημεία, έρσασκε για αποτέλεσμα στην κάθε σειρά, αυτό που σας δίνουμε:

$$\begin{array}{ccccccc} \dots & - & \dots & \times & \dots & = & 30 \\ \dots & \times & \dots & + & \dots & = & 20 \\ \dots & - & \dots & + & \dots & = & 10 \end{array}$$

Θα χρησιμοποιήσετε όλους τους αριθμούς μία μόνο φορά τον καθένα.

Αλογα, βώδια και αγελάδες

Ο Μπίλ, που είναι ιδιοκτήτης ενός άγροκτηματος στο Τέξας, έχει σ' αυτό πολλά αλογα, βώδια και αγελάδες. Μία μέρα τον επισκέπτεται ο φίλος του ο Τζάκ, ο οποίος τον ρωτάει πόσα ζώα έχει.

— Για κάθε 6 αλογα, του λέει ο Μπίλ, έχω 14 αγελάδες και 10 βώδια. Έν όλω έχω 510 ζώα. Προσπάθησε τώρα να βρεις πόσα ζώα έχω από το κάθε είδος.

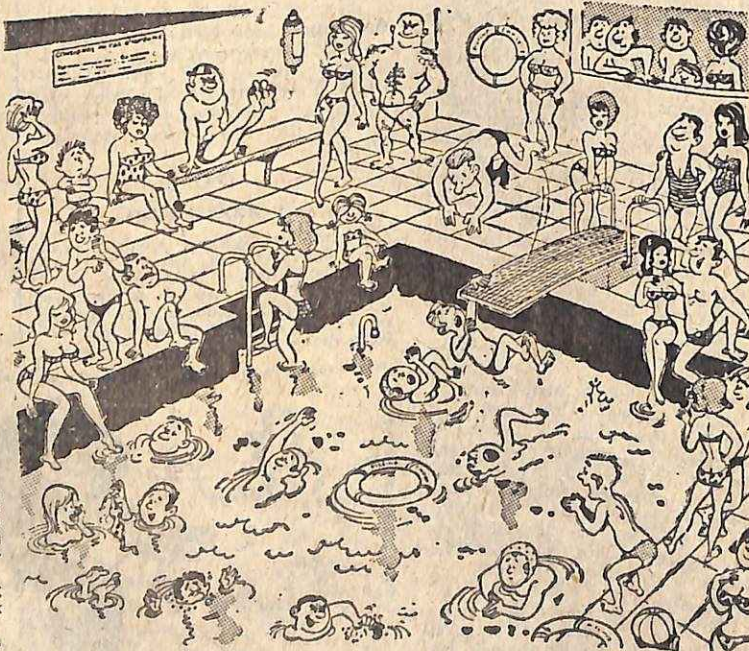
Ο Τζάκ όμως δεν είναι δυνατός στην αριθμητική και δεν κατάφερε να βρη τη σωστή λύση. Μήπως έσείς θα μπορούσατε να τον βοηθήσετε;

Συναρμολόγησις

ΜΕ	ΚΟ	Α	ΚΟΝ
Α	ΛΙ	ΜΑΣ	ΒΡΑ
ΠΑ	ΠΕ	ΛΟΜ	ΕΙ
ΖΙ	ΒΙ	ΝΑ	ΡΟΥ

Να συναρμολογηθούν οι άνωτέρω συλλαβές, ώστε ν' αποτελέσουν τα όνόματα πέντε κρατών της Αμερικής.

Ένα νέο παιχνίδι: Σύνελο 30

Πρόκειται για ένα νέο παιχνίδι, που θα σας βοηθήσει να εξασκήσετε την παρατηρητικότητα σας. Αν προσθέσετε τους αριθμούς, που αντιπροσωπεύουν τα άθροισματα των αριθμών ή πραγματικών τεσσάρων κατηγοριών, που υπάρχουν μέσα στο σχέδιό μας, πρέπει να έρθετε για σύνολο 30.

Επειδή πρόκειται για το πρώτο παιχνίδι του είδους αυτού, που δημοσιεύεται στο «Θησαυρό», σας αποκαλύπτουμε πως οι τέσσερις κατηγορίες είναι: 1) Οι κολλυμβήτριες, που φορούν το ίδιο ακριβώς μαγιό. 2) Οι κολλυμβήτριες και οι κολλυμβήτριες, που φορούν σκούφια του μπάνιου. 3) Τα σώσιμα και 4) οι αθλητές των ποσάτων — και των δυό φύλων — που παίρνουν τη στιγμή αυτή το μπάνιο τους. Το σύνολο των τεσσάρων αθλητών, που σας ζητούμε θα είναι 30.

Οι λύσεις στη σελ. 70

Και θείς

θα
άποκτήσετε
δόντια
κάτασπρα
με την

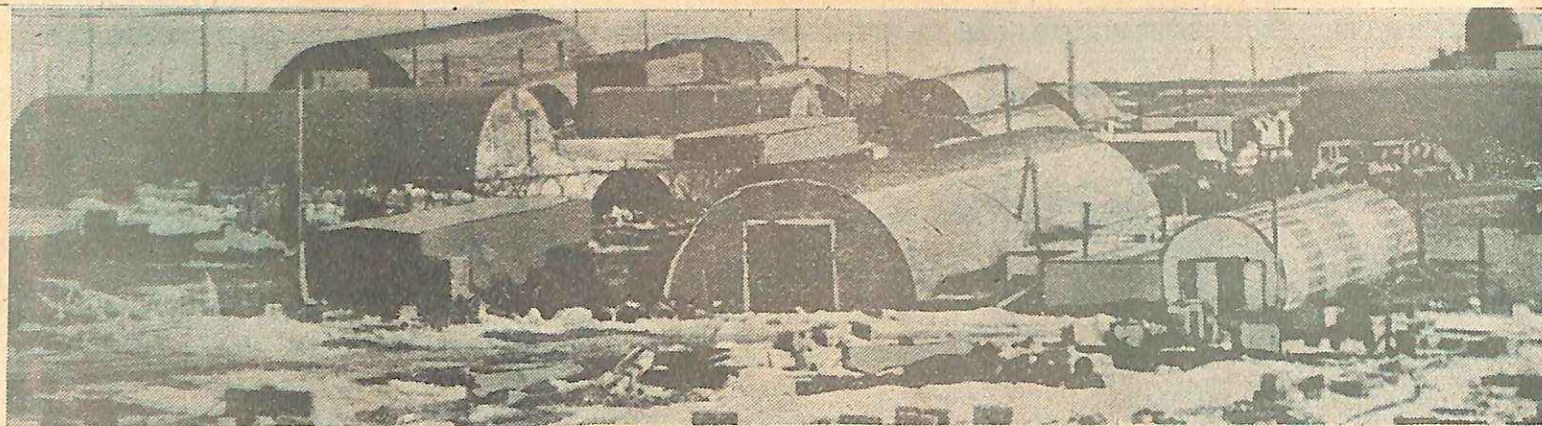

Από την πρώτη στιγμή θα αγαπήσετε την ASTOR

Διότι είναι ένα τέλειο προϊόν όπως όλα τα προϊόντα που προσφέρει ή ASTOR.

- Παρεσκευάσθη με τα πλέον σύγχρονα μέσα της επιστήμης και άσφαλώς θα ένδουσιάζη και σας.
- Έπεβλήθη με την ποιότητα και το άρωμά της.
- Η προσθήκη δέ της μοναδικής χημικής συνδέσεως CAREX δια την έξουδετέρωσι των βακτηριδίων του στόματος την κατέστησε άσυναγωνίστη.
- Και αν και προσφέρεται σε μεγαλύτερα ποσότητα από την συνηθισμένη, κυκλοφορεί παντού εις την τιμήν των 5 δραχμών λιανικώς.

Οδοντοίδιαστρο
ASTOR
με CAREX
ASTOR
ΕΥΡΑΦΑΚΙΑ • ΚΡΕΜΑ ΕΥΡΙΣΜΑΤΟΣ • ΟΔΟΝΤΟ-ΠΑΣΤΑ • ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΠΙΒΟΛΗΣ

Ολόκληρες πόλεις αποτελούν οι καταυλισμοί, που έχουν εγκαταστήσει οι Άμερικανοί και οι Ρώσοι στο Νότιο Πόλο. Προστατευμένοι από τις εξωτερικές συνθήκες, οι κάτοικοί τους ζουν σχεδόν άνετα, με όλα τα κομμάτια του σύγχρονου πολιτισμού στη διάθεσή τους.

Οι εξερευνητές ΣΤΟ ΝΟΤΙΟ ΠΟΛΟ

Τα επτά βασικά ερωτήματα, που εξετάζουν, συνεργαζόμενοι, οι Άμερικανοί και οι Ρώσοι

ΣΤΟ κυρότερο σημείο της Γης ο ψυχρός πόλεμος καταργήθηκε! Με το χαμόσυνο αυτό λογοπαίγδιο σκόλη είχε υποδεχτεί ο αμερικανικός τύπος την απόφαση που πάρθηκε από τα δύο-δεκα έθνη, που συμμετέχουν στην εξερεύνηση της 'Ανταρκτικής, να κηρυχτεί ο Νότιος Πόλος αποστρατιωτικοποιημένη περιοχή. Έπειτα από διαπραγματεύσεις επτά δεσποτών, Άμερικανοί, Ρώσοι, Άγγλοι, Αργεντινοί, Αυστραλοί, Βέλγοι, Χιλιανοί, Γάλλοι, Ιάπωνες, Νεοζηλανδοί, Νορβηγοί και Νοτιοαφρικανοί συμφωνήσανε να απαγορευτούν τα πυρηνικά πειράματα νοτιότερα από τον 60ο παράλληλο και να μη γίνει σ' ολόκληρη την 'Ανταρκτίδα καμιάς μορφής στρατιωτική εγκατάσταση.

Όμως, έξω από την συμφωνία αυτή, που δεν έχει παρά αρνητικό χαρακτήρα, πραγματοποιήθηκε και κάτι θετικό στην παγωμένη και άφιλοξενη αυτή περιοχή, που επονομάζεται «η έκρηξη ηπειρώς της Γης». Κυριάρχησε πέρα για πέρα ένα πνεύμα ειλικρινούς διεθνούς συναδελφώσεως και παρουσιάστηκε το ασυνήθιστο φαινόμενο Άμερικανών και Ρώσων εξερευνητών και σοφών.

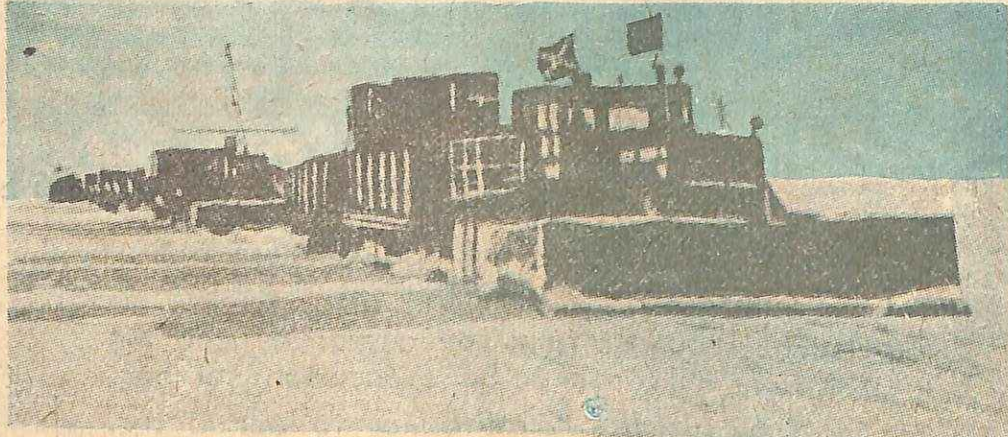
Μία γραφική επισφράγιση της άμερκανορωσικής αυτής συνεργασίας στάθηκε η φιλοξενία, εδώ και λίγο καιρό, ενός σοβιετικού εξερευνητικού γκρουπ, με επικεφαλής τον Ρώσο σοφό 'Αλεξάντερ Ντράκβιν, στο άρχηγείο της αμερικανικής βάσης του Νοτίου Πόλου. Ο άρχηγος της βάσεως αντιπρόεδρος Ντζίβντ Τάρη και οι συνεργάτες του πρόσφεραν στους φιλοξενοούμενους τους ένα λουκούλλειο γεύμα, ποτισμένο από άφθονη αμερικανική μπύρα — ανέξοδα παγωμένη! — και με επιδότιο την προσβολή ενός φίλου «νουέτερν» με τον Τζων Γουάιν. Με την ευκαιρία αυτής της συναντήσεως, οι Άμερικανοί και οι Ρώσοι συγκρίνανε τις διαπιστώσεις, στις οποίες καταλήσανε από τις ως τώρα έρευνές τους και αποτιμήσανε την πρόοδο, που συντελέστηκε και από τις δύο πλευρές στα έξι-επτά κύρια σημεία, που

συναπαρτίζουν τον σκοπό των ερευνών αυτών:

- 1) Το κλίμα της Γης γίνεται ολοένα θερμότερο. Βρίσκεται άραγε στην 'Ανταρκτίδα το κλειδί για την λύση αυτού του αινίγματος;
- 2) Το τεράστιο φυσικό ψυγείο, που αποτελεί ο Νότιος Πόλος, μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την διατήρηση των γεωργικών πλεονασμάτων, πρόβλημα, που αντιμετωπίζει κυρίως η 'Αμερική — και την εγκατάστασι εκεί ενός είδους παγκόσμιας αποθήκης τροφίμων;
- 3) Είναι κατάλληλες οι παγωμένες εκτάσεις της έκτης ηπείρου για βάσεις προεγώσεως και απογείσεως των αερίων οχημάτων;

διαθέσουν τα τεράστια ποσά, που θα απαιτηθούν για τα έξοδα μεταφοράς και αποθηκεύσεως των πλεονασμάτων τους.

Οι απαντήσεις στα ερωτήματα 4 και 5 είναι αναγκαστικά εκείνες, που θα βραδύνουν περισσότερο απ' όλες. Τα κοιτάσματα πρώτων υλών, πιθανότατα και ούρανιο, είναι τεράστια στο Νότιο Πόλο, ή εκμετάλλευσί τους, όμως, είναι δυσχερέστατο έργο, με το πυκνότατο στρώμα των πάγων, που καλύπτει τον στερεό φλοιό της έκτης ηπείρου. Έξ' άλλου, κανείς δεν ξέρει ακόμη, αν ο άορατος αυτός στερεός φλοιός, είναι πράγματι συνεχής, αν πρόκειται, δηλαδή, αληθινά για μία

Τα ειδικά «τρακτέρ», που χρησιμοποιούν οι Άμερικανοί στο Νότιο Πόλο. Μήκους 7 μ. 5 και πλάτους 2 μ. 5 το καθένα, είναι σωστά κινούμενες κατοικίες, με κουζίνα, κουκέττες και εγκαταστάσεις ζεστού ντους!

4) Είναι εκμεταλλεύσιμα τα αποθέματα πετρελαίου και άνθρακος, που κρύβει κάτω από τους αιώνιους πάγους της 'Ανταρκτικής;

5) Είναι ακριβές πως υπάρχουν εκεί τα πλουσιότερα κοιτάσματα ούρανιου του κόσμου;

6) Μπορεί να εξασφαλιστεί με την βοήθεια της ατομικής ενέργειας, η μόνιμη διαβίωσι ανθρώπων στο Νότιο Πόλο;

7) Υπάρχει θετική δυνατότητα να συνενώσουν όλα τα έθνη, στην αποστρατιωτικοποιημένη αυτή περιοχή, τις προσπάθειές τους για την κατάκτηση του εσθιόμενου;

Στο 1ο ερώτημα έχει κίονας εξακριβωθεί πως το κλίμα της έκτασης ζώνης, στην οποία ζούμε, βρίσκεται σε πολύ μισώτερη απ' όσα θα μπορούσε άλλοτε να φανταστεί ο άνθρωπος σχεδόν με την μακρινή αυτή παγωμένη ηπείρου. Αν λάναμε, με την ατομική ενέργεια, τους πάγους της, οι καταστροφές θα ήταν ανυπολόγιστες. Η στάθμη των θαλασσών θα ανέβαινε κατά 50 μέτρα και η Νέα Υόρκη, το Λονδίνο, το Ρόττερνταμ, το Άμστερνταμ και η Βρέμη θα εξαφανίζονταν κάτω από όγκους νερού. Ωστόσο, η ακριβής φύση της συναρτήσεως των κλιματικών συνθηκών της 'Υδογειας με την πολική σκούφια του Νότιου εξακολουθεί ν' αποτελεί ακόμη πρόβλημα.

Στο 2ο ερώτημα, η απάντηση, θεωρητικά, έχει δοθεί, και είναι καταφατική. Μένει, όμως, να εξεταστεί, αν συμφέρει στους Άμερικανούς, που είναι, όπως είπαμε, οι κυρίως ενδιαφερόμενοι, να

ηπείρο. Κατά τους Ρώσους, είναι εξ' Ισου πιθανό το ενδεχόμενο η λεγόμενη έκρηξη ηπείρου να μην είναι παρά ένα απέραντο συγκρότημα από ηψία και ηψόκια.

Αντίθετα, σχετικά με το 3ο ερώτημα, μπορούμε να πούμε πως, ουσιαστικά, έχει παφει πιά ν' αποτελεί ερώτημα και πως εξαρτάται αποκλειστικά από την αγαθή πρόθεσι των ενδιαφερομένων χωρών το να γίνει ο Νότιος Πόλος το σταυροδρόμι των διεθνών αεροπορικών συγκοινωνιών, που θα συντομώσει σημαντικώτατα τις αποστάσεις στο νότιο ημισφαίριο.

Το 6ο ερώτημα ο' απασχολήσει ζωηρότατα τον άνθρωπο του μέλλοντος, όταν θα παρουσιαστεί σ' όλη την οξυγόνου του το πρόβλημα του υπερπληθυσμού. Ωστόσο, αν θελήσει να έποιήσει τον Ν. Πόλο, θα βρει απάντησι σ' ένα δίλημμα. Στη σημερινή μορφή της η 'Ανταρκτίδα εξασφαλίζει, βέβαια, την δυνατότητα μιας σχετικά άνετης επιβιώσεως στο έναλλασσόμενο προσωπικό των βάσεων, με αυτό δε σημαίνει πως μπορεί να γίνει και τόπος μόνιμης διαμονής. 'Αν, πάλι, μεταβληθούν οι κλιματικές συνθήκες με τη βοήθεια της ατομικής ενέργειας, οι συνέπειες, καθώς είπαμε, θα είναι δολιχέρεις για τον υπόλοιπο κόσμο.

Όσο, τέλος, για το 7ο ερώτημα, η απάντησι είναι πάλι θεωρητικά, καταφατική. Ο Νότιος Πόλος προσφέρεται σάν η ιδεώδης βάση μιας συνδυασμένης διεθνούς εξορύξεως για την κατάκτησι του διαστήματος.

ΠΟΝΕΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η μητέρα του ήταν τυφλή κι' ο πατέρας του παράλυτος σ' ένα καροτσάκι.

Ο Πίπης ήταν τότε δεκαπέντε χρόνων, όταν συνέβη το δυστύχημα. Την ημέρα εκείνη, είχε πάει με το Γυμνάσιο έκδρομη κι' όταν γύρισε το βράδυ, βρήκε το σπίτι τους ερείπιο από την πυρκαγιά. Οι γείτονες τον πήραν, για να τον παρηγορήσουν και, την άλλη μέρα το πρωί, τον δέηγαν στο νοσοκομείο να δει τους γονείς του. Τους βρήκε ξαπλωμένους στα κρεβάτια τους, βαρεία τραυματισμένους και αγνώριστους από τα εγκαύματα.

Οι γιατροί, για να τον παρηγορήσουν, του είπαν πως γρήγορα θα γιατρεύονταν οι γονείς του. 'Ετσι ο Τάκης πίστεψε στα λόγια τους και ξαναγύρισε στο σπίτι του καλού γείτονα, που είχε αναλάβει, μαζί με την αστυνομία, να διεκπεραιώσει τα χαρτιά, που χρειαζόνταν για να πάρη από την 'Ασφαλιστική 'Εταιρεία τα ασφάλιστρα. Ο προνοητικός πατέρας του Πίπη είχε ασφαλίσσει το σπίτι.

Μα κι' οι συμμαθητές του, καθώς κι' ο ίδιος ο γυμνασιάρχης κι' άλλοι φίλοι του πατέρα του, ενδιαφέρθηκαν για να μη διακόψη ο Πίπης τις σπουδές του.

Ο καιρός έτσι περνούσε με μία ατέλειωτη αγωνία του Πίπη, που πηγαίνονταν από το νοσοκομείο στο σπίτι του γείτονα, που τον φιλοξενούσε. Όσο για το ερειπωμένο σπίτι, επιδιωκόθηκε από την αποζημίωσι της ασφάλειας κι' επιπλώθηκε πρόχειρα, για να βρουν μία στέγη οι δυστυχισμένοι γονείς του Πίπη, όταν θα γύριζαν, ή μητέρα του ή τυφλή κι' ο πατέρας του ο παράλυτος.

Αγκαλιασμένοι κι' οι τρεις τους έκλαιγαν την ημέρα του γυρισμού, μα τα δάκρυα δε βοηθούσαν την κατάσταση. Ο Πίπης σκέφτηκε πως έπρεπε να δουλέψη.

— Όχι, του είπε τότε ο καλός γείτονας ο μαραγκός. Δέ θα σταματήσεις τις σπουδές σου. Σε τρία χρόνια, θα πάρης το απολυτήριο του Γυμνασίου... Στο μεταξύ, θα στέλνω την κόρη μου τη Λόλα και τη μητέρα της να τους φροντίσουν.

Ο Πίπης δάκρυσε για τη μεγάλη αυτή καλωσύνη του γείτονα, του κύρ-Θανάση, και τον ρώ-

— Σε περιμένα! του ψιθύρισε η Λόλα.

Ο ανέλθιτος γυρισμός

ησε με δισταγμό:

— Μα και το φαγητό μας, τα έξοδα μας;...

— 'Η σύνταξη του πατέρα σου είναι αρκετή, παιδί μου. Κι' ετι πάλι χρειαστής, εδώ είμαι εγώ για σάς. Ο πατέρας σου ήταν ο καλύτερός μου φίλος.

Έτσι άρχισε μία νέα ζωή για τον Πίπη και τους γονείς του, μία ζωή θλίβρης, που τη γλύκαινε η άφοσιωσι κι' οι φροντίδες της οικογενείας του κύρ-Θανάση.

Την ημέρα περιποιόταν τους δύο ανήλικους και φρόντιζε για το νοικοκυριό η Λόλα, μία ψηλή και μεστωμένη κοπέλα δεκαεσσάρων χρόνων. Όσο για το φαγητό, αυτό το είχε αναλάβει η γυναίκα του κύρ-Θανάση.

Μία μέρα, που ο Πίπης πήγε να τον εύχαριστη, εκείνος, του είπε:

— Μα τί κάνουμε παραπάνω; 'Η σύνταξη του πατέρα σου είναι αρκετή. Όσο για την περιποίησι, το ίδιο θα κάνετε κι' εσείς, αν βρισκόμαστε στη θέση σας.

Τις περισσότερες φορές, τα βράδια, οι δύο οικογένειες έσμιγαν στο σπίτι του Πίπη και περνούσαν την ώρα τους, ενώ ο Πίπης διάβαζε στο διπλανό δωμάτιο.

Μία έμμονη ιδέα είχε καρφωθεί στο μυαλό του Πίπη. Συλλογιζόταν διαρκώς:

«Αν μπορούσα να σπουδάσω!... αν γινόμουν γιατρός, δε θα προσπαθούσα να γιατρέψω τους γονείς μου».

Όλες του οι ελπίδες όμως χάθηκαν, όταν λίγες μέρες, αφού πήρε το απολυτήριο του, οι γονείς του πέθαναν: Ο πατέρας του από μία νέα ατομική ενέργεια, οι συνέπειες, καθώς είπαμε, θα είναι δολιχέρεις για τον υπόλοιπο κόσμο.

Ο Πίπης, έπειτα από τη δεύτερη κηδεία, αφού συνάδεψε και τη μητέρα του στην τελευταία της κατοικία, γύρισε στο σπίτι του και κλειστήκε στο δωμάτιό του.

Ένα ερώτημα βασάνιζε τώρα το μυαλό του: «Τί θ' άπογίω; Έλεγε μέσα του. Ποιός θα με βοηθήσει να συνεχίσω τις σπουδές μου στο Πανεπιστήμιο; Τον κύρ-Θανάση και την οικογένειά του άρεκα τους επιβάρυνα. Δέ μπορώ να έκμε-

ταλλεύωμαι την καλωσύνη και την αγάπη τους. Όχι... Άλλος τρόπος, λοιπόν, δεν υπάρχει, παρά μόνο να εργασθώ, για να ζήσω».

Έρριξε μία ματιά στο απολυτήριό του, έπιασε το κεφάλι του με τα δύο του χέρια και άρχισε να κλαίη. Άκουσε όμως χτύπους στην πόρτα. Σκούπισε γρήγορα τα δάκρυά του και σηκώθηκε για ν' άνοιξη.

Ήταν η Λόλα, που τον κύτταζε στα μάτια, με εκείνο το γλυκό, ευγενικό βλέμμα της.

— Είπε ο πατέρας νάρθης σπίτι μας, σε θέλει.

— Εύχαριστώ, Λόλα. Εύχαριστώ όλους σας για την αγάπη, που μου έχετε, αλλά θέλω να μείνω μόνος.

— Δέ μπορείς να μείνης μόνος, Πίπη! Δεν είσαι μόνος, όταν έχεις τόσα πρόσωπα γύρω σου, που σε αγαπάνε! Τού άπάντησε,

— Εύχαριστώ, Λόλα, με μπορεί!

— Θα μού άρνηθης αυτή τη χάρη;

Ο Πίπης της έθηκε το χέρι και χαμηλώνοντας τα μάτια της ψιθύρισε:

— Άδελφούλα μου, σ' αγαπώ, δε θέλω να σε δυσαρεστήσω. Κι' ακριβώς επειδή σ' αγαπώ, θέλω να μ' άφισης μόνο.

Της χάρισε τα μαλλιά, την έπιασε από το μπράτσο και την έφερε απαλά προς την πόρτα.

Η Λόλα του έρριξε μία ματιά, τον καληνύχτισε κι' έφυγε.

Ο Πίπης, όταν έμεινε μόνος, ξαναγύρισε στο δωμάτιό του, τακτοποίησε, συγκέντρωσε ένα μικρό τραπέκι, που είχε για γραφείο, κι' άνοιξε τη ντουλάπα. Είχε πάσει την άποφασί του από καιρό. Μα τώρα, δεν ένοιωσε πιά κανένα δισταγμό...

Δέν ήξερε αν άγαπούσε κάπως αλλοιωτικά τη Λόλα. Πάντως, την αγαπούσε αδελφικά και της χραιστούσε πολλά.

Έπρεπε, λοιπόν, να φανή αντάξιος αυτής της αγάπης, έπρεπε να εκπληρώσει μία μέρα αυτό το χρέος.

Έσκυψε προς το άνοιχτό συρτάρι της ντουλάπας κι' έδωσε μερικά ρούχα...

Πολύ πρωί, ο Πίπης άνοιξε την πόρτα, βγήκε, την ξανακλείδωσε κι' άφησε το κλειδί πάνω, ψιθυρίζοντας:

— Θα το βρή η Λόλα...

Έπειτα άδουδα, άνοιξε το βήμα του κι' έστριψε τη γωνία. Έχωσε το χέρι στην τσέπη

του, βεβαιώθηκε, ότι υπήρχε το χιλιάρικο, που του είχε περισσέψει, και σήκωσε το κεφάλι με θάρρος.

Κατόπιν, με το πρωινό τραίνο, έφυγε ο Πίπης για τη Θεσσαλονίκη...

Είχαν περάσει τέσσερα χρόνια από το πρωινό εκείνο, όταν ένα βράδυ ξαναγύρισε στην 'Αθήνα. Αυτή τη φορά, όλα του χαμογέλουσαν.

Σε μία βαλίτσα άναμεσα στα ρούχα του, είχε φυλάξει κάτι πολύτιμο: το δίπλωμα της Νομικής!

Με υπόφερε πολλά, ώπου ν' άποκτήση αυτό το δίπλωμα!

Είχε πάει, έβενος, σε μία άγνωστη πόλη, μ' ένα δωματιάκι κάτω από τη μασχάλη. Γύριζε στους δρόμους της Θεσσαλονίκης, ώπου να κατατοπισθί και, τέλος, μπήκε σ' ένα μαγειρείο να ζητήσει δουλειά. Ήταν τυχερός. Την προηγουμένη, είχε φύγει ένας βοηθός κι' ο Πίπης ανέλαβε άμέσως. Σκούπισε το μαχαίρι, έπλενε τα πιάτα, σερβίριζε τους πελάτες. Μα είχε εξασφαλίσει το φαγητό του και τον ύπνο του. Κέρδιζε κι' από πουριμπούσος καμμία πενήντα δραχμές την ημέρα. Έξη μήνες δούλεψε σκληρά κι' έπειτα έκανε την έγγραφη του στο Πανεπιστήμιο. Δούλεψε, λοιπόν, την ημέρα από το μαγειρείο και τη νύχτα διάβαζε.

Πάνω στα δύο χρόνια δεν κρατήθηκε κι' έγγραψε ένα γράμμα στον κύρ-Θανάση. Τον πληροφορούσε που βρισκόταν, τον εύχαριτούσε άλλη μία φορά για όλα, πούχε προσφέρει στην οικογένειά του, και τού υποσχόταν πως πολύ σύντομα θα εκπληρώσει το χρέος του...

Κι' όμως δεν ήταν μόνο το χρέος του, γιατί, όσο το σκεφτόταν, εύρισκε πως, οι προσπάθειές του να μορφωθεί, έτειναν όλες σ' ένα σκοπό: να παντρευτεί τη Λόλα, που τη θυμόταν διαρκώς για την τρυφερότητα και την αγάπη της.

Τέσσερα χρόνια τώρα στη Θεσσαλονίκη, εργαζόταν και διάβαζε για τη Λόλα! Γι' αυτήν γύριζε τώρα χαρούμενος στο σπίτι του.

Λατάρωσε να πη, όσο πιο γρήγορα μπορούσε, στον κύρ-Θανάση:

— Τα κατάφερα! Είμαι δικηγόρος! Μπορώ να βοηθήσω κι' εγώ τώρα σε κάτι το σπίτι σου. Μου δίνεις τη Λόλα για γυναίκα μου; Θα την κάνω εύτυχισμένη.

Είχε τηλεγραφήσει ότι δαρχόταν, και τον περίμεναν. 'Η ίδια η Λόλα του άνοιξε την πόρτα και οι δύο νέοι έπσαν αμέσως αόρατα ο ένας στην άγκαλιά του άλλου.

— Σε περιμένα! του ψιθύρισε εκείνη.

— Κι' εγώ δεν έπαυα να σε σκέπταμαι, της άπάντησε ο Πίπης.

Και τα μάτια τους γέμισαν δάκρυα, αλλοιώτικα δάκρυα, βγαλμένα μέσα από τις χαρούμενες ψυχές τους, μπρος στη μεγάλη εύτυχία, που τους περίμενε!

Τα ελικόπτερα εξασφαλίζουν τον συνεχή άνεφοδιασμό των αμερικανικών βάσεων.

Σελίδα της γυναίκας

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΙ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ

ΤΟ καλοκαιρινό επανωφόρι είναι έφετος το απαραίτητο συμπλήρωμα του κάθε φορέματος. Θα το δούμε πότε βαμβακερό και πότε μεταξωτό ανάλογα της χρήσεως, για την οποία προορίζεται. Τα δε χρώματα που θα διαλέξουμε είναι τέτοια, που να μπορούν να συνδυασθούν εύκολα με όσο το δυνατόν περισσότερα φορέματα.

Πότε θα συνδυάζουμε το φόρεμα με το ύφασμα του επανωφοριού, πότε θα το συνδυάζουμε με τη φόδρα του και πότε η φόδρα του θα συνδυάζεται με ένα τρίτο φόρεμα σταμπάτο.

Η γραμμή του καλοκαιρινού επανωφοριού δεν διαφέρει από τη γραμμή που γνωρίσαμε στο τέλος του χειμώνα και την άνοιξη. Η ριχτή κόψι είναι πάντα της μόδας με άνετες πάντα τις μασάλες είτε πρόκειται για κιμονό μανίκια, είτε για μανικακόλλησι φορδεϊά διωκ στην εφαρμογή της.

Το τρουά-κάρ μακρός των μανικιών είναι κι αυτό της μόδας, αλλά θα δούμε και πιο κοντά μανίκια ως τον άγκωνα με φάρδος προς τα κάτω.

Οι γιακάδες των καλοκαιρινών επανωφοριών δεν είναι πάντοτε απαραίτητοι. Πολύ συχνά παραλείπονται.

ΤΑΓΙΕΡ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Τα καλοκαιρινά ταγιέρ γίνονται από σταμπάτες κοτονάντ και από σταμπάτα μεταξωτά, ιδίως σασπέν. Θα τα δούμε σε διάφορες γραμμές, αλλά χωρίς ν' αφήνουν τον κλασσικό τύπο. Έξαιρέσι κάνουν όταν μεταβάλλονται σε ντε-πιές.

Τότε βλέπουμε τον συνδυασμό της τουαλέτας σε κόψι φουρτώ με μεγάλο άνοιγμα λαιμού και κοντή βέστα αρκετά εφαρμοστή στο σώμα.

Άλλοτε πάλι η βέστα παίρνει τον τύπο μπολερό και άλλοτε συνδυάζεται με πλισσέ φούστα ή φόρεμα παίρνει μια πιο κλασσική εμφάνιση με φορδεϊά ζώνη και γιακά και ρεβέρ.

Αλλά, αφού μιλήσαμε για πλισσέ, ας μην παραλείψουμε ν' αναφέρουμε πόσο είναι και έφετος της μόδας.

Όλων των ειδών οι πιέττες θα φορεθούν φτάνει να είναι πολύ σπρωγές ώστε να μη διακόπτουν την ευθεία γραμμή.

Τις πιέττες δε θα τις δούμε μόνον στις φούστες των ελαφρών ταγιέρ, αλλά και στα δόκληρα φορέματα και σ' εκείνα που συνδυάζονται με την ανάλογη βέστα και αποτελούν ένα χαριτωμένο ντε-πιές.

ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Παίν ρίξουμε τη ματιά μας σε μερικά μοντέλα, τα οποία θα μας δώσουν μια συγκεκριμένη ιδέα της μιάς ή της άλλης γραμμής, ας μιλήσουμε για τα χρώματα, που θα επικρατήσουν το καλοκαίρι.

Την πρώτη θέση έχει το λευκό. Είναι το κατ' έσοχον χρώμα της εποχής μόνο του ή με συνδυασμό διαφόρων άλλων χρωμάτων: του μπλέ-μαρέν του μπλέ, του γκρι.

Συνηθίζονται επίσης τα παραπλήσια χρώματα του λευκού, όπως είναι το σάμπλ ή το φισέλ.

Αλλά χρώματα της μόδας είναι όλοι οι τόνοι του καφέ, από τον ανοιχτότερο ως τον πιο σκούρο, πράσινα ανοιχτά και σκούρα και κόκκινα της φωτιάς.

Μη ξεχνούμε, επίσης το μώβ, το βιολέ, το μενεξεδί της Πάρμας, το χρώμα της πασχαλιάς και της γκλισίν.

ΙΔΙΟΤΡΟΠΗ ΓΡΑΜΜΗ

Η καλοκαιρινή μόδα ανάμεσα στους διάφορους νεωτερισμούς, που εμπνέεται με σκοπό πάντοτε την γυναικεία κομψότητα δεν παραλείπει να εμφανιστεί και χτυπητές ιδιοτροπίες, που διερωτώμεθα αν πράγματι θα επικρατήσουν.

Μία απ' αυτές είναι τα ντε-πιές που συν-

1) Τουαλετίτσα σε κόψι έθαξέ, 2) και 3) Δύο σεμιζιέ φορέματα, το ένα κορδεϊάτο και το άλλο ριγυτό.

δυάζουν την ολόγισια φούστα με την καζάκα-τουνίκ.

Πρόκειται για μια τουνίκ κοντή, η οποία καλύπτει τελείως τους γοφούς σε γραμμή έθαξέ προς τα κάτω.

Πένες στο στήθος και πάρισμο των πλαισίων ραφών της προσδίδουν γραμμή σχετικώς εφαρμοστή στη μέση κι ένα μεγάλο άνοιγμα στον λαιμό την χαρακτηρίζει.

Το σκέρτο αυτό θα το δούμε σε σύνολα καθημερινής χρήσεως, αλλά και σε σύνολα άμπιγιέ. Φυσικά για το καθ' ένα διαλέγουμε το ένδεξιμένο ύφασμα.

Ένα τέτοιο ντε-πιές για καθημερινή χρήση, μπορεί να γίνει από κοτονάντ μονόχρωμο ή φανταζι: κορρά, καντριγιέ και γι' άμπιγιέ σύνολον χρησιμοποιούμε μετ' αυτά σταμπάτα ή και μονόχρωμα.

ΤΑ ΣΕΜΙΖΙΕ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Η μόδα των σεμιζιέ φορεμάτων δεν είναι βέβαια καινούργια, αφού τα είχαμε δη και το χειμώνα παρουσιάζουν όμως μερικές παραλλαγές, έτσι που να μας φαίνονται κάτι καινούργιο.

Τόσο για τα πρωινά, όσο και για τ' απογεύματα η μόδα χρησιμοποιεί όλες τις παραλλαγές.

Οι ριγωτές και καντριγιέ κοτονάντ θα χαρακτηρίζουν τα σεμιζιέ για την πρωινή έξοδο, για την έσοχη.

Η γραμμή τους είναι άλλοτε τελείως ευθύγραμμη και άλλοτε έθαξέ. Οι φούστες σχη-

ματίζουν πιέτες κανονικές ή πιέτες ελεύθερες.

Το τυπικό άνοιγμα του λαιμού τριγύρω στη ρίζα με το κατεβαστό γιακάδακι θα είναι πάντα της μόδας και συχνά ένας φλόγος από κορδεϊάλα προσθέτει μια πολύ νεανική χάρη.

Έξ' άλλου, είναι επίσης πολύ της μόδας ένα μεγάλο στρογγυλό άνοιγμα ή και τετραγωνικό, όπως και φορδεϊά ζώνη στη μέση από το ίδιο ύφασμα που θα σχηματίσει κορσελέ γραμμή.

Τα περισσότερα σεμιζιέ έχουν το τυπικό κουμπωμα μπροστά από πάνω ως κάτω ή ως τα μισά της φούστας. Πολλά εν τούτοις κάνουν την καινοτομία να έχουν το κουμπωμα στην πλάτη. Αυτό προσδίδει στο φόρεμα μια πιο λουσατή εμφάνιση.

Γι' αυτό, άλλως τε, αυτή την καινοτομία θα τη δούμε περισσότερο σε απογευματινά σεμιζιέ από τουαλ-ντε-σουά και άλλα πλούσια ύφασματα.

ΛΟΥΣΑΤΑ ΘΕΡΙΝΑ

Ακόμη κι' αυτά τα αλλάζει η φετινή μόδα σε ντε-πιές. Γιατί, πώς άλλοιως να εξηγήσω το ότι κάθε λουσατό φόρεμα βραδυνό ή απογευματινό συνοδεύεται από μια σχετική βέστα; Η βέστα αυτή είναι άλλοτε κοντή και άλλοτε πιο μακρεια.

Ακόμη και τα δαντελλένια φορέματα, που είναι τόσο της μόδας έφετος, θα έχουν για συμπλήρωμα μια βέστα. Αυτό βοηθεί την κάθε τουαλέττα ν' αλλάξει μορφή γιατί με μια βέστα σκεπάζουμε ένα μεγάλο ιτεκαλτέ και δίνουμε πιο απλή εμφάνιση στο σύνολο. Βγάζουμε τη βέστα και η τουαλετίτσα μας γίνεται άμεσως άμπιγιέ. Θα δούμε το καλοκαίρι και πολλές τουαλέττες από μουσλίνα. Οι φούστες γίνονται πλισσεδωτές ή με δυο ή τρία βολάν. Κάποτε οι πιέττες άρχίζουν από το κορσάξ κάτω από ένα νωμίσι.

Μη ξεχνάμε ότι η μουσλίνα είναι ένα άρα-

Ριγτό καλοκαιρινό επανωφόρι

χνούφαντο ύφασμα, που προσδίδει ιδιαίτερη χάρη στη γυναικεία σιλουέττα.

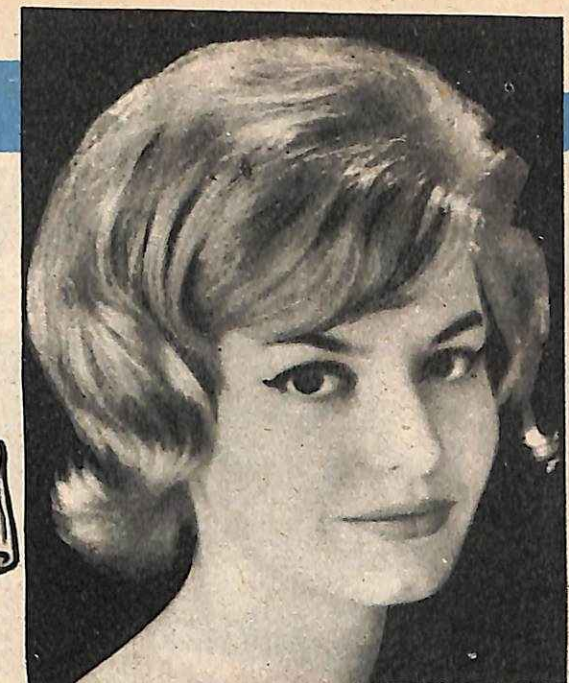
Η ΜΟΔΑ ΤΗΣ ΦΡΑΝΤΖΑΣ

Είναι γνωστή, αλλά και πάντοτε καινούργια η μόδα της φραντζας σαν στόλισμα σε φορέματα, σε βέστες, σε εσάρπες.

Τη βλέπουμε σε φορέματα από κοτονάντ να στολίζει το φύλλο της φούστας, που πέφτει έξω χωρο σαν ποδιά επάνω στη φούστα και να γαρνίρη το τελείωμα τόσο της ίδιας της βέστας όσο και των μανικιών της. Φυσικά η φραντζά ή ίδια στολίζοντας ένα βαμβακερό φόρεμα είναι κι αυτή βαμβακερή. Σε λουσατά φορέματα η φραντζά είναι μεταξωτή. Έξ' σάτα φορέματα η φραντζά είναι ελντελώς ίσια, αλλά με την κατάλληλη περιποίηση γίνονται φλού.

Πολύ συχνά θα δούμε βραδυνές τουαλέττες να έχουν για συμπλήρωμα μια πολύ κοντή κάπα που μόλις φτάνει ως τη μέση.

Κι' εδώ η κάπα τελειώνει σε φραντζά. Για τα καλοκαιρινά βράδια έξ' άλλου η μόδα συμβουλεύει τις μακριές εσάρπες μεταξωτές ή δαντελλένιες ή κεντημένες ή από λεπτό βουαλ-ντε-λαίν. Είναι πολύ πρακτικές για τις νυχτερινές δροσιές. Και αυτές οι εσάρπες μπο-

Το χτένισμα «Ελβίρ»

τα φορεματάκια τους. Ζεφύρια και ποπλίτες με φόντα ανοιχτόχρωμα και μικροσκοπικά μοτίβα σε ωραίους συνδυασμούς χρωμάτων θ' αποτελέσουν τα πρώτα φορεματάκια των παιδιών.

Η συνήθης κόψι γι' αυτά τα φορέματα είναι ένα μπουστακι έφαρμωστό, άλλοτε με κοντά μανικαδάκια και στρογγυλό λαιμό και άλλοτε χωρίς διόλου μανίκια και τετράγωνο άνοιγμα λαιμού. Συμπληρώνονται με σουρωτές φουστίτσες, που δίνουν μια χαριτωμένη πεταχτή γραμμή στις παιδικές σιλουέττες.

Σταμπάτα όμως ύφασματα χρησιμοποιούνται, καθώς βλέπουμε, και για λουσατά φουστανάκια. Αντί για βαμβακερά, όμως ύφασματα χρησιμοποιούμε φυλάρια σταμπάτα και μουσλίνας.

Πολύ της μόδας στην περίπτωση αυτή θα είναι το λευκό φόντο με χρωματιστά σταμπάρισματα.

Οι παιδικές αυτές τουαλετίττες στολίζονται με ζώνες από κορδεϊάλα σε ζωηρά χρώμα και μεγάλους λευκούς γιακάδες από όργκαντίνα.

ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ

Θα φορεθούν πολύ το καλοκαίρι τα φορέματα που συνδυάζονται με μπλουζές αλλά μπορούν να φορεθούν και χωρίς αυτές.

Γι' αυτό τον τύπο των φορεμάτων είναι πολύ κατάλληλες οι ριγωτές ή καντριγιέ κοτονάντ. Τα μπουστακία τους έχουν αρκετά άνοιγμα στο λαιμό μπερό ή στρογγυλό ή τετράγωνο και δεν έχουν μανίκια. Έτσι φαίνεται η μπλουζά από μέσα. Όταν είναι ζεστή τα φορεματάκια μπορούν να φοριούνται χωρίς μπλουζές.

Την ίδια εντύπωση μπορούμε να δώσουμε και με ένα ντε-πιές. Αντί δηλαδή για μονόκομιμο φόρεμα έχουμε μια σουρωτή φουστίτσα ή πλισσεδωτή που έχει για συμπλήρωμα ένα ζιλέ.

ΚΟΣΤΟΥΜΑΚΙ ΑΓΟΡΙΟΥ

Για τ' αγόρακι σας μπορείτε να επιτύχετε ένα ωραίο ντύσιμο συνδυάζοντας κοντό παντελονάκι και μια μπλουζίτσα ή βαμβακερό πουλόβερ.

ΕΣΜΕΡΑΔΑ

☉☉

Η ΦΡΕΣΚΑΔΑ ΣΤΑ ΛΑΙΝΑΖ

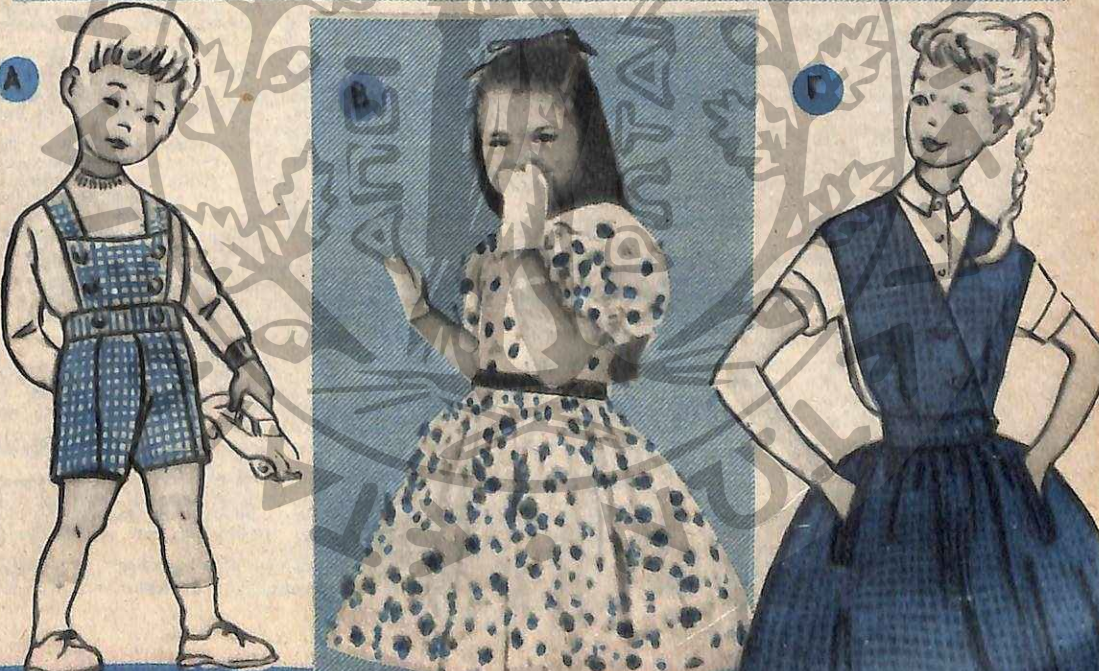
Τα λαινάξ έχουν το κακό να χάνουν την όμορφη και τη φρεσκάδα τους, όταν πλυθούν. Να λοιπόν ένας τρόπος για να τ' αποφυγετε αυτό:

Βράζετε 100 γραμμάκια φασόλια ξερά σε 1½ δόξα νερό. Αφού βράσουν δυο ως δυόμισι ώρες, τα περνάτε απ' τη μηχανή του πουρέ και με τον πολτό αυτό πλένετε το λαινάξ. Ύστερα το ξεβγάτε καλά, και θα δите πως έγινε σαν καινούργιο.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΠΑΙΔΙΚΑ

Τα παιδάκια έγκανιάζουν τώρα τα σταμπά-

Α) Παντελονάκι και πλαστρόν με μπλουζίτσα γι' αγόρακι. Β) Λουσατό παιδικό φουστανάκι από σταμπάτη μουσλίνα. Γ) Σύνολον φουστας, ζιλέ και άσπρης μπλουζας.

τάφερε, όχι χωρίς κόπο, να πείσει τον άντρα της να κηρύξει τον πόλεμο έναντιον του αδελφού του. Ο βασιλιάς Σιγοδέρος είχε διατάξει πολύ άσπου να πάρη αυτή την απόφαση. Άλλα από τη στιγμή που την πήρε, καμιά δύναμι δε μπορούσε να τον συγκρατήσει. Συγκέντρωσε άμέσως τους πολεμιστές του κι' όρμησε στη χώρα του αδελφού του.

Άρχισε έτσι ένας άγριος πόλεμος, που κράτησε πολλόν καιρό. Άλλα, στο τέλος, ο Χιλπερίκος νικήθηκε κι' ο Σιγοδέρος πήκε στην πρωτεύουσά του.

Η νίκη ήταν ολοκληρωτική κι' ο Σιγοδέρος δεν είχε πια παρά να άπαγορεύη τους όρους του. Καί πρώτος άπ' αυτούς ήταν η παράδοση της Φρεδεγόνδης. Άλλα, όταν την άναξησαν, δεν τη βρήκαν πουνενά.

Η ολιγοπληθής βασιλίσσα είχε άποτραφεί χηί σ' ένα δάσος κι' από εκεί άργάνωσε την έκδική της.

Μιά μέρα, δυό νεαροί λιπότες ζήτησαν να δουν το βασιλιά Σιγοδέρο κι' έκείνους τους δέχτηκε άνυποπτος. Άλλα σε λίγο έπεσε νεκρός από τά χτυπήματά τους. Την ίδια τύχη είχαν κι' οι έπιφανέστεροι από τους πολεμιστές του. Ο ύπόλοιπος στρατός, που είχε μείνει χωρίς άρχηγούς, έφυγε κατόπιν τρομοκρατημένος.

Έτσι, η Φρεδεγόνδη γύρισε θριαμβευτικά στην πρωτεύουσά της. Φερνάντας τώρα με περιφρόνηση στο βασιλιά Χιλπερίκο και τον πρόδιδο άδελφότη, πα πότε με τον ένα και πότε με τον άλλο από τους αλλοιούς του.

Μιά νύχτα, ο Χιλπερίκος, υπαινόντας στο δωμάτιό της, τη βρήκε στην άγκυρά της άρρηγνυτών σωματοφυλάκων του Δαγοδέρου. Αυτό το θέαμα τον έκανε να χάση τις αισθήσεις του και να σωριασθή κάτω. Ο Δαγοδέρος τον έσηκωσε άμέσως στα χέρια του και τον έτάλασε στο κρεβάτι. Έτοιμασθηκε κατόπιν να τρέξη, για να φωνάξη το γιατρό του παλατιού.

— Ηλίθιος που είσαι! του είπε η Φρεδεγόνδη. Δεν καταλαβαίνεις ότι, αν συνέλθω, θα μάς σκοτώση και τους δυό;

— Καί τι πρέπει να κάμωμε; ρώτησε ο Δαγοδέρος.

Η Φρεδεγόνδη πήρε ένα έγχειρίδιο και του το έβαλε στο χέρι.

— Μή διατάξης! του είπε. Σε λίγο θα είναι άργά!

Ο Δαγοδέρος σήκωσε τότε το χέρι του κι' έπειτα το κατέθεσε με όρμη. Η λεπίδα του έγχειριδίου χάθηκε άολοκληρή μέσα στο στήθος του Χιλπερίκου.

Η Φρεδεγόνδη άνακηρύχθηκε άμέσως έπίτροπος του άηλικιου γιου της και συγκέντρωσε όλη την έξουσία στα χέρια της.

Η αίματοβαμμένη ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

— Μή διατάξεις! του είπε η Φρεδεγόνδη. Σε λίγο θα είναι άργά.

ΣΤΗ θέσι της σημερινής Γαλλίας, ύπήρχαν στά πολλά χρόνια δυό βασιλίσσες, της Ώστρασίας στο Βορρά και της Νεοστρίας στο νότο. Στο πρώτο άπ' αυτό βασιλέυε ο Σιγοδέρος και στο δεύτερο ο άδελφός του Χιλπερίκος.

Τά δυό άδελφία άγαπιόνταν κι' οι ύπηκοοί τους ζούσαν ειρηνικά, σαν να ήταν ένας λαός.

Άλλα, ξαφνικά, τό μίσος χώθηκε άνάμεσα στους δυό βασιλίδες και τους λαούς τους. Η βασιλίσσα Άντοθέρο, που ήταν σύζυγος του Χιλπερίκου, γυρίζοντας κάποτε από έναν περίπατο στην έξοχη, είδε μία μικρή βοσκοπούλα, που ή όμορφιά της της έκανε έντυπωσι.

— Πώς λέγεται; κέρη μου; τη ρώτησε.

— Φρεδεγόνδη, άπάντησε ή νέα.

— Θέλεις ν' άφήσης τά πρόβάτά σου και νάρθης μαζί μου στο παλάτι; την έκαναρώτησε ή βασιλίσσα.

Η νέα γονάτισε άμέσως και της φίλησε τά πόδια.

Έτσι ή Φρεδεγόνδη πήγε στο παλάτι του βασιλιά Χιλπερίκου κι' ή βασιλίσσα, που την είχε συμπάθει, την έβαλε πάνω από άλεκ τις ύπηρέτριές της, γιατί της άρεσε να κουβεντιάξη μαζί της και ν' άκούη τις έλπιες άπαντήσε της.

Άλλα, ή Φρεδεγόνδη, κάτω από τό γοητευτικό πρόσωπό της, έκρυβε ψυχή φιλόδοξη και σκληρή. Σήκωσε, λοιπόν, τά μάτια της πάνω στο βασιλιά Χιλπερίκο και δε δυσκολετήθηκε να τον κάμη να την άγαπήσει. Άλλα δεν υπέκυψε άμέσως στο πάθος του.

— Πώς μπορεί να κλέψω την καρδιά του συζύγου της βασιλίσσας; του είπε πονηρά. Αυτή μ' έφερε στο παλάτι σου και της χρωστάω εύγνωμόνη, γιατί της έδωκες να με κυττάξη. Αν διεχόμενος τις προτάσεις σου, βασιλιά, άν νερεπόμουν πιά να σηκώσω τά μάτια μου για να την κυττάζω.

— Αυτό είναι μόνο, άγαπημένη μου Φρεδεγόνδη; φώναξε ο έρωτευμένος Χιλπερίκος. Δέ θα βρεθής στην άνάγκη να νησιπής μπροστά στη βασιλίσσα.

Καί την ίδια μέρα έστειλε τη γυναίκα του σ' ένα μακρινό πύργο.

Από τότε, ή Φρεδεγόνδη έγινε ή χωρίς στέμματος βασιλίσσα μέσα στο παλάτι της Νεοστρίας. Ο βασιλιάς, υποδουλωμένος στην όμορφιά της, δεν της άρνείταν τίποτα πιά.

Άλλα, ή Φρεδεγόνδη όνειρευόταν να γίνη άληγη βασιλίσσα. Για να φτάση, όμως, στο σκοπό της, έπρεπε να βγάλη από τη μέση την Άντοθέ- ρη. Καί δε δίστασε.

Μιά μέρα, φώναξε έναν από τους λιπότες του βασιλιά, τον άνδρείο Ούγο.

Τι ζητάει ή βασιλίσσα από σου; ρώτησε ο λιπό- τής.

— Υπαινόντας στο δωμάτιό της, ή Φρεδεγόνδη χαμογέλασε πικρά.

— Λίγη εύτυχία που δε μπορεί να τη βρή, άπάντησε.

— Άλλα δεν είναι εύτυχισμένη, έχοντας την άγάπη του βασιλιά; ρώτησε ο Ούγος.

— Ο βασιλιάς, βέβαια, μ' άγαπάει, άπάντησε ή Φρεδεγόνδη. Άλλα, έγώ μόνο εύγνωμόνη αίσθανόμαι γι' αυτόν...

— Βασιλίσσα...

— Δέ είμαι, λοιπόν, νέα κι' όμορφη; συνέχισε ή Φρεδεγόνδη. Καί δε μπορώ ν' άγαπήσω όποιον θέλω;... Πές μου, καλέ μου Ούγο, δεν είναι άλήθεια πώς άγαπάς τη βασιλίσσα σου;

— Ο λιπότης σάστισε.

— Σ' άγαπάω, Ούγο, ξαναείπε ή Φρεδεγόνδη, κυττάζοντας τον προικητικό Νά... ή βασιλίσσα σου άνοίγει την άγκαλιά της...

Από εκείνη την ήμέρα, ο Ούγος έγινε τό τυφλό όργανό της. Βέβαιη για την άφοσίωσή του, ή Φρεδεγόνδη του ζήτησε σέ λίγο να την γλυτώσει από την Άντοθέρο, λέγοντάς του πώς αυτή ήταν ή έπίθυμία του βασιλιά.

Ο Ούγος έπρεξε άμέσως στον πύργο, όπου βρισκόταν ή έδωραστη βασιλίσσα και την έπικνε με τά ίδια του τά χέρια. Άλλα, δεν πρόφτασε να φερη ο ίδιος την είδηση για τό θάνατό της. Γιατί μερικοί έμπιστοι της Φρεδεγόνδης τον περιμέναν στο δρόμο του γυρισμού και τον σκότωσαν.

Η Φρεδεγόνδη, ωστόσο, δεν κέρδιζε τίποτα άπ' αυτό τό έγκλημα. Γιατί ο Χιλπερίκος, που ήθελε σύζυγο από βασιλική γενιά, αντί ν' άνεύθει την Φρεδεγόνδη στο θρόνο, πήρε τη Γαλιανθή, που ήταν κόρη Βρουγχιλδής, γυναίκας του άδελφού του Σιγοδέρου.

Η Φρεδεγόνδη δεν έδεδε, ωστόσο, πώς είχε στενοχωρηθή γι' αυτό. Κατέφερε, μάλιστα, να κερδίση την έμπιστοσύνη της Γαλιανθής, που άρχισε να τη βλέπη σαν φίλη της.

Λίγο καιρό άργότερα, όμως, ή Γαλιανθή πέθανε δηλητηριασμένη.

Στο παλάτι της Νεοστρίας όλοι ήξεραν πούος είχε δηλητηριάσει τη δυστυχισμένη βασιλίσσα. Ο βασιλιάς Χιλπερίκος, άπόσσο δε δίστασε να κάμη γυναίκα του τη Φρεδεγόνδη και να την στέψη βασιλίσσα.

Άλλα, ή Βρουγχιλδή είχε όρκισθή να έκδικηθή τό θάνατο της άγαπημένης άδελφής της. Καί κα-

Δέ χάθηκε, όμως, πολύν καιρό τη δύναμή της. Γιατί ή Βρουγχιλδή είχε άνακηρύχσει έπίσημα αντιβασιλίσσα στο βασιλείο της Ώστρασίας. Η σύζυγος του Σιγοδέρου και άδελφή της Γαλιανθής, που είχαν πεθάνει κι' οι δύο από τό χέρι της Φρεδεγόνδης, δεν ζούσε τώρα παρά με τό όνειρο να έκδικηθή. Κι' άφού έκανε τις άποραίτητες προετοιμασίες, όρμησε στο βασιλείο της Νεοστρίας.

Η τύχη των όπλων εύνόησε στην άρχη της Φρεδεγόνδης. Άλλα, ή Βρουγχιλδή συμμαχησε σέ λίγο με τό βασιλιά της Βουργουνδίας, που όρμησε κι' αυτός από τό άνατολικό μέρος στο βασίλειο της Νεοστρίας.

Η Βρουγχιλδή άναγκάστηκε τότε να φύγη από την πρωτεύουσά της, τη Σουασόν, κι' άρχισε να τρέχη δεξιά κι' άριστερά για να έμψυχώσει τους στρατιώτες της. Άλλα, ήταν πιά άργά. Η μία ήττα διαδεχόταν την άλλη.

Στις άρχες του 597 βρέθηκε, τέλος, στη Σέλ μαζί με μία φουχία πολεμιστών, που της είχαν μείνει πιστοί. Η Βρουγχιλδή πλησίαζε όλοένα με τό στρατό της κι' ο βασιλιάς της Βουργουνδίας, που προχωρούσε από τά νοτιοανατολικά, της είχε κάμει την ύποχώρησι.

Η Φρεδεγόνδη κατέλασε τότε ότι είχε φτάσει τό τέλος της. Καί για να μην πέση στα χέρια της θανάσιμης έχθρας της, προτίμησε να τερματίσει μόνη της τη ζωή της, βυθίζοντας ένα έγχειρίδιο στο στήθος της.

Η Βρουγχιλδή, όταν έφτασε σέ λίγο στη Σέλ, πρόσταξε να της βγάλουν τά μάτια και να της κόψουν τά χέρια. Έπρεπε έπειτα τό πτώμα της σ'τά σκαλιά.

ΜΟΡΙΣ ΜΑΙΝΤΡΟΝ

ΠΑΡΑΘΕΛ ΑΚΡΙΒΑ ΤΟ ΔΕΙΞΕΙ

Θέλοντας ν' άστειλέσει, ο έκφωτιστής ένας ραδιοφωνικού σταθμού του Ματιάμ προσφέρθηκε να πληρώση 1 σέντι για κάθε νεκρό κοινούσιο που θα τό στέλνανε οι άκουστές του! Βρήκε όμως τό μπλά του, γιατί πολλοί άπ' αυτούς τό πήραν σ'τά σοβαρά, κι' έτσι άναγκάστηκε να πληρώση περί τό 2.400 δολάρια! Ένας άπ' τους άκουστές έστειλε 5.402 κοινούσια!

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΧΕΙΑΣ

Ο Χάρρυ παίρνει κρυφά τά κλειδιά της γυναίκας του, για να μη μπορη ν' άνοίξη τό πορτ-μπαν κάδ. Ύστερα τον είδοποιεί ο Ρένικ ότι ο Μαλρό, κατηγορηθείς στην άπαγωγή της κόρης του κι' ότι θ' άναλάδουν πιά έπίσημως την ύπόθεσι. Πράγματι, ή άστυνομία άρχίζει να ψάχνη έντατικά πρός όλες τις διευθύνσεις. Χάρης στη θέσι που έχει, ο Χάρρυ μπορεί να παρακολουθή τις έρευνες. Πα ραπρεί λοιπόν με άγωνία ότι, παρ' όλες τις προφυλάξεις που είχε πάρει, συγκεντώνονται οι γά-οιγά στοιχεία για την άπαγωγή. Η Ρέα κάνει την άρρωστη και δεν παρουσιάζεται καθόλου. Κι' ο Χάρρυ μαντεύει ότι αυτή δολοφόνησε την Όντέτ, για να μείνη μοναδική κληρονόμος του Μαλρό. Μεταξύ άλλων, άνακρινεται τό άντρώπο που είχε χτυπήσει με τ' αυτοκίνητό του τη «Τζάγκουαρ», κι' ο σύζυγος δηλώνει πώς ο άπαγωγέας έμοιάζε πολύ στή σωματική διάπλαση με τό Χάρρυ. Άποσπάσματα από άστυνομικούς και στρατίτες ψάχνουν παντού, σπιάμα πρός όπα- θμην.

— Μά φυσικά, συμφώνη- σε κι' ο Ρένικ. Πάντως, έ- χομε τώρα και δεύτερο μάρ- τυρα, που βεβαιώνει κι' αυ- τός πώς ο άγνωστος ήταν ψηλός και εύσματος. Έχομε όμως συγκεν- τρώσει και μερικά άλλα στοιχεία: Έρουμε ότι έχει άνάστημα περίπου 1,80, ότι ζυγίζει περί τό 80 κιλά, ότι φορούσε σκούρο κοστούμι σπέρ με έξωτερικές τσέπες, ότι ήταν ξε- σκούφωτος, ότι καννίζε ταίγαρα «Λάκας» κι' ότι οδηγεί ένα παλιό αυτοκίνητο... Κοντεύουμε να συμ- πληρώσουμε τό πορτραίτο του!

Στράφηκε άσφινικά σέ μένα και με ρώτησε:

— Πόσο ζυγίζεις έσύ, Χάρρυ;

— Ογδοντάτεσσερα κιλά περί- που, άπάντησα με βραχνή φωνή. Μά τί σχέση έχει τό βάρος μου μ' αυτή την ιστορία;

— Μου ήρθε μία ιδέα! Ο Κά- ρεϊν είπε πώς έχεις περίπου τό ίδιο μπόι και την ίδια σωματική διάπλα- ση με κείνο τον άνθρωπο. Οά σου βγάλουμε μία φωτογραφία, θα σκε- πάσουμε τό πρόσωπο και θα τη δη- μοσιεύσουμε στις έφημερίδες. Οά ρωτάμε αν είδε κανείς κάποιον που μοιάζει μ' αυτή τη φωτογραφία, κοντά στο «πάρκο» του Λόν Μπέυ ή τους «Πειρατές»... Τί λέτε και σεις, κύριε;

Η τελευταία έρώτησι άπευθυνό- τανε στο Μήντοους.

— Περιήρη ιδέα! συμφώνησε έ- κείνος μ' ένθουσιασμό. Οά κάνουμε μάλιστα κάτι ακόμα καλύτερο.

Φώναξε τί γραμμάτια του και της είπε:

— Μίς Λέχαμε, κάντε μου τη χάρη να πάτε ν' αγοράσετε άμέσως ένα κοστούμι σπέρ για τον κ. Μπάρ- μπερ. Φροντίστε νάχη χρώμα σκούρο καφέ και έξωτερικές τσέπες. Κάντε όσο γρηγορότερα μπορείτε!

Η μίς Λέχαμ με κύτταξε έξετα- στικά, κούνησε καταφατικά τό κε- φάλι της και βγήκε άπ' τό γραφείο.

— Όση ώρα θα περιμένω, Τζών, πρόσθεσε ο Μήντοους, κυτ- τάχτε να μου έτοιμάσετε τον κατά- λογο των έπιδοτών. Σας τό ξανα- λέω, θέλω τό όνοματά όλων όσοι πέρασαν από τό αεροδρόμιο από τις 10½ ως τά μεσάνυχτα.

Στράφηκε σέ μένα και συνέχισε:

— Δέ ν' άστειτε κάτι για μένα;... Ένα άβρο για την ιδιωτική μου ζωή, τις μανίες μου, τά παιδιό μου, τη γυναίκα μου; Καταλαβα- νετε τί θέλω... Οά βρήτε όλες τις έντετικές πληροφορίες στους αρχεί- λους μας. Προσπαθήτε να δημοσι- ευθή τό κομμάτι σας σ'τά περιοδικά «Τότν» και «Νιούζγουικ».

Γύρισα στο γραφείο μου. Μόλις

Η ΜΑΤΟΜΕΝΗ ΚΟΥΚΛΑ

έκλεισα την πόρτα, έπessa σ' ένα κά- θισμα, με κομένα τά γόνατα.

Ένοιωθα πώς είχα πιστή στην παγίδα! Αυτή ή ιδέα της φωτογρα- φίας, που είχε προτείνει ο Ρένικ, μπορούσε ν' άποδειχθή έπικίνδυνη.

Ήμουν σχεδόν βέβαιος πώς δε με είχε δη κανείς στους «Πειρατές» ή στο «πάρκο» του Λόν Μπέυ. Άν όμως γελιόμουν;...

Ύστερα, στο αεροδρόμιο, είχα κάνει την ήλιθιότητα να κουβαλήσω μόνος μου τη βαλίτσα της Όντέτ ως την αίθουσα άναχωρήσεων, που ήταν γεμάτη κόσμο. Όταν θα δη- μοσιεύτανε λοιπόν ή φωτογραφία, μπορούσε να με θυμώθ κάποιος...

Έκείνο όμως που μ' άνησυχούσε προπάντων, ήταν τό πώς θα εξα- φανίζα τό πτώμα της Όντέτ! Έ- πρεπε να ξεμπερδέω άμέσως, την ίδια νύχτα! Δέ μπορούσα να τ' ά- φισω περισσότερο μέσα στο πορτ- μπουκάς.

Ήμουν άναγκασμένος να νοικιάσω έν' αυτοκίνητο... Άλλα, ή παρακά- λη μου μεγάλωσε ακόμα περισσότε- ρο, όταν θυμήθηκα πώς είχα μείνει άπένταρος! Δεν είχα, παρά 2 δολ- λάρια στην τσέπη μου. Άλλα κι' ή Νίνα δε βρισκότανε σέ καλλίτερη κατάσταση. Δέ θα μπορούσα δε να πάρω τίποτα άπ' τό μισθό μου πριν άπ' τό τέλος της βδομάδας.

Έπρεπε λοιπόν να πάω στο συν- ηθισμένο γκαράζ και να προσπαθή- σω να νοικιάσω έν' αυτοκίνητο χω- ρίς να πληρώσω έγγυση. Ύστερα θάπρεπε να μεταφέρω τό πτώμα της Όντέτ άπ' τό δικό μου αυτοκίνητο σ' άλλο. Πώς θα τά κατάφερα, χωρίς να κινδυνέω να μ' άντιληφθή ή Νίνα; Οά ήμουν άναγκασμένος να περιμένω ώσπου να πλαιόαση.

Δεν πρόλαβα να σκεφθώ περισσό- τερο, γιατί άρχισε να χτυπά ή σταματήτα τό τηλέφωνο. Είχα έξ

άλλου να γράψω εκείνο τό άβρο για τό Μήντοους.

Μόλις τό είχα τελειώσει, μήκε ή μίς Λέχαμ, φέρνοντας τό κοστού- μι. Την άκολουθούσε κι' ο Ρένικ.

Σήκηκε ή καρδιά μου, όταν τό είδα: Ήταν πανομοιότυπο με τό δικό μου, πού τόχα αγοράσει λίγο ά- φού βγήκα άπ' τη φυλακή!

Όταν έναώθηκε ή μίς Λέχαμ, ο Ρένικ μου είπε:

— Άλλάξε ρούχα Χάρρυ. Ο φω- τογράφος περιμένει... Γρήγορα για να προλάβη να δημοσιευθή ή φωτο- γραφία σ'τις τελευταίες έκδόσεις των έφημερίδων.

Φόρεσα πράγματι τό κοστούμι κι' άκολουθήσα τό Ρένικ στο φωτο- γραφικό άτελιέ της άστυνομίας. Μισή ώρα άργότερα, είχαμε μία ντυσίνα φωτογραφίες, έτοιμες για διανομή.

Συντάσσοντας την περιγραφή μου και κολλώντας την πίσω άπ' τις φωτογραφίες, είχα τη φριχτή έν- τυπωσι πώς αυτοκτονούσα! Πήγα έπειτα τό αντίτυπο στον εισαγγε- λέα.

Τό πρόσωπό μου ήταν γεμισμέ- νο, σ'τις φωτογραφίες. Όπόσο, αυτό δε μ' έμποδίζε ν' άναγνωρίζω τον έαυτό μου!

Ο Μήντοους εξέτασε τις φωτο- γραφίες κι' έμεινε ικανοποιημένος. Ύστερα φώναξε τη μίς Λέχαμ και της είπε να τις στείλη στις το- τικές έφημερίδες.

Ο Ρένικ έφάτσε τη στιγμή που έδωγαν ή γραμμάτιας.

— Έχω έδδ τον κατάλογο των έπιδοτών, όλησες. Μά δε μου φαί- νεται πολύ χρήσιμος... Άπ' τις 10½ ως τά μεσάνυχτα δεν άπογει-

ώθηκαν, παρά δυό αεροπλάνα: Ένα για την Ίσπανία κι' άλλο για τό Σαν Φραντσκο. Τό δεύτερο είχε δεκαπέντε έπιβάτες. Οι δεκατέ- σερεις άπ' αυτούς ήταν γνωστοί έ- πιχειρηματίες με τις γυναίκες τους. Ταξιδεύουνε συχνά, και ή συνοδος τους ξέρει όλους προσω- πικά. Ο δέκατος πέμπτος έπιβά- της ήταν μία κοπέλλα, μονάχη.

Ο Μήντοους έκανε μία γκριμά- τσα.

— Δεν προχωρήσαμε καθόλου, είπε. Έγώ ζητώ μία κοπέλλα κι' έναν άντρα που ταξιδεύουνε μαζί. Δεν άποκρίνεται να τρομοκράτη- δέ τό θύμα του ο άπαγωγέας και να τό άνάγκασε να τον άκολουθή- ση... Ποία ήταν πάντως αυτή ή μο- ναχη ταξιδιώτρια;

— Έδωσα τ' όνομα Άνν Χάρ- κουρ, άπάντησε ο Ρένικ. Η συνο- δος του αεροπλάνου την πρόσεξε ί- διαίτερως. Με βεβαίωσε πώς ήταν κοκκινοκόκκινα. Δέ μπορεί ναταν ή Όντέτ Μαλρό.

Ο παγωμένος κόμπος που είχε σχηματισθή στο στομάχι μου, ξε- σφίχτηκε λίγο. Τά γόνατά μου λύ- γισαν. Άναγκάστηκε να καθήσω.

Ο Μήντοους πέταξε τον όνομα- στικό κατάλογο στο καλάθι των ά- χρηστων.

— Έπρεπε πάντως να κάνουμε κι' αυτή την προσπάθεια, είπε. Ί- σως νάμαστε πιο τυχεροί με τη φω- τογραφία.

Ήταν 4 περασμένες. Έμεινα ως τις 8, άκούοντας τις τηλεφωνικές άναφορές. Ύστερα είπα στο Ρένικ: — Μπορώ να γυρίσω πιά στο σπίτι μου; Άν ύπαρχη τίποτα και- νούργιο, κάνε μου ένα τηλεφώνημα.

— Ναι, βέβαια. Μπορείς να φύ- γεις, Χάρρυ.

Γύρισα στο γραφείο μου και πή- ρα στο τηλέφωνο τη Νίνα.

— Ίσως ν' άργήσω να γυρίσω ά- πόψε στο σπίτι, της είπε. Έσύ τί πρόκειται να κάνης;

— Μά... τίποτα. Οά σε περι- μένω.

Γιατί δεν πās σ'τόν κινηματο- γράφο; Δεν ύπαρχε λόγος να πε- ράσης τη βραδιά στο σπίτι όλομό- ναχη. Παίζουνε ένα όραίο φίλμ στο «Κάπιταλ». Πήγαινε να τό δής.

Δεν έχω κείρι να πάω μόνη, Χάρρυ. Οά σε περιμένω.

Αν μπορούσα να την κάνω να βγή άπ' τό σπίτι για μερικές ώ- ρες!...

Οά μ' εύχαριστήσης πολύ άν πās, Νίνα. Δέ βγαίνεις έξω άρκετά.

Μά άγάπη μου, δεν έχω διά- θεσι να βγαίνω μόνη μου, ακόμα κι' αν είχαμε τά μέσα. Πότε θα γυ- ρίσης; Θέλεις να σου φυλάξω τό φα- γητό σου;

Δεν έπέμενα περισσότερο, για να μη κινήσω τις ύποψίες της.

— Έχω ως μά ώρα δουλειά ά- κόμα, της είπα. Ναι, φυλάξε μου να φάω κάτι... Ωρεθόσασ!

Κι' έκλεισα τό τηλέφωνο.

Έμεινα για ένα λεπτό άκίνη- τος, κυττάζοντας μηχανικά τις έκ- κρεμές του γραφείου χωρίς να τό βλέπω.

Γενικά, ή Νίνα πλαιόαζε κατά τις 11. Οάπρεπε να περιμένω μία ώρα τό λιγότερο, πριν διακυβευ- ψω για να πάω τό πτώμα της Όν- τέτ.

Τώρα που πλησίαζε ή στιγμή της δράσεως, μουφανε ναυτία ή σκέψη αυτού που έπρόκειτο να κάνω. Μά δε γίνονται αλλοίως!

Πού θ' άφίνα τό πτώμα; Μπορού- σα να τό πάω στο παλιό άργι- ωρυχείο; Ήξερα πώς τό είχαν ήδη φάει. Ύπάρχε έλκυστική πιθανότητα να τό έναψόφουνε. Άν καταφερα να τό φτάσω έκεί χωρίς να μ' άντι- λαβείννε, δε θα βρισκόταν ίσως πο- τέ τό πτώμα.

Μα θα τὸ κατάρθωσα άραγε;... Πρὶν βγῶ ἀπ' τὸ γραφεῖο τοῦ εἰσαγγελέως, εἶχα μελετήσει τὸ χάρτι όπου σημειώνω ὁ Ρένικ τὴν πορεία τῶν ἐρευνῶν. Ἀπομακρύνονταν τώρα ἀπ' τὸ ὄρυχείο, ἀκολουθώντας τὸ μεγάλο δρόμο, πρὸς τὴ διεύθυν-

σι τοῦ σπιτιοῦ μου. Κατὰ τὴ 1, ὁ δρόμος θὰ ἦταν ἴσως ἐρημος, ἐκτός ἀπὸ κανένα ἀστυνομικό αὐτοκίνητο περιπολίας. Χρησιμοποιώντας τὸν τίτλο μου ὡς τεχνικοῦ βοηθοῦ τοῦ εἰσαγγελέως, θὰ μπορούσα πιθανότατα νὰ περά-

σω, ἂν βαστούσαν τὰ νεύρα μου. Μπορούσα ὅμως νάμαι σίγουρος γι' αὐτό; Γιά τὴν ὥρα, ἀρχίζουν νὰ λυγίζουν... Πρὶν ἐπιχειρήσω ὁτιδήποτε, ἔπρεπε νὰ νοικιάσω ἓνα αὐτοκίνητο. Βγήκα ἀπὸ τὸ γραφεῖο καὶ πῆγα με-

τὸ λεωφορεῖο στὸ συνηθισμένο γκαράζ μου. Ἐφτάσα ἐκεῖ στὶς 9 π.μ. Ὁ Τέντ Μπράουν, ἓνα ἀγόρι 18 χρόνων, ποὺ τὸ ἤξερα καλὰ, καθότανε στὸ γραφεῖο καὶ διάβαζε μιὰ ἱπποδρομιακὴ ἐφημερίδα. Ἀνακουφίστηκα ποὺ δὲ βρισκόταν ἐκεῖ ὁ Χάμιμοντ, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ γκαράζ.

Γεῖά σου, Τέντ, εἶπα ἀνοίγοντας τὴν πόρτα. Ἐχεις πολλὴ δουλειά, βλέπω! Ὁ μικρὸς χαμογέλασε μὲ κάποια ἀμνηχανία. Ἄφισε τὴν ἐφημερίδα τοῦ καὶ σηκώθηκε.

Καλησπέρα, κύριε Μπάρμπερ, μοῦ εἶπε. Προσπαθοῦσα νὰ διαλέξω κανένα «σίγουρο» ἄλλο. Δὲν ἔπιασα δεκάρα ὅλη τὴ βδομάδα!

Τὸ ἴδιο αὐτοῦς εἰμαι κι' ἐγώ, καυμένη μου Τέντ. Ἄκουσε! Ἡ «Πακάρ» μου χάλασε. Ἔσπασαν οἱ ταχυτήτες.

Ὁ νέος φάνηκε στενοχωρημένος. Νὰ πῶς ἡ ὀργή! φώναξε. Μεγάλη ζημιά!

Ναί, βέβαια... Ὁθέλω λοιπὸν νὰ νοικιάσω ἓν αὐτοκίνητο γι' ἀπόψε. Ἐχεις κανένα κατάλληλο;

Μάλιστα, κύριε Μπάρμπερ. Μπορεῖτε νὰ πάρετε ἐκείνη ἐκεῖ τὴ Σεβρολέτ. Ἀπόψε τὴ θέλετε;

Ναί. Θὰ τὴ φέρω πίσω αὐριο τὸ πρωῒ. Ἐγὼ ἓνα ἐπείγουσιν ραντεβού στὸ Πάλμ Μπέυ.

Μιὰ στιγμή νὰ ἐτοιμώσω τὸ δελτίο, κύριε Μπάρμπερ. Θὰ μοῦ ἀφίσετε 30 δολλάρια γιὰ ἐγγύηση καὶ γιὰ τὴν ἀσφάλεια.

Ἐνὸς προχωροῦσα κι' ὅλας πρὸς τὴ Σεβρολέτ, σταμάτησα ἀπὸτομα.

Βιάζομαι, Τέντ, εἶπα, καὶ δὲν κρατῶ λεφτὰ ἀπάνω μου. Θὰ σὲ πληρώσω αὐριο.

Τὸ παιδί ἔβγαλε τὸ κεφάλι του μ' ἀμνηχανία.

Φοβάμαι πὺς δὲ θὰ θέλῃ ὁ κ. Χάμιμοντ... Πὺς γ' ἀναλάβω τέτοια εὐθύνη;

Προσπάθησα νὰ γελάσω. —Μὰ τί σ' ἐπίσας, Τέντ; διαμαρτυρήθηκε. Τόσα χρόνια εἰμαι πελάτης σας. Ὁ κ. Χάμιμοντ δὲ μοῦ πρόσφερε πολλὴ εὐχαρίστησις αὐτὴ τὴν ἐξυπηρέτησι.

Τὸ πρόσωπο τοῦ μικροῦ φατίστηκε.

Ναί, ἔχετε δίκιο, κύριε Μπάρμπερ, εἶπε. Ὑπογράφει μοῦ λοιπὸν τὸ δελτίο. Κι' αὐριο, ὅταν θὰ φέρετε πίσω τ' ἄμαξι, πληρώνετε...

Ὁ κέυ!

Τὸν ἀκολούθησα μέσα στὸ γραφεῖο καὶ περίμενα μ' ἀνυπομονησία, ἐνὸς ἐκείνος ἔφαχνε νὰ βρῇ ἓνα ἔντυπο. Τὸ βρῆκε ἐπιτέλους καὶ τὸ ἀφίσε πάνω στὸ τραπέζι, μπροστὰ μου.

Ἐβγαλα τὸ στυλό μου γιὰ νὰ ὑπογράψω. Τὴν ἴδια στιγμή ὅμως, μπῆκε ἓνα αὐτοκίνητο στὸ γκαράζ. Ἦταν ὁ Χάμιμοντ.

Ἀν ἐρχόμουν πέντε λεπτά νωρίτερα, δὲ θὰ μὲ πρόφτανε ἐκεῖ... Τώρα πιά εἶχε χαλάσει ἡ δουλειά μου! Τὸ μάντεψα ἀπ' τὰ μούτρα ποῦ ἔκανε βλέποντάς με.

Κατάρθωσα ὥστόσο νὰ τοῦ χαμογελάσω, ὅταν μπῆκε στὸ γραφεῖο.

Καλησπέρα, κύριε Χάμιμοντ, τοῦ εἶπα. Δουλεύετε ὡς ἀργά.

Καλησπέρα, ἀπάντησε ξερά.

Ἐρρίξε μιὰ διαπεραστικὴ ματιά στὸν Τέντ.

Τί συμβαίνει; ρώτησε.

Θὰ νοικιάσω τὴ Σεβρολέτ σας. Χάλασαν οἱ ταχυτήτες τοῦ δικοῦ μου αὐτοκινήτου. Θὰ σὰς εἰδοποιήσω νωρὴτε νὰ τὸ πάρετε τὴν ἐρχομένη βδομάδα γιὰ νὰ τὸ διαρρώσετε. Τώρα ἔχω ἓνα βιαστικό ραντεβού στὸ Πάλμ Μπέυ καὶ χρειάζομαι αὐτοκίνητο.

Ὁραία... Ἐχετε τὴν καλωσύνη νὰ συμπληρώσετε τὸ ἔντυπο, κύριε Μπάρμπερ; Θὰ μοῦ δώσετε 30 δολλάρια γιὰ τὴ βεζίνα τὴν ἀσφάλεια καὶ τὴν ἐγγύηση.

Ἀρχισα νὰ συμπληρώνω τὸ δελτίο. Τὸ χέρι μου ἔτρεμε τόσο δυνα-

τά, ὥστε τὸ γράψιμό μου ἦταν ἀγνώριστο.

Θὰ σὰς πληρώσω αὐριο ποῦ θὰ σὰς τὸ φέρω πίσω, δήλωσα μὲ τὸ φυσικότερο τόνό μου. Μοῦ παρυσιαστίκα ἐντελὸς ἔσφινκα αὐτὸ τὸ ραντεβού, καὶ δὲν πρόλαβα νὰ περάσω ἀπ' τὴν Τράπεζα γιὰ λεφτὰ, πρὶν κλείσει. Θὰ πληρωθῇτε αὐριο, ὠρισμένως.

ὑπογράψα τὸ χάρτι καὶ τσέπωσα πρὸς τὸ μέρος του. Μὰ αὐτὸς οὐτὸ κῦτταξε.

Δὸς μοῦ τὸ λογαριασμό τοῦ κ. Μπάρμπερ, εἶπε στὸν Τέντ.

Τὸ παιδί ἔβγαλε τὴν καρτέλα μου ἀπὸ ἓνα συρτάρι κι' ὕστερα ἀπομακρύνθηκε πρὸς τὸ βάθος τοῦ γκαράζ, μὲ φανερὴ ἀμνηχανία.

Ὁ Χάμιμοντ ἐξέτασε τὴν καρτέλα. Ὑστερα μὲ κῦτταξε ψυχρὰ καὶ εἶπε:

Κύριε Μπάρμπερ, μοῦ χρωστάτε 150 δολλάρια ἀπὸ ἐπισκευές, βενζίνα καὶ λάδι.

Ναί, τὸ ξέρω. Θὰ σὰς τὰ πληρώσω ὅλα αὐριο. Λυπάμαι ποῦ ἄργησα τόσο πολὺ...

Θὰ μοῦ κάνετε μεγάλῃ χάρη! Λυπάμαι, κύριε Μπάρμπερ, ἀλλὰ δὲ μπορῶ πιά νὰ σὰς κάνω πίστωση, ὥσπου νὰ ξεφληψτε τὸ λογαριασμό σας.

Λίγο ἔλειψε νὰ θυμώσω. Ἐσφίξα τὶς γραβιές μου καὶ βγήκα ἀπ' τὸ γκαράζ.

Ἐνῶμιν χιλιόμετρο μακριὰ ἀπ' τὸ σπίτι μου, ὑπῆρχε ἓνα πρατήριο βενζίνης, ἀνοικτὸ ὅλη τὴ νύκτα, ποῦ νοικιάζε κι' αὐτοκίνητα. Ὅταν θὰ πλάγιαζε ἡ Νίνα, θὰ πήγαινα νὰ πάρω ἀπὸ κεί ἓνα ἄμαξι καὶ θὰ τὸ πλήρωνα μὲ μερικὰ δολλάρια ἀπ' τὰ λεφτὰ τῶν λυτρῶν.

Πῆρα τὸ μακρὸ δρόμο ποῦ ὡδηγοῦσε στὸ σπίτι μου. Καθὼς πλησίαζα ἐκεῖ, εἶδα δυὸ πόλισμαν ποῦ προχωροῦσαν πρὸς τὸ μέρος μου, στὸ ἀντικρινὸ πεζοδρόμιο.

Σταμάτησαν μπροστὰ στὸ σπίτι ἐνὸς γεῖτονός μου. Ὁ ἓνας ἀπ' αὐτοὺς ἀνοίξε τὴν καγκελλόπορτα καὶ προχώρησε μέσα. Ὁ συνάδελφός του συνέχισε τὸ δρόμο του καὶ μπῆκε στὸ διπλάνο σπίτι.

Οἱ ἐρευνες λοιπὸν στὰ σπίτια εἶχαν φτάσει στὸ δρόμο μου!

Ταχυνα τὸ βῆμα μου, μὲ τὴν καρδιά σφιγμένη ἀπὸ φόβο. Ὅταν ἀντίκρισα τὸ σπίτι μου, σταμάτησα ἀπὸτομα.

Οἱ πόρτες τοῦ γκαράζ, ποῦ τὶς εἶχα κλειδώσει τὴν περασμένη νύχτα, ἦταν τώρα ὀρθάνοιχτες!

Ἐμεινα γιὰ λίγο σὰν ἀπολιθωμένος. Χρειάστηκε πολλὴ προσπάθεια γιὰ νὰ ἐπιβληθῶ στὸν ἐαυτό μου καὶ νὰ μὴ τὸ βάλω στὰ πόδια...

Εἶχαν βρῇ ἄραγε τὸ πτώμα; Μήπως μὲ περιμένανε τώρα, κρυμμένοι σὲ μιὰ γωνιά γιὰ νὰ μὲ συλλάβουν;

Ὁ ἓνας ἀπ' τοὺς ἀστυνομικοὺς εἶχε βγῇ ἀπὸ τ' ἀντικρινὸ σπίτι καὶ μὲ κῦτταξε μὲ περιέργεια.

Συνέχισα τὸ δρόμο μου, προσπαθώντας νὰ φανῶ ψυχραιμὸς.

Μπαίνοντας στὴν ἀλλέα τοῦ σπιτιοῦ, εἶδα τὴ Νίνα μαζί μὲ δυὸ στρατιώτες δίπλα στὴν Πακάρ. Ἀκούγοντας τὰ βήματά μου, στράφηκαν κι' οἱ τρεῖς πρὸς τὸ μέρος μου.

—Ἄ, νὰ ὁ ἀντρας μου, εἶπε ἡ Νίνα.

Καλησπέρα. Τί συμβαίνει; ἔτρεσα.

Οἱ δυὸ στρατιώτες ἦταν νεαροὶ, παιδιὰ ἀκόμα. Ὁ ἓνας ἀπ' αὐτοὺς ἦταν ἐνθὺς, μὲ ροζ παχουλὸ πρόσωπο. Φαινότανε νὰ βαρεῖται τρομερὰ καὶ νὰ σκάσει ἀπ' τὴ ζέστη.

Ὁ ἄλλος ἦταν κοντός, μελαχροινός, μὲ πονηρὰ μάτια. Ἐδῖνε τὴν ἐντύπωσις ἀνθρώπου δόπιστου καὶ πεισιματάρη. Μάντεψα ἀμέσως πὺς ἐάδρισα τὸ μπελά μου μαζί του.

Δικό σας εἶναι τ' αὐτοκίνητο; μὲ ρώτησε.

Δίχως νὰ τοῦ ἀπαντήσω, στράφηκα πρὸς τὴ Νίνα.

Μὰ τί συμβαίνει λοιπόν; τῆς εἶπα.

Ψάχνουν γιὰ κείνη τὴν κοπέλλα, τὴν Ὀντέτ Μαλρὺ, μοῦ ἐξήγησε, νευρισμένη. Θέλουνε σώνει καὶ καλά νὰ τοὺς ἀνοίξουν τὸ πὸρτ-μπαγκάξ τοῦ αὐτοκινήτου.

Παρ' ὅλη τὴν ἀγωνία μου, κατὰφερα νὰ γελάσω καὶ εἶπα πὸν παχουλό:

Μήπως τυχὸν φαντάζεστε πὺς θὰ τὴ βρῆτε ἐκεῖ μέσα;

Ἐκείνος χαμογέλασε στενοχωρημένα.

—Ὁχι βέβαια, κύριε, ἀπάντησε. Τὸ εἶπα κι' ἐγὼ στὸ Τζός, μὰ δὲ μ' ἀκούει.

Μ' ἀνοίγετε, παρακαλῶ, αὐτὸ τὸ πὸρτ-μπαγκάξ; εἶπε ὁ μελαχροινός. Πῆρα διαταγὴ νὰ φάω ὅλα τὰ σπῖτια κι' ὅλα τ' αὐτοκίνητα αὐτοῦ τοῦ δρόμου, κι' ἐννοῶ νὰ τὴν ἐκτελέσω!

Τοῦ εἶπα πὺς ἔχασα τὰ κλειδιά μου, ἐπενέθη ἡ Νίνα. Τοῦ συστήσα νὰ σὲ περιμένῃ, Χάρρυ. Εὐτυχῶς, δὲν ἀργήσατε νάρθης...

Λυπάμαι, εἶπα στὸ μελαχροινὸ στρατιώτη, ἀλλὰ δὲν ἔχω κι' ἐγὼ τὰ κλειδιά μου. Τ' ἀφίσα σ' ἓνα κλειδαρά, γιὰ νὰ φτιάσῃ ὅμοια γιὰ τὴ γυναῖκα μου.

Ἐκείνος μὲ κῦτταξε φιλοποπτα.

Κρίμα! εἶπε. Ἐχω ἐντάλμα ἐρεύνης. Ἄν δὲν ἔχετε τὸ κλειδί, θ' ἀναγκαστῶ νὰ σπάσω τὴν κλειδαριά.

Θὰ πάρω αὐριο τὸ πρωῒ τὸ κλειδί, ἀπάντησα προσπαθώντας ἀπελπισμένα νὰ διατηρήσω τὸ φυσικό καὶ κανονικὸ τόνό τῆς φωνῆς μου. Ἐλάτε τότε νὰ σὰς ἀνοίξω εὐχαρίστως τὸ πὸρτ-μπαγκάξ μου.

—Ἐλα, πάμε, Τζός! εἶπε ὁ δεύτερος στρατιώτης. Ἐχομε νὰ ψάξωμε ἀκόμα ὅλον αὐτὸ τὸ δρόμο, κι' εἶναι ἀργά!

Μὰ ὁ Τζός δὲν ἔδωσε τὴν παραμικρὴ σημασία στὰ λόγια του. Ἦταν ὀλοφάνερα ἀποφασισμένος νὰ κάνῃ τὴ δουλειά του.

Θὰ σπάσω τὴν κλειδαριά, ξαναεἶπε μὲ πείσμα.

Κῦτταξε γύρω του, στὸ γκαράζ, εἶδε σὲ μιὰ ἄκρῃ ἓνα λεβιὲ καὶ τὸν πήρε.

—Ἐ, μιὰ στιγμή! φώναξε, ἐνὸς στεκόμουν μπροστὰ στ' αὐτοκίνητο. Σὰς ἀπαγορεύω νὰ μοῦ κάνετε τέτοια ζημιά!

Τοῦδειξα τὴν ταυτότητά μου. Ἄλλ' ἐκείνος τὴν κῦτταξε, χωρὶς νὰ τὴν ἀγγίξῃ.

—Ἐ, καὶ τί μ' αὐτό; γκρίνιασε. Τί μὲ νοιάζει νὰ μάθω ποῖος εἶσαστε; Ἐγὼ πῆρα διαταγὴ νὰ φάω ὅλα τ' αὐτοκίνητα ποῦ θὰ βρῶ σ' αὐτὸ τὸ δρόμο. Ἐκτελῶ διαταγές!

Στράφηκα πρὸς τὴ Νίνα.

Εἶναι ἀπέναντι ἓνας ἀστυφύλακας, τῆς εἶπα. Φώναξέ τον.

Βγήκε τρέχοντας ἀπ' τὸ γκαράζ, ἐνὸς ὁ Τζός φώναζε, ἔξω φρενών.

—Ἐγὼ θ' ἀνοίξω ὅπωςδήποτε αὐτὸ τὸ πὸρτ-μπαγκάξ! Φύγετε ἀπ' τὴ μέση!

Καὶ σήκωσε ἀπειλητικὰ τὸ λεβιέ.

Ἄλλ' ἐγὼ δὲν κουνήθηκα καθόλου.

—Ὁχι, δὲ θὰ μοῦ χαλάσετε τ' ἄμαξι, ξαναεἶπα. Θὰ σὰς ἀνοίξω ἐγὼ τὸ πὸρτ-μπαγκάξ, αὐριο ποῦ θὰ χωρὶς τὸ κλειδί. Ὁχι νωρίτερα!

Κυτταχτήκαμε γιὰ ἓνα λεπτό. Στὸ τέλος, ἄφισε χάμω τὸ λεβιέ καὶ εἶπε μὲ σφιγμένα δόντια:

—Ἀφού τὸ θέλετε ἐστί... Ἐλα, Χάιν, νὰ πετάξουμε ἔξω αὐτὸ τὸν ἡλίθιο! Ὁ ἀνοίξω ὅπωςδήποτε τὸ πὸρτ-μπαγκάξ!

Μὴ γυρεύς καυγάδες, Τζός, εἶπε ὁ συντροφός του συμπληρωτικά.

Ἄς περιμένουμε τὸν ἀστυφύλακα...

Ἐγὼ κάνω ὅ,τι μὲ διατάζανε... Λοιπόν, θὰ φύγετε ἐστίς ἀπ' τὴ μέση, ἢ πρέπει νὰ μεταχειριστῶ ἄλλο τρόπο;

—Σὰς μυρίζεται, στρατοδικεῖο, νεαρέ μου! τὸν φοβέρισα. Ἄν κά-

Στὸν ἥλιο τὸ δέρμα διψᾷ περισσότερο!

Τὶ εὐχάριστα νὰ ξαπλώνῃς στὸν ἥλιο! Ἀλλὰ πρόσεξε. Τὸ δέρμα χάνει πολὺ ἀπὸ τὸ φυσικό του ὑγρὸ ποῦ τὸ διατηρεῖ λεῖο καὶ ὁμοερό.

Ἔτσι τὸ δέρμα διψᾷ εἰς θάρος τῆς ὁμορφίας του.

Ἡ NIVEA δίνει στὸ δέρμα νὰ πῇ καὶ ἀποκαθιστᾷ τὴν ἰσορροπία τοῦ ὑγροῦ ποῦ ἐξασφαλίζει τὴν ὁμορφία σας.

Γι' αὐτό:

1. Ποτὲ χωρὶς NIVEA στὸν ἥλιο!
2. Σὲ παρατεταμένη ἡλιοθεραπεία καὶ γιὰ ὥραῖο μελαχροινὸ χρῶμα μεταχειρίζεσθε τὸ λάδι NIVEA ποῦ παρέχει ἰσχυρὴ προστατευτικὴ ἐνέργεια!
3. Πρωῒ καὶ βράδυ κρέμα NIVEA γιὰ τὸ διψασμένο ἀπὸ τὸν ἥλιο δέρμα σας!

Ἡ NIVEA τρέφει τὸ δέρμα

καὶ τοῦ δίνει τὸ ἀπαραίτητο ὑγρὸ γιὰ τὴν ὁμορφία του.

ΓΝΗΣΙΟ ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORT, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ἐνὰ ἀκόμη
ἐκτεκτό προϊόν

ΠΙΩΤΗΣ
Ζεζέ

Μὲ τὴν πρώτη δοκιμὴ
θὰ διαπιστώσετε ὅτι
δὲν ὑπάρχει καλύτερο

ΠΙΩΤΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ ΠΙΩΤΗΣ Ο.Ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΙΚΤΙΝΟΥ 2

ΔΕΚΤΩΡ,

Μὴν ξεχνᾶτε, ὅτι...

...μέσα σὲ ὅλα τὰ κουτιά τοῦ DAL, ἀκόμη καὶ στὰ κουτιά τῶν 4 ὄρχ., ὑπάρχει καὶ μιὰ ἐκπληξίς... μιὰ πρωτοφανὴς ποικιλία ἀπὸ χαριτωμένα δωράκια τοῦ DAL!

Ἔτσι, ἀγοράζοντας DAL, ὁχι μόνο ἀγοράζετε ἀνωτέρα ποιότητα, ἀλλὰ δοκιμάζετε καὶ μιὰ ἐκπληξίς.

Μὴν ξεχνᾶτε, ὅτι μόνο τὸ DAL λαμπικάρει τὰ ρούχα καὶ προστατεύει τὰ χέρια σας ἀποτελεσματικά.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

ΟΜΟΡΦΑΙΝΕΙ Ο,ΤΙ ΠΛΕΝΕΙ

ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΞΑΡΤΩΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Τα μαγιώ Sambo είναι τα μόνα που εφαρμόζουν τέλεια εις όλα τα σώματα και ιδιαιτέρως εις το στήθος χάρις εις την ειδικότητά μας.

ΜΑΓΙΩ SAMBO ΑΠΟ ΔΡΑΧ. 98

Αποκλειστική πώλησις
Χονδρική - Λιανική

ΦΛΕΞ ΦΟΡΜ

Κοντώση

ΑΘΗΝΑΙ: ΕΡΜΟΥ 39
ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 22

νετε πώς μ' αγγίζετε, θα το μετανοήσετε.

Ο Τζόε στράφηκε τότε στο Χάνκ.

— Έλα να τον βγάλουμε έξω, γιά να μας άφιση ήσυχους, τού ξαναείπε.

Κι' έκαμε ένα βήμα πρὸς τὸ μέρος μου, τὴ στιγμή ακριβῶς πού ἔτσανε ἡ Νίνα μαζί με τὸν ἕνα ἀπ' τοὺς ἀστυνομικούς πού εἶχα δὴ στὴν ἀντικρὴν πλευρά του δρόμου.

Ο Τζόε σταμάτησε, βλέποντας τὸν ψηλὸ καὶ εὐσώμο πόλιμαν νὰ μπαίνει στὸ γκαράζ.

— Τί συμβαίνει; ρώτησε ἐκεῖνος.

— Θέλω νὰ κυττάω μέσα σ' αὐτὸ τὸ πορτ-μπανγκ, τὸ ἔξηγσε ὁ Τζόε. Ο φίλος ἀπὸ δὴ μου λέει πὼς δὲν ἔχει τὸ κλειδί. Μὰ ἐγὼ πρέπει νὰ ἐκτελέσω τὴς διαταγές πού μου δόσανε. Θὰ σπᾶσω τὴν κλειδαριά, θέλει ἡ δὲ θέλει ὁ κύριος.

— Πού εἶναι τὸ κλειδί; με ρώτησε ὁ ἀστυφύλακας.

— Στὸν κλειδαρᾶ, ἀπάντησα. Τού τ' ἄφισα γιά νὰ μοῦ φτιάσῃ ὁμοῖα.

Ο πόλιμαν με κύτταξε, ξύνοντας τὸ κεφάλι του με τὸ χοντρὸ του δάχτυλο.

— Σὲ ποιὸν κλειδαρᾶ;

Εἶχα προβλέψει αὐτὴ τὴν ἐρώτησι.

— Δὲν ξέρω, ἀπάντησα. Ἐδῶσα τὸ κλειδί στὴ γραμματέα μου, γιά νὰ φροντίσῃ ἐκεῖνη.

Τούῳσα τὴν ἐπαγγελματικὴ μου ταυτότητα καὶ πρόσθεσα:

— Εἶμαι δημοσιογράφος, διωρισμένος στὸ γραφεῖο τοῦ εἰσαγγελέως, κύριε ἀστυφύλακα. Ἀχῖο τὸ πρῶτὸ πού θὰ πάσω τὸ κλειδί, θ' ἀνοίξω εὐχαρίστως τὸ πορτ-μπανγκ μου. Δὲν ὑπάρχει τίποτα μέσα.

Ἄλλ' ἀφοῦ ὁ φίλος μας ἀπὸ δὴ θέλει νὰ βεβαιωθῇ, θὰ τ' ἀνοίξω αὐρὸν. Δὲν πρόκειται ὅμως νὰ τὸν ἀφίσω ποτὲ νὰ σπᾶσῃ τὴν κλειδαριά.

Ο πόλιμαν ἐξέτασε τὴν ταυτότητά μου κι' ὑστερα δῆλωσε στὸ Τζόε με ζωηρὰ φρόντι:

— Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ κάνετε τὴν φασαρία, στρατιώτη. Ο κύριος εἶναι γνωστός μας. Γιά ποῖο λόγο σᾶς πιάσανε ἔτσι τὰ νύχρα σας;

Ο Τζόε ἀναστήκωσε τοὺς ὤμους του καὶ πήρε ὕψος ἀκόμα πῖθ' ἐπιθετικό.

— Δὲ με νοιάζει ποῖος εἶναι! φώναξε. Ἐγὼ θὰ κάνω τὴ δουλειά μου.

— Ἄν καταστρέψετε αὐτὴ τὴν κλειδαριά, θὰ εἰσάστε ὑπεύθυνος, πρόσθεσε ὁ ἀστυφύλακας. Θὰ πρέπει νὰ τὴν πληρώσετε.

— Θὰ τὴν πληρώσω, εἶπε με πείσμα ὁ Τζόε. Μὰ θὰ τὴ σπᾶσω!

Ο ἀστυφύλακας στράφηκε σὲ μένα.

— Ἀφίστε τὸν λοιπὸν νὰ κάνῃ ὅ,τι θέλει, κύριε Μπάμπερ, μοῦ σύστησε. Ἀφοῦ θὰ πληρώσῃ γιά τὴν ἐπισκευή.

Ἀνάσaina με κόπο.

— Ὄχι, δὲ γίνεται! δῆλωσα. Τ' ἀμάξι μου εἶναι παλιό. Δὲ θὰ βρῶ ἴσως ἀλλή ὁμοῖα κλειδαριά... Ο πωσθήποτε, ἔχουν σπᾶσει οἱ ταχυτήτες καὶ τ' αὐτοκίνητο βρίσκεται στὸ γκαράζ ἐδῶ καὶ δύο μέρες. Ἄν δὲ με πιστεύετε, προσπαθήστε σείς νὰ τὸ κουνήσετε.

— Σοβαρῶς; εἶπε σαρκαστικὰ ὁ Τζόε. Μὰ πὼς νὰ βάλουμε μπροστὰ τὸ μοτέρ, χωρὶς τὸ κλειδί τοῦ διακόπτη;... Φύγετε ἀπ' τὴ μέση, εἰπα! Θ' ἀνοίξω τὸ πορτ-μπανγκ!

Κι' ἐσφίξε στὸ χέρι του τὸ λεβιέ. Ἐγὼ δὲν κουνήθηκα ἀπ' τὴ θέσι μου.

— Ἀκούστε, εἶπα. Θὰ τηλεφωνῶ στὸν ἀστυνόμο Ρένικ. Ἄν πῇ κι' αὐτὸς ν' ἀνοίξῃτε ὅπωςδήποτε τὸ πορτ-μπανγκ, τότε θ' ἀφίσω τὸ στρατιώτη νὰ κάνῃ ὅ,τι θέλει.

Τὸ πρόσωπο τοῦ πόλιμαν φωτίσθηκε.

ναζε με περιφρόνησι. Σᾶς εἰδοποιῶ ὅμως ὅτι θὰ τὸ ἀναφέρω αὐτὸ στὸ διοικητὴ μου. Σᾶς ὀρκίζομαι πὼς δὲ θὰ περάσῃ ἔτσι... Ἐλα, πᾶμε νὰ θυγούμε, Χάνκ!

Κι' οἱ δύο στρατιῶτες ἀπομακρύνθηκαν, ἐνῶ ὁ ἀστυφύλακας τοὺς κύτταζε με κάποια ἀμηχανία.

— Αὐτὰ τὰ παιδιὰ, ὅταν βάλουνε ἰατὶ στὸ κεφάλι τοὺς, ἰδὲ μπερείς νὰ τοὺς τὸ βγάλῃς! παρατήρησε ὁ πόλιμαν.

Ἀνάσaina καὶ πάλι κανονικά.

— Σᾶς εὐχαριστῶ, τοῦ εἶπα. Θὰ με στενοχωρῶσε πολὺ ἂν μοῦ χαλούσανε τ' ἀμάξι μου.

— Τὸ καταλαβαίνω... Ὁρεβουάρ, κύριε Μπάμπερ!

Χαίρῃτε τὴ Νίνα κι' ἀπομακρύνθηκε.

— Τί ἀνυπόφορος πού ἦταν ἐκεῖνος ὁ φαντάσος! παρατήρησε ἡ γυναῖκά μου. Ἄπ' τὴν πρώτη στιγμή πού τὸν εἶδα, καταλάβα πὼς θὰ μὲς ἔβαζε σὲ μπελάδες!

Ἐκλείσα τὴ συρτὴ πόρτα τοῦ γκαράζ.

— Καλύτερα νὰ τὴν κλειδώσω, εἶπα. Εἶναι ἱκανὸς νὰ ξαναγυρίσῃ κρυφά!

Μοῦῳσε τὸ κλειδί καὶ κλειδῶσα τὴν πόρτα. Ὑστερα μῆκαμε μαζί στὸ σπῆτι.

— Μὰ τί συμβαίνει, Χάρρυ; με ρώτησε ἡ Νίνα. Πιστεύουνε λοιπὸν πὼς δολοφονήθηκε ἡ κοπέλλα; Ὅλοι μιλᾶνε γι' αὐτὴν...

— Δὲν ξέρω... Δὲς μου νὰ πῶ κατὶ. Εἶμαι ἀπ' τὸ πρῶτὸ στὸ πόδι. Δὲν ἀντέχω πιά!

Ἐβγαλὰ τὸ σακκάκι μου καὶ τὸ πέταξα πάνω στὸ ντιβάνι τοῦ σαλονιοῦ. Ἐπεσα ὕστερα σὲ μιὰ πολυθρόνα καὶ ξεσφίξα τὴ γραβάτα μου.

Ἡ Νίνα μοῦ ετοῖμασε ἕνα οὔτι-σκυ με σόδα.

— Τί θὰ κάνουμε, γιά τ' αὐτοκίνητο; με ρώτησε ἡ Νίνα.

— Τίποτα, γιά τὴν ὥρα. Δὲν ἔχω λεφτὰ γιά τόσο ἀκριβὴ ἐπισκευή. Μοῦφερε τὸ ποτήρι μου.

— Θέλεις ἕνα τσιγάρο; μοῦ πρότεινε.

— Ναί.

Μοῦῳσε τὸ ποτήρι μου.

— Ὁ ἀναπτήρας μου εἶναι στὴν τσέπη μου, τῆς εἶπα.

Πλησίασε στὸ ντιβάνι κι' ἔβαλε τὸ χέρι τῆς στὴ μιὰ τσέπη τοῦ σακκακιῦ μου.

— Χάρρυ!... πρόφερε ξαφνικά.

Ο τόνος τῆς φωνῆς τῆς μ' ἔκανε ν' ἀνασκιρτήσω. Γύρισα καὶ τὴν κύτταξα.

Κρατοῦσε μέσα στὴ φούχτα τῆς τὰ δύο κλειδιά τοῦ αὐτοκινήτου, τὸ δικό μου καὶ τὸ δικό τῆς, καὶ τὰ κύτταζε σὰν σαστισμένη.

Τὸ στόμα μου στέγνωσε ἀπ' τὴν ἀγωνία.

— Χάρρυ!... ξαναείπε ἡ Νίνα, κυττάζοντάς με στὰ μάτια.

Τὸ ποτήρι με τὸ οὔτισκυ μοῦ ξέφυγε ἀπ' τὸ χέρι, ἔπεσε χάμω καὶ θρυμματίσθηκε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

Τὸ ρολοὶ ἄρχισε νὰ χτυπᾷ 9. Οἱ ἡχοὶ του γέμισαν τὸ δωμάτιο.

Σηκώθηκα, με τὰ μάτια καρφωμένα στὰ σπασμένα γυαλιὰ καὶ στὸ οὔτισκυ πού εἶχε χυθῇ χάμω.

— Θὰ τὰ καθαρίσω... εἶπα προσχωρῶντας πρὸς τὴν πόρτα.

— Χάρρυ...

— Θὰ ξανάρθω ἀμέσως.

Εἶχα ἀνάγκη ν' ἀναπνεύσω λίγο καθαρὸ ἀέρα. Ἦξερα πὼς ἤμου ἀσπρὸς σὰν πανί. Ποτὲ ἄλλοτε δὲν εἶχα νοιώσει τὸν ἑαυτὸ μου τόσο ξετρελλασμένο. Τού κάκου προσπαθούσα νὰ βρῶ κάποιο πειστικὸ ψέμα.

ΤΙ ΤΗΝ ΚΑΝΕΙ ΤΟΣΟ ΣΥΜΠΑΘΗΤΙΚΗ;

Ἀπλοῦστατα:

Ἐχει γερὰ κάτωσπρα δόντια καὶ καθαρή ἀναπνοή, γιὰτι περιποιεῖται καθημερινὰς τὰ δόντια τῆς με Ὀδοντόπαστα NIVEA.

Ἡ Ὀδοντόπαστα NIVEA ἐνεργεῖ ἀμέσως κατὰ 3 τρόπους:

● Δίνει στὸ στόμα μιὰ εὐχάριστη φρεσκάδα πού διαρκεῖ πολὺ.

● Καθαρίζει τελείως τὰ δόντια καὶ ἀπομακρύνει ἀμέσως τὰ ἐπιβλαβὴ ὑπολείμματα τῶν τροφῶν.

● Μὲ τὴν τακτικὴν περιποίησιν τὸ σμάλτο τῶν δοντιῶν γίνεται λευκὸ καὶ ἀκτινοβολεῖ.

Γερὰ κάτωσπρα δόντια, χάρις στὴν καθημερινὴν περιποίησιν με

ΕΠΙΠΛΑ
Γ. ΚΕΖΙΡΗ
Μενάνδρου 75 καὶ 72
Πλ. Βάθης τηλ. 525 638
ΕΠΙΣΚΕΦΘΕ ΤΗΝ
ΝΕΑΝ ΜΑΣ ΕΚΘΕΣΙΝ
ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ & ΨΥΛΛΑ 2
Τηλ. 32.916
ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ
ΠΛΗΡΩΜΗΣ

μακρὰ τὸ πανὶ πού κρατοῦσα γύρισε καὶ με κύτταξε. Τὸ πρόσωπό τῆς ἦταν κατάχλωμο καὶ τὰ μάτια τῆς τεράστια.

— Στὸ γκαράζ! ἀπάντησε.

Τὴ στιγμή πού τραβοῦσε τὸ σύρτη, ὤρμησα καὶ τὴ συγκράτησα.

— Δὲ θὰ πᾶς! εἶπα. Δὲς μου αὐτὰ τὰ κλειδιά!

— Ἀφίσε με!

Μοῦ ξέφυγε, ἀποτραβήχτηκε κι' ἀκούμπησε στὸν τοῖχο, με τὰ χέρια τῆς πίσω ἀπ' τὴν πλάτη.

Τὸ στήθος τῆς ἀνεδοκατέβαινε λαχανιασμένα, κάτω ἀπ' τὴν ἀσπρη σεμίζετα τῆς.

— Δὲς μου τὰ κλειδιά! ξαναεἶπα.

— Μὴ με πλησιάζῃς! Τί ἔκανες;

— Δὲς μου τὰ κλειδιά!

— Ὄχι!

Τὰ χρειαζόμουν, αὐτὰ τὰ κλειδιά. Τὴν ἄρπαξα, ἀλλὰ μοῦ ξέφυγε πάλι κι' ἔτρεξε μέσα στὸ σαλόνι. Τὴν ἀκολουθήσα, τὴν ἔπιασα ἀπ' τὸ χέρι καὶ τὴν ἀνάγκασα νὰ γυρίσῃ πρὸς τὸ μέρος μου.

— Χάρρυ! Μὲ πονᾷ! βόγγησε.

Τῆς ἀνοίξα διὰ τῆς βίας τὰ δάχτυλα καὶ τῆς πῆρα τὰ κλειδιά. Καθῶς πάλιν, γλύστρησε κι' ἔπεσε γονατιστή.

Τὴν ἄφισα. Ἦμου λαχανιασμένος καὶ ντρεπόμουν φοδερὰ γιά τὸν ἑαυτὸ μου. Ἐκείνη ἔμεινε γονατισμένη, με τὸ πρόσωπό τῆς κρυμμένο στὰ χέρια τῆς, κι' ἔβαλε τὰ κλάματα.

Φύλαξα στὴν τσέπη μου τὰ κλειδιά.

— Λυτᾶμαι πολὺ, Νίνα... πρόσφερα με κόπο. Δὲν ἤθελα νὰ σὲ πονέσω... Σὲ παρακαλῶ, μὴν κλαῖς!

Θάθελα νὰ τὴν ἀνασηκώσω. Μὰ μ' ἔτρωγαν τόσο οἱ τύψεις, ὥστε δὲν τοῖμούσα νὰ τὴν αγγίξω.

Ἐμεινε γονατιστὴ δύο ὁλόκληρα λεπτά, ἐνῶ ἐγὼ τὴν κύτταξα ἀκίνητος. Ὑστερα σηκώθηκα σιγά-σιγά, κρατώντας τὸ χέρι τῆς πού πο νοῦσε ἀκόμα.

Οἱ ματιές μας συναντήθηκαν.

— Καλύτερα νὰ μοῦ πῆς τὴν ἀλήθεια. Τί ἔκανες; με ρώτησε.

— Τίποτα. Μὴν τὸ σκέπτεσαι πιά... Συχώρεσέ με πού σὲ πόνεσα.

— Θὰ μοῦ δώσῃς τὰ κλειδιά τοῦ αὐτοκινήτου; Θέλω ν' ἀνοίξω τὸ πορτ-μπανγκ.

— Μὰ, Νίνα, σταμάτα! Σοῦ εἶπα νὰ μὴν τὸ σκέπτεσαι πιά! Δὲν πρέπει...

— Δὲς μου τὰ κλειδιά, ἐπέμεινε ἀπλῶνοντας τὸ χέρι τῆς.

— Εἶσαι ἀνόητη! φώναξε, ἀτελπισμένος. Ἀφίσε με ήσυχο! Ὄχι, δὲ θὰ σοῦ τὰ δώσω!

Κάθισε ἀπότομα, χωρὶς νὰ μ' ἀφίσῃ ἀπ' τὰ μάτια τῆς.

— Τί ἔχει λοιπὸν μέσα αὐτὸ τὸ πορτ-μπανγκ, γιά νὰ φοβάσαι τόσο νὰ μ' ἀφίσῃς νὰ τὸ δῶ καὶ νὰ μὴ θέλῃς νὰ τ' ἀνοίξουν οἱ στρατιῶτες;... Δὲ μπορῶ νὰ φανταστώ πὼς εἶναι αὐτὴ ἡ κοπέλλα ἐκεῖ μέσα!...

Ο ἰδρώτας κυλοῦσε στὸ πρόσωπό μου κι' ἔτρεμα σὰν τὸ φύλλο.

— Ἀκούσε με! εἶπα. Θὰ ετοῖμασῃς τὴ βαλίτσα σου καὶ θὰ πᾶς στὸ ξενοδοχεῖο. Πρέπει νὰ μείνω μόνος ἐδῶ ἀπὸψε τὴ νύχτα! Σὲ παρακαλῶ, σὲ ἱκετεύω, κάνε αὐτὸ πού σοῦ ζητᾶ, χωρὶς νὰ με ρωτήσῃς τίποτα!

Μὲ κύτταξε τώρα με φρίκη.

— Ὦ, Χάρρυ!... τραύλισε. Πές μου πὼς δὲν εἶν' ἀλήθεια! Ἀδύνατο νὰ τὸ πιστέψω, Χάρρυ! Δὲ μπορεῖ νὰ εἶναι μέσα στὸ πορτ-μπανγκ.

— Φτάνουν πιά οἱ ἐρωτήσεις! φώναξε, χτυπώντας τῆς γροθίες μου τὴ μιὰ με τὴν ἄλλη. Πήγαῖνε νὰ ετοῖμασῃς τὴ βαλίτσα σου! Φύγε ἀπὸ δῶ! Δὲ βλέπεις πὼς ἔχω ἀρκετοὺς μπελάδες; Γιατί ν' ἀνησυχῶ καὶ γιά σένα;

— Εἶναι... πεθαμένη; Τὴ σκότωσες;

Πῆγα κοντὰ τῆς, τὴν ἄρπαξα ἀπ' τὰ μπράτσα, τὴ σήκασα ὀρθία καὶ τὴν τράνταξα.

— Μὴ μοῦ κάνῃς ἐρωτήσεις! Δὲν ξέρεις τίποτα! Καταλαβαίνεις; Τίποτα! Τώρα φύγε καὶ μὴν ξαναγυρίσῃς πρὶν ἀπὸ αὔριο.

Μοῦ ξέφυγε πάλι καὶ τραβήχτηκε πίσω, με τὰ χέρια τῆς κολλημένα στὰ μάγουλά τῆς. Ὑστερα φάνηκε ξαφνικά πὼς χαλαρώθηκε τὰ νύχρα τῆς.

— Ὄχι, δὲ θὰ φύγω, εἶπε με φωνὴ ἡρεμὴ καὶ σταθερή. Μὴ φωνάζῃς τόσο δυνατὰ, Χάρρυ. Κάθισε κι' ἀκούσε με. Θὰ μοιραστοῦμε οἱ δύο μᾶς αὐτὴ τὴ δοκιμασία. Σὲ παρακαλῶ, διηγῆσου μοῦ τί συνέβη.

— Θέλεις νὰ σὲ χτυπήσω; τῆς φώναξα, μανιασμένος. Δὲ χωραεῖ λοιπὸν στὸ κεφάλι σου πὼς κινδυνεύεις νὰ πᾶς στὴ φυλακὴ γιά χροῖνια, ἂν ξέρῃς ὀ,τιδήποτε; Δὲν καταλαβαίνεις; Προσπαθῶ νὰ σὲ σώσω. Πρέπει νὰ φύγῃς ἀπὸ δῶ, ἀμέσως!

Μὲ κύτταξε ἐπίμονα καὶ κούνησε ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι τῆς.

— Τὴν τελευταία φορὰ πού εἶχες φασαρίες με κράτησες σ' ἀπόστασι, με μεταχειρίστηκες σὰν ξένη. Δὲ θὰ ξαναγίνῃ τὸ ἴδιο καὶ τώρα. Θὰ κάνω ὅ,τι μπορῶ γιά νὰ σὲ βοηθῶ.

— Δὲ θέλω τὴ βοήθειά σου! ἀπάντησα, βράζοντας ἀπὸ θυμὸ. Φύγε τώρα!

— Δὲ θὰ φύγω, Χάρρυ!

Σήκωσα τὸ χέρι μου γιά νὰ τὴ χαστουκίσω, ἀλλὰ συγκρατήθηκα. Τὴν κύτταξα. Ἐνοιῳθα πὼς εἶχα νικηθῇ πέρα γιά πέρα.

— Τὴ σκότωσες, Χάρρυ; με ρώτησε.

— Ὄχι.

— Βρίσκεται ὅμως μέσα στὸ πορτ-μπανγκ;

— Ναί.

— Νεκρή;

— Ναί.

Ἡ Νίνα ἀνατρίχιασε. Γιά ἕνα λεπτό, δὲν ἀκούστηκε τίποτ' ἄλλο ἀπ' τὸ κανονικὸ τικ-τάκ τοῦ ρολογιού...

— Τί θὰ κάνῃς τώρα; με ρώτησε στὸ τέλος.

— Θὰ νοικιάσω ἕν' αὐτοκίνητο καὶ θὰ τὴν πάω στὸ ἐγκαταλελειμμένο ἀρχυρωρυχεῖο.

— Μὰ δὲν ἔχουμε ἀρκετὰ λεφτὰ γιά νὰ νοικιάσωμε αὐτοκίνητο...

Ἐπεσα κουρασμένα σὲ μιὰ πολυθρόνα κι' ἐξήγησα:

— Ἐγὼ τὰ λεφτὰ τῶν λύτρων!

Ἡ Νίνα σηκώθηκε καὶ ετοῖμασε δύο ποτήρια. Μοῦῳσε τὸ ἕνα κι' ἄδειασε αὐτὸ τὸ δεύτερο. Ὑστερα κάθισε πάνω στὸ μπράτσο τῆς πολυθρόνας μου κι' ἀκούμπησε τὸ χέρι τῆς στὸ δικό μου.

— Σὲ παρακαλῶ, πές μου πὼς ἔγινε! Ὅλα, ἀπ' τὴν ἀρχή...

— Ἄν μ' ἀνακαλύψῃ ὁ ἀστυνομία, Νίνα, καὶ μάθῃ πὼς τὰ ἤξερες ἐσὺ ὅλα, θὰ φᾶς δέκα χρόνια φυλακῇ... ἴσως καὶ περισσότερα!

— Μὴν τὸ σκέπτεσαι, αὐτό! Σὲ παρακαλῶ, ἄρχισε ἀπ' τὴν ἀρχή. Θέλω νὰ μάθω ὅ,τι συνέβη. Πές μου τὰ ὅλα, σὲ παρακαλῶ.

Ἡ ἐπαφὴ τοῦ χεριοῦ τῆς πάνω στὸ δικό μου, με εἶχε κάπως καταπραῖνη. Τῆς τὴ διηγῆθηκα λοιπὸν ὅλα, χωρὶς νὰ παραλείψω

Ο Φάμπιαν ανάμεσα σε νεαρές θαυμαστές του, εξαιρετικά υπερήφανες για τις πινακίδες που τους κρέμονται από τον λαιμό και σκηματίζουν το όνομά του!

ΦΑΜΠΙΑΝ, Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΟΥ ΕΛΒΙΣ ΠΡΙΣΛΕ'Υ

Ο χανιούργιος «βασιλιάς» του ρόκ εντ ρόλ, που δεν έχει ούτε ίχνος φωνής!

ΔΕΚΑ δολάρια την εβδομάδα — ποσό κυριολεκτικά άτεστο για την Αμερική — κέρδιζε ως πρόποσις ο Φάμπιαν, ο σμυρινός «βασιλιάς» του ρόκ εντ ρόλ στις Ηνωμένες Πολιτείες, δουλεύοντας, τα βράδια, σ' ένα φαρμακείο, για να προσφέρει μια μικρή βοήθεια στους στωικούς γονείς του. Τώρα, θορύβος στο άποκορύφωμα της δόξας και του πλούτου. Η απόκριση του Έλβις Πρίσλεϋ, που η στρατιωτική του θητεία στάθηκε μια επίσημη διακοπή της καριέρας του και που άγγιζε πια να τον παύσει... το όριο της ηλικίας, άνοιξε το δρόμο για τον Φάμπιαν και τον βοήθησε να γίνει το καινούργιο είδωλο της αμερικανικής νεολαίας.

Τον περασμένο Φεβρουάριο, στο Χόλυγουντ, καμιά πενήνταρι φανταστική θαυμαστές του γιότασαν την 17η επέτειο των γενεθλίων του. Μονάχα τη βραδιά εκείνη, ο Φάμπιαν, από το «ρεσιτάλ» που έδωσε, κέρδισε 12.000 δολάρια. Για τον πρώτο του ρόλο στην όθνη, στην ταινία «Ο άνθρωπος με τον σκύλο», έλαβε άμοιρη, από την Τουντινθ Σέντσοου Φιλμ, 35.000 δολάρια. Τώρα προκειται να γυρίσει ένα δεύτερο φιλμ με την ίδια εταιρεία, το «Κάι Τάιμ», και να εισπράξει γι' αυτό 50.000 δολάρια. Τα δύο άμμοια, που κυκλοφορούν με δόξα του — που το ένα τιτλοφορείται «Ο μουικός Φάμπιαν» και το άλλο «Ο τίνος με τη γρήση φωνή» — σημειώνουν τρομακτική ζήτηση: «Ος δύο έχουν πουληθεί πάνω από 230.000 αντίτυπα. Για το 1959 ο Φάμπιαν δώλεσε στην έσοδα 250.000 δολάρια κέρδη. Έφτασε είναι βέβαια πώς θα δηλώσει τον εισόδημα. «Έκείνη, που κατάφερε ο Φάμπιαν — ή, μάλλον, για λογαριασμό του Φάμπιαν, ο μαντάτζερ του Ρόμπερτ Μαρκούτσι — ήταν πως «έγινε μο-

Γνωστικά

- Οι γυναίκες είναι όπως οι φωτογραφίες: Υπάρχει πάντα κάποιος ήλιος που φυλάει ευλαβικά το πλαίσιο, ενώ οι έκτυτοι άνθρωποι μοιράζονται το περιεγμένο.
- Οι αστάτες μας για μια γυναίκα, που έχουμε αγαπήσει, μοιάζουν με τους ρευματισμούς: δε γιαιρεύονται ποτέ έντελως.
- Το χρώμα κάνει τάν άνθρωπο ερόνιμο.
- Ο ράφτης δε μπορεί να ράψει τα δικά του ρούχα.
- Το πλοίο της όμορφης δε θυβίζεται ποτέ.
- Το μένος όπου κάθε άελοψ, δε πάη άπωδότητε, άργά η γρήγορα, είναι το κατάστημα του γυναικόπου.
- Είναι πιά δύσκολο πράγμα να κάνης να σέ καταλάβη ένας άμαθής, παρά να κατορθώσης να πείσης μια καυήλα να πηδήσει ένα χαντάκι.
- Δέν υπάρχει εύμερία δίχως κίνησι.
- Μιά δυσάρεστη έκπληξι για τους φίλους μας, είναι να μός θορίσκου όπως μός έχου άφισι. Τους στοιχίζει να μός θλέπουν το ίδιο ήλιθιός, όπως την προηγουμένη μέρα.
- Αν έχης τρεις έγθρους, σμιθίδασ με τους δύο.
- Το στόμα είναι ο ήμιος του στοιακισιού.
- Οι γυναίκες κρατάνε μουσικά μόνο εκείνα που δέν έέρουν.
- Αγαναγι τον γέλιό σου, αλλά όχι και τα κοτόπουλά του.
- Οι σωστής σκέψης άποκτώνται με την πείρα. Και η πείρα άποκτάται από τις κακές σκέψεις.

για να γεμίσει την ψυχή της από έκσταση.

— Δέ θρίσκω λόγια, είπε, για να έκφάσω έκείνο που νοιώθω. Δέ θά κοιμηθώ καθόλου τη νύχτα. Ποτέ δέ θά έγώσω τον Φάμπιαν!

Η έκπληκτική δημοτικότητα του Έλβι άπλωθ' ως την Αυστραλία. «Οταν το αεροπλάνο, που τον έφερε, προσγειώθηκε στο αεροδρόμιο της Μελβούρνης, το πλήθος, που τον περικύκλωσε ήταν τόσο, ώστε ο Φάμπιαν δέ θά κατάφερε να θρη διέξοδο, για να βγη, αν ή άστυνομία δέ μετανευριζόταν ένα άσυνήθιστο μέσο. Έσερε ένα μεγάλο κομμόνι, που, κατέβας, περπατώντας, στη σκάλα του αεροπλάνου και παρέλθιδε τον Φάμπιαν... σπκωτό, άπάνω άπό τά κεφάλια των θαυμαστών και των θαυμαστριών του!

Έκείνη, που κάνει άληθινά άνε-έληνητη την τεράστια άπτή έπιτυγία του Φάμπιαν, είναι το όει ο διάδοχος του Πρίσλεϋ δέν έχει σγεδόν καθόλου φωνή! Ο μαντάτζερ του το έόρει καλά αυτό, όπως το έέρουν και οι διευθυντές των θεάτρων και των σταθμών τηλεόρασης, καθώς και η κινηματογραφική έταιρεία που τον χορηγούσι.

Δύο καθηγντές της δώδικης, άφοδ άκούσαν μια μόνο φορά τον Φάμπιαν, άνήθηκαν να τον δεχτούν άνάμεσα στους μαθητές τους. Άργότερα, ο Μαρκούτσι πήγε σ' έναν τοίχο και τον θερμοπαράκλεσε να δοθήση τον προστατευμένο του.

Τό έέρω, τός είπε, πως αυτό το παιδί δέν έχει ταλέντο για το τραγουδι. Μα δίδαστε του τουλάγιστον, τίς νότες.

Ο ίδιος ο Φάμπιαν δέν έχει σέ μεγαλύτερη έκτίμηση τά φωνητικά του γαρίσματα.

Μιά μέρα, όταν ένας δημοσιογράφος τον ρώτησε, αν δέν τον ένοχλούν ποτέ-ποτέ, οι στριγγές κραυγές των θαυμαστών του, αυτός άποκρίθηκε:

— Δέ μ' ένοχλούν στο παραμικρό. Όταν θά πάψουν να φωνάζουν, θ' άργώσω ν' άνησυχώ, γιατί τότε θά μ' άκούσουν πραγματικά και θά διαπιστώσουν πως δέν έέρω να τραγουδάω. Χωρίς τους θαυμαστές μου, η καριέρα μου θά καταστρεφόταν άκόμη πιο γρήγορα άπ' όσο δημιουρήθηκε...

Την δημιουργία αυτής της καριέρας, ο Φάμπιαν τη χρωστάει άποκλειστικά σγεδόν στο οργανωτικό και διαφημιστικό δαιμόνιο του μαντάτζερ του. Όταν ο Ρόμπερτ Μαρκούτσι τον συνάντησε, τυχαία, για πρώτη φορά, διαπίστωσε άμέσως πως ο νεαρός αυτός είχε τον ιδεώδη «τύπο» για άστέρι του ρόκ εντ ρόλ. Ξέροντας καλά πως λειτουργεί ο οργανισμός της έπιτυχίας ενός στάρο στην Αμερική άδιαφορούσε έντελώς για το αν είχε ή δέν είχε άλλα γαρίσματα το εύρημά του.

Ένωθ' το Φάμπιαν πός να ντύνεται πός να γαυονάγεται, πός να κυτάξει το κοινό του με έκφρασι τίνεως! Και, άφοδ τον έτοιμάσει τα μαντενά του ένας βασιλιάς της «άτ κοτύου», έπιτυτέθηκε το ύπο-λόγητο στη διαφήμισι. Γύρω άπό τον Φάμπιαν, αυτός και οι συνεργάτες του φροντίζουν να δημιουργήσουν μια άπύσφατη άποβολή και υστρίρη. Κατάφερε όποτε το έπάνω-μό του να μπει άγνωστο για το μεγάλο κοινό. Όταν ο Φάμπιαν έμελλε να φτάσει κάποιος πάλι, οι πράκτορές του δημοσίευαν άρθρα και έκαναν έκπομπές στην τηλεόρασι, διατυπώνοντας σκοτεινά έρωτηματικά:

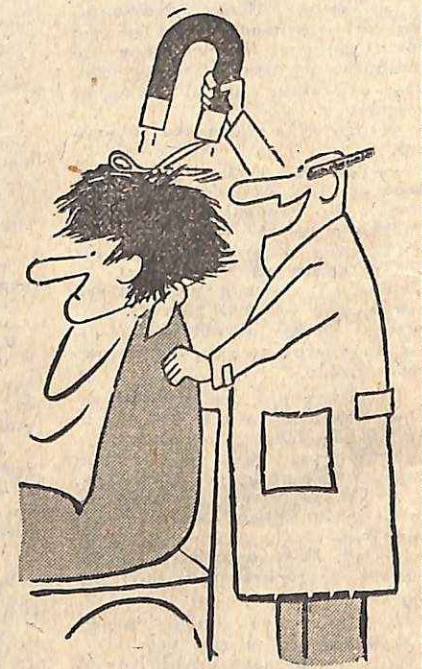
«Έργεται ο Φάμπιαν! Μα πόος είναι, έπιτέλους, αυτός ο περίφημος Φάμπιαν»

Φυσικά, μιά-δύο μέρες μετά έμφανίζόταν κάποιος, που «ήξερε» πόιος ήταν ο Φάμπιαν και προσφερόταν να ίκανοποιήση την τειγνήτά έξιμένη περιέγεια του κοινού. «Ετσι, όταν έφτανε πιά ο Φάμπιαν, το έδωσος ήταν πιά προετοιμασμένο, για να τον υποδεχτή η νεολαία σόν ένα μακρύνο και άπλησίαστο θέο!

Και έπακολουθούσε το ντελίριο, όταν ο καινούργιος βασιλιάς του ρόκ, καλά δασκαλειμένος άπό τον μαντάτζερ του, παρουσιάζόταν στη σκηνή με το παραδόξο ντύσιμό του και με την πόσα της θωμωμένης τίγρης, που είναι έτοιμη να καταφρονήση τά άφελή κοριτσάκια!

Περασμένα μεγαλεία!... (Τού Άρχελαου)

— Έπιτέλους, βόηκα το παλιό μου!...

— Θάρθω λίγο άργά άπόψε, μαμά! Με κάλεσε να φάμε μαζί η φιλενάδα μου η Καίτη!

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο Λού Λούρντελ ήταν ο ιδιοκτήτης του μπαρ «Γκρηνλάιτ». Και βρισκόταν εκεί, τη νύχτα, που σκοτώθηκε ο Σάλ Ντύκ.

Ήταν ένας άντρας ψηλός, χλωμός κι αδύνατος. Είχε έρθει στη μικρή εκείνη πόλη για το υγιεινό της κλίμα, γιατί ήταν σωματικός. Έλπιζε να γίνει καλά. Στην πραγματικότητα όμως, θα παρέτεινε ίσως μονάχα τη ζωή του για δυο-τρεις χρόνια.

Ο Σάλ Ντύκ — κοντός, παχύς και δημοφιλέστατος — διέκλυε το ξενοδοχείο «Κομμέρσιαλ». Είχε παντρευτεί με μια νέα Μεξικάνα, την Παμπάλιτα Σάντσεζ, που είχε τα μισά του χρόνια, δυο ωραία μάτια, μαλλιά κατάνυρα και φλογερή ιδιοσυγκρασία.

Ίσως ήταν μεγάλο λάθος για έναν άνθρωπο 46 χρονών να παντρευτεί μ' ένα κορίτσι τόσο μικρότερό του κι' ελαφρόμυαλο... Έξ αιτίας της φιλάρεσκης Παμπάλιτας είχαν δημιουργηθεί όχι λίγα έπεισόδια. Δύο άδελφοί, ο Τζες κι' ο Σιντ Μπαίκερ, είχαν μαλλώσει και δέ μιλούσανε πιά. Καθένας τους πίστευε πως η Παμπάλιτα άγαπούσε αυτόν — γιατί έτσι τού ορκίζονταν ή ίδια...

Το μοιραίο βράδυ, ενώ ο Σάλ Ντύκ κουβέντιαζε στο μπαρ με το Λούρντελ, μπήκε ο Σιντ Μπαίκερ. Είχε στη ζώνη του ένα ρεβόλβερ των 44.

Έπειτα από λίγα λεπτά, έφτασε κι' ο άδελφός του. Ο Ντύκ τους κέρασε και τους δύο.

Δέν είχε ιδέα για την ιστορία τους με την Παμπάλιτα και για την έρωτική αντίζηλιά τους. Ήταν ίσως ο μόνος που το άγνούσε, στη μικρή εκείνη πόλη.

Οι δυο άδελφοί, από ευγένεια, δέχτηκαν το κεράσιό του. Κάθισαν δεξιά κι' άριστερα του.

Ο Λούρντελ βρισκότανε μπροστά άπ' τους τρεις, στο άλλο μέρος του πάγκου. Ήταν μια ζεστή βραδιά. Η πλαγινή πόρτα του μπαρ, άντικρυ ακριβώς άπ' τον πάγκο, έμενε άνοιχτή, για να μπαίνει λίγη δροσιά, μαζί με το άρωμα των λουλουδιών του κήπου.

Δέ βρισκότανε κανείς άλλος στο κατάστημα, την ώρα εκείνη.

Ο Σάλ κι' οι δυο άδελφοί ζήτησαν ούισκυ. Ύστερα ο πρώτος ανέθηκε σ' ένα ψηλό σκαμνί, κι' έτσι βρέθηκε πιά πάνω άπ' τους Μπαίκερ και το Λούρντελ. Σήκωσε το ποτήρι του κι' έκανε μια πρό-ποσι.

Ένώ πίνανε όλοι, ο Ντύκ σωριάστηκε ξαφνικά στο πάτωμα, μ' ένα μαχαίρι καρφωμένο στην πλάτη του! Και έψιψεως άμέσως, πριν προλάβη να προφέρει λέξι...

Ο Τζες Μπαίκερ συνελήφθη τ' άλλο πρωί και φυλακίστηκε. Το ίδιο κι' ο άδελφός του, ο Σιντ, σέ μια γειτονική πόλη, που είχε πάει για δουλειές του.

Στην τσέπη του Ντύκ βρέθηκε ένα ρεβόλβερ. Οι άστυνομικοί σκέφθηκαν πως θά είχε μάθει ίσως τις σχέσεις της ψηλάς του με τους Μπαίκερ και πώς θά τους είχε άναζητήσει, έπιτήδες, για να τους σκοτώσει. Άλλ' είχαν προλάβει έ-κείνοι...

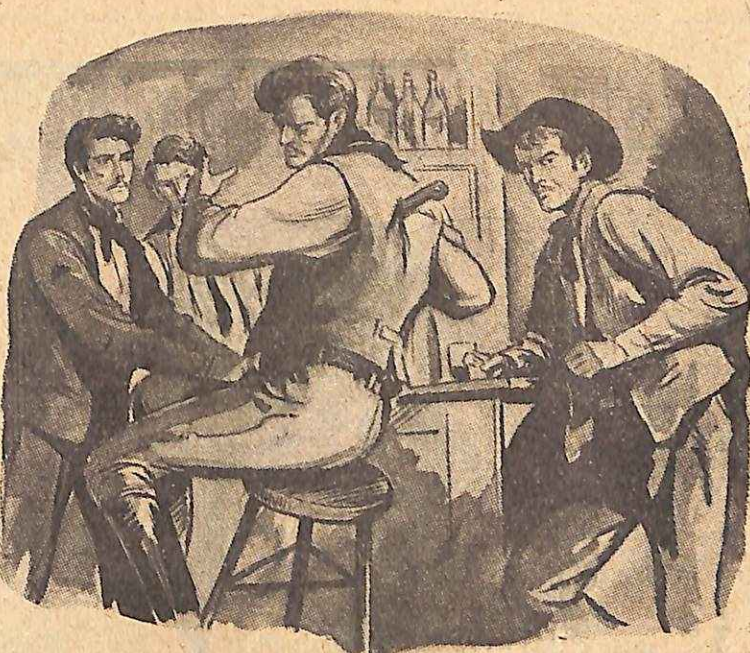
Ο Λούρντελ δήλωσε στην άνάκρισι ότι, τη στιγμή του φόνου, είχε γυρίσει την πλάτη του στους τρεις άντρες, για να βάλει στη θέσι της τη μπτολίλα με το ούισκυ. Έτσι, δέν είχε δει τίποτα.

Τό έγκλημα προκλήσε άπερίγραπτη άνασάττασι στην ήσυχη πόλη.

Ο κόσμος, εξαγριωμένος, πολί-όρκησε τη φυλακή, έσπασε την πόρτα, έβγαλε έξω το Τζες Μπαίκερ και τον κρέμασε.

Πριν τον λυντάρουν, ο νέος έιπε πως ήταν δίκαιη η τιμωρία που, γιατί αυτός είχε μαχαίρεισει το Ντύκ, για ναχή έλη δική του την Παμπάλιτα.

Στην πραγματικότητα, πίστευε πως είχε κάνει το έγκλημα ο Σιντ, άλλ' ήθελε να τον σώση, άναλαμ-

Ο Ντύκ έγειρε και σωριάστηκε κάτω μ' ένα μαχαίρι καρφωμένο στην πλάτη του...

δάνοντας αυτός την ευθύνη. Είχε θυμηθεί πως ο Σιντ ήταν άδελφός του!

Δέν ήξερε ωστόσο ότι, την ίδια σγεδόν ώρα, στη γειτονική πόλη, ο σκύλος είχε λυντάρει το Σιντ — που όμολόγησε κι' έκείνος, ότι είχε σκοτώσει το Σάλ, για να μπουρή ν' αγαπήσει έλευθερα την Παμπάλιτα.

«Όπως ο Τζες, έτσι κι' ο Σιντ πίστευε πως ο φονιάς ήταν ο άδελφός του», και προσπαθούσε

μεγαλόμυα να τον σώση...

Όταν, μετά την κηδεία των δυο άδελφών, γίνανε γνωστές αυτές οι λεπτομέρειες του θανάτου τους, οι συμπολίτες τους άναστατώθηκαν άκόμη περισσότερο, στη σκέψι πως είχαν λυντάρει ένα αδά.

Ποιος όμως άπ' τους άδελφούς ήταν ο άληθινός ένοχος; Κανείς δέ μπορούσε να το ξέρη...

Η Παμπάλιτα έξακολούθησε να διευθύνη το ξενοδοχείο, επί 5 χρό-

νια μετά το θάνατο του άντρα της. Ύστερα έπαθε μια πνευμονία και πέθανε. Δέν τη λυπήθηκε κανείς, γιατί κανείς δέν τη συμπαθούσε.

Ο Λούρντελ έζησε άλλα 30 χρόνια. Όταν κατάλαβε πως έφτανε πιά το τέλος του, έρομολογήθηκε στο γιατρό Ούλκας ότι, όταν είχε γυρίσει προς την εταίρα του, άφου σέβρισε τους Μπαίκερ και το Ντύκ, είχε δει στον καρφέρη τη μπαγιάνη η Παμπάλιτα άπ' την άνοιχτή πόρτα και να πετάη με δύναμη το μαχαίρι, που σκότωσε το Ντύκ!

Δέν προοριζόταν άώτεσο για το Ντύκ το μαχαίρι έκείνο, άλλ'... για το Λούρντελ! Και θά τον χτυπούσε στο σέβρο, αν τη στιγμή έκείνη δέν ανέβαινε ο Ντύκ στο ψηλό σκαμνί και δέν το δέχόταν έτσι στην πλάτη του!...

Ο Λούρντελ έξηγησε πως σχετιζόταν ως τότε κρυφά με την Παμπάλιτα, άλλ' είχε μαλλώσει μαζί της και της είχε γράψει, ότι τη βασέθηκε. Αυτό την πρόδωσε θανάτιστα.

Έξ άλλου, ο Ντύκ βρήκε το γράμμα και πήγε στο μπαρ, με το σκοπό να σκοτώσει το Λούρντελ. Ένώ τού τώλεγε, φτάσανε οι Μπαίκερ.

Κι' αυτό έπίσης σκόπευαν να σκοτώσουν το Λούρντελ. Καθένας τους όμως άγνούσε τις προθέσεις του άλλου.

Η Παμπάλιτα είχε πιά στον κα-θένα χωριστά, ότι ο Λούρντελ την είχε προσβάλει, και τούς είχε βάλει να ορκιστούνε πως θά τον σκότωναν. Έκείνοι είχαν φανεώσει το σκοπό τους σέ φίλους, που είχαν προειδοποιήσει το Λούρντελ.

Μά φαίνεται πως η Παμπάλιτα δέν είχε πολλή έμπιστοσύνη στους Μπαίκερ, και γι' αυτό είχε προτιμήσει να πάρη μόνη της την έκδικο-κρή της.

Με λίγα λόγια, ο Λούρντελ είχε γλυτώσει ετήνια, το βράδυ έκείνο!... «Όπως είπαμε και πιά πάνω, πέθανε μετά 30 χρόνια. Όχι όμως άπό τη φυματίωση, άλλ' άπό γε-ραιτιά!

N. ΡΟΥΝΥΟΝ.

Τά βασανιστήρια ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ

Από το αίωρούμενο κρεβάτι ως το μαρτύριο της σταγόνας

ΟΙ Κινέζοι ήταν ανέκαθεν μεγάλοι μάστοροι στο ζήτημα των βασανιστηρίων. Τα μέσα, που είχαν έπι-νοήσει, για να κάνουν τους όμοιους τους να πεθάνουν όχι μιά, αλλά χιλιάδες φορές, προκαλούν τη φρίκη και τον τρόμο.

Ένα άπ' αυτά τά μαρτύρια ήταν έκείνο του αίωρούμενου κρεβατιού.

Έβεναν τον κατάδικό άνάμεσα σέ δυο δοκάρια, έτσι που μόνο το κεφάλι του κι' οι άκρες των ποδιών του, κάτω άπό τον ασπράγκιο, στήριζονταν σ' αυτά. Το ύπολοιπο κορμί του κρεμόταν στο κενό. Τα χέρια του ήταν δεμένα σέ δυο σάντες, που ή μια άπ' αυτές διευθύνονταν προς τα πάνω κι' ή άλλη προς τα κάτω.

Κάθε μέρα, σέ ώριμμένη άρα, ένας άνθρωπος τός πήγαινε το σκαμπό του και τον τάζε υπομονητικά, άφοδ ο ίδιος δέ μπορούσε να χρησιμοποίησ τη χέρια του. Στη στάσι αυτή του άρηναν ήμέρες και έβδομάδες...

Άλλ' α, σιγά-σιγά, η σπουδαλική που έπι-λη εξαπαρόντο και ο δυστυχισμέ-νος σωριάζε άπό τους πόνους. Έπειτα, η εξαθλίωσι προχωρούσε στά πόδια... Στο τέλος, τα κόκκαλά του έσπαζαν, τρυπούσαν τις σάρκες και πεταγονταν έξω. Ο θάνατος ήταν γι' αυτό το δυστυχισμένο άληθινά άπο-λύτρωσι. Μόνο που άργούσε να έρθη...

Ένα άλλο φριχτό μαρτύριο ήταν η ομαδική μαστίγηση. Για το μαρ-τόριο αυτό οι κατάδικοι έπρεπε να ξεπερνάνε τούς πόνους. Τους έδασαν ν' άγκαλιάσουν ο ένας τον άλλον και τους έδεναν σφιχτά με μεγάλα σχοινία, που δέν τους άφηναν να κά-νουν την παραμικρή κίνησι. Ο δά-

μιος άρχισε κατόπιν να χτυπάη πότε τον ένα και πότε τον άλλο μ' ένα μαστίγιο, που είχε στην άκρη του μια μικρή μεταλλινή σφαίρα. Το τρεμού-λισμα έκείνου, που δέχονταν το χτύ-πημα, μεταδινόταν άμέσως και στους άλλους κι' όσος δέ μπορούσαν να κινήθουν, τά σχοινία γώνονταν μέσα στις σάρκες τους. Μόνο έκείνοι που βρισκόταν στη μέση δέν έβερνε ο ή-μιος. Άλλ' αυτός υπέφερε περισσότερο άπό τους άλλους, γιατί όλη η πίεσι άπό τά κορμιά τους, που τρε-μούλιαζαν σέ κάθε χτύπημα, έσπού-σε πάνω του... Κάποτε, ένας άπό τους κατάδικους πέθανε. Η μαστί-γηση, ωστόσο, συνέχιζόταν, χωρίς να τον βγάλουν άπό τη θέσι του. Έτσι, έκείνος, που πέθανε τελευταίος, πε-ριτοχιζόταν ολότελα άπό πτώματα.

Άπό τά πιο φριχτά μαρτύρια, ή-ταν επίσης κι' έκείνο των σχοινιών. Οι Κινέζοι ήθελαν να έδεναν με τέ-τοιο τρόπο, ώστε ο κατάδικος δέ μπορούσε να κινήση κανένα μέλος του, χωρίς να πονέσει σέ κάποιο άλ-λο. Όλη αυτή τά σχοινία, έξ άλ-λου, κατέληγαν σ' ένα βρόγχο που δε-νόταν γύρω από λαιμό του καταδι-κού. Έτσι, ο δυστυχισμένος άναγκά-ζονταν στο τέλος σάους του.

Ένα άλλο μαρτύριο ήταν έκείνο των «έκατο πληγών», που το περι-έγραψε ο Ιεραπόστολος Μαρσώ. Ο έ-νας κατάδικος να γυλιώση. Άλλ' άπο παρακαλούμεν με τά μάτια του το μαρτύριο ενός άλλου Ιεραπόστολου, του πέρη Ιεραπόστολου. Οι Κινέζοι τούς παύαν να έδεναν μ' ένα παλόςκι, που έφτανε σ' ένα πλάτος άπ' άπ' αυτήν στάσιμα της σταγόνας νερό, που έσφιγγε πάντα πάνω στο ίδιο μέρος, συνθέτοντας στο δέξι ή τον άριστερό άμο... Στην άρχή, αυτό το χτύπημα του νερού, ή-ταν εύχρηστο. Άλλ' α, σιγά-σιγά, οι κατάδικοι, είχαν την άπόκρισι πως τους τρυπούσαν το κορμί με χιλιά-δες καρφιά και στο τέλος άλόκληρο το σώμα τους τραυπόταν άπό πόνους απάυτους, σά να δέχονταν έλ-λεπάλλας ηλεκτρικές έκκενώσεις.

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

ΤΑ ΔΥΟ ΚΙΟΥΠΙΑ

ΜΙΑ φορά κι 'έναν καιρό ζούσε ένας βασιλιάς που είχε μονακό του παιδί το Χάν. Ο Χάν, όσο ήταν μικρός, έδειχνε πως ήταν ένα αξιοσημείωτο παιδί, μαλακό και ευαίσθητο. Όταν πια μεγάλωσε, έγινε με τους καθημερινούς περιπάτους, την ιππασία και το κυνήγι ένα δυνατό, γενναίο κι' άφοβο παλληκάρι. Όλοι τον θαύμαζαν και τον αγαπούσαν, και πιο πολύ ακόμη γιατί ήταν γεμάτος καλωσύνη.

Πέρασε καιρός κι' ο Χάν πεθύμησε να πάει λίγο πιο μακριά απ' το βασιλείο του πατέρα του. Ζήτησε, λοιπόν, την άδεια από εκείνον να πάει να δει κι' άλλες χώρες.

Ο βασιλιάς, που η μόνη του παρηγοριά ήταν ο Χάν, δίστασε στην αρχή να του δώσει την άδεια, φοβόμενος την τύχη του και τους κινδύνους της εξορίας.

Ο Χάν όμως, αφού έδωσε την υπόσχεσή του πως θα τον φρονίμως, φέρνοντας πάντα βοήθεια, έβαλε στο κεφάλι του μια σιδερένια περικεφαλαία και παίρνοντας ένα σπαθί στο χέρι, ξεκίνησε.

Περπάτησε δυο μέρες και δυο νύχτες και την τρίτη ημέρα έφτασε μπρος σε μια μεγάλη σιδερένια πόρτα.

Η πόρτα αυτή ήταν καλά ασφαμένη. Ο Χάν, γυμνός, με τα χέρια του δεμένα, προσπάθησε να την ανοίξει, αλλά δεν έβγαλε τίποτα. Τότε είδε μπροστά του μια μεγάλη λιμνί. Στην άκρη της λιμνίς, τραγουδούσε, γέλια και μουσική.

Ο Χάν είδε εκεί κοντά μια ολόγυρη θάλασσα. Χωρίς να χάσει καιρό πήδησε μέσα κι' άρχισε να τσαβίζει κουπιά για την αντίκρουση πλεύσας. Όταν έφτασε εκεί, θυμήθηκε έξω και πρόωγος για το παλάτι. Μπήκε μέσα χωρίς κανένας να τον εμποδίσει, φέρνοντας τους μεγάλους διαδρόμους, όπου πια έβγαζε σε μια θεορατή σάλα με γυρσοκωτώνες. Στη μέση ήταν ένα μαρμαρίνιο μαρμαρίνιο τραπέζι και πάνω σ' αυτό λαμπροκόχον οι χρυσές πιστολές και τα χρυσά πιάτα. Γύρω στο τραπέζι κάθονταν με πλούσια ενδυμασία, πέντε παρθένα, ευγενείς και αμόλυντοι. Έχοντας επί κεφαλής το νέο βασιλιά τους και γιόρταζαν την άνοδό του στο θρόνο, γιατί μόλις είχε πεθάνει ο πατέρας του.

Ο βασιλιάς, βλέποντας να μπαίνει στη σάλα έτσι ανειδίκευτος, ένας ξένος, σηκώθηκε στα πόδια κι' άκουσε έναν γόμο στους άλλους να σωπαίνουν, γύρισε και του είπε:

— Πως τόλμησε και μπήκες εδώ μέσα; Άλλωστε πες μου πρώτα τί παριστάνεις; Βασικός είσαι ή πολιτιστής;

— Βασικός είμαι, για να καταλάβω να στέσω στη χώρα σου. Και πολιτιστής είμαι, γιατί ήρθα να μάθω ποια ήταν η αιτία που ο πατέρας σου πολεμούσε τον πατέρα μου.

— Όσο είσαι κι' εσύ βασιλόπουλο, είπε ο νέος βασιλιάς.

— Ναι, και είμαι έτοιμος να πάω πίσω την προσβολή, είπε ο Χάν.

Μα καμιά προσβολή δεν έκανε ο πατέρας του στον πατέρα σου, είπε ξανά ο νέος βασιλιάς. Τον πολεπούσε πια και τον καλωσύνη του. Ο βασιλιάς τον άγκάλιασε και τον παρακάλεσε να μείνει στο τραπέζι.

— Έτσι κάθισαν μαζί ως αργά το βράδυ. Όσο όμως περνούσε η ώρα, ο βασιλιάς νιόνταν πιο σκεπτικός και πιο μελαγχολικός.

Ο Χάν τον ρώτησε τότε τί έχει κι' αυτός του άποκρίθηκε:

— Μια φορά το χρόνο, σαν σήμερα το βράδυ, έπιανε τον πατέρα μου μια γριά στρίγγλα και του ζητούσε για φόρο μια πεντάμορφη κοπέλλα. Αν τύγαινε και της άδωναν εκείνη έφαινε την καταστροφή στη χώρα μας. Προσκαλούσε πολέμους, έκαίνε τα δέντρα μας, έφαινε τη βασιλεία και καταστρέφει τα σπάρτα μας. Τώρα είναι η πρώτη φορά που βάρη απόψε να πάω το φόρο της από μένα. Έπειδή όμως λυπάμαι να θυσιάσω μια όμορφη κοπέλλα γι' αυτό συλλογίζομαι και τρέμω μήπως φέρω την καταστροφή στο βασιλείο μου...

— Μή φοβάσαι, βασιλιά μου. Με το καλό νάρη!... το άποκρίθηκε ο άδωμος Χάν.

Ο βασιλιάς άπορρησε με τα λόγια του κι' όταν γυμνήσαν μεσάνυχτα, παρουσιάστηκε η γριά στρίγγλα. Ο Χάν σηκώθηκε άμέσως, την άπαξε και...

— Μια γριά στρίγγλα με κρατάει εδώ σκλάβη της... του είπε η κοπέλλα.

Πέταξε μέσα σε μια σιδερένια κασόνα, που ήταν στη γωνία της σάλας. Κι' άφοδ σφάλισε καλά και κλείδωσε την κασόνα, γύρισε και κάθισε με τους άλλους στο τραπέζι.

Οι προσκαλεσμένοι, χαρούμενοι τώρα, άρχισαν να τραγουδούν, ενώ η γριά μέσα στην κασόνα στρίγγλιζε και χτυπιόταν.

Ξαφνικά, είδαν τρουαγμένοι ν' άνασκηκνέται η κασόνα, να περνά από το άνοιχτό παράθυρο και να πέσει μέσα στη λιμνί!

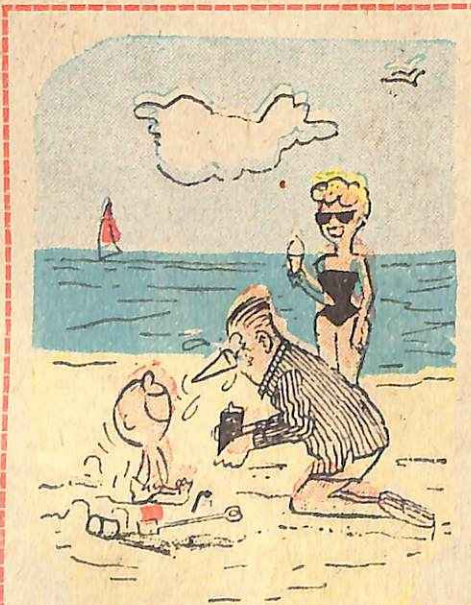
— Χάθηκε! μουρμούρισε ο βασιλιάς. Η γριά θα έλευθερωθεί και θα ζητήσει να μ' εκδικηθεί!

— Μή φοβάσαι, βασιλιά μου, άποκρίθηκε πάλι ο Χάν. Η γριά δε θα έλθω ποτέ πια...

— Έπειτα, κρατώντας το ροπαλό του, θυμήκε απ' το παλάτι και πήδησε στη θάλασσα.

Είδε τότε τα νερά της λιμνίς ν' ανοίγουν δρόμο στην κασόνα, που τράβηξε σ' ένα άλλο παλάτι, κοντά στη λιμνί.

Ο Χάν προσπέρασε την κασόνα κι' όταν έφτασε στην όχθη, είδε τον κήπο του παλατιού γεμάτο...

— Τώρα που μιλάει, πά' του μια φωνή... Κοιτάξτε!

λουλούδια, και σε μια γωνία μια όμορφη κοπέλλα, άπορρητη, να κάθεται λιγνένη.

Ο Χάν ξαφνίστηκε μόλις την είδε.

— Με λέγε Πατίκα, του είπε η κοπέλλα. Μια γριά στρίγγλα με κρατάει εδώ σκλάβη της!...

— Μπορεί να κρατάει έσένα σκλάβη, μα κι' εγώ κρατάω εκείνη σκλάβη, της άπάντησε ο Χάν. Την ένω κλεισμένη μέσα σ' αυτή την κασόνα, που θέλεις να σκάσει εδώ. Μόλις σκάσει, θα τη σκοτώσω!

— Η γριά είναι δυνατή και παυμένη! Ξαναείπε η κοπέλλα. Μα εγώ θα σε βοηθήσω να τη νικήσεις...

Ο Χάν την κύτταξε με περιέργεια.

— Λοιπόν, θέλεις αυτά τα δυο θεόρατα κιούπια; Ξεκαρδύθηκε η Πατίκα. Το ένα έχει νερό πηγαίο και τ' άλλο νερό της δύναμης. Όταν η γριά πέσει με κανένα έμβρο της και κουραστή, του λέει: «Άς σταματήσουμε το πλέγμα μια στιγμή, για να πιούμε νερό να δροσιστούμε, κι' ύστερα συνεχίζουμε...» Κι' ενώ δίνει στον έμβρο νερό πηγαίο, εκείνη πίνει το νερό της δύναμης... Με τον τρόπο αυτό νικεί πάντα...

Ο Χάν την άκουγε και σκεφτόταν.

— Τα δυο κιούπια είναι όμοια, έσπεψε η κοπέλλα. Αν καταφέρω και τους άλλους θεούς, η γριά θα γελήσει...

Η ιδέα της Πατίκα ήταν καλή. Κι' ο Χάν, δυνατός όπως ήταν, σήκωσε άδωσως και μεσότησε τα δυο κιούπια.

Την ίδια εκείνη στιγμή άκούστηκαν θρονές. Τα πουλιά που κελαηδούσαν σάπασαν και τα λουλούδια μαράσθηκαν.

Η γριά γεμάτη θυμό είχε έλευθερωθεί απ' την κασόνα κι' έμεινε στο παλάτι της.

Ο Χάν την περίμενε άδωσως και μόλις πάτησε εκείνη το πόδι της στον κήπο, της ρίχτηκε. Άρριστην τότε το πλέγμα. Ο Χάν πάλιν άσκετή όρα μαζί της. Στο τέλος η γριά άποκάλε και του είπε:

— Άς σταματήσουμε λίγο για να πιούμε νερό κι' έπειτα ξαναπαλέσουμε.

Κι' άμέσως έτρεξε στο κιούπι. Μα αντί να πει νερό της δύναμης, ήπιε νερό πηγαίο.

Όταν ξαναόχιος το πλέγμα, η γριά ήταν κατάκοπη. Ούτε το νερό της δε μπορούσε να σηκώσει.

Ο Χάν τότε την άπασε, την πέταξε κατά γης και τη γύμνησε με το ροπαλό του. Η γριά στρίγγλα δε ζούσε πια.

Η Πατίκα όμως απ' τον τόμο της είχε λιποθυμήσει. Ο Χάν της έδωσε να πιει νερό κι' όταν η κοπέλλα άνηθε, την πήρε μαζί του.

Τώρα τα πουλιά άρχισαν πάλι να γλυκοκελαηδούν και τα λουλούδια να ξαναβούνουν.

Η γυνή θάρρα κατόπιν έφερε το Χάν και την Πατίκα στο παλάτι του βασιλιά.

Μέσα στη γριά στρίγγλα, που σόβειρε την καταστροφή στη χώρα σου! του είπε ο Χάν. Από δω κι' έμπρος δεν έχεις να φοβάσαι τίποτα, βασιλιά μου!

— Έπειτα το παρουσίασε την Πατίκα.

— Σε προσκαλώ στους γάμους μας! του είπε ο Χάν.

Σε λίγες μέρες στο παλάτι του νεο-βασιλιά, του πατέρα του Χάν, νιόνταν μεγάλη γιορτή. Ο μονακό του γιός του παντρεύονταν κι' ο άλλος βασιλιάς, που ήταν πλιν έμβρος του, ήθε έόνοτας πλούσια δώρα στους γάμους του μονακού είλου του.

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ ΣΑΣ

Τα χέρια του Σάκη

Όλοι είναι καθισμένοι στο τραπέζι για το μεσημεριανό φαγητό, εκτός από το Σάκη... Παιδί μου όλοι περιμένουμε έσένα!... του φωνάζει άσπληρά ο πατέρας του.

Κι' ο Σάκης άναγκάζεται στο τέλος ν' άφισει τα παιχνίδια του.

— Άμέσως, μπαμπά... λέει γελώντας. Καί, τρέχοντας, κάθεται στην καρέλα.

Μα τα χέρια του φαίνονται τόσο... μαύρα δίπλα στο άσπρο πιάτο, που η μητέρα του γίνεται άμέσως έξω φρενών:

— Δεν ντρέπεσαι; Με τέτοια λερωμένα χέρια, πως τόλμησες να έρθεις στο τραπέζι;

Ο Σάκης τότε τρέχει να πλυθεί.

— Δε φταίω εγώ... μουρμούρίζει στενοχωρημένος, όταν γυρίζει στο τραπέζι.

— Άλλά τότε ποιος φταίει; — Το τραπέζι, που ήταν έτοιμο πλιν τελείωσα τα παιχνίδια μου!... Μα η μητέρα του συνεχίζει τις παρατηρήσεις: — Με είδες έμένα, παιδί μου, να τρώω με τέτοια χέρια; Κι' ο Σάκης, μπουκωμένος: — Όχι, μαμά... Δε σε είδα όμως ποτέ όταν ήσασταν παιδί!...

ΜΙΚΥ—ΜΑΟΥΣ

Ο μεγάλος ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ

— Μαίρη και προ παντός εσύ Νάκη, θέλω να καθήστε για λίγο φρόνιμα. Η γιγνία σας μου πλεονέχισε πως είναι άρωστη και πηγαίνω να δω αν χρειάζεται τίποτα. Όσο θα λείπω, δεν θ' άνοιξετε την πόρτα σε κανένα!

— Μας μιλάτε καλά ραμά σαν να είμαστε άκομη μωρά παιδιά!

— Έξω βρέχει και τα δυο παιδιά κλεισμένα στο σπίτι, δεν έέρουν τί να κάνουν από την πλέρη τους. Ξαφνικά όμως άκούγεται το κουνούρι της εξώπορτας.

— Μηνά! Ποιος να είναι άραγε;

— Είναι ένας γέρος με καλό παρουσιαστικό. Η βοοχή δυναμάνει και άσφαώς θα είναι ο καυμένος μουσκελάς.

— Να δής Νάκη, που θα είναι ο παράξενος ζωγράφος, που έγκαταστάθηκε τώρα στη γειτονιά μας... Δε βοίσκω σωστό να τον άφήσουμε να περμιένη στη βοοχή. Άς του άνοιξουμε.

Τα δυο παιδιά βρίσκουν πολύ εύχρηστη τη σιτροφία του άπορροδόκητου έπισκέπτη και σε λίγο του προσφέρουν απ' όλα τα ποτά, που υπάρχουν στο σπίτι.

— Καλά είπα όλα αυτά μα δε πίνονται έστω σκέτα. Δεν έχετε κανένα μελέ;

— Θα σας φέρω λίγο κοτόπουλο που έβουε στο βουετό!

— Ξερούμε πως είσθε ζωγράφος. Δεν ξερούμε όμως ποιά ζωγραφική προτιμάτε.

— Κάποτε κάσπαστικα με μπογιές... Για ένα διάστημα ήμουν μπογιατζής αλλά δεν τα πήγα καλά.

Όταν χόρτασε ο έπισκέπτης τους, τα δυο παιδιά του δείχνουν, τους ώραιους ζωγραφικούς πινάκες, που υπάρχουν στο σπίτι.

— Έδώ είναι μια μικρή άποθηκούλα, όπου βάζουμε όλα τα άχρηστα...

— Μα κι' έσείς μου είστε άχρηστοι! Με τα λοιπόν και οι δυο σας.

— Προκειται για έργα, που έχουν μεγάλη αξία, γιατί έγιναν από διάσημους ζωγράφους.

— Φαίνεται πως κάναμε μεγάλη κουταμάρα. Είναι ένας κλέφτης, που μας κλείδωσε εδώ μέσα για να γδύση το σπίτι, άχίζοντας άσφαλώς από τα χρυσάφια της μαμάς...

— Πρέπει άπωσδήποτε να τον έμποδίσουμε να φύγει!

— Το κόλπο ν' έτυχε θαυμάσια και τώρα δρόμο με όσα μαζέψαμε! Μπα! Θα έλεγε κανείς πως εκείνο το πανούκου έπληθε.

— Καλά, που βρέθηκε εδώ το πανούκο! Είπα δε θα κουνήσε τώρα έστω!

— Περιμένε, Νάκη, να τον δέσω και να πλεωνίσσω στην άστενομιά.

Τα δυο παιδιά, τραβούν με δύναμη το γαλί του διαδρόμου, κάνοντας τον κλέφτη να γασπή την ίσοροπία του.

— Δουάμε απ' το παραθυράκι!

— Δουάμε απ' το παραθυράκι!

— Δουάμε απ' το παραθυράκι!

— Δουάμε απ' το παραθυράκι!

— Δουάμε απ' το παραθυράκι!

— Δουάμε απ' το παραθυράκι!

— Δουάμε απ' το παραθυράκι!

— Μαίρη και προ παντός εσύ Νάκη, θέλω να καθήστε για λίγο φρόνιμα. Η γιγνία σας μου πλεονέχισε πως είναι άρωστη και πηγαίνω να δω αν χρειάζεται τίποτα. Όσο θα λείπω, δεν θ' άνοιξετε την πόρτα σε κανένα!

— Μας μιλάτε καλά ραμά σαν να είμαστε άκομη μωρά παιδιά!

— Έξω βρέχει και τα δυο παιδιά κλεισμένα στο σπίτι, δεν έέρουν τί να κάνουν από την πλέρη τους. Ξαφνικά όμως άκούγεται το κουνούρι της εξώπορτας.

— Μηνά! Ποιος να είναι άραγε;

— Είναι ένας γέρος με καλό παρουσιαστικό. Η βοοχή δυναμάνει και άσφαώς θα είναι ο καυμένος μουσκελάς.

— Να δής Νάκη, που θα είναι ο παράξενος ζωγράφος, που έγκαταστάθηκε τώρα στη γειτονιά μας... Δε βοίσκω σωστό να τον άφήσουμε να περμιένη στη βοοχή. Άς του άνοιξουμε.

Τα δυο παιδιά βρίσκουν πολύ εύχρηστη τη σιτροφία του άπορροδόκητου έπισκέπτη και σε λίγο του προσφέρουν απ' όλα τα ποτά, που υπάρχουν στο σπίτι.

— Καλά είπα όλα αυτά μα δε πίνονται έστω σκέτα. Δεν έχετε κανένα μελέ;

— Θα σας φέρω λίγο κοτόπουλο που έβουε στο βουετό!

— Ξερούμε πως είσθε ζωγράφος. Δεν ξερούμε όμως ποιά ζωγραφική προτιμάτε.

— Κάποτε κάσπαστικα με μπογιές... Για ένα διάστημα ήμουν μπογιατζής αλλά δεν τα πήγα καλά.

Όταν χόρτασε ο έπισκέπτης τους, τα δυο παιδιά του δείχνουν, τους ώραιους ζωγραφικούς πινάκες, που υπάρχουν στο σπίτι.

— Έδώ είναι μια μικρή άποθηκούλα, όπου βάζουμε όλα τα άχρηστα...

— Μα κι' έσείς μου είστε άχρηστοι! Με τα λοιπόν και οι δυο σας.

— Προκειται για έργα, που έχουν μεγάλη αξία, γιατί έγιναν από διάσημους ζωγράφους.

— Φαίνεται πως κάναμε μεγάλη κουταμάρα. Είναι ένας κλέφτης, που μας κλείδωσε εδώ μέσα για να γδύση το σπίτι, άχίζοντας άσφαλώς από τα χρυσάφια της μαμάς...

— Πρέπει άπωσδήποτε να τον έμποδίσουμε να φύγει!

— Το κόλπο ν' έτυχε θαυμάσια και τώρα δρόμο με όσα μαζέψαμε! Μπα! Θα έλεγε κανείς πως εκείνο το πανούκου έπληθε.

— Καλά, που βρέθηκε εδώ το πανούκο! Είπα δε θα κουνήσε τώρα έστω!

— Περιμένε, Νάκη, να τον δέσω και να πλεωνίσσω στην άστενομιά.

Τα δυο παιδιά, τραβούν με δύναμη το γαλί του διαδρόμου, κάνοντας τον κλέφτη να γασπή την ίσοροπία του.

— Δουάμε απ' το παραθυράκι!

— Δουάμε απ' το παραθυράκι!

— Δουάμε απ' το παραθυράκι!

— Δουάμε απ' το παραθυράκι!

— Δουάμε απ' το παραθυράκι!

— Δουάμε απ' το παραθυράκι!

— Δουάμε απ' το παραθυράκι!

— Μαίρη και προ παντός εσύ Νάκη, θέλω να καθήστε για λίγο φρόνιμα. Η γιγνία σας μου πλεονέχισε πως είναι άρωστη και πηγαίνω να δω αν χρειάζεται τίποτα. Όσο θα λείπω, δεν θ' άνοιξετε την πόρτα σε κανένα!

— Μας μιλάτε καλά ραμά σαν να είμαστε άκομη μωρά παιδιά!

— Έξω βρέχει και τα δυο παιδιά κλεισμένα στο σπίτι, δεν έέρουν τί να κάνουν από την πλέρη τους. Ξαφνικά όμως άκούγεται το κουνούρι της εξώπορτας.

— Μηνά! Ποιος να είναι άραγε;

— Είναι ένας γέρος με καλό παρουσιαστικό. Η βοοχή δυναμάνει και άσφαώς θα είναι ο καυμένος μουσκελάς.

— Να δής Νάκη, που θα είναι ο παράξενος ζωγράφος, που έγκαταστάθηκε τώρα στη γειτονιά μας... Δε βοίσκω σωστό να τον άφήσουμε να περμιένη στη βοοχή. Άς του άνοιξουμε.

Τα δυο παιδιά βρίσκουν πολύ εύχρηστη τη σιτροφία του άπορροδόκητου έπισκέπτη και σε λίγο του προσφέρουν απ' όλα τα ποτά, που υπάρχουν στο σπίτι.

— Καλά είπα όλα αυτά μα δε πίνονται έστω σκέτα. Δεν έχετε κανένα μελέ;

— Θα σας φέρω λίγο κοτόπουλο που έβουε στο βουετό!

— Ξερούμε πως είσθε ζωγράφος. Δεν ξερούμε όμως ποιά ζωγραφική προτιμάτε.

— Κάποτε κάσπαστικα με μπογιές... Για ένα διάστημα ήμουν μπογιατζής αλλά δεν τα πήγα καλά.

Όταν χόρτασε ο έπισκέπτης τους, τα δυο παιδιά του δείχνουν, τους ώραιους ζωγραφικούς πινάκες, που υπάρχουν στο σπίτι.

— Έδώ είναι μια μικρή άποθηκούλα, όπου βάζουμε όλα τα άχρηστα...

— Μα κι' έσείς μου είστε άχρηστοι! Με τα λοιπόν και οι δυο σας.

— Προκειται για έργα, που έχουν μεγάλη αξία, γιατί έγιναν από διάσημους ζωγράφους.

— Φαίνεται πως κάναμε μεγάλη κουταμάρα. Είναι ένας κλέφτης, που μας κλείδωσε εδώ μέσα για να γδύση το σπίτι, άχίζοντας άσφαλώς από τα χρυσάφια της μαμάς...

— Πρέπει άπωσδήποτε να τον έμποδίσουμε να φύγει!

— Το κόλπο ν' έτυχε θαυμάσια και τώρα δρόμο με όσα μαζέψαμε! Μπα! Θα έλεγε κανείς πως εκείνο το πανούκου έπληθε.

— Καλά, που βρέθηκε εδώ το πανούκο! Είπα δε θα κουνήσε τώρα έστω!

— Περιμένε, Νάκη, να τον δέσω και να πλεωνίσσω στην άστενομιά.

Τα δυο παιδιά, τραβούν με δύναμη το γαλί του διαδρόμου, κάνοντας τον κλέφτη να γασπή την ίσοροπία του.

— Δουάμε απ' το παραθυράκι!

— Δουάμε απ' το παραθυράκι!

— Δουάμε απ' το παραθυράκι!

— Δουάμε απ' το παραθυράκι!

— Δουάμε απ' το παραθυράκι!

— Δουάμε απ' το παραθυράκι!

— Δουάμε απ' το παραθυράκι!

८७

TOS BRAZIL, θέλει ν' αλληλογραφήσει με τη «Χαρά» της έφημης.
Ο GEORGIOS ROUKOU, N.A.S., S.J.S. CASSIOPIA, Co R.K. ST. CLARE HOUSE, 30/33 MINORIES LONDON, E.C.3, ENGLAND, θέλει ν' αλληλογραφήσει με μορφωμένες νέες απ' όλη την Ελλάδα και το εξωτερικό.
Δύο φίλοι, ο CONSTANTINOS MARKOPOULOS και ο GABRIEL STAVRAS, M.J. MELI Co ANDREADIS 52 LIME ST LONDON E.C.3, ENGLAND, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με Έλληνες απ' όλο τον

ΤΩΡΑ ΜΕ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΚΑΝΕΤΕ ΜΙΑΝ ΑΡΧΗ

που θα γεμίσει χαρά τη ζωή σας: μάθετε και σεις να σχεδιάζετε να σκισάρετε, να ζωγραφίζετε με σπουδή στο σπίτι σας, όπου και αν μένετε, όποια και αν είναι η ηλικία σας. Τώρα είναι η πιο ωραία εποχή για ένα τέτοιο ξεκίνημα. Επισκεφθείτε μας άμεσα ή αν έμποδίζει είτε μένετε σ' επαρχία, στείλτε μας το αποκούμμο αυτό για να λάβετε δωρεάν και χωρίς καμιά υποχρέωση σας το αναλυτικό μας Τεύχος με κάθε πληροφορία. Στείστε εκ του φυσικού, του μηητού μας κ. Ευ. Γραβένη (Μπαμπίνι — Αιτωλινίας)

ΣΧΟΛΗ Α. Β. C.

Πανεπιστήμιο 10

ΚΛΙΝΙΚΗ ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗ
ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
ΔΙΔΟΤΟΥ 49 — Τηλέφ. 614.869

Ο Ιατρός ΧΡ. ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗΣ τέως επιμελητής Μαιευτηρίου «ΜΑΡΙΚΑ ΗΛΙΑΔΗ» δέχεται επίσκεψες καθ' έκαστην 11 — 1 και 5 — 7 π.μ. και επί συνεντεύξεων Τας απόρους δωρεάν έκαστην Τετάρτη.

ΤΗΛ. 612-010 **100%**
ΑΠΟΤΡΙΧΟΣΙΣ

ΑΠΑΛΛΑΓΓΗ από τις περιττές τρίχες προσώπου, σώματος ΤΑΧΥΤΑΤΑ

ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ
ΡΙΖΙΚΑ ΑΝΟΛΥΝΑ ΥΠΕΥΘΥΝΑ ΕΙΜΑΡΤΕ ΔΕΝ ΑΝΑΓΙΝΩΝΕΤΑΙ
Η ΥΠΕΡΤΡΙΧΙΑ ΔΕΡΜΑΤΟΣ Η ΚΑΛΩΣΑΚΙ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΔΕΡΜΑ ΠΡΕΣΚΟ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΤΕ ΡΥΤΙΔΕΣ - ΛΕΚΕΔΕΣ ΠΟΡΟΥΣ - ΠΛΑΔΑΡΩΝ - ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΗ ΠΑΝΑΔΕΣ-ΑΚΜΕΣ ΜΕ PLACENTA

ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ — ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

*Αχαρνών 98 — Αμειλικίας
Δέχεται καθ' έκαστην 10—12 και 5—7 ως και επί συνεντεύξεων
Τηλέφωνο 810-760.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ
ΕΛ. ΚΙΚΙΔΟΥ

Της Εταιρείας Ψυχικών Έρευνων Βροβείον Τηλεπαθείας μακράς απόστασεως Δέχεται οδός Μετσόβου 25 Α. οραφός (στασίσι Μουσείου) 9—1 π.μ. και 5—8 π.μ. Τηλ. 810-975.

κόσμο, ηλικίας 20 — 25 χρόνων.
Ο ΝΙCΟΛΑΟS ΛΑΥΔΑS, M.J. PARNASSOS Co NAVTILUS SHIPPING AGENCY LTD, 353 ST. NICHOLAS ST. MONTREAL, CANADA, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες, ηλικίας 16 — 22 χρόνων, απ' την Αθήνα, Πειραιά, Άνδρο και Μόντρεαλ, με σκοπό τη συνάψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.
Ο CONSTANTINOS KOKKORIS, S.J.S. ANDROS CITY Co ORION SHIPPING INC, 29 BROADWAY ST. NEW YORK 6, USA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Αθήνα και τον Πειραιά, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα, με σκοπό τη δημιουργία μίας αγνής και σταθερής φιλίας.
Ο ΝΙCΟΛΑΟS ΛΑΥΔΑS, S.J.S. KINATHOS, Co ORION SHIPPING Co INC 29 BROADWAY ST., NEW YORK 6, USA, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Αθήνα και τον Πειραιά, ηλικίας 11 — 22 χρόνων, με σκοπό τη συνάψη μίας καλής φιλίας.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τρεις φίλες η GILDA SCOU IARI, η BRIGITTE CAMPANELLI και η LOLA ARCAFINI, RUE ILIS No 11, HELIOPOLIS, EGYPT, UAR, ζητούν, ν' αλληλογραφήσουν με νέους και νέες απ' όλο τον κόσμο, στη γαλλική και ελληνική γλώσσα.
Η TZILIAN PAPPAS, 46 QUEEN GATE, LONDON, S.W.7, ENGLAND, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες ηλικίας 22 — 30 χρόνων. Παρακαλεί όσους απαντήσουν να στείλουν μία φωτογραφία τους.
Η MARY BUTZ, 289 BOOTHVENE TORONTO 8, ONT. CANADA, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα, με σκοπό την ανάπτυξη μίας καλής φιλίας.
Τέσσερις φίλες, η MARINELLA και LILIANA PARADOPOULOU, η LIANA ECONOMOU και η ΒΙΑΝΚΑ ΙΟΑΝΝΙΔΟΥ, GALATASARAY BOGASKESEN CAD. YENI HAYAT AP. No 192/7 ISTANBUL, TURKIYE, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέους από την Ελλάδα και το εξωτερικό, με σκοπό τη συνάψη μίας καλής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.
Η LIZA CHRISANTOY, (18 χρόνων) RUE PORT SA-UD 78 CAMP CESAR ALEXANDRIE, EGYPT, UAR, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλο τον κόσμο.
Η ΑΛΙΚΗ ΔΙΑΜΑΝΤΙ, (17 χρόνων), TEIMOVRENK No 20 IBRAHIMIEH ALEXANDRIE, EGYPT, UAR, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλο τον κόσμο. Το ίδιο ζητεί και η ΒΕΤΙ ΚΑΡΡΟΥΖΙ, (17 χρόνων), FOYMAROLI No 25, IBRAHIMIEH, ALEXANDRIE, EGYPT, UAR.

Πέντε φίλες, η SOUMELA IOANNIDOU, η REA ILIAIDOU, η IVI PARADOPOULOU, η FOULA PARISI και η HAROUCLA BETLI, SAMATYA MUALIM FEVZI Sok. No 10, I. STANBUL, TURKIYE, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέους απ' όλο τον κόσμο ηλικίας 20—30 χρόνων. Παρακαλούν όσους απαντήσουν να στείλουν μία φωτογραφία τους.
Η ΕΒΑΝΘΙΑ ΓΙΑΤΑΡΟΓΛΟΥ, KURTULUS FISOFO SOK. No 38, ISTANBUL, TURKIYE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας μέχρι 25 χρόνων, στην ελληνική γλώσσα. Παρακαλεί όσους απαντήσουν να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Η SOULA GRIVA και η P. VAGIADOY, 472 STATION ST. NORTH CARLTON VIC. AUSTRALIA, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέους, ηλικίας άνω των 25 χρόνων.
Δύο φίλες, η REA PETROPOYLOU και η DANA PARADOPOULOU, KURTULUS SINEIKOY SAVAS SOK No 191, ISTANBUL, TURKIYE, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με σοβαρούς νέους απ' όλο τον κόσμο, κατά προτίμηση από την Αφρική, στην ελληνική και γαλλική γλώσσα, με σκοπό τη συνάψη μίας καλής φιλίας.
Δύο φίλες, η ALINA και η M. A. I. Z. I., (17 χρόνων και οι δύο), RUE MOSQUEE RAMADAN No 9, IBRAHIMIEH, ALEXANDRIE, EGYPT, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέους απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 18 — 20 χρόνων, στην ελληνική και αραβική γλώσσα. Φωτογραφία απαραίτητη.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕS ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ο CONSTANTINOS VALSAMIDES, POST LAGER-NDEN SENDINGEN L'U'DENSCHIED, GERMANY, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες, ηλικίας κάτω των 30 χρόνων, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό ό,τι ήθελε προκύψει.
Ο JIM — HATZ, (27 χρόνων), 11 SIMPSON AV. CONISTON, N.S.W., AUSTRALIA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με μία νέα υπερασπιστή και μορφωμένη, ηλικίας 19—29 χρόνων.
Ο STIV. KALIRIS, 361 BOURKE ST. DARLINHURST, AUSTRALIA, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μορφωμένες Έλληνίδες, με σκοπό τη μεταστέυση και το γάμο. Παρακαλεί όσες απαντήσουν να στείλουν μία φωτογραφία τους.
Ο PETER GOUMAS, 51 AUBURN ST. WOLLONGONG, N.S.W., AUSTRALIA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα. Φωτογραφία απαραίτητη.
Ο ANGELOS ICONO MIDES και ο TAKIS TRIANTAFILLIDES 157 ROSE ST. No 6, FITZROY MELBOURNE, VIC. AUSTRALIA, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλη την Ελλάδα ηλικίας 18 — 23 χρόνων, με σκοπό τη μεταστέυση και το γάμο. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ATHANASIOS BAZIOLAS, I. BAROUBRA, SYDNEY, N.S.W., AUSTRALIA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνοπούλες, με σκοπό το γάμο και τη μεταστέυση.
Ο PANTELIS XILIOU, R. S., 149 EGAN ST. GALGOURIE, W. AUSTRALIA, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με κομμάτιες από την Ελλάδα ηλικίας 16 — 18 χρόνων, με σκοπό το γάμο και τη μεταστέυση.
Ο R. AMERLOIS, S.P. 88210 A.F.N. PELOTON IB. FRANCE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες, στη γερμανική γλώσσα με σκοπό την ανταλλαγή γραμματισμών.
Ο TONY MERCURY και ο ION GEORGIAIDIS, THE BOULEVARD 22MT. ST. THOMAS. WOLLONGONG, N.S.W., AUSTRALIA, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες, ηλικίας κάτω των 22 χρόνων, τελειόφοιτες Γυμνασίου, με σκοπό τη συνάψη μίας καλής γνωριμίας. Παρακαλούν όσες απαντήσουν να στείλουν μία φωτογραφία τους.
Ο STEFANOS GAUNARIS, (30 χρόνων), LEONBERG ELTINGEN PESTALOZZI ST. 2, BEI F.M. SCHWEIZER, GERMANY, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλη την Ελλάδα και το εξωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας και ό,τι άλλο ήθελε επακολουθήσει.
Ο DEMOSTHEENES, S. A. MARTZ, I. S. 18 PLACE DU MANEGE 18 CHARLEROI, BELGIUM, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες και νέους απ' όλο τον κόσμο.
Ο FOTIOS FOTIOU, RUE JANDAN 149, SAINT CILLES BRUXELLES BELGIQUE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα και το εξωτερικό, στην ελληνική ή γαλλική γλώσσα, με σκοπό τη συνάψη μίας καλής φιλίας και την ανταλλαγή σκέψεων.

Ο ΚΟΣΤΑΚΙΣ VANDOS, 47-15 NEW TOWN RD. ASTORIA 3, L.I.N.Y., θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες από την Κύπρο, ηλικίας 16 — 20 χρόνων, μορφωμένες και ευπρόσδεκτες, με σκοπό τη δημιουργία μίας φιλίας.
Ο NICK FROUDAKIS, 259 SPADINA RD., TORONTO ONTARIO, CANADA, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με τη «Φρόσω» από το Μαρούσι.
Ο ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ FILIPPO, 33 WALTHAM ST. RICHMOND, MELBOURNE, VIC. AUSTRALIA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με την αναγνώστριά μας που κρύβεται κάτω από το ψευδώνυμο «Τό μελανούρι της θαλάσσης».
Ο BILL CALATZIS, 165 SYDNEY ROAD, MELBOURNE, AUSTRALIA, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με τη «Στέλλα».

Τρεις φίλοι, ο P. HARRIS, ο S. STAVROS και ο G. JIM, 10 SANDERS PLACE, CITY ADELAIDE, S. AUSTRALIA, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με Έλληνες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική και αγγλική γλώσσα, ηλικίας 16—20 χρόνων, με σκοπό την ανάπτυξη μίας καλής και σταθερής φιλίας.
Ο E. TSOUDIS, 86—42 131 ST. RICHMOND HILL 18, N.Y., USA, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες, ηλικίας 16—22 χρόνων. Φωτο-

γραφία απαραίτητη.
Ο ΒΙΛΛΕΛΙΟΠΟΥΛΟΣ και ο ATHANASIOS PAPAS, 3541 JEANNE MANCE, CANADA, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες, ηλικίας 18—20 χρόνων, με σκοπό το γάμο και τη μεταστέυση.
Ο GEORGIOS SOTIRIADIS, Co SOCIETE ALOX, 11 RUE SOUK EL TEWFIKIEK LE CAIRE EGYPT, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Όχι για τινέλο

Πλένετε καλά το πρόσωπό σας με σαπούνι και νερό. Χωρίς να κουμπιστείτε αλείγετε με κρέμα Βrushless της Colgate τα μέρη σας και ευριστήτε.

Δεν χρειάζεται τινέλο

Ιεπλένετε μόνο το ευρύρι βούνα.

Όσο εκληρά γένεια κι' αν έχετε ή κρέμα Ευρισματος Βrushless τα μαλακώνει φτάνοντας βαθειά στ' ριζές.

Μετά από ένα ευρίσμα με Βrushless της Colgate το δέρμα διατηρείται βελούδο και δροσερό για όλη την ημέρα

Ζητήστε Κρέμα Ευρισματος **BRUSHLESS** (ΜΠΡΑΣΛΕΣ) της Colgate

Προϊόν **COLGATE-PALMOLIVE** ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ

Γυναικολόγος — Μαιευτήρ. Δέχεται 9 — 12 και 5 — 7 ως και επί συνεντεύξεων. Χαρίλ. Τρικοπού 113. Τηλ. 613-610.

ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

(ΑΥΤΟΜΑΤΟΙ) «ΑΓΚΟΜΑΤΖΙΚΟ»

Διά το σπίτι... Τόν Βιοτέχνην... Τό Πλεκτήριον.... Πλεκτομηχαναί! Υπερπαραγωγί και πλεκτά ανωτέρας ποιότητος. Χαμηλή τιμή. Ευκόλως πληρωμή.

ΜΠΑΡΜΠΑΤΟΣ Ο.Ε.
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 4 - (ΣΤΟΑ) ΑΘΗΝΑΙ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕS ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ο Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ, (22 χρόνων), Πέλοπος 42, Λόφος Ασιατικών, Περιστέρη, Αθήναι, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες απ' όλο τον κόσμο, κατά προτίμηση από τη Σουδία, Νορβηγία ή Ελλάδα, με σκοπό τη δημιουργία μίας φιλίας.
Ο ΤΑΚΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, Αρκίτσα, Λοκρίς, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Αθήνα και τον Πειραιά, ηλικίας 14 — 15 χρόνων.
Ο Ζήκος Παπαδόπουλος, Β. Γεωργίου 37, Καλαμάκι, Π. Φάληρον, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες από τον Καναδά, Αμερική, Αργεντινή και Αυστραλία, με σκοπό τη μεταστέυση και ό,τι άλλο ήθελε προκύψει.

Ο Χρήστος Χασομέρης, (21 χρόνων), POSTE RESTANTE, Περιστέρη, Αθήναι, GRECE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Το ίδιο επιθυμεί και ο ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΛΙΒΥΟΪΛΗΣ, για τον οποίο ισχύει η ίδια διευθύνση.
Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΙΔΕΡΙΔΗΣ, (32 χρόνων), POSTE RESTANTE, Κεντρικόν, Αθήναι, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες και κυρίες από το εσωτερικό και το εξωτερικό, με σκοπό την ανταλλαγή σκέψεων και τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.
Ο Χρήστος Πολλίος, (20 χρόνων), Δικαστάρχου 105, Άγιος Αρτέμιος, Αθήναι, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' το εσωτερικό και το εξωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.
Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΚΟΓΚΟΣ, (24 χρόνων), Μικράς Ασίας No 16, Αργυροπόλις, Γλυφάδα, Αθήναι, GRECE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Αυστραλία και τον Καναδά.
Ο ΜΑΚΗΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ, Σκιάθου 13, Χαλκίς, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη συνάψη μίας καλής φιλίας.
Ο ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΜΠΕΣΗΣ, Ροδόβανη, Αίγιον, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό τη συνάψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.
Ο ΜΗΝΑΣ ΚΟΣΜΑΔΑΚΗΣ, (23 χρόνων), Κάτω Σούλι, Μαραθών, Αττική, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με όμογενείς από διάφορες χώρες, άνδρες ή γυναίκες, με σκοπό τη μεταστέυση.
Τρεις φίλοι, ο Γ. Σ. ΜΠΑΡΑΚΟΣ, ο Παναγιώτης Κ. Ντίνης και ο Ίω. Ταραχάκης, Περιστή, Ναυπακτία, GRECE, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες από το εσωτερικό και το εξωτερικό, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής φιλίας.
Ο ΣΤΕΛΙΟΣ ΨΑΡΟΥΔΑΚΗΣ, (19 χρόνων), Ζαχαροποιείο Διεθνές, Έβανς No 5, Ήρακλειον, Κρήτη, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλη την Ελλάδα.
Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΙΠΙΔΗΣ και ο Αριστοτέλης Θωμάδης, Επισκοπή, Νάουσα, GRECE, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες, ηλικίας άνω των 16 χρόνων, με σκοπό τη δημιουργία μίας αγνής και καλής φιλίας. Παρακαλεί όσες απαντήσουν να στείλουν μία φωτογραφία τους.
Ο ΣΑΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ, (19 χρόνων), POSTE RESTANTE, Κεντρικόν, Αθήναι, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 15 — 18 χρόνων, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής φιλίας.
Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ, Δημητρίου Ράλλη 43, Πειραιεύς, GRECE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες, από το εσωτερικό και το εξωτερικό, με σκοπό την ανταλλαγή καρτών ποστάλ και γραμματισμών.
Ο ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΤΣΙΜΤΣΙΛΗΣ, Δαυλεία, Βοιωτία, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες και νέους απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματισμών και ό,τι άλλο ήθελε επακολουθήσει.
Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΦΟΡΔΑΤΟΣ, (26 χρόνων), Σαλαμινομάχων 254, Πειραιεύς, GRECE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες του εσωτερικού, με σκοπό την ανάπτυξη μίας καλής φιλίας.

Η Φήμη
Η Λογική
Η Τελειότητα

σας οδηγούν
στή δαυμαστή σειρά
τών ηλεκτρικών κουζινών

ΙΖΟΛΑ

για να κάνετε την πιο καλή αγορά!

Η ΦΗΜΗ:
Περισσότεροι από 100.000 είναι σήμερα οι αγοραστές συσκευών ΙΖΟΛΑ! Τί σας είπε ο ένας απ' όλους που ξέρετε;

Η ΛΟΓΙΚΗ:
Περισσότερες από 100.000 ελληνικές οικογένειες μένουν καθημερινώς απόλυτα ικανοποιημένες από τις συσκευές ΙΖΟΛΑ. Υπάρχει περίπτωση να μη μείνετε έσείς;

Η ΤΕΛΕΙΟΤΗΣ:
Περισσότερα από 100.000 νοικοκυριά μεταχειρίζονται συσκευές ΙΖΟΛΑ όμοια, απρόσκοπτα. Αυτό δε θέλετε κι' εσείς;

14 ΤΥΠΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΟΥΖΙΝΩΝ ΕΧΕΙ Η ΙΖΟΛΑ. ΑΥΤΟ ΘΑ ΠΗ ΟΤΙ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΘΑ ΒΡΗΤΕ ΕΚΕΙΝΗ ΠΟΥ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ ΣΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΣΑΣ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΣΠΑΤΑΛΗΣΕΤΕ ΟΥΤΕ 1 ΔΡΑΧΜΗ ΠΑΡΑΠΑΝΩ.

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

Για την περίοδο 2-8 Ιουνίου 1960

ΖΩΔΙΑ	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...	ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ...	ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ..
 ΚΡΙΟΣ 22 Μαρτίου 20 Απριλίου	* Μην σταταλάτε τα χρώματά σας, γιατί θα σας πιέσουν να πληρώσετε κάποιο χρέος ή να εξοφλήσετε ποσό, που σας δένει. * Πρέπει επίσης να ετοιμασθείτε να αντιμετωπίσετε απροσδόκητο έξοδο. * Φανήτε επιφυλακτικός.	* Δύσκολα θ' αποφύγετε τη θύελλα, που απειλεί τις αισθηματικές σας σχέσεις. Δείξτε κατανόηση και μη ζητήστε με αστοχά λόγια να χειροτερεύετε την κατάσταση. * Χωρίς καλή θέληση ή σθενή νύστα αναπόσπαστη.	* Για λίγο ακόμα καιρό πρέπει να προσέχετε το στήθος σας και να αποφύγετε τα οίσιονευματώδη και τα θηλαστικά. * Μη σκάνετε απότομα μεγάλα έσχα και παρακολουθήστε την πίεσή σας, ιδίως αν περάσετε τα σαράντα.
 ΤΑΥΡΟΣ 21 Απριλίου 21 Μαΐου	* Η γενική κατάσταση είναι κάπως περίπλοκη και απαιτεί όλη σας την προσοχή. * Θα έχετε μια καλή ιδέα, που ε' αποδόσει σημαντικά κέρδη, αν την εκμεταλλευτείτε καταλλήλως. * Ευνόικη ημέρα η Δευτέρα 6.	* Τα άστρα επηρεάζουν τις αισθηματικές σας σχέσεις κατά τρόπο κάθε άλλο παρά ευνοϊκό. Φροντίστε, λοιπόν, κάθε σας ενέργεια να έχει λογικές θέσεις και μη κάνετε στους άλλους κάτι, που δε θα θέλατε να σας κάνουν.	* Προσοχή στο φαγητό σας, γιατί το πεπτικό σύστημα και ιδίως τα έντερα απειλούνται από φλεγμονή. Κατά τα άλλα ο οργανισμός διατηρεί μια ικανοποιητική ισορροπία. * Λίγη πρωινή γυμναστική θα ωφέλουμε πολύ.
 ΔΙΔΥΜΟΙ 22 Μαΐου 22 Ιουνίου	* Στραφείτε προς μια εργασία, που σας άρεσει και που θα κάνετε με κέφι. Η απόδοσή σας θα ήταν τότε πολύ καλύτερη και τα κέρδη πιο σημαντικά. * Δε θα κρατήσουν ύπνο, που σας έδωσαν, κι αυτό θα σας λυτρώσει.	* Βιασύνει και νευρικότης θα έχουν καταστροφικά αποτελέσματα. * Μη πάρετε καμιά απόφαση, χωρίς να προηγηθεί ώριμη σκέψη. Μόνο οι παλαιοί και σταθεροί δεσμοί δε διατρέχουν κανένα κίνδυνο. * Προσοχή στις διασκέδασεις.	* Αίσθητη θελτώσι στο νευρικό σύστημα, υπό τον όρο θέλεια να αποφύγετε την υπερκόπωση, που θα επηρεάσει δυσμενώς και την καρδιά σας. * Αιδήστε τις ώρες ύπνου και ξεκουράστε τα μάτια σας. * Τυχερό το 5.
 ΚΑΡΚΙΝΟΣ 23 Ιουνίου 23 Ιουλίου	* Αφίνετε τους άλλους να σας επηρεάσουν με τα σόγια και τις απόψεις τους. Καλά θα κάνετε να μη τους αποκαλύψετε τα σχέδιά σας, γιατί η ματαιωσή τους μπορεί τότε να θεωρηθεί βεβαία. * Έγνοιες.	* Περίοδος πλούσια σε εκπλήξεις, άλλοτε ευάριστες και άλλοτε μάλλον δυσάρεστες. * Θα γνωρίσετε κατά τη διάρκεια μετακινήσεως πρόσωπο, που θα κινήσει το ενδιαφέρον σας. * Μην αφήσετε τον ενθουσιασμό να σας παρασύρει.	* Αν έχετε κάποια εύθελεια πρέπει κατά τις ημέρες αυτές να πάρετε μεγάλες προφυλάξεις. * Προσέξτε επίσης το φαγητό, γιατί υπάρχει κίνδυνος ελαφράς τοφικής δηλητηρίασης. * Τα δόντια ε' σας κάνουν να υποφέρετε.
 ΛΕΩΝ 24 Ιουλίου 23 Αυγούστου	* Θα δεχθείτε την επίθεσι προσώπων, που σας αντιπαθούν και σας μισούν. Η αίσθησή κοιτική τους να μη σας τρώει. Αποβάστε τα σφάλματά σας και προχωρήστε με θάρρος στο δρόμο που χαραχάτε. Θα θριαυυέστε.	* Στριζάτε μεγάλες ελπίδες στη γοητεία σας και τώρα η απογοήτευση φαίνεται μάλλον αναπόφευκτη, εκτός αν αναγνωρίσετε το σφάλμα σας και υπαναχωρήσετε, όσο είναι ακόμα καιρός. * Δύσκολο μέρες για τους παντρεμένους.	* Περίοδος γεμάτη ανωμαλίες και μικροδιαβροές: Ζάλες, πονοκέφαλοι, νευραλγίες. Αν δεν οφείλονται σε υπερτάση του γαστρώ, συμβουλευθείτε εγκαίρως το γιατρό σας. * Έχετε ανάγκη από καθαρό αέρα και πασαμονή στην εξοχή.
 ΠΑΡΘΕΝΟΣ 24 Αυγούστου 23 Σεπτεμβρίου	* Δύσκολη περίοδος, ιδίως για όσους γεννήθηκαν το πρώτο δεκαπενήμερο του Σεπτεμβρίου. Και οι άλλοι θα αγωνιστούν σκληρά, αλλά οι κόποι τους δε θα πάνε χαμένοι. * Όπισθητε με ύπομονη και περιμένετε.	* Προσοχή στους έκευρισμούς και τους θυμούς. Θα κάνουν πολύ κακή εντύπωση σε αναμνηστικό πρόσωπο και στους φίλους σας. Και πάλι όμως μια λέξη σας είναι αρκετή για να σας συγχωρήσουν. * Ευχάριστο Σαββατοκύριακο.	* Τα άστρα δ' επηρεάζουν ευνοϊκά την υγεία σας. Για να βοηθήσετε τον οργανισμό σας να αντισταθεί κατά των κινδύνων, που τον απειλούν, εξασφαλίστε τον περισσότερο ανάπαυσι και αδεήστε τις ώρες ύπνου. * Τυχερό το 6.
 ΖΥΓΟΣ 24 Σεπτεμβρίου 23 Οκτωβρίου	* Περίοδος, που ύπόκειται πολλά, σκεπτική να κανονιστεί τους διαταγμούς σας και να αναπτύξετε δραστηριότητα. Θα υποφέρετε τότε να θελτώσετε τα οικονομικά σας, σκεπτική να μη αθετήσετε το λόγο που θα δώσετε.	* Καμιά προφύλαξη δε θα ήταν περιττή, γιατί οι κίνδυνοι, που απειλούν τις αισθηματικές σας σχέσεις εξακολουθούν να ύφονται. * Ειδικά που άρχισε προσπάθεια δεν πρόκειται να διαρκέσει. * Απροσδόκητο γεγονός θα σας λυτρώσει.	* Όλα σας έκευρίζουν και σας στενοχωρούν, γιατί τα άστρα επηρεάζουν δυσμενώς το νευρικό σας σύστημα. Αποφύγετε γι' αυτό τη συντροφιά προσώπων, των οποίων η παρουσία σας ε' ευχάριστη. * Προσέξτε την υγεία σας.
 ΣΚΟΡΠΙΟΣ 24 Οκτωβρίου 22 Νοεμβρίου	* Ξερετε να επιτυγχάνετε το σκοπό σας, γιατί δε σας φοβίζουν τα εμπόδια και οι δυσχέρειες, που συναντάτε. Ξερετε να δίνετε μάχη στην κατάλληλη στιγμή και να θναινετε σκεδόν πάντα νικητής. * Έγνοιες σας συκοφαντούν.	* Θα ύπογραφετε να πάρετε μια απόφαση, που δε συμβαδίζει με τις επιθυμίες και τα όνειρά σας. * Γενικά οι μέρες αυτές σας επιφυλάσσουν πολλές εκπλήξεις, μάλλον δυσάρεστες. * Κάποιο περιστατικό θα πληγώσει τον έγωισμό σας.	* Οι γυναίκες ιδίως δε αποφύγουν όσο δυνατόν την ορθοστασία και δε φροντίζουν να ξεκουράζονται λίγο μετά το μεσημέριο γεύμα. * Υπάρχει κίνδυνος να πληρώσουν άκριτα την παράστασι μιας υπερκόπωσης. * Τυχερό το 8.
 ΤΟΞΟΤΗΣ 23 Νοεμβρίου 22 Δεκεμβρίου	* Θα παρουσιάσθ' λεπτό πρόβλημα, που θ' απαιτήσει άμεση λύσι. Όπισθητε με ψυχραιμία και επιδεξιότητα, για να υποφέρετε να βασίσετε προς την επιτυχία, υπερηφάνως τα εμπόδια. * Παροδικές έγνοιες οικονομικής φύσεως.	* Τα νέφη που σκιάζουν τον ορίζοντα της αισθηματικής σας ζωής διαλύονται. * Σε κάποια μετακίνηση θα κάνετε μια πολύ ευάριστη γνωριμία κατά τρόπο κάπως πρωτότυπο. Δεν πρόκειται όμως να έχη καμιά συνέγεια.	* Αν υποφέρετε το χειμώνα από ρευματισμούς, μη παραλείψετε να ετοιμασθείτε από τώρα τις διακοπές σας και να διαλέξετε προσεκτικά το μέρος το πιο κατάλληλο για τη λουτροθεραπεία, που απαιτεί ο οργανισμός σας.
 ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ 23 Δεκεμβρίου 20 Ιανουαρίου	* Θα πάρετε κατά τις ημέρες αυτές απόφαση, που θα επηρεάσουν ευνοϊκά το μέλλον. * Ένα απροσδόκητο και αρκετά σημαντικό έσοδο θα θελτώσει τα οικονομικά και θα επαναφέρει την αισιοδοξία. * Τύχη την Τρίτη 7.	* Απροσδόκητες χαρές και ευάριστες εκπλήξεις σας επιφυλάσσουν τα άστρα κατά την περίοδο αυτή. Το Σαββατοκύριακο ιδίως θα περάσει πολύ ευάριστα σε φιλικό περιβάλλον ή κοντά σε αγαπημένο πρόσωπο. * Έχετε έμπιστοσύνη στο μέλλον.	* Είχατε καιρό να νοιώσετε τον εαυτό σας τόσο ύγιη και ευδιάθετο. Τα άστρα πάντως σας εκθέτουν σε αλλεργικούς κινδύνους περισσότερο έντονης φύσεως παρά ε' επικίνδυνους. * Αποφύγετε κατά τις ημέρες αυτές τα τυχερά παιχνίδια.
 ΥΔΡΟΧΟΟΣ 21 Ιανουαρίου 19 Φεβρουαρίου	* Η βιασύνει κατέστρεψε και εξακολουθεί να καταστρέφει διάφορες υποθέσεις, που ύφαινονταν στα πρόθυρα της επιτυχίας. * Φροντίστε τουλάχιστον τα παθήματα του παρελθόντος να σας γρησιεύουν για μαθήματα.	* Οι σόζυνοι ιδίως θ' αντιματωθούν κατά τις ημέρες αυτές σοβαρές δυσχέρειες. * Και οι ερωτευμένοι δυο θα περιπλέξουν τα προβλήματα που τους άσπασαν προσπαθώντας να δώσουν σ' αυτά βιαστικές και απερισκεπτες λύσεις.	* Μία μακρόχρονη παραινύστη στην έδωχ και κατά προτίμησι στο έσχα θα ωφέλουμε πολύ την υγεία σας. Η παρουσία κοίτης στη βάλασσα μπορεί να σας ευχαρίστη περισσότερο, είναι όμως κουραστική, ενώ έχετε ανάγκη ανάπαυσης.
 ΙΧΘΥΕΣ 20 Φεβρουαρίου 21 Μαρτίου	* Προσέξτε τις συνήθεις εργασίας και φανήτε δίκαιος απέναντι των συνεργατών και των συναδέλφων σας. * Η διαχείριση των οικονομικών δεν είναι καθόλου καλή και σας επιφυλάσσει δυσάρεστες εκπλήξεις στο μέλλον.	* Θα έχετε κατά τις ημέρες αυτές μια περιπέτεια απ' αυτές, που από καιρό όνειρεύεστε και επιδιώκετε. Πάντως τα πράγματα δε θα εξελιγθούν όπως το έπιθυμείτε. * Θα συμβ' κάτι, που θα σας βυθίσει ευάριστο παρελθόν.	* Ο οργανισμός σας έχει ανάγκη από έλεκτικό και δυναμικό φαγητό. * Ακολουθήστε συστηματικά τη διαίτα, που σας ώρισε ο γιατρός σας και αποφύγετε το φαγητό και ιδίως τα ποτά που ξερετε πως σας ελαττών.

Οδηγίες για τις νεόνυμφες

αυτές τις εκπλήξεις για αργότερα. Τον πρώτο καιρό ο άντρας σας πρέπει να σας βλέπει πάντοτε την ίδια, γιατί έτσι μόνον θα του επιβληθεί με την προσωπικότητά σας. Πρέπει, μ' απλούστερα λόγια, να αγαπάτε σε σας μια μόνον γυναίκα κι όχι πολλές.

8) Μην απομακρύνετε από τη φυσικότητα. Το πρόσωπό αυτό έχει μεγάλη σημασία για μια νεόνυμφη. Μην ξεχνάτε ότι με τον άντρα σας θα ζήσετε όλες τις στιγμές. Πέρασε πια ο καιρός των ερωτικών ραντεβού, όπου πηγαίνατε μακιγιάρισμένη σάν κοκκία. Ο άντρας σας τώρα σας ξέρει. Και δε μπορείτε να τον ξεγελάτε όπως πρίν.

9) Προσέχετε τις κινήσεις σας. Πρέπει να είναι πάντοτε κομψές κι αρμονικές.

10) Μην κάνετε καταπόνησι στα νεγκλιζέ, στα σόατς και τα παρόμοια. Πρέπει ο άντρας σας να νομίζει πάντα πως θα βρ' κάτι το καινούργιο σε σας, κάτι που δεν το είχε προσέξει πρίν. Άλλοιώς θα τον κουράσετε γρήγορα. Κι' αυτό θα είναι εις βάρος σας.

ΚΑΕΨΑΝΕ ΜΙΑ ΦΑΛΑΙΝΑ

Ποιός έκλεψε το ικρίωμα, πάνω στο οποίο απαγχονίσθηκε κάποιος περιθώσιος ληστής; Αυτό το μυστήριο προσπαθεί τώρα να διαφωτίσει η αστυνομία του Σαν Ζοζέ, της Καλιφορνίας. Το ικρίωμα βρισκότανε σπηνμένο στην αούλη του δικαστηρίου. Πρέπει δε να είχε τεραστιά δύναμι ο κλέφτης, για να το σφάτωση σ' ένα καμινί και να το πάει!...

Κι' άλλες όμως παράξενες κλοπές συμβαίνουν κάθε τόσο εδώ κι' εκεί. Στην Πενσυλβανία,

5) Σε καμιά περίπτωση δε θα κάμετε αποτρίχισι στα πόδια ή τις μασχάλες σας μπροστά στον άντρα σας. Διαλέξτε μια ώρα που να μην είναι μπροστά η πηγαίνατε στο λουτρό (σχεδ. 5).

6) Προσέχετε τις στάσεις σας. Μια κακή στάσι μπορεί να καταστρέψει όλη τη γοητεία, που βασκίτε πάνω στον άντρα σας (σχεδ. 6).

7) Αν μακιγιάρετε τα μάτια σας την ημέρα,

μέρες, μην ξεχάσετε να τα καθαρίσετε προτού πέσετε στο κρεβάτι σας. Διαφορετικά, το άλλο πρωί θα ύπνιστε με το πρόσωπο γεμάτο σκούρους λεκέδες. Και δε θα είναι εύχρηστο να σας ιδ' ο άντρας σας σ' αυτή την κατάσταση.

Το μακιγιάζ σας θα είναι ελαφρό. Γιατί έτσι μόνον θα μπορείτε να το έχετε όλες τις ώρες. Τα πολύπλοκα μακιγιάζ κάνουν μόνον για ώριμους ώρες. Δεν είναι, έξ' άλλου, σωστό να παρουσιάζετε στον άντρα σας άλλο πρόσωπο το πρωί, άλλο το απόγευμα κι' άλλο το βράδυ. Αφήστε του

διαλύσανε μέσα σε μια νύχτα και κλέψανε μια βόλινη γέφυρα, μήκους 10 μέτρων. Στο Όχάτο, μια συμμορία εύλοτρων, σε μια γκαρμίν, σε μήκος 1 μιλίου, τις μικρές γραμμές, τις πούλησε για 850 κομμώτισες και τις πούλησε για 850 δολάρια, ως παληοσίδερα! Τέλος, έσφαφίσθηκε μια παληοσίδερα, με το ελκινικό τεπόζιτο, μέσα στο όποιο τη μεταφέρανε σιδηροδρομικά!

